

Giới thiệu Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera

Thể loại: Ngôn tình, hiện đại, huyền huyền.

Editor: Phaetim95

Số chương: 52 chương

Một ngày kia lại phát hiện ra bản thân mình là vị thần của thế giới này.

Trước khi kết hôn một tháng, ngay trong "Cuộc hành trình Hy Lạp từ già độc thân", tôi đã phát hiện ra mình có một cái tên Hera. Tôi là một phụ nữ có chồng, tên là Zeus.

Thật là hiện thực vô cùng tuyệt vọng.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

Buổi sáng thức dậy, đón ánh mặt trời biển Aegea 1 cùng làn gió nhẹ, tôi khoan khoái nhìn vào tấm gương trong phòng vệ sinh đánh răng. Nghĩ thầm không hổ là Hy Lạp, ngay cả mở cửa sổ phòng vệ sinh cũng có thể nhìn thấy biển cả. Không uống bỏ ra số tiền lớn tới đây làm chuyến du lịch từ già độc thân cùng bạn tốt.

Ngay sau đó, không hề báo trước, một hồi trời đất quay cuồng, đầu tôi đụng mạnh vào bồn rửa tay. Trước mắt kim tuyến văng đầy trời. Thật vất vả mới giữ cho thân thể không tiếp tục lung lay, tôi chật vật đứng dậy lấy tay lau qua cái miệng đầy bọt kem đánh răng. Ở trong gương bỗng xuất hiện một gương mặt hoàn toàn xa lạ.

Màu tóc đen, làn da màu tiểu mạch. Đôi mắt lại rất to, lông mi dài cụp xuống tạo thành hình quạt. Chắc chắn, cái cằm kia, cái cổ kia, đường cong kia, làm tôi liên tưởng tới những tượng đá Hy Lạp tạo nhả khi tham quan viện bảo tàng.

... Nhưng mà người này là ai?

Tôi sờ sờ mặt. Người đẹp trong gương không những làm ra động tác tương tự, mà nhìn biểu cảm của cô ta vừa ngỡ ngàng vừa ngu dần, một bộ dáng há miệng ngốc ngếch cùng biểu cảm hiện tại của tôi vô cùng ăn khớp.

... Không phải chứ... Quá hoang đường.

Đối với chuyện trước mắt mà không có thết lên sùi bọt mép té xui, tôi hết sức kinh ngạc. Hóa ra trước kia tôi đánh giá vô cùng thấp hệ thần kinh của mình. Cực kỳ chắc chắn rằng điều này vượt quá sức tưởng tượng của tôi. Gắt gao nhìn vào gương, tôi phát hiện người đẹp mặt to như vậy mà mặc cùng loại quần áo ngủ của tôi (nói nhảm), trong tay cầm y nguyên bàn chải đánh răng. Hơn hết bởi vì mới vừa ngã làm quần áo ngủ ướt một mảng lớn, dán ở trên người, lộ rõ đường cong thân thể.

Xảy ra chuyện gì vậy?

Tôi vô thức tự hỏi chính mình. Giống như ở công cụ tìm kiếm đánh một ký tự then chốt, ngay sau đó, đáp án tương ứng liền hiện lên trong đầu. Vô số ký ức như thủy triều điên cuồng xông vào trong não. Bởi vì quá nhiều khiến trong nháy mắt tôi cho rằng đầu mình sẽ bị nổ tung.

Hóa ra tôi là vị thần cái thế giới này.

...

Những điều tốt lành này nghe tới thật rét lạnh.

Bởi vì tôi thật sự là vị thần cái thế giới này, chỉ ít đối với vùng đất đang ở dưới chân.

Thất thần phun bọt kem đánh răng ra. Kéo một cái khăn lông lau miệng. Tâm trạng mờ mịt, tôi như người mộng du quay về phòng ngủ, sau đó quẳng mình xuống ghế sa lông, không chịu được nắm tóc ảo não.

Trong đầu rối bời, tôi nhớ tên mình là Hàn Tiểu Nhạc. Năm nay hai mươi sáu tuổi, là kế toán viên một công ty. Trên có cha mẹ dưới có một chú chó cưng mập mạp. Có một người bạn trai bắt đầu qua lại từ thời đại học, hơn nữa chúng tôi chuẩn bị nửa tháng nữa kết hôn. Nhưng mà biến đổi (nhiều đến mức bạn không tưởng tượng được) ký ức lại nói cho tôi, tôi còn có một cái tên là Hera 2, là thần hậu trên đỉnh Olympus 3. Tôi là phụ nữ đã lập gia đình,

có một người chồng tên là Zeus 4. Chúng tôi không những kết hôn không biết mấy ngàn năm rồi, mà còn, à, đặc biệt, tôi còn cùng hắn sinh bốn đứa trẻ.

Suy sụp đem mặt vùi vào lòng bàn tay, thật sự muốn khóc. Tôi hy vọng dường nào tinh thần của mình một hôm nên xuất hiện ảo tưởng. Ai nói bản thân người không tốt, cổ tình là cái người tên Hera đó chứ? Trí nhớ của Hàn Tiểu Nhạc nói cho tôi một chút thương thức của nhân dân đại chúng đối với vị thần này như thế nào, hai chữ: Hay ghen. Mà trí nhớ bản thân Hera nhưng lại rõ ràng tỉ mỉ như quyển sách ghi chép kỷ ức mấy ngàn năm. Tôi đối với nàng biết hết toàn bộ, tôi có thể hồi tưởng lại toàn bộ cảm nhận của nàng. Một bàn tay thử nâng lên, hướng đến cái bình hoa khua một cái, tức khắc bình hoa uốn éo rất vui sướng. Đóa hoa cắm bên trong xoay hai mảnh lá hướng tôi cúi người.

Rên lên một tiếng. Tôi rất muốn đem cái đệm ghế sa lông khiến mình chết ngộp.

Thực ra ở thời gian làm thần cũng thường xuyên lấy thân phận loài người chạy xuống nhân gian chơi. Không chỉ có một mình tôi làm như vậy, những tên kia cũng đều như thế. Olympus không phải là nơi thú vị. Nơi đó rất cao, vịnh viên sáng ngời khiến cho đôi mắt phát đau. Ngoại trừ ánh sáng kim sắc thần thánh trời xanh mây trắng thì không có gì cả. Không sai, tiếng hát của Muse rất êm tai, thụ cảm Apollo giống như âm thanh của trời. Bất quá nghe suốt ngàn vạn năm qua ai cũng muốn đổi sang cái khác.

Nhưng lúc này đây, tôi mất đi cả trí nhớ và sức mạnh của Hera, lấy thân phận một nhân loại bình thường vô tri vô giác sinh sống hai mươi sáu năm. Hai mươi sáu năm đối với thần mà nói chỉ là một cái chớp mắt, nhưng không có trí nhớ tương quan, ngược lại tôi cảm thấy hai mươi sáu năm khá vui vẻ.

Bởi vì, tôi rốt cục không cần chịu đựng sự cười nhạo và châm chọc của chúng thần, không ngừng nghỉ tìm kiếm bóng dáng chồng mình, một lần lại một lần phí công đuổi theo kéo hắn từ bên người đàn ông, đàn bà khác. Cầu khẩn, khóc lóc, đại não âm ỉ, hết thấy cũng đều chỉ vì mục đích thỉnh cầu hắn đừng phản bội tôi, đừng làm tổn thương tôi, đừng rời khỏi tôi ngủ trong lòng người khác.

Tự chế giễu một tiếng, tôi sao lại không nhớ tại sao mình lại biến thành như vậy. Tôi là thần hậu, là vị thần có địa vị chỉ đứng sau Zeus, không có kẻ nào dám tước đoạt trí nhớ và sức mạnh của thần hậu. Khiến cho nàng mất đi thần cách rơi vào nhân gian trừ người chồng tốt của tôi ra, có người nào dám, kể cả mấy kẻ hận tôi đến nghiêng răng nghiêng lợi cũng không dám.

“Cho dù là thần hậu cũng phải trả giá vì hành vi của mình. Hera! Ta tuyên bố nàng bị tước thần cách, treo ngược bên ngoài đại môn. Bất kỳ người nào cũng không được cầu xin tha thứ cho nàng. Còn nữa ta đem nàng đánh xuống nhân gian, để cho nàng trải qua thống khổ của loài người, cho đến khi nàng nhận được khoan thứ của ta mới ngưng.”

Chồng tôi, thần sấm sét, chúa tể muôn loài, nổi giận lôi đình gầm thét với tôi. Nhưng mà tôi không cảm xúc đứng trước ngai vàng của hắn. Ánh mắt xung quanh chiếu vào trên người, có đồng cảm, có thương hại, có lo âu, cũng có cười trên sự đau khổ của người khác cùng cười nhạo, nhưng tôi hoàn toàn không quan tâm. Bởi vì chồng ta lại đối xử với sự mong đợi của tôi như vậy. Hắn cùng một cô gái loài người sinh con riêng. Hắn mắng tôi lòng dạ độc ác không có lòng nhân ái, không xứng làm thần hậu. Hắn gầm thét tôi máu lạnh vô tình thông đồng thần gió mưu tính đem một đứa trẻ vừa ra đời không lâu bóp chết từ trong nôi. Tôi trừng mắt nhìn hắn, không hề có chút nào ý định cầu xin sự tha thứ. Cho dù con trai, con gái tôi ra sức nháy mắt ra hiệu tôi mau chóng quy xuống thỉnh cầu sự thương hại của hắn.

Trước kia hắn có nhiều con trai con gái riêng như vậy. Đàn ông, đàn bà bên người tôi lại đi, đi lại tới, toàn bộ đỉnh Olympus muốn tìm vị thần không bị hắn kéo lên giường hay không có quan hệ huyết thống thật so với người phạm lên trời còn khó hơn. Tôi quá cảm phẫn, nổi điên như vậy là muốn hắn dừng lại. Cuối cùng tôi cũng không đoạt được ý định thỏa hiệp. Thờ ơ nhìn hắn, đem những thứ kia biến thành ngôi sao, đóa hoa, động vật, giả bộ cái gì cũng không biết.

Nhưng lần này tôi không có cách nào kìm chế được nữa. Bởi vì hắn dám đem đứa trẻ sơ sinh chảy huyết thống loài người thấp hèn vào trong nôi của con gái tôi, thậm chí dụ dỗ tôi trong lúc không biết cái gì cho nó bú sữa. Cũng bởi vì như vậy, đứa trẻ nhân loại kia có sức mạnh của thần. Mà chồng tôi dương dương tự đắc liên cho là hết thấy mọi vấn đề đều được giải quyết, tôi sẽ phải thừa nhận đứa bé này, nó sẽ cùng những đứa con riêng kia giống nhau, quang minh chính đại tiến vào thánh điện Olympus, ngồi trong đại điện nguy nga lộng lẫy. 5

Tôi tuyệt đối sẽ không thể nào dễ dàng tha thứ cho loại lừa dối này.

Cho nên tôi không cầu xin sự tha thứ, thẳng lưng đứng đối mặt với hắn. Điều này càng làm cho hắn tức giận dữ dội. Trước kia tôi giết nhiều tình nhân và con riêng của hắn như vậy, hắn chỉ buồn rầu mấy ngày không nói chuyện với tôi. Lần này tức giận như vậy, tôi nghĩ rằng phần lớn là do hắn tuyên bố sẽ ban cho đứa nhỏ thần cách, tôi vẫn hạ thủ đối với nó. Từ trước đến giờ hắn rất đề ý đến thể diện, không thể nhận được bất kỳ kẻ nào khiêu chiến uy quyền của hắn. Chắc chắn là tôi khiến cho hắn rất tức giận, cảm thấy mất hết mặt mũi trước mặt các vị thần.

Nhưng mà hắn có nghĩ tới, vô số lần phản bội, vô số tình nhân và đứa trẻ ra đời, tôi bị khuất nhục và chế giễu thì hướng tới ai bày tỏ. Tôi vẫn còn là nữ thần hôn nhân! Vô số đàn bà cầu xin tôi ban cho cuộc hôn nhân hạnh phúc, trái tim chồng vĩnh viễn ở bên các nàng. Tôi có thể làm thỏa mãn yêu cầu các tín đồ, nhưng cuộc hôn nhân của chính mình lại một mớ hỗn độn nát bét. Thật là một trò cười lớn trên đời!

Nặng nề thờ dài một tiếng, tôi gắng gượng thoát khỏi kỷ ức dài đằng đẵng, hận không thể đem hồi ức nhục nhã trong đầu xóa sạch ngay lập tức. Cho rằng thần linh không gì không thể, không già không chết, có thể hưởng thụ vinh quang và sùng bái vô thượng, nhưng tôi chợt phát hiện phần lớn thời gian mình đều không vui vẻ. Mà làm một người phạm Hàn Tiểu Nhạc, mặc dù trong cuộc sống có rất nhiều phiền não, không thể không bốn ba vất vả và vì những thứ trước kia tôi coi thường nhưng lại khiến tôi cảm thấy rất vui vẻ.

Phất một ngón tay, đóa hoa còn ở trên bàn chạy tới chạy lui dừng lại. Trong đầu tôi hiện ra một kế hoạch.

Tại sao nhất định phải trở về Olympus để phải tiếp tục hứng chịu sỉ nhục? Tạm thời tôi không muốn nhìn thấy bản mặt chán ghét của Zeus, chắc hắn cũng vậy. Tôi nhớ lúc hắn tuyên bố muốn tôi trải qua thống khổ sinh lão bệnh tử của người phạm, điều này có ý nghĩa là trước thời điểm sinh mệnh của Hàn Tiểu Nhạc kết thúc, hắn chắc chắn không có ý định cho tôi trở về. E rằng là hắn nghĩ lúc không có người chán ghét ở đây, mình có thể quang minh

chính đại phóng đảng cùng những người đàn bà kia. Trước kia tôi sẽ giận đến nổi điên nhưng bây giờ tôi chỉ muốn nói: Tùy ý ngài!

Cho dù một sinh mệnh người phạm chỉ ngần ngại có mấy thập niên, tôi bằng lòng cùng nó đi hết quãng đường đó. Tôi mê luyến hạnh phúc đơn giản nhỏ nhoi ấy. Có lẽ tôi chỉ muốn làm một người bình thường, trong nhân sinh tĩnh lặng, giống như bất kỳ người phụ nữ bình thường hưởng thụ được hôn nhân hạnh phúc mà không phải ngày ngày suy nghĩ đi đâu bắt gian.

Hơn nữa, cha mẹ của Hàn Tiểu Nhạc, không, cha mẹ tôi, tôi rất yêu họ. Họ là những người tốt. Nhớ tới cha mẹ tôi ở Olympus, thật sự đều phải trợn trắng mắt. Mẹ đất Gaea, tôi hy vọng vĩnh viễn không muốn gặp lại người đàn bà này. Còn cha tôi, ông ấy bị chồng tôi chém thành mấy mảnh. Trời đất, cha tôi là con trai của mẹ tôi, mẹ tôi là bà nội tôi, chồng tôi hay cũng là em trai ruột thịt của tôi. Ở vào thân phận Hàn Tiểu Nhạc, tôi bày tỏ sự khinh thường đối với loại quan hệ hỗn loạn này.

Mặc dù nhớ mình đã là người đã có gia đình, đối với cuộc hôn nhân khác sắp tới có chút lo nghĩ, nhưng tôi chắc chắn đến lúc đó nhất định sẽ có biện pháp.

Vì vậy, tôi quyết định tạm quên sự thật mình là Hera, bung tay biến trở về hình dạng Hàn Tiểu Nhạc, thay quần áo xuống lầu, hy vọng còn được ăn bữa sáng.

Nhưng mở cửa tôi lập tức choáng váng.

Một bó hoa hồng lớn kiêu diễm ướt át thiếu chút nữa đập vào mặt tôi.

“Cục cưng, ta muốn dành cho nàng một ngạc nhiên bất ngờ”

Khuôn mặt khiến cho tôi không ngừng cảm hận từ sau đóa hoa lộ ra, cười còn rực rỡ hơn một trăm vàng thái dương xuất hiện cùng lúc trên bầu trời. Trong nháy mắt tôi muốn thét toáng lên, muốn nhảy qua cửa sổ, thậm chí muốn dùng dao đâm chết hắn, nhưng cuối cùng tôi chỉ đỡ nhận lấy bó hồng to lớn kia.

Chồng tôi, thần vương Zeus, hán như vậy mà mặc một bộ áo sơ mi lụa màu lam nhạt cùng quần dài màu đen, đeo kính dâm đang thịnh hành nhất hiện nay, giống như người mẫu trên bìa tạp trí đứng trước cửa phòng ngủ của tôi.

“Cục cưng, bộ dáng loài người của nàng không tệ, ta rất thích.”

Gỡ kính dâm xuống, hắn mở to hai con mắt xanh đậm nhìn tôi một lượt từ trên xuống dưới, lại còn huýt sáo một cái.

“Ta thích phụ nữ tóc đen nhỏ nhắn. Để ăn mừng chúng ta hòa hảo trở lại, chúng ta hãy hôn một chút được không?”

“Ta không”.

Lời còn chưa nói hết, hắn đã không đợi kịp nhào tới, ôm tôi, gần như làm hai chân tôi rời mặt đất, ngay sau đó là nụ hôn nóng bỏng khiến người ta suy nghĩ thở.

“Được rồi, trước khi trở lại Olympus, để tỏ lòng áy náy với hành động thô bạo lần trước, chúng ta cùng nhau ăn bữa điểm tâm loài người thật vui vẻ.”

Hắn hài lòng buông tôi xuống, còn vỗ mông tôi một cái, sau đó nhanh nhẹn bước xuống lầu.

“Nhanh một chút, ta đặt bàn số ba”.

...

Còn lại mình tôi ôm bó hồng đã bị ép hồng ngậy ngốc đứng chôn chân tại chỗ.

Nên nói cái gì cho phải đây?

Mặc dù phim ảnh cùng tiểu thuyết đều miêu tả chồng tôi là một người đàn ông trung niên râu ria cao lớn uy nghiêm nhưng thân là vợ hắn lại không thể không bày tỏ sự đáng tiếc, đó là sự sai lầm hoàn toàn. Đó không phải hình tượng của một công tử hào hoa phong lưu thành tính khắp nơi, chưa kể chồng tôi chỉ thích thiếu nữ tươi trẻ, mà hắn còn vô cùng ghét đẻ râu.

Zeus là một tên khôn khéo, nhưng hắn thật sự vô cùng vô cùng anh tuấn. Đồ vô lại đẹp siêu cấp có thể làm cho tất cả sinh vật giống cái choáng váng mắt phương hướng.

Tôi sờ gương mặt có chút nóng lên, thật bi ai.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Thuận tay ném hoa hồng vào thùng rác bên cạnh, tôi sửa sang một chút quần áo. Theo thói quen muốn đi đổi một bộ đồ đắt tiền, bởi vì trước giờ Zeus đều thích thứ tốt nhất, bất kể đồ ăn, rượu, quần áo, hay đàn ông, đàn bà. Nhưng ngón tay vừa động một cái tôi ngay lập tức tỉnh ngộ. Tác động của thói quen thật quá lớn! Bây giờ chiếm ý thức của tôi vẫn là trí nhớ của Hàn Tiểu Nhạc. Thân là một người phụ nữ hiện đại vì sao phải dùng nhan sắc để đi lấy lòng một tra nam? Nếu có thể đến tòa án yêu cầu ly hôn, không biết Zeus phải đưa cho tôi bao nhiêu phí cấp dưỡng.

Đáng tiếc ở địa vị của chúng tôi không thể ly dị, tôi là nữ thần nắm giữ hôn nhân, ly dị khác nào tự bạt tai mình mười ngàn lần. Nhìn Aphrodite 1 và Hephaestus 2 tình cảm bất hòa ngày ngày chiến tranh lạnh. Hephaestus tính tình tốt như vậy mà còn không chịu nổi lao tới bắt gian ả và Ares 3, hai người phỏng chừng mấy chục ngàn năm không nói chuyện, nhưng bọn họ cũng có ly dị sao? 4

Nặng nề thở dài, tôi tùy tiện chải chuốt lại mái tóc bù xù không thể tả được, đi xuống lầu. Zeus không có thói quen chờ đợi, mà tôi trừ bỏ vấn đề tiểu tam thì chưa bao giờ làm trái ý hấn. Thần hậu thì thế nào, thần hậu cũng là thần tử của hấn. Cái thế giới này, mọi thứ đều thuộc sở hữu của hấn. Ngược lại tôi rất muốn tiêu sái sập cửa ngay trước mặt hấn, nhưng mà những việc trong ký ức dài đằng đẳng đến đáng sợ kia khiến cho tôi không cách nào tùy tiện làm được điều này.

Dù sao, tôi làm vợ hấn lâu như vậy, cũng phục tùng hấn lâu như vậy. Hai mươi sáu năm trí nhớ Hàn Tiểu Nhạc sao có thể chống lại vạn năm hồi ức của Hera. Có lẽ tôi cần một chút thời gian.

Sau khi xuống lầu, không phải tận lực tìm hấn ở chỗ nào, tầm mắt của những người phục vụ và du khách chính là bảng chỉ đường tốt nhất. Dựa theo tập trung tiêu điểm ánh mắt của bọn họ, Zeus ngông nghênh chiếm vị trí đẹp nhất của khách sạn. Một tay đặt lên cửa sổ còn một tay không kiên nhẫn gõ trên mặt bàn. Mái tóc vàng hơi lay động trong gió biển. Tôi nghe rõ lời khen ngợi say mê của một phụ nữ châu Âu bên cạnh.

“Trời đất, anh ấy thật đẹp trai”

Này, bà chị, tuổi tác bề ngoài của chị có thể làm bà của hấn rồi đấy. Mặc dù tuổi tác thực của hấn làm ông cố cố... cố bà chị cũng không thành vấn đề gì. Trong lòng tôi khinh thường, đi tới trước mặt hấn, tự kéo ghế ngồi xuống. Hấn quay đầu, thân thiết cười một cái. Khai triển sức quyến rũ đối với hấn chẳng qua là phản ứng bản năng theo thói quen. Con người này nếu tung ra hoóc môn quyến rũ quả thật sẽ bị sập bẫy, tôi vội vàng dời tầm mắt.

Mọi người (bất kể đàn ông hay đàn bà) ở đây đều nhìn về phía bên này. Hấn không thèm để ý chút nào những ánh mắt say mê này, dương dương tự đắc, phóng thái tỏa sáng. Trông thấy trà của một quý ông hơn bốn mươi tuổi đã tràn ra ướt đầm khăn trải bàn trắng tinh mà ông ta vẫn còn ngẩn ngơ giờ bình trà, tôi không khỏi lấy tay xoa xoa trán.

“Làm ơn khiêm tốn một chút, đổi sang một hình dáng bình thường được không?”

Hấn kiêu ngạo nói: “Tại sao? Ta là Zeus, chưa bao giờ ta phải trốn trốn tránh tránh, thay đổi hình dạng.”

Vốn tôi rất muốn bình tĩnh chỉ ra cái lịch sử dài đằng đặc hấn vì vùng trộm đầu chỉ thay đổi hình dáng mà ngay cả động vật cũng biến qua. Biến thành con chim nhỏ đáng yêu chui vào váy đàn là loại việc làm vô cùng thành thực. Bất quá lúc này người hầu cuối cùng cũng nhớ ra bổn phận của mình, bắt đầu mang thức ăn lên, vì vậy tôi mới nén lại câu nói chắc chắn sẽ khiến hấn nổi giận bùng bùng. 5

“Thưa ngài, bữa điểm tâm của ngài đã chuẩn bị xong rồi ạ.”

Nữ phục vụ trẻ tuổi mặt ửng đỏ, hai tay bưng khay đồ ăn giọng run run nói. Zeus không thèm đếm xỉa nhìn cô nàng một cái, lông mày nhướn một cái khóe miệng nhếch lên. Tức khắc, những vết tăng nhang trên mặt đứa trẻ đều muốn bốc cháy khiến tôi vô cùng thương xót.

“Cám ơn, mà đừng rồi, ta đã nói qua hay chưa, ánh mắt của nàng rất đẹp.”

Đứa bé kia hét lên một tiếng nho nhỏ, che mặt chạy đi, suýt nữa té ngã. Tôi rất không vừa ý cái thăm hỏi thủ đoạn của hấn.

“Người phạm không có khả năng kháng cự thần uy của ngài, đây là gian lận.”

“Cục cung, sao nàng lại thích ghen tuông như vậy, yên tâm đi, đó không phải hình mẫu của ta, chỉ là một khen ngợi nho nhỏ mà thôi.” Hấn lười biếng nói, thậm chí còn thân mật đưa tay vuốt mặt tôi một cái. Trong nháy mắt tôi nghe thấy rất nhiều âm thanh tan nát cõi lòng và nghiêng răng khắp bốn phía.

“Lời nói dối có thiện ý có thể làm cho các nàng vui vẻ trọn một năm, có gì không tốt chứ? Ta là vị thần nhân ái.”

Hấn vừa nói vừa dí dõm nháy mắt với tôi mấy cái. Tôi đỡ trán mặt một thở dài. Một chút cũng không thay đổi, hấn vẫn luôn như vậy. Đương nhiên hấn không thích đứa bé kia, sớm bị đủ loại mỹ nam mỹ nữ nuôi dưỡng khẩu vị, tiêu chuẩn thẩm mỹ của hấn vô cùng vô cùng cao. Nhưng mỗi lần thấy tôi vì loại chuyện nhỏ nhặt này mà ghen, hấn luôn rất vui vẻ.

“Ăn cơm đi”

Tôi xụ mặt nói, không muốn bị hấn dắt mũi. Có lúc tôi thật sự hoài nghi, hấn thực sự là thần sấm sét? Trên người hấn hiển nhiên có năng lực của thần tình yêu Eros, cho nên chỉ cần ngoắc ngón tay út là có thể khiến đầu óc cả nam lẫn nữ vì hấn mà mê mẩn. Nếu không có sức mạnh của thần, bề ngoài của hấn cũng chỉ là tên tóc vàng đẹp trai khốn kiếp mà thôi! Nghĩ đến đây tôi liền tức giận, oán hận dùng nĩa chọc đĩa đồ ăn, tưởng tượng đó là mặt Zeus. Thật là kỳ quái, rõ ràng trên người chúng tôi chảy cùng huyết thống, Hestia vẫn luôn là nữ thần trinh trắng, Hades ngồi không ở Âm Phủ hầu như không

ra khỏi cửa, tôi trừ Zeus ra cũng không có bất kỳ tình nhân nào, tại sao hấn cùng Poseidon và Demeter lại không chút kiêng kỵ ở chung một chỗ, giống khoai tây hết sinh đứa này rồi đến đứa khác? 6 7

“Cục cưng, đừng tức giận, nàng biết người phụ nữ ta yêu nhất là ai mà.”

Dường như hấn rất hài lòng với phản ứng của tôi, hạ thân phận cao quý ban phát một nụ cười sùng ái. Tôi nắm chặt nữa, thật sự muốn đâm thủng đầu hấn. Trong thân thể có hai nhân cách đang kịch liệt tranh đấu. Nếu là Hera, tôi vừa yêu hấn đến điên cuồng bất chấp tất cả vừa hận hấn đến nghiêng răng nghiêng lợi. Còn là Hàn Tiểu Nhạc, tôi khinh bỉ con ngựa giống siêu cấp này, đời này không bao giờ muốn gặp lại.

“Tiểu Nhạc, sao rồi giường sớm vậy, hôm qua không phải còn kêu mệt...”

Nghe được giọng nói quen thuộc, tôi thâm than không tốt, xảy ra quá nhiều chuyện, khiến quên mất bạn bè đi cùng. Nếu bị người phụ nữ thích bát quái này thấy tôi và Zeus ngồi chung một chỗ, trời mới biết có phải hay không toàn thế giới sẽ biết chuyện này ngay lập tức!

“Vương Lệ, cái đó, mình, không phải!”

Hốt hoảng đứng lên, tôi cố gắng giải thích gì đó, nhưng người bạn khuê phòng mười năm năm kết thân từ thời tiểu học của tôi quả nhiên đã ngăn, thất thần tại chỗ nhìn Zeus. Nhưng không hổ là nữ vương khí thế mạnh mẽ khinh thường tất cả động vật giống đực, cô lập tức lấy lại tinh thần, còn mỉm cười chủ động bắt tay chào hỏi.

“Xin chào anh đẹp trai, em là bạn Tiểu Nhạc, không phiền có thêm một người chứ?”

Vương Lệ nói tiếng Anh, Zeus vẫn luôn cùng tôi nói tiếng Hy Lạp, bất quá hấn luôn thông thạo như lưu * chuyển sang nói tiếng Anh, còn dùng đúng tiêu chuẩn Oxford chuẩn mực: “Đương nhiên, đây là vinh hạnh của ta”.

* Thông thạo như lưu: biết nghe lời phải; biết lắng nghe; biết phục thiện.

Vừa nói, hấn còn lịch sự cầm tay Vương Lệ hôn một cái. Vương Lệ cười không ngừng, tôi sợ hãi nhìn cô. Từ sau khi chúng tôi tốt nghiệp sơ trung không còn nhìn thấy cô nàng phát ra tiếng cười đáng sợ như vậy.

“Này, Tiểu Nhạc, không tệ nha, vậy mà cậu được cực phẩm như vậy. Yên tâm đi, mình sẽ không nói cho chồng tương lai của cậu, trước khi kết hôn không phải nên buông thả một chút hay sao.”

Sau khi ngồi xuống, cô nàng nháy mắt lấy cùi chỏ chọc chọc eo tôi, cười hết sức dâm dăng, quẹo rừ nhìn chăm chú Zeus, thấp giọng nói: “Hấn ta quá đẹp trai, nếu không phải là của cậu, mình đã sớm xông lên! Mình dám đánh cược với cậu, nơi này có ít nhất không dưới hai mươi người mơ tưởng cỡi quần hấn xuống để cười một phát. Tiểu Nhạc, cậu nhất định không được đánh mất thể diện đó”.

Bi ai che mặt, tôi không muốn nhìn gương mặt với nét cười mập mờ của Zeus. Không có hành động nào qua nổi mắt thần, hấn có thể hiểu được bất kỳ ngôn ngữ nào. Vì vậy cầu xin cậu Vương Lệ, đừng tưởng trước mặt người ngoại quốc nói tiếng Trung là an toàn!

“Hôn lễ? Bảo bối, hôn lễ nào hả. Hôn lễ của chúng ta không phải cử hành trăm vạn năm qua rồi sao?”

Quả nhiên, ngay lập tức cái tên gia hòa không chịu được tịch mịch chuyển sang tiếng Trung chính gốc, rõ ràng từng câu từng chữ mà hỏi.

“Không phải!”

“Anh nói cái gì”

Tôi và Vương Lệ đồng thanh nói. Nhưng Vương Lệ hành động nhanh hơn một bậc, bỏ qua “Tại sao người ngoại quốc này biết tiếng Trung”, trực tiếp nắm lấy trọng điểm.

“Kết hôn? Tiểu Nhạc, cậu và người này đã kết hôn sao?”

“Đúng, chúng ta đã sớm kết hôn rồi, bên dưới còn có toàn bộ các vị thần chúc phúc, tuyên bố với toàn bộ thế giới”. Zeus cau mày suy nghĩ một chút, không chắc chắn nói: “Hấn là đã ba trăm bảy mươi bốn vạn năm lẻ một trăm hai mươi một ngày?”

“Là ba trăm bảy mươi bốn vạn năm lẻ một trăm mười chín ngày”. Cẩn trọng nghiêng lợi sửa chữa, tôi nắm bả vai Vương Lệ, biểu lộ nụ cười cứng nhắc: “Đừng nghe anh ta nói bậy, anh ta chỉ nói đùa, thật tra mình và anh ta chỉ mới gặp nhau không quá mười phút thôi”.

Vương Lệ hoài nghi nhìn tôi chăm chăm: “Nhìn anh ta không giống nói đùa. Mình cảm thấy anh ta giống như rất quen biết cậu. Uy, Tiểu Nhạc, mình không phản đối cậu cùng trai đẹp qua lại trước khi kết hôn. Nhưng Đồng tử đối với cậu rất tốt, cậu đừng ngu ngốc, không tìm được người đàn ông tốt hơn anh ấy đâu”.

“Mình biết, cho nên mình không có đâu!”

Hạ thấp âm thanh ca thán, tôi không biết làm sao có thể đem tình huống rối bời này giải thích rõ ràng. Nếu như tôi là Hera, dựa theo tính khí trước đây hấn sẽ không do dự xóa hết trí nhớ ở nhân gian, rồi cùng Zeus quay về Olympus, tiếp tục làm chức thần hậu của tôi. Nhưng làm Hàn Tiểu Nhạc hai mươi sáu năm, tôi thích cuộc sống bây giờ, một chút cũng không muốn thay đổi. Thậm chí tôi còn có chút hận chuyển viếng thăm của Zeus, nếu ban đầu bắt tôi

xuống nhân gian chịu khổ, tại sao phải đến tìm tôi, trực tiếp chờ tôi thọ chung chính phẩm * linh hồn trở về không phải tốt hơn sao?

* Thọ chung chính phẩm: Sống thọ và chết tại nhà; tiêu tan mất hết; hai tay buông xuôi.

“Bảo bối, có phải nên giải thích một chút sao?”

Zeus lạnh lùng nói, gỡ từng cái từng cái lên tay cầm ghế, đây là biểu hiện thời điểm không kiên nhẫn của hắn. Mặc dù chồng tôi nói năng tùy tiện vô sỉ lưu tình khắp nơi, tuy bề ngoài không có đầu óc, nhưng hắn là thần vương, con thịnh nộ của hắn chính là nỗi giận lôi đình. Có lẽ ngay lập tức hắn sẽ không chút thương xót hủy diệt chỗ này, giết chết tất cả mọi người, biểu thị việc bị xem nhẹ sự tức giận.

Hít thở sâu một cái tôi quay người: “Ta muốn chúng ta nói chuyện một chút”.

“Tiểu Nhạc”

Hiển nhiên Vương Lệ cảm thấy không thích hợp, trên người Zeus tỏa ra sắc vàng chỉ thuộc về thần linh, người phạm không thể nhìn thấy, nhưng lại có áp lực vô hình đáng sợ, vậy mà cô ấy vẫn theo thói quen che chắn trước mặt bảo vệ tôi.

“Không sao đâu, đừng lo lắng, mình sẽ giải quyết hết việc này.”

Tay đè bả vai cô ấy, tôi đưa thần lực vào trong lời nói, khiến cho nó giống như một lời khuyên nhủ. Sau một hồi về mặt Vương Lệ mù mịt, yên lặng thuận theo, an tĩnh ngồi xuống, bắt đầu ăn đồ ăn trên bàn. Nhũ tâm trong lòng lời xin lỗi đối với cô ấy.

“Đừng ở chỗ này, chúng ta ra ngoài nói chuyện”.

Xoay người ra ngoài cửa, tôi không muốn cùng hắn náo loạn ở chỗ này. Hiển nhiên Zeus không quen với dáng vẻ bình tĩnh thờ ơ, rửa mấy tiếng, đi nhanh lên phía trước nắm tay tôi.

“Hera, nàng muốn làm cái gì! Ta cảnh cáo nàng, không được khiêu chiến uy quyền của thần vương”.

“Đúng vậy, chồng của ta, ngọn lửa linh hồn của ta, ánh sáng vĩnh hằng.”

Theo thói quen trước kia, tôi không khỏi châm chọc trả lời.

“Tất nhiên, kẻ nào dám khiêu chiến uy quyền của ngài, nhưng mà không thể vi phạm mệnh lệnh của thần vương, lệnh trừng phạt ngài ban cho ta vẫn chưa hoàn thành đâu.”

Mất hân híp lại: “Có ý gì”.

“Tuổi thọ thuộc về thân thể phạm nhân này chưa kết thúc, không được trở về Olympus, đây là mệnh lệnh của ngài, chồng thân yêu à.”

Tôi lạnh lùng trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

Không hề nghi ngờ chút nào, chồng tôi là một con người đáng ghét tự cho mình siêu phạm tùy hứng làm bậy. Nói tới chiến tích huy hoàng của hắn... Tóm lại, trừ việc không ngừng tìm đàn bà và sinh con, hắn có chiến tích huy hoàng nào sao?

Được rồi, ban đầu hắn đánh đổ sự thống trị của cha chúng tôi, hơn nữa dưới sự ủng hộ của mẫu thân chúng tôi và những chư thần khác khai sáng một thời đại thần thánh mới. Tôi tạm thừa nhận đây là cuộc nổi dậy xuất sắc. Dầu sao khi ấy hắn mới chỉ là một thằng nhóc miệng còn hơi sữa hơn nữa thể lực còn đơn bạc. 1

Còn nhớ cảnh tượng thời điểm lần đầu tiên gặp Zeus. Loài người bịa ra câu chuyện truyền bá rằng anh chị em chúng tôi đều bị Cronus nuốt, chỉ là lời bậy bạ của họ. Thật ra thì chúng tôi bị giam lỏng trong cái hang không thấy mặt trời mà thôi. Mặc dù tôi cảm thấy ngấy ngô trong hang cũng không có gì không tốt. Ít nhất không cần sợ hãi bị ảnh hưởng hỗn chiến giữa Gaea và Cronus. Nhưng mà khi hang mở ra, ánh mặt trời chiếu vào vẫn khiến tôi vui vẻ. Bởi vì ý đồ của lão già Poseidon là kéo tước người khác thật quá đáng ghét. Hắn đối với màu tóc mình luôn luôn rất oán hận, từ đấy căm thù bất kỳ người tóc đen nào.

“Ta là em trai các ngươi, Zeus, ta tới cứu các ngươi.” 2

Toàn thân Zeus đều là máu. Trên người rách rưới không tìm bất cứ chỗ nào hoàn hảo. Mặt bị đánh không khác gì cái đầu heo. Cảnh tượng tôi nhớ nhất

định không có trong câu chuyện của loài người. Nhưng bất kể trải qua bao lâu, tôi vĩnh viễn nhớ tới mái tóc vàng của hắn ở dưới ánh mặt trời lấp lánh chói mắt như vậy.

Nghĩ đến cũng thật buồn cười, trong nháy mắt ngắn ngủi như vậy, tôi cho rằng chính mình nhìn thấy vị thần vĩ đại nhất, vĩnh hằng, hoàn mỹ, hoặc bất kỳ từ ngữ ca ngợi nào nảy sinh trong đầu. Hơn nữa cảm xúc sâu sắc tự hào không gì so sánh được vì có một người anh em như vậy. Loại tình cảm không giải thích được vẫn luôn kéo dài cho tới khi tôi chứng kiến hắn đưa tay vào váy Demeter mới thôi.

Mà trước mắt, cái vị thần không gì sánh kịp, vương giả duy nhất thế gian, em trai tôi, chồng tôi, cha con tôi, đang dùng vẻ mặt không che giấu biểu tình hoang mang nhìn tôi, giống như không hiểu ý tứ lời nói vừa rồi. Tôi nhìn khuôn mặt trẻ tuổi tuyệt đối không vượt quá hai mươi lăm của hắn. Ác ý suy đoán lần nghiêm túc suy nghĩ gần nhất của hắn là từ lúc nào. Ho khan một cái, người biết, chồng tôi cũng không phải thuộc về trường phái trí tuệ. “Cái gì, có kẻ địch, quá tốt, cầm vũ khí lên, tiêu diệt bọn họ!”, đây chính là tác phong trước sau như một của hắn. Người thích đùa bốn âm mưu quỷ kế dờ dờ là Poseidon. 3

“Cái...sao? Người có ý gì?”

Trong khoảng cách trầm mặc tôi duy trì, hắn tựa hồ chậm rãi mình bạch, nghi hoặc bắt đầu chuyển sang tức giận. Thanh âm cũng biến thành cộc cằn, không còn bóng dáng vị công tử hào hoa phong lưu phóng khoáng trước kia. “Hera, chẳng lẽ nàng thật sự muốn lấy thân phận loài người gả cho tên đàn ông khác sao!”

Tôi chậm rãi nói: “Có cái gì không thể được sao?”

“Dĩ nhiên không thể”, hắn hét lớn một tiếng. Nếu như bây giờ chúng tôi không phải đang ẩn thân ở bờ biển trống trải không người, hắn nhất định sẽ nhận được rất nhiều khinh thường. “Đây là sự phản bội vô liêm sỉ đối với ta!”

“...” So sánh giữa chúng tôi người vô liêm sỉ tốt cùng là ai? Hắn lại còn có mặt mũi lớn tiếng đem lời như vậy nói ra khỏi miệng. Tôi giận đến mức thiếu chút nữa ngất xỉu. Tất cả thù mới hận cũ đồng loạt tuôn ra trong đầu, vung tay muốn cho hắn một tia chớp. Nhưng nghĩ tới loại sức mạnh này cũng là do hắn ban cho tôi, làm một nữ thần mà bản thân không có sức mạnh nào cả, vì vậy cắn răng gắng gượng nhịn xuống.

“Nhớ thân phận của mình, không được làm ra việc gì làm ta mất mặt, nàng là thần hậu, cũng là vợ của ta!”

Hắn vẫn còn nói, đặc biệt tăng thêm trọng âm ở chữ vợ.

“Không sai, ta là thần hậu, ta cũng là vợ của ngài, chẳng qua bây giờ làm ơn cho phép được miễn loại vinh dự chí cao vô thượng này!”

Tức giận không lựa lời nói, câu nói bị đè nén chôn giấu trong lòng mấy ngàn năm buột miệng thốt lên. Tôi sùng sốt một chút, không có chút sợ hãi như trong tưởng tượng, ngược lại mơ hồ có một niềm khoái cảm được giải thoát.

“Nàng... có ý gì...”

Zeus chứng lại mấy giây, ngay sau đó gần từng từng chữ hỏi. Gương mặt hắn đã không còn đường nét của thần sắc anh tuấn mà cực kỳ đáng sợ. Mặc dù hắn chưa bao giờ động thủ đánh tôi, nhưng khi khí thế uy nghiêm của hắn hạ xuống, tôi vẫn không nhịn được lui một bước về sau, thiếu chút nữa muốn phủ nhận. Nhưng lòng tự tôn của tôi đã không cho phép loại hành động cầu xin tha thứ đó.

“Ý tứ câu nói đã rất rõ ràng. Nếu ban đầu ngài tuyên bố với mọi người ta không xứng đáng làm thần hậu, hơn nữa dù sao cũng cảm thấy ta ngày càng chường mắt, cần gì phải bắt ta trở về? Không bằng cứ như vậy, ngài thu hồi quyền lực và địa vị của ta, mặt khác đi tìm một người đàn bà ngài thích mà không chường mắt đi”.

Tôi rất nghiêm túc nói, hắn cau mày nhìn nửa ngày, bỗng nhiên bừng tỉnh hiểu ra cười rộ lên.

“Cực cung, nàng còn vì chuyện này mà canh cánh trong lòng sao? Không sai, ban đầu do ta quá kích động khiến cho nàng mất hết mặt mũi trước mặt mọi người, nhưng nàng nhìn coi, bây giờ không phải ta tự mình xuống nghênh đón nàng trở về hay sao? Người đàn bà có thể khiến cho ta tự mình nghênh tiếp chỉ có một, đó chính là nàng, Hera, người vợ duy nhất của ta, người chị thân yêu của ta. Tốt lắm, không cần cùng ta tùy hứng, mặc dù cái bộ dáng bây giờ của nàng so với lạnh lùng thường ngày đáng yêu hơn nhiều, nhưng chúng ta còn rất nhiều chuyện phải làm”

Hắn tự cho là hiểu tôi, lần này chẳng qua lại là ghen tuông và oán trách theo thói quen, còn giờ tay muốn ôm eo tôi, nhưng lại bị tôi tránh ra.

“Ta không có đùa, ta nói thật, Zeus, ta không muốn làm vợ ngài, ta muốn tiếp tục làm một người phạm”

Tôi vừa nói vừa khôi phục hình dáng nữ thần, từ trên đầu tháo xuống thứ tượng trưng cho địa vị thần hậu, vương miện năm đó hắn tự mình đặt lên, trao trả cho hắn.

“Nàng điên rồi!” Hắn không kìm được giận dữ mà rống to, “Cư nhiên muốn vứt bỏ thân phận thần hậu để làm một người phạm! Nàng có biết hay không, một khi mất đi thần lực, nàng cũng chỉ là một loài người bình thường, sẽ sinh bệnh bị thương, thậm chí sẽ già rồi chết! Nàng muốn sau khi chết xuống âm phủ nơi vĩnh viễn không thấy ánh mặt trời sao!”

“Âm phủ còn tốt hơn Olympus”.

Hắn bị câu trả lời của tôi khiến cho toàn thân phát run, bởi vì chưa từng có kẻ nào can đảm đối mặt làm trái ý hắn. Tôi còn nhớ lần cuối cùng làm

trái ý hấn có kết cục gì, Zeus chưa bao giờ cùng hiền lành ôn hòa có nửa điểm quan hệ.

“Nàng là nữ thần trông coi hôn nhân! Không sợ bị các vị thần khác chê cười sao!”

“Nếu mất đi thần lực, ta không còn là nữ thần nữa. Hơn nữa, trước kia bị các vị thần khác cười nhạo nhạo còn ít sao?”

Thấy hấn trì trệ không muốn cầm chiếc vương miện hoàng kim quý báu, tôi liền đem nó đặt trên bờ cát. Trước kia luôn nom nớp lo sợ chọc giận Zeus khiến mất đi vị trí thần hậu, hơn nữa trước nay chỉ có Zeus bỏ rơi đàn bà mà không có người đàn bà nào bỏ rơi hấn. Không có người nào quy định khi người không muốn tiếp tục làm thần hậu thì không thể chủ động thoái vị.

“Thứ này, ngài thích người nào thì trao cho người đó đi, ta không cần”.

Nói xong, tôi xoa người rồi đi, nhưng lại bị hấn u ám gọi lại.

“Hera, ban đầu nàng nói mong muốn vị trí và quyền lực ngang hàng với ta, ta đáp ứng nàng, trao thứ chí cao vô thượng mà bất kỳ nữ thần nào cũng mong muốn cho nàng, bây giờ đầu óc nàng động kinh, nói không cần là không cần, nàng lừa gạt ta sao?”

“Không dám, nếu như ngài cảm thấy đúng như vậy, có thể tiếp tục trừng phạt nghiêm khắc ta, ví dụ như phạt ta đi nâng đỡ bầu trời 4 hay đi đẩy đá ở dốc núi gì đó 5, hoặc là mổ bụng treo ở vách đá hàng ngày kêu chim ưng tới ăn 6, những thủ pháp này cũng không tệ.”

Tôi cười nhưng trong lòng không cười, thật ra thì trong lòng cũng không chắc chắn, Zeus tức giận có thể thật sự làm như vậy hay không. Không có vương miện tượng trưng cho thần hậu, trong bộ dáng loài người, thần lực của tôi chỉ còn lại chưa đến một nửa. Chuyện mổ bụng, chắc hấn sẽ phải chết.

Lông mày của hấn càng lúc càng nhướn cao, ánh mắt hung ác, thậm chí trong tay còn bắn ra tia lửa điện vang dội. Trong nháy mắt tôi cảm thấy hấn sẽ không nhịn được phóng ra một tia chớp. Nhưng mà, bỗng nhiên hấn thở dài, khôi phục sự bình tĩnh.

“Được rồi, ta biết, nàng đang giận dữ”.

Hấn cứng nhắc nói, sau đó cầm cái vương miện bị vứt trên mặt đất, không màng đến sự chống cự của tôi mà lần nữa đội lên.

“Đồ ta đã trao chưa bao giờ thu hồi lại, lúc cầu hôn ta đã hướng về Styx 7 thề rằng nàng vĩnh viễn là người vợ duy nhất của ta, lời thề này sẽ không thay đổi, mà địa vị và thân phận thần hậu của nàng cũng sẽ không có bất kỳ kẻ nào thay thế”.

“Ta không phải”

Hấn tăng thêm sức lực, ngăn cản lời tôi muốn nói.

“Tâm tình của nàng đang rất kém, có lẽ lúc này không phải thời điểm nói chuyện này. Nếu nàng cảm thấy tạm thời làm một con người sẽ vui vẻ, như vậy trước làm một loài người cho tốt. Chờ nàng nghĩ thông suốt, chúng ta lại tiếp tục bàn tới chuyện này”.

Tôi còn muốn kháng cự, muốn giải thích đây không phải giận dữ nói giỡn, nhưng hành động và khí thế của hấn biểu lộ một tư thái không cự tuyệt được. Thở dài, đối với Zeus mà nói, đây coi như là sự nhượng bộ lớn nhất rồi. Hấn chỉ quen với việc đem những kẻ không phục tùng dùng dùi sắt thiêu chết, mà không không phải nói những lời thân cận tế nhị.

“Được, Zeus, ngài nói cái gì thì chính là cái đó”

Cúi đầu, tôi quyết định trong vòng năm mươi năm cũng sẽ không cùng hấn “Nói chuyện”, việc sau khi sinh mạng loài người của tôi kết thúc sẽ như thế nào tạm thời lười suy nghĩ.

“Nhưng hôn lễ không cho phép có! Trừ ta ra, nàng không được lui tới với bất kỳ tên đàn ông nào.” Hấn oán hận nói, sau đó bỗng nhiên vung tay một cái, “Đừng rồi, tuy ta không thể lúc nào cũng coi chừng nàng, nhưng có người có thể. Đừng có mơ tưởng cùng tên đàn ông khác kết hôn!”

“Chờ một chút”.

Đại khái đoán được hấn định làm gì, tôi vội vàng lớn tiếng kháng nghị, nhưng hấn đã búng tay một cái.

“Hermes” 8

Một trận gió nhẹ thổi qua, một thiếu niên tóc đen xuất hiện ở trước mắt chúng tôi. Hấn ăn vận theo phong cách học viện nước Anh áo sơ mi cùng áo ghi lê, phía dưới là quần dài, trên đầu còn mang tai nghe. Nếu không phải trên đôi giày của hấn có hai cái cánh nhỏ đang không ngừng chuyển động, tôi thiếu chút nữa không nhận ra thân phận Zeus.

“Trịnh trọng tuân theo phân phó của ngài, chủ nhân của ta”.

Hấn cung kính hành lễ với Zeus, sau đó hành lễ với tôi: “Hera, đã lâu không gặp”.

“Hermes, trước khi Hera quay trở về Olympus, người hãy ở bên cạnh nàng, chăm sóc nàng thật tốt, rõ chưa”.

Zeus nghiêm túc nói, nhưng tôi dám cam đoan Hermes tuyệt đối hiểu được ý tứ của hắn. Hắn có chút kinh ngạc nhìn tôi một cái, ngay sau đó liền cúi đầu.

“Đương nhiên rồi, Zeus. Nguyên vọng của ngài chính là mệnh lệnh của ta”.

“Ta đi rồi, Hera, nàng hãy suy nghĩ kỹ càng, nhớ lúc gọi ta, nàng biết cách nào rồi đấy”.

Hắn vội vã nói xong, sau đó hóa thành một tia chớp vàng biến mất, chỉ còn ta và Hermes đứng tại chỗ.

“... Hermes, thoát nhìn người giống như cháu trai mình vậy...”

Quan sát vị sứ thần chỉ khoảng mười năm mười sáu tuổi, tôi khó tin nói.

Hắn khiêm tốn cười một cái: “Bởi vì bây giờ ta đang học trung học trong trường học loài người...Ngài biết rằng, đa số thời điểm, thần Zeus vĩ đại không quản chúng ta lén lút làm các thứ vui nho nhỏ. Mặc dù nhân gian ô yên chương khí *, nhưng so với Olympus thủ vị hơn nhiều. Mọi người đều cảm thấy nhân gian thế kỉ hai mươi so với trước kia, hết sức...vì diệt”.

* Ô yên chương khí: Chương khí mù mịt; không khí ngột ngạt; ma thiêng nước độc; bản thủ xấu xa; tối tăm rối loạn (ví với hoàn cảnh hỗn loạn, đen tối).

“Đừng nói với ta là toàn bộ các vị thần Olympus đều tốt”. Tôi lẩm bẩm nói, nhưng lại suy nghĩ khoảng thời gian chiến tranh thành Troy, chẳng phải toàn bộ các vị thần đều tham gia náo nhiệt hay sao, kết quả, cuối cùng còn đánh kịch liệt hơn so với quân đội khai chiến loài người.

“Nếu như ngài không ngại, ta muốn rời đi một lúc, ngài bây giờ là người phương đông, vì vậy ta cần phải đi làm thủ tục chuyển trường, hơn nữa cần chuyển đến đất nước của ngài”.

Hermes nho nhã lễ độ cắt ngang dòng hồi tưởng của tôi, không tưởng tượng được hắn còn tuân thủ quy củ của loài người như vậy, tôi có chút ngạc nhiên. Hắn như nhìn thấu suy nghĩ của tôi, nhẹ nhàng cười một tiếng, lấy ra một cái tượng có cánh nhỏ đồng dạng.

“Làm một loài người đôi lúc cũng cần giờ phút khỏe, đúng rồi, thần Hera tôn kính, ngài cho rằng ta nên lấy thân phận như thế nào cho tốt? Em họ của ngài ở nước ngoài như thế nào? Sửa đổi trí nhớ là sở trường của ta”.

Chú thích:

1+2. Cronus là con trai của thần bầu trời Uranus và đất mẹ Gaea. Sau này, ông giết chết cha mình để giành vị trí thần vương. Vì gây ra mâu thuẫn với mẹ mình, ông nhận được lời phán truyền rằng sau này ông sẽ bị con đẻ của mình truất ngôi. Lo sợ trước lời phán truyền, bất kể vợ ông nữ thần Rhea sinh ra đứa con nào ông đều nuốt hết. Đến khi sắp sinh Zeus, Rhea cầu xin Gaea chỉ cách. Gaea bảo Rhea sang đảo Crete sinh con rồi lấy tã cuộn vào một hòn đá để đưa cho Cronus, thay thế cho Zeus mới sinh. Cronus đã mắc lừa và nuốt cả hòn đá vào bụng. Sau này, khi Zeus được nữ thần Metis chỉ cách cứu anh chị, Zeus nhờ Rhea cho Cronus uống thuốc mà Metis đưa. Quả nhiên, Cronus nôn hết những gì có trong bụng, kể cả hòn đá trá hình Zeus. Sau đó, cả 6 anh chị em Zeus, Hestia, Demeter, Hera, Poseidon và Hades hợp sức chống lại Cronus. Cronus cuối cùng bị giam dưới vực thẳm Tartarus.

3. Poseidon: Anh trai thần Zeus, thần biển và cũng là người tạo ra động đất, sóng thần, biểu tượng là cây Đỉnh ba.

4. Atlas: con trai của thần khổng lồ Titans Iapetus và tiên nữ Asia, tham gia cuộc chiến chống lại thần Zeus, sau đó thua trận, bị Zeus trừng phạt phải mãi mãi chống đỡ cả bầu trời.

5. Sisyphus: người thành lập và là vị vua đầu tiên của Ephyra. Vì việc bắt cóc thần chết Thanatos, Sisyphus nhận hình phạt là ngày qua ngày, Sisyphus phải lăn một tảng đá nặng lên một triền dốc dài. Mỗi khi tảng đá được lăn đến đỉnh, nó lại lăn xuống, và Sisyphus lại phải bắt đầu lại từ đầu.

6. Prometheus: con trai của Lapetus và Themis. Ông nổi tiếng với trí thông minh, là người đã cướp ngọn lửa từ thần Zeus và trao nó cho nhân loại. Zeus đã trừng phạt ông bằng cách buộc ông vào một tảng đá để một con đại bàng ăn gan của ông hàng ngày, nhưng lá gan cứ ban ngày bị ăn thì ban đêm lại tái sinh.

7. Sông Styx: con sông nổi liền ranh giới giữa Địa ngục và Trần gian, là con sông thể hiện sự cam kết lời thề, bất kỳ ai thề nguyện đều phải viện đến sông Styx chứng giám.

8.Hermes: là con của Zeus và nữ thần Maia, vị thần bảo hộ cho kẻ trộm, người du lịch, các sứ thần, mục đồng và chăn nuôi, người thuyết trình, thương nghiệp, khoa học kỹ thuật, văn chương và thơ, các đơn vị đo lường, điển kinh, thể thao, sự khôn ngoan, lanh trí, và các phát minh, sáng chế, ngôn ngữ. Ngoài ra, Hermes còn là vị thần đưa, truyền tin của đỉnh Olympus và là người dẫn đường cho các linh hồn đến cửa địa ngục.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

Hermes vô cùng hứng thú với việc nguy trang thành một thiếu niên ngây thơ trong sáng. Sau khi hào hứng tràn trề lên kế hoạch giả mạo thành em họ tôi, đôi giày có cánh đưa hắn bay đi trong chớp nhoáng, từ đầu đến cuối đối với kháng nghị cùng tức giận của tôi hắn đều làm bộ không biết. Không sai, tôi là thần hậu, chắc chắn hắn phải nghe lệnh của tôi. Nhưng lời nói của Zeus có giá trị hơn, không, phải nói là ưu tiên tuân lệnh theo tôn ti trật tự. Nói về tranh luận, không ai có thể chiến thắng được Hermes, nói đùa, hắn là vị thần hùng biện, thậm chí ngay cả Prometheus cũng không nói lại được lời nguy biện của hắn ta, dĩ nhiên tôi cũng không đấu lại được hắn. Tôi chưa bao giờ giỏi tranh cãi cùng người khác, tôi thích dùng bạo lực để giải quyết vấn đề hơn, tất cả đều là lỗi của Zeus! Hắn khiến tôi trở nên xấu xa như vậy. Nhớ lại trước lúc cùng hắn kết hôn tôi là nữ thần hiền lành ôn nhu biết bao.

"Lão yêu quái vô sỉ, kẻ bao che ăn trộm và lừa đảo, thích lên la lên lút dòm ngó khắp nơi như ruồi nhặng. Sao không ngoan ngoãn làm tròn trách nhiệm dẫn dắt linh hồn, chạy đến đây gây sóng gió làm cái gì chứ!"

Vừa đi vừa mắng thầm hắn, kẻ này và tôi chưa bao giờ cùng chung một chiến tuyến. Nhìn buổi sáng mấy ngàn năm trước thì rõ, Hermes không hề thuần khiết khá ái như bề ngoài, ai có thể hy vọng một kẻ vừa ra đời đã đi ăn trộm bò của Apollo thì có bao nhiêu đức hạnh? Hết lần này đến lần khác Zues vô cùng sùng ái hắn, thậm chí hắn trộm đi quyền trượng của mình cũng không hề tức giận. 1

"Hắn chỉ muốn đùa chút thôi, hà tất phải coi là thật".

Mỗi lần nói đến phải trừng phạt Hermes xác lão bừa bãi trộm đồ, chung quy Zeus đều cười ha hả giúp hắn bào chữa, cứ thế mãi, tất cả các vị thần đều biết Zeus thiên vị hắn, mắt nhắm mắt mở bỏ qua. Hừ, đừng tưởng tôi không biết, không ít lần Hermes giúp Zeus báo tin canh chừng. Không có thông tin của hắn, con đường vụng trộm của Zeus làm sao thuận buồm xuôi gió được. Cái này chính là cha con cầu kết làm vậy.

Trước kia không cảm thấy gì, nhưng đứng ở lập trường loài người xem xét, các vị thần luôn tự cho mình là trung tâm có thể tùy hứng trừng phạt bất kỳ người nào thì làm sao đáng tin cậy được? Hồi tưởng lại việc làm của mình trước kia, không khỏi rùng mình một cái. Đúng như vậy. Thời điểm đó không phải tôi cũng coi loài người như rác rưởi, muốn làm gì bọn họ cũng được sao? Antigone, cô gái loài người đáng thương kia? Chẳng qua ở trước mặt tôi khoe khoang một chút, liền bị tôi trả thù tàn nhẫn 2. Trời đất, sao trước kia tôi có thể là một người đàn bà đáng sợ như vậy, khó trách có một nhóm lớn nữ chiến binh Amazon tôn sùng tôi làm thần bảo hộ. 3

Cẩn thận suy nghĩ lại, trừ Hephaestus ra, thậm chí ngay cả các con tôi cũng không nguyện ý chủ động thân thiết với tôi. Bọn chúng càng thích ở chung một chỗ với những nữ thần ôn nhu khác. Cho nên mỗi lần Zeus tìm được tình nhân mới, tôi vĩnh viễn là người biết cuối cùng. Chịu đựng nỗi thống khổ bị chồng phản bội lại thêm phần nộ vì bị các con lừa dối, tôi cảm thấy bản thân làm thần hậu giống như là một người đàn bà gât gông thời kỳ mãn kinh.

Càng nghĩ càng thấy phiền muộn, tôi thề tôi tuyệt đối không bao giờ muốn trở lại Olympus, nơi đó sẽ hủy diệt toàn bộ cuộc sống tươi đẹp của Hàn Tiểu Nhạc.

Ừ ừ cúi đầu quay trở lại khách sạn, Vương Lệ đã sớm ăn xong bữa sáng đang ngồi ở ban công uống nước trái cây. Tôi làm cho trí nhớ của cô ấy có chút xáo trộn, cho nên cô ấy không nói chuyện liên quan đến kết hôn và trừng hôn quái dị kia, mà cười xấu xa hướng tôi nâng ly.

"Ồ, sao quay lại nhanh vậy, chẳng lẽ cái anh chàng tóc vàng đẹp trai trông khá đó lại không dùng được".

"Hừ, chớ đem sự trong sáng của tớ so với cái loại đàn bà dối trá đó, căn bản chưa có cái gì phát sinh, tớ trực tiếp kêu hắn rút".

Một mối quảng người xuống ghé sa lông trong phòng, tôi yếu ớt trả lời, cảm thấy nửa đời sau tuyệt đối sẽ là một con ác mộng.

"Đi chơi gần nửa tháng, chúng ta cũng nên trở về rồi"

Lẳng lẳng nằm một lúc, tôi nói. Vương Lệ ném tạp chí sang một bên, khó tin nhìn tôi.

"Cậu làm sao vậy, từ tiểu học đã lắm bâm phải tới Hy Lạp phải tới Hy Lạp, thật vất vả mới có thể hoàn thành nguyện vọng, chưa chơi đủ vốn không phải quá thua thiệt sao! Kế hoạch của chúng ta là một tháng đây nha".

Bực bội quán một sợi tóc ở trên tay, tôi không có cách nào nói sự thật với bạn thân của mình. Không sai, từ nhỏ tôi đặc biệt thích Hy Lạp, đại khái bởi vì thường xuyên nằm mơ thấy biển khơi xanh thẳm cùng thần điện cẩm thạch trắng tinh. Khi đó tôi còn rất ngu ngốc ngây thơ ảo tưởng rằng có lẽ đời trước mình là người Hy Lạp, mà không biết rằng đó là một lời tiên đoán. Nếu như giờ phút này tôi mỉm cười nói với Vương Lệ ai nha thật ra người mà cậu quen biết mười mấy năm là nữ thần nhé, cô ta đã sớm kết hôn rồi thậm chí còn có bốn đứa con. Tuyệt đối Vương Lệ sẽ cười đến phun nước trái cây đầy mặt đất gỗ đầu tôi nói cậu đọc truyện tranh đến đàn độn rồi.

"Này Tiểu Nhạc, cái anh chàng đẹp trai vừa rồi... Cậu không phải ngớ ngẩn muốn cùng anh ta làm cái gì đó chứ?"

Vương Lệ thử dò hỏi, tôi ngây người ít nhất một phút rồi mới phản ứng hiểu được đó là ý gì, ngay lập tức tròn mắt nhìn cô ấy.

"Đã nói là không quen biết rồi mà, tớ làm sao có thể làm chuyện có lỗi với Đông tử, chúng tớ sắp kết hôn rồi!".

"Vậy thì tốt, người đàn ông tốt như Đông tử sắp tuyệt chủng hết rồi, ngàn vạn lần cậu đừng vì bị sắc đẹp mê hoặc mà bỏ lớn lấy nhỏ". Vương Lệ yên tâm thở hắt ra, gác chân lên bàn uống nước, "Có thể cùng trai đẹp vui đùa một chút, nhưng tìm chồng tốt nhất phải là người ôn hòa biết điều, mặt có thể nhìn được là được. Hơn nữa, đáng đáp Đông tử cũng không tệ, cậu nhất định phải so sánh anh ấy với cái ngữ cực phẩm kia để khiến cho mình ảm ức sao".

Khóe miệng co rút mấy cái, uống phí bản thân là nữ thần sống đã vạn năm, tại sao thời điểm kết hôn lúc trước lại không thấu đáo bằng cô gái loài người chỉ mới hai mươi tuổi này. Biết rõ đức hạnh của Zeus thối tha như thế nào, mà vẫn bị hắn mê hoặc gả cho hắn. Nếu như có thể quay ngược thời gian, tôi tình nguyện gả cho Hades. Mặc dù, hình như anh ấy cũng không có hứng thú với tôi...

"Đồng tử thật tốt biết bao, úy, Tiểu Nhạc, nếu cậu không cần, nhớ để lại cho mình nha". Vương Lệ đùa giỡn nói. Cô ấy luôn cho rằng Đồng tử mới là đàn ông tốt nhất trên thế giới, thường xuyên nói giỡn muốn hoành đạo đoạt ái * . Nhưng mà tôi tin rằng cô ấy sẽ không làm như vậy. Dù cô ấy chỉ là người thường, dù cô ấy không biết phi thiên cũng sẽ không sấm đánh phóng điện, nhưng tôi vẫn cảm thấy cô ấy thành thật hơn so với nhiều nữ thần.

* Hoành đạo đoạt ái: Chỉ việc người thứ ba ngang nhiên cướp đoạt tình yêu người khác. "

"Haizz"

Vừa nghĩ tới Hermes không biết sẽ làm ra những chuyện gì, cái đầu tôi muốn phình to thành hai cái. Mặt tôi vùi sâu vào gối dựa ghế sa lông. Bây giờ tôi là nữ thần, không cái gì không làm được, muốn cái gì có cái đấy. Nhưng sao chẳng có cảm giác vui vẻ mà chỉ có phiền não vô tận chứ?

"Hôm nay đi thăm quan nơi nào, đền Parthenon? 4

Vương Lệ cầm một quyển hướng dẫn du lịch lên tùy tiện lật vài trang, tôi cho rằng có lẽ cô ấy nghĩ biểu hiện kỳ quái của bạn thân là chứng sợ hãi trước hôn nhân.

"Không muốn, ai thèm đi thăm đền của ả đàn bà kia chứ".

Tôi oán hận cắn môi nói. Athena không cùng một chiến tuyến với tôi, đối chọi gay gắt với tôi không ít chuyện cả trong tối ngoài sáng. Nghĩ đến ả tôi liền cảm thấy mất hứng.

Vương Lệ kỳ quái nhìn tôi, còn muốn nói cái gì đó, nhưng cô ấy không có cơ hội nói thêm gì nữa, bởi vì cách cửa đang đóng chặt bị người bên ngoài va vào bang một tiếng mở ra. Ba cô gái cùng nhào vào, nhìn thấy tôi đang nằm trên ghế sa lông, đồng thanh kêu toáng lên.

"Hera, sao ngài còn ở chỗ này! Mau cùng chúng ta trở về đi thôi!".

"Oyas, Carlisle, Iris?" 5

Tôi liếc mắt một cái liền nhận ra ba thiếu nữ không qua mười tám tuổi này là ba nữ thần luôn luôn theo hầu bên người trước đây. Mặc dù các nàng đều mặc quần áo loài người, nhưng khuôn mặt một chút cũng không thay đổi. Nhất là Iris, mái tóc xoăn của nàng vẫn rối tung như trước.

Vương Lệ nghe không hiểu tiếng Hy Lạp, kinh ngạc đứng lên. Tôi còn chưa kịp nói gì, Oyas tính tình nóng nảy nhất thổi một hơi vào người Vương Lệ, tức khắc, Vương Lệ không tiếng động ngã xuống đất, bất tỉnh.

"Oyas"

Hét lên một tiếng với nàng, tôi vội vàng ôm Vương Lệ đặt lên giường. Làm những chuyện này đối với bạn thân của mình quá quái gở. Tôi một chút cũng không muốn sửa đổi trí nhớ hay dùng thần lực làm gì cô ấy. Oyas giật mình, sợ hãi hỏi:

"Hera?"

"Đừng để cho ta thấy ngươi làm những loại chuyện này đối với người bên cạnh ta".

Chưa tiêu tan hết tức giận, tôi hà khắc nói.

"Đó chỉ là một con người thôi mà, ta không làm gì nàng cả, chẳng qua mượn thần ngủ một hơi gió ngủ..." Oyas dẫu môi thấp giọng nói. Ba nữ thần này trước kia được ta chiều hư, tự do phóng khoáng làm bậy, muốn cái gì được cái đó. Nhìn các nàng tôi thấy thật đau đầu.

"Các người không ở trên núi Olympus, xuống đây làm cái gì?"

"Hera, thế nào mà ngài một chút cũng không lo vậy? Zeus đang rất tức giận, nghiêng răng nghiêng lợi kêu tên ngài. Ngay cả Ganymede 6 được sủng ái nhất cũng bị ngài ấy khiển trách. Nếu ngài không trở về, e rằng ngài ấy sẽ không yêu ngài nữa, rồi thu lại vương miện thần hậu mất!"

Carlisle dậm chân, lo lắng nói, còn đi tới kéo cánh tay tôi, có điều nàng kéo không được.

"Nga, việc đó không phải rất tốt sao, cứ để cho hán ta tự âm ỉ một trận là được".

Tôi dùng dụng nói.

Các nàng giống như gặp quỷ vậy tròn mắt nhìn tôi. Mặc dù Hàn Tiểu Nhạc đã sống ở nhân gian hai mươi sáu năm, nhưng đối với vị thần bất lão bất tử mà nói, hai mươi sáu năm chẳng qua chỉ là cái chớp mắt ngắn ngủi. Trước kia vì lấy lòng Zeus tôi hết sức dè dặt lo sợ, khó trách các nàng cảm thấy tôi điên rồi.

"Hera, chẳng lẽ lời đồn là thật, ngài không còn yêu Zeus nữa sao?"

Oyas do dự hỏi.

"Cái vấn đề này ta không muốn trả lời".

Không kiên nhẫn đuổi các nàng ra ngoài, tôi không muốn cuộc sống của mình bị đủ các loại thần chiếm cứ: "Mau trở về đi, chuyện của ta và hắn, các ngươi không cần xen vào, mình nên làm cái gì thì làm cái đó đi, đừng đi phá đám Aphrodite. Bây giờ ta không có ở đây, xảy ra chuyện không có người có thể giúp các ngươi".

"Nhưng ta không thể ư được cái bộ dạng liếc mắt đưa tình của ả ta và Ares, rành rành là vợ của Hephaestus" Iris và Hephaestus lớn lên cùng nhau tình cảm như anh em, nên không thể chấp nhận hành động của Aphrodite.

"Được rồi, ban đầu là do Zeus ép buộc nàng gả cho Hephaestus, chắc chắn khiến nàng mất hứng. Hơn nữa, nàng là nữ thần xinh đẹp ưu nhã nhất, cùng đứa con trai xấu xí của ta ở chung một chỗ, khẳng định trong lòng cũng không vui vẻ gì". 7

"Ả ta là nữ thần đẹp nhất cái quái gì chứ! Sinh ra từ trong máu thiên mà đắc ý cái nổi gì, hừ! 8

Nói đến Aphrodite, cơ hồ tất cả các nữ thần đều ghen tỵ. Tôi lười nói nhảm với mấy đứa trẻ sống đã hơn mười ngàn năm nhưng trí óc vẫn còn là thiếu niên nhi đồng, trực tiếp đẩy cửa đuổi các nàng ra ngoài.

"Chớ tới tìm ta nữa, trừ phi được gọi đến. Ta không muốn gặp lại bất kỳ kẻ nào trên núi Olympus. Zeus nổi giận thì cứ mặc hắn, dù sao cũng sẽ có rất nhiều nữ thần ôn nhu am hiểu lòng người đến an ủi tâm hồn bị tổn thương của hắn".

Nói xong, tôi muốn đóng cửa, nhưng lại bị Iris gắt gao chặn lại.

"Hình như Hephaestus đã âm thầm chạy xuống tìm ngài rồi, Hera, từ sau khi ngài bị lưu đày ngài ấy luôn luôn lo lắng cho ngài. Ta ước chừng không sai biệt lắm thì cũng gần đến rồi, ha ha ha, không có người tu bổ khôi giáp, để xem những kẻ thường ngày coi thường xường rên của ngài ấy phải làm thế nào!"

"Ôi, không!"

Tôi tuyệt vọng che mặt, không phải là không thích Hephaestus, đối với nó tôi luôn có một lòng triu mến cùng áy náy vô cùng. Nhưng vấn đề ở chỗ, tên kia là một kẻ cuồng mầu đấy!

Chú thích:

1. Theo thần thoại Hy Lạp, từ khi sinh ra Hermes đã vô cùng ham chơi. Thần đi du ngoạn khắp nơi, thông thuộc hết các đường đi. Vì vậy, nữ thần Maia đã dùng tơ lót quần chặt con trai mình lại nhưng chàng vẫn trốn thoát được. Khi đi qua Thessalia nơi Apollo đang chăn bầy gia súc của mình. Hermes trộm một số bò của Apollo và đem chúng giấu trong một cái hang trong rừng sâu gần Pylos. Hermes đã giết chết một con ba ba, bỏ hết thịt chỉ giữ lại mai của nó rồi cùng với ruột của một con bò, thần làm nên cây đàn lyre đầu tiên. Apollo đến gặp Maia và than phiền rằng Hermes đã lấy cắp bò của thần nhưng Hermes đã nhanh chóng chui vào tơ nên Maia không tin lời Apollo. Cuối cùng, Zeus phải can thiệp, bắt Hermes trả lại bò cho Apollo. Khi đó, Hermes bắt đầu chơi cây đàn lyre. Là một vị thần của âm nhạc, Apollo lập tức thích ngay nhạc cụ này và đề nghị đổi những con bò đã bị đánh cắp với cây đàn. Vì thế, Apollo trở thành một bậc thầy về đàn lyre còn Hermes lại sáng tạo ra một nhạc cụ dạng ống hơi khác là syrinx. Sau đó, Apollo lại đổi vương trượng để lấy cây syrinx của Hermes.

Ngoài Apollo, Hermes cũng từng trộm cây đinh ba của Poseidon, thanh tầm sét của Zeus, và một lần nữa Apollo lại mất cung và tên vào tay Hermes, Ares thì mất gươm,... nên từ đó, người Hy Lạp xem Hermes là vị thần trộm cướp, bảo hộ cho các kẻ trộm.

2. Atigone: Một cô gái loài người rất xinh đẹp, đặc biệt nàng có mái tóc xoắn vô cùng động lòng người, khiến nàng tự hào về vẻ đẹp có thể sánh ngang Hera. Thần hậu vô cùng ghen tỵ, biến tóc nàng thành những con rắn độc, thi nhau cắn xé đầu nàng. Cuối cùng, thần Zues thương xót, biến nàng thành một con tiên hạc. Từ đó, cô gái đáng thương chỉ có thể nhìn thấy hình dáng thật của mình qua mặt nước.

3. Nữ chiến binh Amazon: những nữ chiến binh gan dạ nổi tiếng tàn bạo khát máu trong truyền thuyết Hy Lạp cổ đại. Nữ hoàng Otrera là người đã tạo nên vương quốc của các nữ chiến binh này. Vương quốc được tạo nên từ một nhóm nhỏ những người phụ nữ chém giết những người đàn ông Hy Lạp, thu nhận thêm phụ nữ, rồi lại chém giết đàn ông Hy Lạp. Tiếng tăm của người Amazon từ đó tăng lên đến nỗi không ai dám khiêu chiến với họ. Họ trở thành đội quân đánh thuê nổi tiếng khắp Hy Lạp. Trong vương quốc, không có đàn ông sinh sống ngoại trừ các nô lệ. Để duy trì nòi giống, một lần trong năm phụ nữ Amazon sẽ kết hợp với đàn ông Gargarean (đây là một bộ lạc chỉ có đàn ông) và sau đó giữ lại những bé gái được sinh ra và trao các bé trai cho người Gargarean.

4. Đền Pathenon: là một ngôi đền thờ thần Athena, được xây dựng vào thế kỷ 5 trước Công nguyên ở Acropolis.

5. Ba nữ thần theo hầu bên người của nữ thần Hera lần lượt là nữ thần mùa vụ Oyas, nữ thần giao tiếp Carlisle, nữ thần cầu vòng Iris.

6. Ganymede: Trong thần thoại Hy Lạp, Ganymede hoàng tử của thành Troia. Một hôm, từ trên đỉnh Olympus, Zeus nhìn thấy Ganymede trên đỉnh Ida, Phrygia. Ngay lập tức, thần vương đã ngắt gãy trước sắc đẹp của chàng. Ngài hoá thành một con đại bàng dũng mãnh, lập tức bay xuống trần gian bắt cóc Ganymedes bằng móng vuốt của mình. Khi cả hai trở về đỉnh Olympus Zeus đã chỉ định Ganymede làm người hầu rượu của mình. Và như thế, người hầu rượu cũ – Hebe, con gái của Hera và Zeus đã bị đuổi đi, viện cớ cô đã một lần sẩy chân vấp ngã. Điều này khiến Hera ghen tức tột độ. Tất cả các vị thần đều vui mừng trước sự có mặt của Ganymede, sắc đẹp của chàng khiến họ tràn ngập hạnh phúc. Ganymede cũng lấy làm hài lòng với công việc dâng rượu của mình. Mỗi khi dâng rượu, chàng đều đặt môi mình vào thành ly trước, xoay nửa vòng, rồi mới dâng đến tay Zeus. Trở lại trần gian, Tros đau khổ tột cùng vì mất con, đã không ngừng than khóc. Cảm nhận được nỗi đau của ông, Zeus đã cử Hermes làm sứ giả xuống trần gian báo cho Tros rằng con ông hiện giờ đã thành một vị thần, bắt tử và trẻ mãi. Đổi lại, Zeus trao cho ông một cặp ngựa trắng sung nắn, không bao giờ chết và có thể đi

trên nước. Tros vui mừng khôn xiết, cười những chú ngựa mới phi như bay. Hera vì lòng ghen tức đã trút giận xuống đầu người dân thành Troy. Zeus, cảm động vì tình yêu của Ganymede, đã cho chàng hoá thành chòm sao Bảo Bình – người mang nước. Trong hình dạng thiếu niên mãi mãi, Ganymede trở thành vị thần của tình yêu và ham muốn đồng tính.

7. Trong thần thoại Hy Lạp, ngay từ khi sinh ra Hephaistos, Hera nhìn thấy cậu quá xấu xí liền quăng cậu xuống trần gian. Điều này đã giải thích vì sao vị thần này bị thọt một chân và từ đó về sau chàng rất căm giận về người mẹ độc ác của mình. Chàng quyết định trả thù. Chàng tạo một cái ghế tặng mẹ. Thấy ghế vàng mà lại đẹp Hera đã ngồi xuống, lập tức bị xích lại. Không ai phá được khoá, ngoại trừ chàng. Biết điều đó, thần Zeus sai Hermes xuống nói nếu Hephaistos phá xích sẽ gả Aphrodite cho. Nhưng Hephaistos không nghe. Hermes nhờ Dionysus yểm trợ. Vị thần vĩ đại và vui tính này đã lừa Hephaistos uống rượu nho, hai anh em nói chuyện vui vẻ. Cuối cùng Hephaistos bị say hoàn toàn. Hai anh em Hermes và Dionysus mời chàng lên đỉnh núi Olympus. Bị say hoàn toàn, chàng nhanh chóng phá khoá cho mẹ. Từ đấy mẹ con hoà giải, Hephaistos không còn giận mẹ nữa mà lại hay bênh mẹ khi cha mẹ cãi nhau.

8. Theo thần thoại Hy Lạp, Aphrodite sinh ra từ bọt biển do bộ phận sinh dục của thần bầu trời Uranus bị Cronus chém rơi xuống biển. Máu và tinh trùng từ bộ phận sinh dục của Uranus sục lên thành bọt biển, sinh ra Aphrodite. Uranus là cha của Cronus, Cronus lại là cha của Zeus, cho nên Aphrodite là cô của Zeus, Hera, Hestia, Poseidon, Hades, và Demeter.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 5

"Mình cảm thấy có gì đó không đúng lắm".

Lúc ăn cơm tối Vương Lệ bỗng nhiên nói, tôi chợt dạ buồn nĩa trong tay xuống, cười ha hả mưu tính lẫn lộn che đậy ký ức.

"Làm sao vậy, cảm thấy ăn qua nhiều lên cân? Không sao đâu, sau khi về nước chúng mình cùng đi giảm cân là được".

Đáng tiếc Vương Lệ không phải đối tượng có thể tùy tiện lừa gạt, mà ký ức tôi xáo trộn hình như tốt giống như mong đợi. Tục ngữ nói "thuật nghiệp hữu chuyên công"*. Tôi không phải Hermes cái tên yêu quái chuyên bốn cột lòng người, sửa chữa hôn nhân mới là chuyên môn của tôi. Tại sao không thể giống như Harry Potter niệm một câu Obliviate là có thể giải quyết mọi vấn đề 1. Là một nữ thần bảo hộ hôn nhân mà cuộc hôn nhân của chính mình lại tan vỡ, tôi cảm thấy áp lực rất lớn.

* Thuật nghiệp hữu chuyên công: Xuất phát từ câu: "Văn đạo hữu tiên hậu, thuật nghiệp hữu chuyên công" của Hàn Dũ, có ý nghĩa là hiểu biết là chân lý, trước sau không quan trọng, chuyên môn khác nhau, sở trường cũng khác nhau.

"Thật giống như quên mất chuyện gì đó... Kỳ quái, rõ ràng tớ cùng cậu đang nói chuyện phiếm, tại sao bỗng nhiên lẫn ra ngủ thẳng cẳng đến tận bây giờ?"

Vương Lệ chống cằm nghi ngờ, tôi buồn bực ăn cơm không trả lời. Đầu tại làn gió ngủ của Oyas quá lợi hại, khiến tôi không có cách nào khiến cô ấy sớm tỉnh dậy, cho nên Vương Lệ ngủ thẳng từ buổi sáng cho đến buổi tối, là con người thì ai cũng sẽ cảm thấy kỳ quái!

"Tiểu Nhạc". Vương Lệ thần bí hề hề * gọi tôi,

"Cậu nói xem, có phải chúng ta gặp phải thứ đồ không sạch sẽ, đừng phải quý chứ?"

*Thần bí hề hề: Chỉ đáng về thần bí, bí ẩn.

Thiếu chút nữa phun hết nước canh trong miệng ra ngoài, tôi chặt vật kéo một tờ giấy ăn lau khóe miệng: "Nơi này sẽ có loại chuyện này sao, chúng ta đang ở Hy Lạp, không phải ở Nhật Bản vùng đất sản sinh ra những thứ linh dị đó, Vương Lệ cậu xem The Ring 2 quá nhiều rồi đấy".

"Nhưng thật sự rất quái dị". Vương Lệ ủy khuất dẫu miệng, thơ ơ đưa ngón tay lên miết cạnh cửa sát đất bên cạnh bàn. "Giống như bây giờ, tớ cảm thấy tựa hồ có người ở trong bóng tối đang quan sát chúng ta".

Chúng tôi đang ở nhà hàng có tiếng ở địa phương, đặc biệt có cửa sổ sát đất có thể nhìn ra biển. Muốn đặt bàn ăn cơm ở đây cũng phải đặt trước hai ngày. Vì đồ dành Vương Lệ, tôi sử dụng một chút xui thần lực mới thuận lợi cướp được chỗ. Vốn tôi một chút cũng không muốn sử dụng sức mạnh của Hera, nhưng mà thần lực một khi đã khôi phục rất khó nhịn mà không cần đến, bởi vì nó thật sự quá dễ dàng. Cảm ly rượu lên uống một ngụm rượu, tôi muốn thuyết phục Vương Lệ chớ suy nghĩ bậy bạ, chúng tôi cần làm cái gì thì làm cái đó, nhưng trong nháy mắt tiếp theo, tôi nhìn ra ngoài cửa sổ, nếu không ghen lại thật sự sẽ phun hết rượu ra ngoài.

Bởi vì tôi nhìn một gương mặt có thể dọa bất kỳ đứa trẻ dưới năm tuổi nào, dùng một loại phương thức tức cười dính sát trên tấm kính, đôi mắt đen nháy thật to không chớp nhìn chằm chằm bên trong. Cho dù biết người thường không nhìn thấy, trái tim tôi vẫn không kiềm chế được kinh hoàng đứng dậy.

"Vương Lệ, mình xin lỗi, bỗng nhiên có chút không thoải mái, tớ nghĩ tớ tốt nhất nên đi ra ngoài, hít thở một chút không khí trong lành".

Tôi nghe giọng nói của mình biến đổi, hết sức khô khốc quái dị. Sau đó không đợi cô ấy trả lời liền đẩy ghế đứng dậy chạy ra ngoài như điên, cho tới khi ra khỏi phòng ăn mới phát hiện vẫn còn nắm chặt tờ giấy ăn ở trong tay.

Thấy tôi chạy đến người đàn ông lực lưỡng nằm bò trên tấm kính giật nảy người, trong nhất thời lập tức quên mất cả hít thở, lê một cái chân khập khiễng muốn chạy, lại bị tôi hét một tiếng gọi lại.

"Thử đi một bước xem!"

Vì vậy nó cứng nhắc đứng tại chỗ không dám động đậy. Cố gắng phớt lờ ánh mắt người đi đường đang coi tôi như bị tâm thần, tôi đen mặt bước nhanh về phía trước, tận lực nói không phát ra tiếng: "Đi theo ta, nếu còn dám chạy trốn nhất định con sẽ phải chết".

Xong đời, tôi không dám ngồi trong phòng ăn bởi vì Vương Lệ có thể cho rằng tôi bị điên. Có người bình thường nào tự đứng ở trên đường một mình gào thét? Không phải là không muốn tăng hình, nhưng tự nhiên biến mất không thấy tăm hơi giữa đường, coi những người đi đường toàn bộ là người mù sao!

Đi nhanh đến khúc cua một con đường yên tĩnh, chắc chắn không có ai tiếp cận, tôi lập tức biến ra một không gian vô hình hơn nữa còn khôi phục hình dáng nữ thần. Cũng không có biện pháp nào khác. Hephaestus quá cao, ít nhất phải hơn hai mét, lấy chiều cao bí hiểm của Hàn Tiểu Nhạc đứng trước mặt nó chỉ có thể ngẩng mặt. Tại sao tôi phải ngẩng mặt nhìn con trai mình?

"Thật xin lỗi, Hera".

Hòa thân một đầu tóc rối mọc như con nhím cùng gương mặt quái nhân tháp đồng hồ 3 cú đầu ôn nhuận nói.

"Đừng nói xin lỗi, ta không phải muốn trách cứ gì con".

Bắt đầu phiền não, bỗng nhiên nhìn thấy nó xuất hiện, mặc dù đã được ba nữ thần ríu rít kia thông báo, nhưng vẫn không nhận được có chút không biết phải làm thế nào. Không sai, nó là con trai tôi, tôi vẫn nhớ rõ quá trình mang thai và sinh đẻ. Nó là đứa con đầu tiên, thời gian mang thai ước chừng mười năm, cuối cùng tôi và Zeus cãi nhau âm ỉ vì chuyện ngoại tình của lão mà động thai khiến không thể không sinh sớm. Kêu gào ba ngày ba đêm, thiếu chút nữa mang đi luôn cái mạng của tôi.

Kết quả sinh ra đứa trẻ đáng đáp không giống tôi cũng không giống Zeus. Nếu không phải bởi vì nó vừa sinh ra đã mang theo ngọn lửa hùng hực, giống như lời tiên đoán của nữ thần trí tuệ, không khéo Zeus còn tưởng rằng đó là chứng cứ vượt tường của tôi. Nhưng mà cũng bởi vì tướng mạo Hephaestus xấu xí, Zeus chưa bao giờ thích nó, thậm chí còn chưa bao giờ ôm nó một lần. Mà khi đó tôi và Zeus kết hôn không lâu, không có đối đãi bình tĩnh với đám nữ thần và con riêng không đếm xuê như sau này. Cả ngày không phải trốn trong cung điện của mình lấy nước mắt rửa mặt thì cũng nổi giận lôi đình cãi nhau với Zeus. Cho đến khi Hephaestus từ núi Olympus té xuống gãy chân, tôi mới nhớ ra thực tế mình còn một đứa con.

Đáng tiếc bất kỳ đền bù nào cũng đều đã quá muộn, cho dù là thần thì cũng có một số chuyện không làm được, vĩnh viễn Hephaestus chỉ có thể đi mà lết theo một cái chân què quặt. Mỗi lần nhìn thấy nó tôi đều cảm thấy hết sức khó chịu. Cảm thấy trên trời dưới đất mình không có tư cách làm mẹ nhất.

"Đừng xin lỗi, nhìn thấy con ta rất cao hứng. Con biết không, cho dù không thích các vị thần khác như thế nào đi nữa, nhưng vĩnh viễn con sẽ không có ở trong danh sách những kẻ đó".

Nặng ra một nụ cười gượng gạo, tôi đưa tay sờ mái tóc cứng như kim loại của nó. Trời mới biết lần trước làm như vậy vẫn còn ở trên núi Olympus, nó vừa mới dùng lưới kim loại trói vợ và em trai đã phản bội mình, khiến cho bọn chúng một trận xấu hổ thật lớn. Ban đầu tôi muốn trách nó không nên làm như vậy, việc xấu trong nhà không nên truyền ra ngoài. Nhưng mà một người trước sau ôn nhuận an tĩnh như nó lại tức giận, la hét với tôi là ban đầu không nên thúc đẩy mối hôn nhân này, nhất thời áy náy trong lòng lần ắt tất cả mọi thứ. Bởi vậy tôi vuốt mái tóc của nó, lời nói cũng dịu dàng hơn nhiều.

Sau đó... Sau đó tôi bị Zeus treo ngược rồi đẩy xuống nhân gian. Bỗng nhiên thật muốn mắng mình thô tục, không, không thể, ở trước mặt con trai phải duy trì hình tượng uy nghiêm, hình tượng mà kẻ cả cái hất xì của thần vương và thần hậu thì chúng thần cũng phải hoan hô tán thưởng.

"Hera?"

Hephaestus ngập ngừng hỏi, có lẽ bởi vì tôi sờ đầu nó một mực không lên tiếng. Dưới ánh đèn gương mặt của nó vượt qua sự tồn tại của khủng bố, nếu tôi không phải là mẹ của nó mà là loài người một trăm phần trăm Hàn Tiểu Nhạc tuyệt đối sẽ bị hù dọa đến sùi bọt mép. Bất quá nhìn mấy chục ngàn năm sớm đã trở thành thói quen, hơn nữa, mắt của nó, vừa to vừa đen, hoàn toàn không tương xứng với gương mặt đáng sợ kia. Mỗi lần nó nhìn tôi, tôi luôn nhớ tới thời thiếu nữ chơi đùa trong rừng cây nhìn thấy những chú nai con.

"Không sao, thấy con ta rất vui".

Kiểm chân lên, tôi chạm mặt nó một cái. Vốn muốn hỏi nó tại sao phải đặc biệt chạy xuống, cuối cùng lại nuốt xuống câu hỏi này. Vô luận như thế nào, biết trên thế giới còn tồn tại một người quan tâm bạn nhớ tới bạn trong yên lặng là một thứ tình cảm có thể chữa lành mọi vết thương.

Người đàn ông cường tráng cao hơn cả Diêu Minh 4, cơ bắp hơn cả Schwarzenegger 5 xấu hổ cúi đầu, đem một bàn tay tôi đặt lên lòng bàn tay lớn kinh người của nó. Bàn tay của thằng bé vô cùng thô ráp, đầy vết trầy, đó là kết quả của việc thời gian dài cầm búa.

"Hera, con đến để đón ngài về. Olympus không thể không có ngài".

Cười khổ một cái, tôi lẩm bẩm nói: "Olympus không thể không có ta, có lẽ không có Hera mọi người sẽ cảm thấy vô cùng vui vẻ".

Nó còn muốn nói cái gì đó, nhưng tôi kéo cánh tay của nó, tận lực dùng giọng điệu thoải mái hơn: "Đừng nói đến chuyện này, con rất ít khi xuống nhân gian, hiếm khi có dịp, chúng ta cùng nhau đi dạo phố một chút. Nhắc tới mới nhớ, hình như chúng ta chưa bao giờ cùng đi dạo phố".

Có lẽ đề nghị của tôi quá đáng sợ, bạn cần phải biết, ở Olympus không có siêu thị cửa hàng và đường dành cho người đi bộ, hơn nữa Hera tuyệt đối không phải là đối tượng bạn có thể kéo tay vừa ăn quà vặt vừa tán dóc.

Nhớ lại trước kia tôi rất ít ra khỏi cửa, duy nhất chỉ ra ngoài sử dụng xe ngựa cho việc bắt gian. Khi đó tôi mặc khôi giáp tay cầm trường đao toàn thân sát khí đằng đằng sấm sét nổ ào ào, tất cả các vị thần không thể không tránh càng xa càng tốt, lo sợ vô tình chạm đến con thịnh nộ mà vạ lây bản thân.

"Như vậy không được tốt cho lắm"

Nó hoảng hốt rút rề, muốn ẩn gương mặt mình vào bóng tối bên đường, nhưng bị tôi cương quyết kéo ra: "Giống như những cặp mẹ con loài người kia vậy, con không muốn ở chung một chỗ với ta sao?"

Nó không nói gì, vì không muốn loài người vậy xem, tôi phát tay khiến chiều cao của nó thấp đi một chút, sau đó chỉnh sửa một chút gương mặt của nó, cái này mặc dù nhìn qua còn chưa đẹp mắt nhưng ít nhất cũng dọa người ta.

"Đi thôi".

Đổi trở lại bộ dáng Hàn Tiểu Nhạc, tôi kéo cánh tay nó đi ra ngoài, còn gọi cho Vương Lệ nói rằng gặp người quen muốn cùng họ trò chuyện một chút. Không biết khi trở về Vương Lệ sẽ nói đùa như thế nào...Àch, đến lúc đó tính sau.

Vì vậy tôi kéo tay con trai vui vẻ đi lang thang trên đường, mặc dù nhìn nó giống như chú của tôi vậy. Tôi còn chủ động mua một cái bánh cuộn món ăn vật địa phương cho nó, nó do dự nhận lấy, chậm rãi ăn từng miếng một. Tôi cảm thấy có lẽ nó tạm thời chưa thích ứng với sự biến hóa khác thường này, bởi vì Hera chưa từng đối xử với nó như vậy.

Tôi là Hera, nhưng tôi cũng là Hàn Tiểu Nhạc. Mặc dù lấy lại toàn bộ trí nhớ và thần lực của Hera, nhưng không tôi không tiếp nhận việc mình có thể biến tót loài người thành rắn độc hay giáng ôn dịch xuống một quốc gia 6 . Năm giữ tuyệt đối nhân cách của thân thể này vẫn là Hàn Tiểu Nhạc. Nếu là Hera, đã sớm nổi giận bùng bùng trở về Olympus tìm Zeus tính sổ.

"Con cùng, ừ, cùng ai đó quan hệ tốt không?"

Đối với việc mình có một đứa "Con trai" lớn như vậy, tôi cảm thấy có chút lúng túng, tùy tiện tìm một đề tài, bởi vì bà mẹ thất bại Hera không biết ngày thường nó thích gì có quan hệ với ai.

Nó trầm giọng nói: "Vẫn như vậy, con không để ý đến nàng, nàng cũng không thường quay lại thăm hỏi con, nói chuyện cũng không tốt".

"Nàng ta vẫn còn quan hệ với Ares sao?"

Có chút nhức đầu, nếu như là bất kỳ một vị thần nào khác, tôi đều có cách khiến tên gian phu đó biến mất bất vô âm tín. Nhưng đối tượng con dâu tôi ngoại tình lại là người con trai khác của tôi, hay chính là vị chiến thần muôn đời phản nghịch bất kể tôi nói gì đều không nghe. Tôi không có khả năng giết chết Ares.

Hephaestus cười khò một cái: "Không có, tựa hồ nàng tìm được chuyển thế của Adonis 7 ở nhân gian, bây giờ đang bận lên ảnh trang bìa một tạp chí".

Cái loại đàn bà tự luyện này! Nghe vậy tôi không khỏi giận dữ bùng bùng. Chuyện hoang đường lúc ả ta theo đuổi một con người không để ý đến ả khiến hẳn phải chạy trốn còn không đủ mất mặt hay sao! Hừ Hừ Hừ, có lẽ tôi nên phải người khổng lồ một mắt 8 hay một con quái vật nào đó đi dạy dỗ ả ta một chút?"

"Không, Hera, không cần như vậy đâu".

Hephaestus kéo tay tôi, hết sức khẩn cầu nói.

"Không cần phải vì nàng mà làm cho mình mất lý trí, đây vốn là một cuộc hôn nhân không tương xứng, cho nên con hầu như không đi can thiệp vào việc nàng theo đuổi hạnh phúc của mình, tất cả những việc đó không khiến con cảm thấy bất hạnh. Nhưng nếu là ngài, mẹ của con, nữ thần cao quý nhất Olympus, vì nàng mà tức giận làm ra những chuyện ngu xuẩn, chọc giận Zeus, đó mới chính là bất hạnh lớn nhất của con".

Yên lặng mấy giây, tôi vỗ vỗ tay nó, thờ dãi: "Đúng vậy, con nói đúng, cảm ơn con, Hephaestus".

Nếu bất kỳ ai có thể nhìn thấy dưới gương mặt xấu xí là một linh hồn tốt đẹp, tại sao người tốt luôn xui xẻo mà những kẻ vô liêm xỉ kia lại vĩnh viễn dương dương tự đắc?

Thế giới này quá bất công.

Kéo tay của con trai, tôi cảm thấy hết sức bất bình.

Chú thích:

1. Harry Potter: Nhân vật chính trong bộ truyện phép thuật cùng tên của nữ nhà văn nước Anh J. K. Rowling. Obliviate: Câu thần chú xóa trí nhớ.
2. The Ring: đây là một bộ phim kinh dị tâm linh sản xuất năm 2002, được làm lại từ phim Ring của Nhật Bản năm 1998 (hay còn gọi là Ringu). Cả hai bộ phim đều dựa theo cuốn tiểu thuyết Ring - Vòng tròn ác nghiệt của Koji Suzuki.
3. Thăng gù ở nhà thờ Đức Bà: là một phim hoạt hình thứ 34 của hãng hoạt hình Walt Disney vào năm 1996, được công chiếu vào ngày 21 tháng 6 năm 1996, lấy ý tưởng từ tiểu thuyết Nhà thờ Đức Bà Paris của Victor Hugo.
4. Điều Minh: một cầu thủ bóng rổ chuyên nghiệp người Trung Quốc đã giải nghệ từng chơi cho đội tuyển Houston Rockets của National Basketball Association (NBA). Anh là một trong những cầu thủ có chiều cao cao nhất chơi cho NBA, 2.29 m.
5. Arnold Alois Schwarzenegger: là vận động viên thể dục thể hình, diễn viên điện ảnh và chính khách Cộng hòa người Mỹ gốc Áo làm Thống đốc California thứ 38.
6. Aegina là một nhân vật trong thần thoại Hy Lạp, nữ thần của hòn đảo mang tên của nàng, Aegina, nằm trong vịnh Saronic giữa Attica và Peloponnesos. Nàng là người tình của Zeus và sinh cho Zeus một đứa con là Aeacus, sau này là vua Aegina, khiến cho thần hậu Hera rất tức giận. Hera đã gửi một trận dịch hạch tàn phá cả hòn đảo Aegina.
7. Adonis: một chàng trai loài người vô cùng đẹp trai khiến nữ thần Aphrodite mê mẩn. Nữ thần đã kiên trì theo đuổi chàng nhưng chàng đã kiên quyết từ chối. Càng bị từ chối nữ thần sắc đẹp càng cố gắng kiên trì theo đuổi, làm đủ mọi cách để lấy lòng chàng. Điều này khiến thần Ares ghen tuông, sai khiến một con lợn rừng cắn chết Adonis trong một cuộc săn bắn.
8. Cyclops: Ba vị thần khổng lồ một mắt, con của nữ thần Gaea và thần Uranos, là những thợ rèn tài ba.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

Sau hơn hai tiếng dắt tay con trai đi lang thang trên đường, người đi đường ngày càng thưa thớt, chúng tôi đi chậm lại, cuối cùng dừng hẳn trước một cửa tiệm bán đồ lưu niệm nhỏ.

“Đã đến lúc con phải đi rồi mẹ”.

Hephaestus cúi đầu nói. Mặc dù có thần lực của tôi tận lực giúp nó chỉnh sửa mặt mũi, nhưng theo thời gian kéo dài hiệu quả cũng mất dần từng điểm từng điểm biến mất. Những vết sẹo ẩn và vằn vẹo trên ngũ quan dần dần hiện ra. Người đàn ông cao lớn cơ bắp da màu đồng mái tóc đen rối tung đứng dưới đèn đường, trên người mặc áo sơ mi và quần jean biến hóa mà ra, nhìn qua một chút cũng không ăn khớp. Nó phải mặc trên người khôi giáp hoàng kim mới đúng. Kéo tay nó lưu luyến không muốn buông bỏ. Trong ấn tượng nó lúc nào cũng rầu rĩ không vui, chỉ có lúc vung búa đúc vũ khí khôi giáp trên mặt mới lộ ra vẻ tươi cười.

Hôn nhân của nó là kết quả của việc Zeus trừng phạt Aphrodite 1, cô ý gả nữ thần đẹp nhất gả cho nam thần xấu xí nhất, tôi không biết Zeus đang suy tính cái gì. Hơn nữa khi đó Aphrodite và Ares rõ ràng đang rất tốt, gần như mau chóng ngủ chung một giường. Không có kẻ nào dám chống lại lệnh của Zeus. Aphrodite dùng đủ mọi cách kháng cự cuối cùng đành phải cắn răng khuất phục. Khi đó tôi còn ngây ngô mong đợi vị nữ thần xinh đẹp khiến cho người ta choáng váng có thể đem lại vui vẻ và hạnh phúc cho Hephaestus, kết quả tình yêu của ả ta một chút đều không dành cho nó, ngược lại tiếp tục dây dưa không rõ với Ares. Khi tiểu thần tình yêu Eros sinh ra, toàn bộ Olympus đều nhận ra đứa bé không phải con trai của Hephaestus 2. Tôi vô cùng giận dữ muốn đẩy Aphrodite và Ares xuống vực sâu không đáy Tartarus 3. Một người là vợ, một người là anh em, bọn chúng đã làm gì đối với Hephaestus hiền lành đáng thương.

Nhưng mà, Hephaestus lại khổ sở khẩn cầu, hy vọng tôi coi như không biết chuyện này, sau đó đối với bất kỳ hành động nào của Aphrodite đều không quan tâm. Nó không nói gì, tôi cũng chỉ có thể im lặng. Kết quả khoảng thời gian sau đó nhìn Ares và Aphrodite thế nào cũng không thấy thuận mắt, đối với bọn chúng dùng mọi cách châm chọc tránh mắt. Cuối cùng Ares ngay trước mặt mọi người nói những lời ác khẩu với tôi bị Zeus ném một ly rượu rồi đuổi ra ngoài. Sau đó tôi và Ares chưa từng nói với nhau một câu nào cả.

Haizz, xem ra bất kể là làm mẹ hay làm vợ, tôi cũng đều thất bại. Nhưng mà sau đó Aphrodite lại thích Adonis một thiếu niên loài người. Tình trường chưa bao giờ thất bại của ả lần đầu đã phải vách sắt. Nhưng mà đau khổ theo đuổi thế nào người ta cũng phớt lờ không để ý tới ả. Adonis chết, Aphrodite khóc gần như ngập Olympus. Tôi nhìn thấy Ares mặt xanh mét, cảm thấy nó vừa đáng thương vừa đáng trách, muốn nói mấy câu hòa giải lại bị làm cho mất hết mặt mũi.

“Lúc ta không có ở đây, con sống có tốt không?”

Có rất nhiều lời muốn nói với đứa con trai sau nhiều năm tôi không để mắt tới, chuyện tôi trước mắt nhưng không biết nói gì cho phải. Hera chưa bao giờ

là một bà mẹ hiền hậu, là Hàn Tiểu Nhạc tôi sâu sắc nhận thức được điều này. Muốn đền bù cho nó một chút, lại cảm thấy thật kỳ quái. Chao ôi, tinh thần tôi đều muốn phân liệt, rốt cuộc tôi là Hàn Tiểu Nhạc hay là Hera? Tại sao liên quan đến cùng một vấn đề lại có hai ý nghĩ bất đồng?

“Rất tốt, thật ra thì Aphrodite cũng không phải hoàn toàn giống với tưởng tượng của ngài... mấy ngàn năm gần đây nàng không có qua lại với Ares...” Nó do dự nói, còn lặng lẽ quan sát vẻ mặt của tôi, “... Eros là một đứa trẻ rất đáng yêu”.

Tôi chỉ có thể tròn tròn mắt, con trai thân yêu, con cũng hiền lành quá đi! Vợ vượt tường mà cũng có thể chịu đựng được! Thôi, người trong cuộc không để ý, mẹ còn có thể thế nào nữa? Chẳng lẽ học tình tiết phim truyền hình đem Aphrodite ra đánh chết? Trên Olympus có nhiều vị thần bị xử tử vì nhiều loại sự tình, nhưng chưa từng có tiền lệ bởi vì vụng trộm vượt tường mà bị xử chết. Tôi cảm thấy thật muốn có tội danh này, kẻ đáng chết đầu tiên chính là Zeus!

“Ares, em ấy, việc kia, vẫn luôn rất hối hận”.

Hephaestus giống như đứa con nít vậy bần khoản bất an nói, chỉ thiếu chút nữa là không còn ngón chân để mà chà mặt đất.

“...”

Kỳ quái nhìn nó, tôi nhớ quan hệ hai anh em bọn nó không được tốt. Bốn đứa bé tôi sinh quan hệ đều không được tốt, nhất là nữ thần thanh xuân Hebe 4, vì gả cho cái con người đã chết Heracles 5, cùng tôi hoàn toàn xích mích còn thể vĩnh viễn không trở về Olympus. Nghĩ đến sau đó Zeus đưa cái tên hoàng tử thành Troy tiếp nhận vị trí của nàng tôi lại muốn giết người. Tức chết tôi, dầu gì thời còn học cao trung tôi còn thích thánh đấu sĩ Bảo Bình cơ mà! 6

“Hera?”

Thấy sắc mặt tôi không tốt, Hephaestus lo lắng gọi tên tôi. Tôi miễn cưỡng nặn ra một nụ cười. Theo đạo lý mà nói, bây giờ thân thể và linh hồn vẫn là Hàn Tiểu Nhạc, chẳng qua Hàn Tiểu Nhạc có thêm trí nhớ và sức mạnh của Hera, bản chất tôi vẫn là loài người như cũ mà không phải là thần hoàn toàn. Hàn Tiểu Nhạc là một muội tử tùy tiện thường xuyên nở nụ cười có chút ngốc nghếch, nhưng bắt đầu từ buổi sáng, tôi cảm thấy mình càng lúc càng dễ nóng nảy, hơn nữa thường vì một chút chuyện nhỏ liền muốn đánh người.

Chao ôi, Hera, tính tình của ngài tội cùng có bao nhiêu không tốt vậy?

Cho rằng tôi tức giận vì Ares, Hephaestus lúng túng không ngừng xoắn tay, nó vốn không phải là vị thần giỏi ăn nói: “A, Ares em ấy đã hối cải rồi, vô luận thế nào ngài đều là mẹ của chúng ta, ngài ở nhân gian mấy ngày nay em ấy đều rất lo lắng, sợ ngài mất đi thần lực nên gặp phải chuyện ngoài ý muốn, thỉnh thoảng còn lặng lẽ chạy xuống mấy chuyến”.

“Ồ? Phải không? Tại sao ta không biết?”

Tôi kinh ngạc, chiến thần trong trí nhớ có tính cách bướng bỉnh bất cần thường xuyên lòng lợn giống như bò tót hung hăng đánh đấm cũng sẽ làm loại chuyện này? Nó không phải thích giết chóc tàn bạo làm trò chơi chinh phục hay sao?

“Bây giờ em ấy vẫn còn ở nhân gian, nếu như gặp mặt, Hera, hy vọng ngài đừng tức giận, cùng em ấy trò chuyện thật tốt nhé”.

Hephaestus ôn nhu nói, còn cẩn thận dùng bàn tay có thể đè bẹp tôi giúp tôi chỉnh trang lại quần áo.

“Trong quá khứ, ngài vì em ấy bại dưới tay Athena 7 mắng em ấy lạnh nhạt với em ấy, Ares mới vì vậy mà chống đối ngài”. 8

Cào cào đầu, thật đúng là như vậy, tôi thường xuyên mắng nó vô dụng, cả ngày tự mãn nói mình bất khả chiến bại, kết quả bị một con nhóc đánh đến mức ném bỏ cả khối giáp, làm mất sạch thể diện của tôi. Thất bại che mặt, xem ra cái gọi là thần linh đều là một đám EQ thấp hèn ngu ngốc.

“Được rồi, ta đáp ứng con Hephaestus, nếu như gặp lại Ares, nhất định sẽ nói chuyện thật tốt với nó, tuyệt đối không tùy tiện bốc hỏa”.

Nghe vậy Hephaestus vui mừng cười một tiếng, nếu như không phải hiểu rất rõ nó, tôi sẽ cho đó là cười gằn.

“Ngài thật sự không muốn trở về Olympus sao?”

Khuyên mãi không có kết quả, Hephaestus có chút thất vọng. Nhưng nhiều năm như vậy lần đầu tiên tôi giống như người mẹ chân chính đối với nó như vậy, không có nổi giận, không có la hét với nó, càng không có bức bách nó nghe mình nguyên rủa vừa dài dằng dặc vừa ác độc, nó tựa hồ rất thỏa mãn. Quyền uy kéo vấy tôi, con mắt đen láy tràn đầy một vẻ, ách, khiến tôi liên tưởng đến vẻ mặt của chú chó bị bỏ rơi.

“Dù không trở về, ta vẫn là mẹ của con, nhớ lúc rảnh rỗi tới nhân gian đi dạo một chút, chúng ta cùng nhau nói chuyện”.

Lấy được câu cam kết này, nó vui mừng bộ dáng hớn hở làm cho lòng tôi không dễ chịu. Rõ ràng là một người khá ái như vậy, ho khan một cái, đứa trẻ (lớn kinh người như vậy vẫn là con trai tôi!), tại sao trước đây tôi rất không hài lòng với nó? Nhớ tới nó luôn núp trong bóng tôi lặng lẽ nhìn, một khi bị phát hiện liền chạy trốn thật nhanh. Tôi cảm thấy một người đàn ông làm ra bộ dáng như vậy thật là buồn nôn, không có việc gì đi theo bám vấy mẹ làm cái gì? Nhìn Apollo 9, nhìn Amphion 10, lại nhìn lại đứa trẻ của mình, nhất thời trong lòng liền cảm thấy thất vọng. Nhưng bây giờ mới phát hiện, nó chỉ muốn cùng Hera trò chuyện thật tốt mà thôi, giống như mẹ con bình thường vậy, cho dù Hera mắng nó xấu xí cũng được.

Mũi có chút nóng lên, trong lòng thầm mắng ngàn vạn lần Hera cặn bã, Hera cặn bã, mà, cho dù biết Hera chính là tôi cũng như vậy. Khó trách năm đó

tôi gả cho Zeus, bản chất chúng tôi thật xứng đôi, một đôi nam nữ cận bã.

“Đừng rồi, cái này, Hera ngài cầm đi”.

Trước khi đi Hephaestus nhớ ra cái gì đó, móc ra một tấm thẻ nhỏ cho tôi. Nhận lấy một cái vuốt nữa chết sặc, thẻ đen không hạn chế trong truyền thuyết!”

“Hephaestus, sao con có thể có loại đồ vật công nghệ cao này! Mặc dù con là thần chế tạo cũng không đại biểu cho việc nguy tạo thẻ tín dụng”.

Giật mình ngay cả nói chuyện cũng không lạnh lẽo, tôi run run rẩy rẩy bắt lấy tay nó: “Con à, chuyện phạm pháp không thể làm, lạm dụng thần lực để tạo ra tội phạm kinh tế là không đúng! Bây giờ suy thoái rất nghiêm trọng, vạn nhất làm một ngân hàng phá sản vô số người thất nghiệp không phải làm điều rất ác sao!”

Nó không giải thích được: “Đây là Ares giao cho ngài, hình như ở nhân gian em ấy không tệ, kiếm được rất nhiều tiền. Em ấy nói biết ngài luôn muốn mua cái trái táo thứ hai nhưng không nổi. Hera, rốt cuộc trái táo gì mà trân quý như vậy, so với trái táo vàng còn giá trị hơn sao? Nếu ngài thích, đừng nói là trái táo vàng, trái táo thủy tinh con cũng có thể làm được”.

“...Cảm ơn, không cần đâu”

Không nói gì về vai nó, tôi nên nói gì cho tốt đây. Bị một người con trai khác thương hại. Sao Ares biết tôi thích cái Iphone màu trắng nhưng vì chuẩn bị kết hôn nên không có dư giả tiền? Chiến thần cũng không phải toàn năng, chờ một chút, nó không phải là cái camera trong nhà tôi đấy chứ!.

“Giúp ta nói cảm ơn Ares”

Nếu là con trai cho, tôi cũng không khách sáo nhận lấy. Cũng không biết Ares ở nhân gian ẩn lấp ở nơi nào, tôi không nghĩ ra người nào bên cạnh có thể là nó.

“Có lẽ ngài nên tự mình nói cho em ấy, em ấy sẽ vui hơn”.

Hephaestus gật đầu một cái, âm đốt lên một đoàn ngọn lửa, sau đó ở trong ngọn lửa biến mất. Tôi đứng một mình ở trong hẻm nhỏ yên tĩnh, cảm thấy tất cả giống như phiên bản mới nhất của thần thoại.

Coi như đón nhận thực tế mình là Hera, vẫn cảm thấy tất cả không chân thực.

Nhưng cái thẻ có thể tùy tiện quẹt nhất định là chân thật!

Tôi vui vẻ nhảy cồm lên. Tôi phải đi mua phiên bản Iphone mới nhất, thay đổi cái xách tay đã dùng ba năm, còn có mấy món quần áo đã thích từ lâu, lần này rất cuộc có thể vào tay! Tôi có tiền, tôi là người có tiền, ha ha ha. Cảm tấm thẻ kia, vì chuyện mua sắm sắp tới mà mừng như điên, Zeus gì đó đã sớm bị ném xuống chín tầng mây. Ares tốt nhất, Ares vạn tuế! Từ hôm nay trở đi tôi sẽ là tín đồ trung thành của Chiến thần.

... Xem ra đời này tôi cũng không thể đoan trang uy nghiêm giống như lúc là Hera được rồi. Hàn Tiểu Nhạc vẫn là Hàn Tiểu Nhạc như trước, một cái người phạm tội tuyệt đối không có bất kỳ điểm gì giống như một vị thần.

Chú thích:

1. Vì vẻ đẹp quyến rũ tuyệt thế của Aphrodite mà các vị thần trên Olympus cạnh tranh theo đuổi nàng, trong đó có cả thần Zeus. Bị từ chối, thần Zeus đã rất tức giận nên thần đã gả nàng cho Hephaestus - vị thần thợ rèn tài hoa nhưng xấu xí.
2. Trong thần thoại Hy Lạp, Eros là kết quả của mối tình vụng trộm giữa Aphrodite và Ares. Là vị thần tình yêu, hình tượng gắn liền là một cậu bé nghịch ngợm đáng yêu với đôi cánh nhỏ, trên tay cầm một cây cung và những mũi tên tình yêu. Sau này, hình tượng của Eros lại là một người đàn ông trẻ tuổi đẹp trai.
3. Trong thần thoại Hy Lạp, Tartarus là vị thần sơ khai cai quản vùng âm phủ sâu và kinh khủng hơn cả của Hades. Là một vực thăm tối sâu không thấy đáy, nơi giam giữ các linh hồn tội lỗi và các Titans. Hades có thể được hiểu như Âm phủ, nơi mà linh hồn người chết sẽ quay về sau khi từ giả cuộc sống và Tartarus là một phần của Hades, có thể được hiểu như Địa ngục, nơi những linh hồn tội lỗi sẽ chịu đày đoạ và trừng phạt.
4. Hebe: nữ thần tuổi trẻ, con gái của thần Zeus và Hera, là người phục vụ rượu và thức ăn cho các vị thần trên đỉnh Olympus cho đến khi kết hôn với Heracles.
5. Trước khi lập nên 12 kì tích, Heracles đã tiêu diệt được một con ác thú ở vùng Chiteron. Chàng còn hỗ trợ quân thành Thebes chiến thắng quân xâm lược. Đó chính là hai chiến công lớn đầu tiên của Heracles. Vua thành Thebes biết ơn Heracles nên đã gả con gái là công chúa Megara cho chàng. Gia đình Heracles rất hạnh phúc và đầm ấm, hai vợ chồng còn sinh được ba đứa con trai xinh xắn. Nhưng tai họa đã đổ ập xuống đầu họ vì Hera vẫn mang trong lòng mối căm ghét con riêng của Zeus. Nữ thần giáng một cơn điên cuồng kì lạ vào Heracles, làm chàng mất hết lý trí và ra tay sát hại vợ con mình. Đến khi tỉnh lại thì mọi thứ đã quá muộn, Heracles chỉ còn biết ôm lấy xác người thân mà khóc. Chàng đến khẩn cầu thần Apollo ở đền Delphi, mong được ban cho lời chỉ dẫn để tẩy trừ tội lỗi của bản thân. Thần Apollo phán với Heracles rằng chàng sẽ phải làm nô lệ cho nhà vua Eurystheus xứ Mycenae trong 12 năm và trong 12 năm đó chàng sẽ lập được 12 kỳ công vĩ đại. Vì vậy, Heracles đành nộp mình nô dịch cho Eurystheus. Sau khi Heracles đã hoàn thành được 12 kì công, chàng còn lập nhiều kì công khác như tham gia vào đoàn 50 người anh hùng của tàu Argonauts đi đoạt lại bộ lông cừu vàng, đánh hạ thành Troy,... Sau khi đã hạ thủ được thành Troy, vợ chàng - nàng Deianira - đã tắm dòng máu đã bị nhiễm chất độc của con

long xà ở Lerna của nhân mã Nessus vì tin rằng đó là bùa yêu. Heracles sau khi bị nhiễm chất độc, vô cùng đau đớn đã nhờ tráng sĩ Philoctetes - một tay cung nổi tiếng - hóa thiêu chàng với cái giá là bỏ cung tẩm chất độc của con long xà ở Lerna. Sau khi Heracles chết, thần Zeus - cha chàng - đã biến chàng thành bất tử theo thỏa thuận với nữ thần Hera. Heracles từ đó sống với các vị thần bất tử trên đỉnh Olympus. Chàng còn góp công rất lớn trong trận chiến của các vị thần với các Gigantos, để trả ơn chàng cũng như hóa giải mối thù hận lâu năm, Hera đã gả con gái mình là nữ thần Hebe cho Heracles.

6. Một nhân vật trong bộ truyện manga có tên gốc là Saint Seiya và Knights of the Zodiac của tác giả Kurumada Masami người Nhật. Bộ truyện tranh giành giải Animage Anime Grand Prix tại Nhật trong năm 1987.

7. Athena: là con gái của thần Zeus và nữ thần trí tuệ Metis, là vị thần của nghề thủ công mỹ nghệ, trí tuệ và chiến tranh chính nghĩa trái ngược với thần Ares, vị thần của chiến tranh tàn bạo và phi nghĩa. Athena là vị thần bảo hộ của thủ đô Athens của Hy Lạp.

8. Cuộc chiến thành Troia: Chuyện bắt đầu bằng tiệc cưới của vua Hy Lạp Peleus và nữ thần biển Thetis. Tất cả các thần được mời tới dự tiệc, trừ ra Eris (Nữ thần Bất hòa, Xung đột, Lừa dối, Già nua, Buồn phiền), một nữ thần có tính nóng nảy, thường gây ra những tranh cãi giữa các thần. Tức giận, Eris bèn thả một quả táo vàng giữa bàn tiệc, có khắc chữ: “Cho người đẹp nhất!” Ba nữ thần Athena, Aphrodite và Hera tranh nhau quả táo. Zeus không thể phân xử được quả táo dành cho ai nên Thần đã trao lại trọng trách này cho Paris, chàng trai đẹp nhất châu Á và là hoàng tử thứ hai của thành Troia. Cả ba nữ thần đều hứa hẹn ban cho Paris những đặc ân nhưng cuối cùng Paris đã chọn Aphrodite, vì Aphrodite hứa sẽ ban cho chàng người phụ nữ đẹp nhất thế gian. Một thời gian sau đó, Paris tới viếng thành Sparta, được vua Sparta là Menelaus trọng đãi, và đã gặp Helen, vợ của Menelaus, một người quả có sắc đẹp tuyệt vời. Được nữ thần Aphrodite giúp đỡ, Paris đã chiếm được trái tim của Helen, và khi Paris rời Sparta, Helen đã bỏ Menelaus trốn theo Paris. Menelaus tới cầu cứu anh là Agamemnon, vua của Mycenae, nhờ anh giúp trong công cuộc đoạt lại vợ. Đánh chiếm thành Troia không phải dễ vì phải chuyển quân qua biển, và thành Troia nổi tiếng kiên cố được xây dựng bởi bàn tay của hai vị thần là Apollo và Poseidon, cùng với một đoàn quân thiện chiến cầm đầu bởi vị tướng tài ba Hector, hoàng tử anh trai của Paris. Cuộc chiến này không chỉ xuất phát từ giới thần linh mà còn lôi kéo chính thần linh can dự vào và phân hóa họ thành hai phe. Phe ủng hộ thành Troia gồm nữ thần tình yêu và sắc đẹp Aphrodite và chiến thần Ares, cùng thần ánh sáng Apollo. Phe kia thì là hai nữ thần thua cuộc là nữ thần trí tuệ Athena và nữ thần Hera. Trận chiến kéo dài hơn mười năm và kết thúc khi thành Troia thua trận.

9. Apollo: là thần ánh sáng, chân lý và nghệ thuật và người di cư trong thần thoại Hy Lạp, thường được thể hiện dưới hình dạng một chàng trai tóc vàng, đeo cung bạc và mang đàn lyre. Thần là con ngoại hôn của thần Zeus và nữ thần Leto, người anh song sinh của nữ thần săn bắn Artemis. Trong thời kỳ sau Apollo thường được đồng nhất với thần Mặt Trời Helios.

10. Amphion: con trai của Zeus và Antiope, và anh em sinh đôi của Zethus. Họ đã cùng nhau xây dựng tòa thành nổi tiếng Thebes.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Điều đau đớn nhất trên thế giới là cái gì?

Không phải trước lúc kết hôn mới phát hiện chồng mình là một con ngựa giống, cũng không phải rõ ràng chưa cùng hôn phu làm cái gì cả mà lại đột nhiên xuất hiện bốn đứa con, càng không phải là bị thương vì nhớ tới trước kia mình là một người đàn bà hay nóng nảy lòng dạ độc ác.

Điều đau khổ nhất trên thế giới, không có gì bằng việc trong túi có tấm thẻ tín dụng có thể tùy ý quẹt mà còn không phải lo lắng đến vấn đề hoàn trả tiền, nhưng không dám lấy ra dùng. Bởi vì bạn không thể giải thích việc tại sao đột nhiên bạn trở nên giàu có trong khi mọi người đều biết thường ngày bạn vốn không mua vé số, muốn dùng cái có tấm thẻ thường “A ha ha ha tôi trúng năm triệu” lừa gạt bụng bít quá khứ cũng không được.

Tôi vô cùng hận cái khối tài sản khách sạn không rõ nguồn gốc này.

Thậm chí bỏ qua ánh mắt đầy chất vấn của bạn thân cồi lòng tràn đầy ước ao, hào hứng kéo cô ấy đến cửa hàng một lần khoe khoang hào phóng, kết quả lại bị cô ấy nói một câu “Ừ cậu lấy đâu ra tiền mà mua những món đồ này” đã kích cứng họng chôn chân tại chỗ.

Đúng, đúng vậy, Hàn Tiểu Nhạc là một tiểu thị dân sống bằng tiền lương, thậm chí đề đến Hy Lạp du lịch đã vắt kiệt tiền tích cóp hai năm còn bóc lột tiền thưởng cuối năm của hôn phu, cô ta không thể nào tiêu sái vung tiền như rác mua liên tiếp một chuỗi sản phẩm điện tử đẳng cấp có tiếng nào đó. Dĩ nhiên, tôi có thể sửa đổi một chút trí nhớ của bạn thân, để cho cô ấy nghĩ tôi là người có tiền, nhưng tôi không muốn.

Động tay động chân lên trí óc của người khác, loại chuyện này quá thấp hèn, kỷ sở bất dục, vật thi vu nhân *. Sau khi bị Zeus xóa đi trí nhớ hai mươi sáu năm, tôi vô cùng thấu hiểu cái cảm giác đáng căm phẫn đó.

* Kỷ sở bất dục, vật thi vu nhân: Điều gì mình không muốn thì chẳng nên làm đối với người khác, nếu chính mình không muốn bị người ta đối đãi như vậy, thì chính mình cũng không nên đối đãi với người khác như vậy.

Phải làm sao đây? Thôi bỏ đi, sớm trở về nhà, tôi nhớ bố mẹ mình rồi.

Những ngày cuối cùng của cuộc hành trình, Vương Lệ liên tục than thở thì thà thì thào nhắc mãi sự khác thường của tôi. Thật may không có vị thần nào khác đến tìm tôi ôn chuyện cũ hay tìm cách thuyết phục. Đêm hôm đó đi đến mười hai giờ mới quay lại khách sạn, dọa cô ấy phát hoảng, bởi vì cô ấy gọi tôi nhiều cuộc điện thoại nhưng tôi không để ý. Nói chuyện tào lao tìm đủ mọi lý do cuối cùng cũng dừng được cuộc truy hỏi của cô ấy. Tôi dám khẳng định sau khi về nước chắc chắn việc cô ấy làm đầu tiên là sẽ đem những chuyện này nói cho Đông Từ. Từ ngày biết Đông Từ, Vương Lệ bắt đầu khuyên bảo tôi phải nắm thật chắc người đàn ông này, bởi vì tôi sẽ không thể tìm được đối tượng thích hợp nào khác ngoài anh ấy.

Ngồi trên máy bay, tâm tình bẽ bộn, tôi suy nghĩ rất nhiều, trong đó nghĩ đến nhiều nhất là Ares. Qua những lời nói của Hephaestus, dường như nó vẫn luôn ở bên cạnh lặng lẽ quan sát tôi. Nghĩ nát óc cũng không tìm ra câu trả lời người nào có thể là nó. Hiện nay các vị thần mặc dù thích đùa giỡn tôi thì tôi vẫn luôn là mồi bẫy cố định, bởi vì phòng ngừa những chuyện phát sinh ngoài ý muốn. Chẳng hạn như biến thành động vật bị người nào đó không cẩn thận giết lầm.. Mặc dù sinh mệnh chúng tôi gần như vô tận, nhưng bị làm tổn thương vẫn sẽ chết. Cho dù cuối cùng đến Âm phủ dạo quanh một vòng rồi cũng được thả ra, nhưng không người nào thích nhìn cái mặt chứa đầy tử khí của Hades. 1

Vì vậy, chỉ cần Ares cố tình biến thành bộ dáng tôi chưa từng thấy, cẩn thận che giấu thân phận, thật đúng là tôi nhìn không ra. Có thể dễ dàng đoán được tất cả nguy trạng của nó chỉ có Zeus và Athena, bởi vì bộ họ một người là thần vương một người quản lý trí khôn. Chúa tể thế giới người chết Hades cũng có khả năng này, nhưng tôi không thể đi hỏi bọn họ.

Nghi vấn này liên tục quấy nhiễu tôi, thậm chí tôi còn nghĩ tới khả năng nó biến thành vị hôn phu của tôi? Không không, không, không thể nào, cho dù nó dùng hình dáng người xa lạ tạm thời lừa gạt tôi, nhưng chỉ cần vừa tiếp cận tôi vẫn có thể lập tức nhận ra nó, bởi khuôn mẫu tính khí và ngôn ngữ của nó quá rõ ràng, không thể giả bộ được.

Trải qua chuyến hành trình dài, chúng tôi rút cuộc cũng xuống máy bay, tôi cảm thấy xương cốt cả người rã rời. Chỉ những lúc này mới hoài niệm xe ngựa hoàng kim trên núi Olympus, thứ đó so với máy bay tốt hơn nhiều.

“Nhìn kia, tình yêu của cậu ở đằng kia kia”.

Đi qua cửa kiểm tra an ninh, Vương Lệ cười nói với tôi, tôi nhìn thấy Đông Từ đứng cạnh một cây cột, anh ấy đang vừa hăng hái vẫy tay với chúng tôi vừa tiến lại gần. Nhưng tôi lại không giống như trước vui vẻ nhào tới, mà cẩn thận đứng xa một chút, quan sát cẩn thận anh ấy từ trên xuống dưới.

Đông Từ tỏ ra rất kinh ngạc: “Tiểu Nhạc, em làm sao vậy? Chẳng lẽ nửa tháng không gặp, phát hiện anh đẹp trai hơn?”

Không thể nào, anh ấy không thể nào là Ares, cho dù bị mất trí nhớ hay là đầu óc bị hỏng hóc tuyệt đối Ares sẽ không nói ra những lời này. Nhiều nhất nó chỉ gào thét hô to “Nhìn nữa ta khoét mắt ngươi”.

Không do dự nữa, tôi ném hành lý xuống đất, nhảy lên người anh ấy “Đông Từ”.

Chỗ này cần giới thiệu một chút về Đông Từ. Đông Từ tất nhiên không phải là tên của anh ấy. Hà Cảnh Đông mới là tên đầy đủ của anh ấy. Cao 1m78, nặng 74 kg, là bạn học thời đại học kiêm bạn trai cùng vị hôn phu của tôi. Phải nói thế nào về anh ấy thế nào nhỉ, tôi chỉ cần nói một câu là đủ rồi.

Zeus có, anh ấy không có, Zeus không có, anh ấy đều có.

Tóm lại, anh ấy là một người đàn ông tốt phong độ ôn nhu khiêm tốn cẩn thận vui vẻ bình tĩnh biết giữ mình cùng với vô cùng vô cùng yêu tôi. Nếu như là Hàn Tiểu Nhạc tất nhiên sẽ yêu anh ấy đến chết đi sống lại, còn là Hera, họ khan một cái, không khỏi phải thừa nhận, lấy anh ấy làm chồng là một lựa chọn tốt, tốt hơn gấp mười ngàn lần Zeus. Trên thế giới này cũng khó tìm một tên tra nam hơn được Zeus.

Nhìn thấy Đông Từ, tôi mới phát hiện tôi nhớ anh ấy đến mức nào. Mọi tình đầu cùng lòng chân thành đều giao cho anh ấy. Bây giờ Hera không phải là Hera, Hera chẳng qua là Hàn Tiểu Nhạc mà thôi. Nhớ tới dáng vẻ dương dương tự đắc của Zeus, tôi ôm Đông Từ thật chặt, một chút cũng không muốn xa anh ấy.

“Ôi chào, ở nơi này công khai như vậy, các bạn cũng nên chú ý một chút”.

Vương Lệ đã sớm quen đối với loại dịch chất này của chúng tôi, tự mình nhét túi xách bị tôi ném dưới đất, định đi trước. Đông Từ âu yếm nhìn tôi, anh ấy là một người siêu cấp đứng đắn, sẽ không có chuyện dùng nụ hôn nóng bỏng kiểu Pháp, bắt quả chỉ có vuốt tóc một cái. Vì vậy anh ấy mỉm cười ôm eo tôi, tôi thừa dịp anh ấy không để ý hôn lên gò má một cái. Nhưng một kẻ hết sức không biết hỗ trợ lúc này không khách khí xen vào giữa chúng tôi, cứng rắn tách chúng tôi ra.

“Chỉ họ, chỉ để ý hôn phu mà lạnh lùng vứt em trai sang một bên cũng không được tốt lắm đâu”.

Thiếu niên tóc đen áo trắng quần dài màu đen tai đeo tai nghe cười hi hi nói, còn rất thân thiết nồng nhiệt kéo tay tôi. Gắt gao nhìn chăm chăm hắn, tôi cảm thấy mình muốn bốc hỏa.

Hermes, tại sao tôi lại quên mất hắn, cái tên khốn này!

Dường như Đông từ lúc này mới nhớ ra còn một người, lúng túng họ khan một cái, đẩy kính mắt, nói lời xin lỗi với Hermes: “Xin lỗi, Anthony”.

“Không sao, tại em muốn đi cùng anh đến sân bay mà”. Thăng khốn tự xưng là Anthony cười híp mắt, ra dáng một cậu bé ngoan. Tôi không dấu vết nghiêng rãng với hắn.

“Tiểu Nhạc, sao trước kia không nghe em nhắc tới mình có một cậu em họ lai. Cậu ấy đến đây thực hiện chương trình trao đổi sinh viên, mẹ em rất nhiệt

tình giữ cậu ấy ở lại. Lúc đến nhà em mấy ngày trước không khỏi giật mình“. Đông Tử thấp giọng hỏi tôi.

Người đã làm gì người nhà của ta, trợn trừng mắt, tôi dùng ánh mắt hỏi hần.

Xin thứ lỗi, chẳng qua ta đang phụng mệnh làm việc, hần nhún vai mỉm cười.

“Mọi người rốt cục có đi hay không, không đi tôi tự mình bắt xe về!”

Vương Lệ không kiên nhẫn hết lên.

Trên đường về nhà, Vương Lệ tỏ ra cực kỳ có hứng thú với cậu em họ thành linh xuất hiện, bởi vì bề ngoài của lão yêu quái trong lột trẻ con thực sự là một thiếu niên thanh tú mỹ lệ. Hơn nữa hần rất biết cách diễn trò, trong lời nói cố ý dùng đủ mọi cách nịnh lọt lấy lòng. Tôi thờ ơ nhìn Vương Lệ mặt mày hớn hờ, chỉ thiếu chút nữa là than thở lẽ ra mình nên sinh sớm mấy năm, không có cách nào của được hần, trong lòng lặng lẽ thở dài.

Hermes có thể không quan tâm đến việc sửa đổi trí nhớ của người khác, coi loài người như con khi mà đùa bỡn còn cho là rất thú vị, có lẽ trước kia Hera cũng thế, nhưng bây giờ là Hàn Tiểu Nhạc lại làm không được. Không muốn tùy tiện sử dụng thần lực, nhìn Hermes trừu tượng làm xáo trộn trí nhớ của người xung quanh đối với sự hiện diện của hần cũng không làm chuyện gì cả, tôi tạm thời mắt nhắm mắt mở cho qua. Nói thế nào hần cũng là một trong những vị thần đứng đầu Olympus, tôi không muốn công khai trở mặt với hần. Làm như vậy đối với tôi chỉ có hại không có lợi.

Sau khi đưa Vương Lệ về nhà, lòng vòng một hồi ba người chúng tôi (phải đính chính là hai người một thần) cũng về tới nhà. Bố và mẹ tôi đã sớm chuẩn bị một bàn thức ăn thật lớn chờ đợi, giống như không phải chúng tôi ra ngoài chơi mà là gian nan bảo vệ hòa bình thế giới trở về vậy. Nhìn Hermes miệng giống như bôi mật chọc cười mẹ tôi vui đến mức muốn đòi mạng, trừ việc ở trong nhà tắm hung hăng đập chai dầu gội đầu, tôi còn có thể thế nào nữa.

Nhưng Hermes không hổ danh là Hermes, rõ ràng là phụng mệnh đến giám sát tôi hơn nữa chờ cơ hội phá hoại tình cảm của tôi và Đông Tử, nhưng tỏ ra rất biết điều, yên lặng ăn cơm, không nói thừa câu nào, không có bất cứ cử chỉ và ngôn ngữ khác người nào, nhìn qua thật giống một du học sinh mười sáu tuổi bình thường. Tôi cũng rất thức thời, hiển nhiên là người nhà bạn bè của tôi đều bị hần lừa dối thừa nhận thân phận “em họ” của hần, nếu cố ý chọc phá nhất định sẽ bị cha mẹ trách mắng. Định bất động, tôi cũng bất động. Ý đồ chọc giận khiến tôi mất lý trí giống như trước, hừ, bót ảo tưởng đi.

“Tiểu Nhạc, ăn nhiều một chút, con xuất ngoại có một chuyến mà lại gầy đi như vậy“.

Mẹ vẫn là người hiểu tôi nhất, ở trên bàn ăn không ngừng gấp thức ăn cho tôi, nhiều hơn số lần gấp thức ăn cho Hermes rất nhiều.

“Không sao, gầy một chút mới tốt, như vậy mặc áo cưới mới đẹp“. Bố tôi vui vẻ nói, xem ra vẫn không quên chuyện giảm cân thất bại lần trước của tôi.

Ngẩng đầu nhìn thấy Đông Tử đang nhìn tôi, tựa như muốn nói bất kể tôi có hình dáng nào thì cũng đẹp nhất. Tôi vui vẻ cười một cái, mượn việc uống canh muốn che giấu một chút, nhưng vừa quay đầu đã nhìn thấy ánh mắt Hermes vừa xấu xa vừa sáng hoắc đang mang vẻ mặt hứng thú nhìn chằm chằm, nhất thời tâm tình tốt đẹp gì cũng bay biến hết.

Có kẻ này cùng thế lực tà ác sau lưng hần tồn tại, tôi có thể cùng Đông Tử kết hôn sinh con sao? Rùng mình một cái, Zeus nói ra những lời hung ác như vậy, chắc chắn hần sẽ không cho phép tôi có người đàn ông khác, dù ở trên Olympus vụng trộm cũng phổ biến như ăn cơm uống nước cũng không được.

Còn nhớ rất lâu trước kia, tôi chỉ cùng tư tế nói có mấy câu, cảm thấy ông ta rất hài hước nên cười nhiều hơn một chút, ngay tức khắc hần ta đã nổi cơn tam bành mắng tôi không đứng đắn, cuối cùng còn biến cái người đàn ông đáng thương kia thành đá. Loài người đều nói Hera quá ghen tuông, tại sao không nhìn thấy Zeus ghen còn đáng sợ hơn nhiều. 2

Không, không phải hần ghen, chẳng qua cảm thấy mất mặt khi vợ vượt tường mà thôi.

Tâm tình lập tức cảm thấy không tốt, cố gắng kiên trì ăn xong bữa cơm, mượn cơ hội về phòng nghỉ ngơi. Tôi bước nhanh về phòng ngủ khóa trái cửa lại, vừa quay đầu lại, ngay lập tức nghẹn lời. Hermes đang nhân nhả nghiêng người tựa bên cửa sổ, hần còn chơi đùa hai thanh trượng xà trên tay.

Là kẻ bảo hộ ăn trộm, trên đời này chưa có căn phòng nào hần không mở khóa được. Tôi trợn mắt nhìn hần, hần ngược lại cũng không tức giận, còn mỉm cười lộ ra hàm răng trắng như tuyết.

“Thần Hera tôn kính, là ta vô ý chọc giận ngài. Nhưng hy vọng ngài có thể hiểu, dù nhân gian đã thay đổi rất nhiều, nhưng Zeus vẫn là Zeus, mệnh lệnh của ngài vẫn là tuyệt đối. Hần ngài hiểu rõ tính khí của ngài ấy“.

Tôi cười lạnh: “Thế thì đã sao, ta sợ hần chặc?”

“Đương nhiên, đương nhiên, phần nộ của thần Zeus vĩ đại chưa bao giờ giáng xuống người ngài“. Hermes cười rất giả dối, “Nhưng mà, chắc ngài cũng không bảo đảm ngài ấy sẽ không trừng phạt hay nguyên rủa giáng lên những người khác chứ“.

Hần thấp giọng nói, nhìn thì giống như đang mỉm cười nhưng ánh mắt lại lạnh lẽo băng giá, tràn đầy giễu cợt.

“Nếu như biết vợ mình thật lòng yêu một con người thấp kém, ngài cho là ngài ấy sẽ làm cái gì?”

Chú thích:

1. Hades: anh trai thần Zeus, chúa tể địa ngục, vị thần cai quản Âm phủ, biểu tượng là chiếc mũ tàng hình.

2. Ixion: là một ông vua của Lapiths nhưng sau đó trở thành kẻ sống ngoài vòng pháp luật và bị xa lánh vì giết cha vợ dưới trần gian. Zeus thương tình nên đưa Ixion lên Olympus và nạp tiệc cùng các vị thần. Tuy nhiên Ixion chẳng hề cảm thấy biết ơn mà còn thể hiện sự khao khát với nữ thần Hera. Zeus đã rất tức giận, với tay ra khỏi cửa sổ và tóm lấy một đám mây rồi nhào nặn nó thành hình dáng của Hera rồi cho Hera giả (Nephele) đến mây mưa với Ixion. Nephele mang thai và sinh ra được một đàn Nhân mã (các nhân mã đầu tiên). Còn về phần tên vua bất kính Ixion bị Zeus xích vào một bánh xe lửa và chịu trừng phạt vĩnh viễn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8

Cơ hồ ngủ một mạch đến tối, tôi tóc tai bù xù mới bò dậy, ngáp ngắn ngáp dài bộ dáng mơ mơ màng màng. Đông Tử không chịu được cảm lực giúp tôi chải tóc, vừa chải tóc vừa quở trách tôi: “Đã hai mươi mấy tuổi rồi nhưng sao vẫn giống con nít vậy”.

“Bây giờ hối hận vẫn còn kịp đấy, Hà tiên sinh, ngài vẫn có thể cẩn thận cân nhắc lại một chút”.

Tôi lè lưỡi với anh ấy qua gương, anh ấy tức cười búng một cái vào trán tôi.

“Bớt nằm mơ giữa ban ngày một chút, em chỉ có thể làm vợ của anh, ngoài anh ra, đừng có kẻ nào dám mơ tưởng đến em”.

Tôi ngẩn ra, nụ cười trên mặt dần dần biến mất. Đông Tử vẫn còn nghiêm túc chải tóc cho tôi, tay anh ấy rất lớn, nhưng nhất cử nhất động lại rất cẩn thận, sợ làm đau tôi.

“Tiểu Nhạc, anh xin thề, nhất định sẽ làm cho em trở thành người phụ nữ hạnh phúc nhất thế gian”.

Anh ấy vô cùng thâm tình nói, từ trong gương, tôi nhìn thấy ánh mắt ôn nhu còn điểm thêm nụ cười có chút ngượng ngùng. Tôi biết đáng lẽ mình phải có phản ứng tốt một chút, nhưng tại sao cười không nổi, cuối cùng kiên trì chỉ nặn ra được một nụ cười nhạt nhẽo. Cũng may Đông Tử đem toàn bộ sự chú ý đặt ở hôn lễ sắp tới, hứng thú bưng bưng nói không ngừng, không chú ý đến vẻ không tự nhiên của tôi.

Mấy vạn năm trước, cũng có một người như vậy, một bên hôn tay tôi một bên quỳ dưới chân tôi, thâm tình chân thành thề sẽ vĩnh viễn yêu tôi, để cho tôi trở thành người phụ nữ hạnh phúc nhất thế gian.

Lúc ấy tôi trả lời thế nào ấy nhỉ?

Chuyện đó cho đến bây giờ, tôi cũng không còn nhớ rõ, mà chắc hẳn cũng sớm quên rồi.

“Cảm ơn anh, Đông Tử”.

Có lẽ tôi nên nói câu “Em yêu anh” với hôn phu của mình, nhưng không hiểu sao tâm trạng lại quá nặng nề. Ba chữ đơn giản mà cố mãi không nói ra được, cố gắng nửa ngày chỉ có thể nói cảm ơn.

Đông Tử ôn nhu cúi người hôn tôi, tôi bị động đón nhận, cứng nhắc như một khúc gỗ. Đáng lẽ đây là phản ứng mà Hàn Tiểu Nhạc không nên có. Dẫu sao, Hàn Tiểu Nhạc yêu hôn phu của mình như vậy, không phải sao?

Một giọng nói lạnh lùng vang bên tai, không sai, Hàn Tiểu Nhạc yêu Hà Cảnh Đông, nhưng Hera không yêu anh ta.

...Đó chính là giọng nói của tôi.

Buổi tối Đông Tử còn phải đến công ty làm thêm giờ. Anh ấy hết lần này đến lần khác dặn dò tôi phải nghỉ ngơi thật tốt rồi mới lưu luyến rời đi.

Đứng ở ban công, nhìn cho đến khi đèn xe hơi biến mất ở khúc quẹo trên đường, tôi mới chậm rãi trở lại phòng ngủ.

Mệt mỏi nằm xuống giường, loáng thoáng còn nghe thấy tiếng cười nói của Hermes và bố mẹ trong phòng khách. Tôi căm ghét cục diện như vậy, rõ ràng thuộc về gia đình của tôi, nhưng lại bị những vị thần không mời mà đến gây rối, khiến cuộc sống của tôi như một trò hề.

Nhưng thế thì có thể như thế nào chứ? Hermes mặc dù rất đáng ghét, nhưng hẳn nói không có sai. Đây không phải ý muốn của bản thân hẳn, tôi tin tưởng nếu có thể có lựa chọn khác tốt hơn hẳn cũng không muốn ở dưới con mắt tôi bực bội giả làm con nít. Lúc còn là thần quan hệ giữa chúng tôi không tốt. Hoặc phải nói là, trên Olympus tôi quan hệ với ai cũng không tốt. Mọi người sợ hãi tôi, sợ tôi, ước chừng cũng bởi vì thân phận của tôi, cũng không phải vì tôi có bao nhiêu danh vọng hay sức mạnh.

Còn tưởng khi đến xã hội hiện đại sức mạnh thần linh sẽ bị suy yếu, phim ảnh trên ti vi không phải trình chiếu như thế hay sao? Nhưng một lời của Hermes đã vạch trần thiên cơ, Zeus vẫn là Zeus, ở trên thế giới này hắn có quyền thống trị tuyệt đối. Mọi người sớm đã quen với sự thống trị và sức mạnh của hắn, các vị thần có thể uy hiếp đến địa vị của hắn đều đã bị tiêu diệt. Mà tôi, Hera, nếu không phải hắn ban cho sức mạnh và địa vị, cũng chỉ là một nữ thần bình thường mà thôi, cũng hông thể gây ra sóng gió gì. Nhìn lại hai chị gái của tôi, Demeter và Hestia 1 mà xem, đều cùng một mẹ sinh ra, cuối cùng ngay cả tư cách lên Olympus cũng không có. Tôi nghi ngờ bây giờ có bao nhiêu người biết tên tuổi và thân phận các nàng.

Điểm mấu chốt là, tôi, Hàn Tiểu Nhạc, tốt cùng nghĩ cái gì? Không phải là Hera, chỉ là một con người bình thường, tôi muốn cái gì?

Có lẽ từ lúc nhớ lại tất cả, tôi bắt đầu muốn trốn tránh.

Không muốn đối mặt với việc mình là Hera, không thể nghi ngờ là nàng rất thất bại, kể cả việc làm mẹ hay làm vợ. Chồng mình quanh năm bên ngoài ăn chơi đàng điếm, ngoài việc dành cho nàng thân phận ngang bằng quyền lợi và quang vinh, tình cảm đã sớm lạnh nhạt. Những đứa trẻ của nàng bởi vì Hera quanh năm nóng nảy, tức giận, than phiền, xa cách né tránh không muốn thân cận với nàng. Các vị thần trên Olympus trong mối quan hệ với nàng không có nhiều sự tôn kính hay yêu quý. Mà bản thân Hera, trừ hờn hển cả ngày lòng vòng đi theo Zeus, gắt gao nhìn chăm chăm hắn lo sợ hắn lại bí mật trốn đi, chính là nỗi giận lỗi đing nguyên rủa kêu khóc, làm cho tất cả dù thần hay người mà nàng cho là phá hoại hôn nhân của nàng sống dờ chết dờ.

Không phải tôi muốn bảo chữa thay Zeus, đối mặt với một bà vợ như vậy, hắn không chạy ra ngoài mới kỳ quái.

Nếu như tôi nguyện ý, dĩ nhiên có thể lập tức trở về Olympus, tin tưởng lần này sẽ không tái phạm sai lầm như vậy, tôi sẽ là bà mẹ thật tốt, một vị thần hậu nghiêm túc, thu hết nóng nảy và ghen tuông lại, khiến cho tất cả các vị thần đều công nhận địa vị của tôi.

Nhưng mà làm vậy có ý nghĩa gì? Bất kể là địa vị hay quyền lợi của thần hậu, những thứ vinh dự, tôn kính, yêu mến, đều không phải thứ tôi mong muốn. Ban đầu tôi biết rõ Zeus là người như thế nào, tất cả các vị thần đều khuyên tôi suy nghĩ thật kỹ. Vì thế tôi và Hades cãi nhau một trận, anh ấy cho rằng nhất định tôi mê một Zeus vì lời hứa hẹn về những thứ hư danh kia, quên mất tâm nguyện rồi xa tất cả tranh đấu ban đầu.

Nhưng mà, không có bất kỳ ai có thể tin tưởng, ngay cả chính Zeus cũng không tin. Ban đầu tôi đáp ứng lời cầu hôn của hắn, chỉ có duy nhất một lý do.

Tôi yêu hắn sâu đậm, hơn tất cả mọi thứ trên thế gian này. Cho dù hắn không phải là thần vương, không hứa hẹn cho tôi những thứ quyền lực địa vị kia, kể cả hắn sắp bị đánh đuổi xuống vực sâu không tới tầm không thấy ánh mặt trời kia, tôi vẫn sẽ đáp ứng làm vợ hắn.

Thờ dài nặng nề, tôi chôn giấu mặt mình vào trong cánh tay. Bây giờ không có những ánh mắt theo dõi, không cần sợ hãi để lộ bí mật nội tâm, cho nên tôi có thể thần nhiên thừa nhận với chính mình.

Tôi yêu Zeus, chồng tôi, em trai tôi, yêu hắn ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Tình cảm vợ chồng mấy ngàn năm, làm sao nói quên là có thể quên.

Đã từng có lúc, tôi cũng là một thiếu nữ ngây thơ, một lòng hướng tới tình yêu trong sáng, tự cho rằng hạnh phúc nắm ở trong lòng bàn tay, vĩnh viễn sẽ không mất đi. Nhưng hai người tôi yêu quý nhất trước sau phản bội tôi, một người là em trai tôi, một người là người chị thân yêu của tôi. Nếu như không chính mắt nhìn Zeus và Demeter cùng ngủ trên một chiếc giường, có lẽ tôi vẫn cho rằng Zeus toàn tâm toàn ý yêu tôi.

Tại sao hắn có thể vừa thề non hẹn biển với tôi đồng thời một bên lại cùng Demeter điên loạn đảo phượng, thậm chí còn sinh ra một đứa bé? 2

Mà rõ ràng tôi biết rõ hết thảy lại kiên trì giả bộ cái gì cũng không biết, cố nén nước mắt đáp ứng lời cầu hôn của hắn, chẳng qua là nói thêm yêu cầu, muốn hắn dành cho tôi địa vị và quyền lực ngang hàng, trừ tôi ra không có bất kỳ người đàn bà nào có thể có được cái danh hiệu “Vợ của Zeus”.

Hắn trầm mặc rất lâu, cuối cùng vẫn đáp ứng. Khi đó tôi vô cùng vui vẻ, bởi vì hắn cho tôi cái mà người đàn bà khác không có, cái này chẳng lẽ chưa đủ chứng minh hắn yêu tôi hay sao?

Khoảng thời gian sau khi kết hôn, chúng tôi cũng từng nhu tình ý mật lưỡng tình gắn bó, thậm chí một khắc cũng không rời. Ánh mắt hắn nhìn tôi không có tồn tại bất kỳ nữ thần nào khác, Nhưng hết thảy cũng nhanh chóng kết thúc, khi đứa con thứ nhất của chúng tôi ra đời, cãi vã, nghi kỵ, hoài nghi, chúng tôi rơi vào cuộc chiến tranh lạnh không ngừng nghỉ. Hắn rất nhanh chóng xoay người ôm các nữ thần khác vào trong ngực. Hắn là thần vương, chỉ cần hắn ngoắc tay, vô số đàn bà đàn ông sẽ chen lấn đầu hoài tổng bảo *. Nhưng mà tôi, chị và vợ của hắn, còn có là mẹ của con hắn, bởi vì lòng kiêu hãnh tôn nghiêm, dứt khoát dời khỏi cung điện của hắn, chứng tỏ sự tức giận của mình.

*Đầu hoài tổng bảo: Chỉ hành động chủ động ôm ấp ai đó nhưng vì mục đích riêng.

Nghĩ tới đây, tôi cười khò.

Sau đó tôi cũng không quay trở về, một mực cư ngụ ở đầu bên kia Olympus.

Trước kia lúc xem tiểu thuyết hay phim ảnh, thường xuyên tức giận nhân vật nữ chính, rõ ràng nhân vật nam chính đối xử không tốt với cô ta như vậy, tại sao vẫn ở lại âm thầm rơi lệ chịu tội, một lần nữa tự làm tan nát trái tim mình. Khi đó không có trí nhớ của Hera, tôi vẫn là Hàn Tiểu Nhạc, tự nhiên cảm thấy nếu đối phương không yêu, lập tức rời đi.

Nhưng mà, nếu đối phương không yêu, nhưng tình yêu của bạn không thay đổi, phải làm sao đây? Thậm chí biết rõ thứ tình yêu này vừa buồn cười vừa đáng thương biết bao. Zeus có nằm mộng chắc cũng không nghĩ tới tôi vẫn yêu hắn chứ? Hắn vẫn luôn cho rằng tôi bởi vì tham quyền lợi địa vị thần hậu, cùng với, ban đầu hắn bỏ ra giá lớn như vậy mới cưới được tôi, tại sao có thể dễ dàng cho tôi rời đi, biến “Thâm tình” của hắn thành một trò

Zeus là một tên khốn kiếp, háo sắc, nói năng tùy tiện, tự đại, chưa bao giờ để ý đến tâm tình của người khác, chỉ muốn mình vui vẻ.

Cho dù là vậy, tôi vẫn yêu tên khốn kiếp này như vậy, chưa bao giờ thay đổi.

...Tôi tự ngược bản thân, tôi phi nhổ chính mình.

“Có lẽ nên đi tìm Eros, kêu hắn nhổ cái mũi tên tình yêu ở ngực đi ngay lập tức”.

Đôi mắt vô hồn nhìn trần nhà, tôi lăm bằm độc thoại một mình.

“Nhưng mà, sau này phải làm sao đây? Chẳng lẽ phải ngoan ngoãn trở về?”

Không, tôi không muốn quay trở về. Yêu Zeus nhưng không có nghĩa là tha thứ cho hắn. Những việc hắn đối với tôi đều không thể tha thứ. Tôi yêu hắn bao nhiêu thì hận hắn bấy nhiêu. Trước kia đem tất cả oán hận này chuyển hết lên người những tình nhân của hắn, tùy ý phát tiết thù hận. Sau khi trải qua hai mươi sáu năm cuộc sống loài người, rốt cuộc tôi cũng thành công đem hận ý trả lại trên chính người hắn.

Tôi không muốn tha thứ cho hắn, tôi không muốn tiếp tục làm vợ hắn, dù tôi vẫn yêu hắn như vậy, phụ nữ đúng là một sinh vật kỳ quái.

Nhưng Đông Từ thì thế nào đây? Tôi cũng rất thích Đông Từ, thật muốn làm vợ anh ấy cùng anh ấy ở chung một chỗ. Không có trí nhớ ký ức của Hera, tôi cũng không coi anh ấy là thể thân của ai, bởi vì anh ấy và Zeus không có bất kỳ điểm chung nào. Tựa như lúc ở cùng anh ấy, không thể nghĩ ngờ chút nào đó chính là hạnh phúc và may mắn của tôi, giống như đoạn năm tháng tin rằng Zeus thật sự yêu tôi.

“A a, thật là phiền phức! Tại sao phải nhớ lại! Sao không chờ tôi và Đông Từ kết hôn hay lúc sắp chết mới nhớ lại hết thảy không phải tốt hơn sao!”

Phiền não lẫn lộn trên giường, tôi đập cái gối, thấp giọng kêu gào. Cũng bởi vậy, lúc bỏ tôi bỗng nhiên phá cửa xông vào, không kịp chuẩn bị thiếu chút nữa bị dọa rơi từ trên giường xuống đất.

Bỏ không để ý tư thế vụng về của tôi, mặt đầy mồ hôi, gương mặt tái nhợt.

“Tiểu Nhạc, con nghe xong phải thật bình tĩnh, mới vừa nhận được điện thoại từ bệnh viện, Đông Từ... Đông Từ nó gặp phải tai nạn giao thông, bây giờ vẫn cấp cứu ở trong bệnh viện”.

Kính ngạc mấy giây, hoàn hồn tôi ngã từ trên giường xuống đất.

Tại sao có thể như vậy?

Chú thích:

1. Hestia: chị gái của thần Zeus, là nữ thần của bếp lửa, canh giữ hạnh phúc gia đình, nền văn minh, biểu tượng là ngọn lửa. Theo truyền thuyết, Poseidon và thần mặt trời Apollo đều theo đuổi nàng và xảy ra tranh chấp. Để trốn tránh hôn nhân, Hestia đã thề không bao giờ kết hôn và tránh tranh chấp, Hestia rời khỏi núi Olympus, chạy trốn đến nhân gian.

2. Persephone: con gái thần Zeus và nữ thần Demeter. Theo thần thoại Hy Lạp, Persephone đang hái hoa cùng các tiên nữ Nymph ở thảo nguyên, bỗng một bông hoa thủy tiên nở rực rỡ trước mắt. Persephone vừa cúi xuống định hái bông hoa, thì bỗng mặt đất nứt đôi, và bị Hades cười ngửa đen bắt cóc nàng về Âm phủ. Mẹ của Persephone là Demeter thấy con gái bị mất tích rất đau khổ, bà hỏi thần mặt trời Helios thì biết được Persephone đã bị Zeus và Hades đưa xuống Âm phủ. Khi chất vấn Zeus, thì Zeus trả lời: “Là vợ của vua âm phủ Hades thì không có gì thiệt thòi”. Nghe vậy, biết được Zeus chấp thuận việc con gái bị bắt cóc, Demeter rất tức giận, bà rời khỏi đỉnh Olympus và bỏ công việc mùa màng, bỏ đi tìm con. Sau đó, Zeus phái Hermes đến âm phủ truyền lại với Hades hãy giải phóng Persephone. Hades tuy chấp thuận, nhưng trước khi thả Persephone, ông đưa cho nàng quả lựu. Persephone luôn từ chối mọi đồ ăn thức uống từ khi đến âm phủ, nhưng do đã quá đói bụng, nàng lấy 4 hạt (hoặc 6 hạt) trong số 12 hạt có trong quả lựu để ăn. Vì vậy, Persephone trở về bên Demeter. Mặt khác, thần linh đã quy định người đã ăn đồ dưới âm phủ, sẽ thuộc về âm phủ. Do Persephone đã ăn lựu ở âm phủ nên nàng đã trở thành người của âm phủ. Demeter phản đối kịch liệt, cho rằng Persephone bị ép buộc ăn lựu, nhưng bà cũng không thể cưỡng lại quy định của thần linh. Sau đó, Zeus phán Persephone sẽ sống ở âm phủ theo số hạt lựu nàng đã ăn, tức là 1/3 (hoặc 1/2) của một năm Persephone sẽ ở âm phủ. Persephone kết hôn với Hades trở thành nữ hoàng âm phủ. Còn Demeter, chỉ trong thời gian con gái ở âm phủ mới ngưng công việc mùa màng. Lúc đó, mùa màng khô héo và đó là sự khởi đầu cho mùa đông. Khi Persephone trở về hạ giới, khiến sự vui mừng của mẹ nàng là nữ thần nông nghiệp Demeter lan tỏa khắp mặt đất, tạo ra mùa xuân. Vì vậy, Persephone còn được ví là nữ thần mùa xuân.

3. Tương truyền rằng thần Zeus đã theo đuổi Hera hơn 300 năm nhưng đều bị nàng đều cự tuyệt. Zeus quyết định biến thành một con chim sẻ gãy cánh sau con mưa. Hera vì thương hại con chim nên đã ôm nó mà không hề hay biết đó là Zeus. Thần bèn hiện hình và cưỡng bức Hera, buộc nàng phải lấy mình.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

Không biết làm thế nào để đến bệnh viện, trong đầu chỉ là một mảng trống rỗng. Lần trước sợ hãi như vậy là trong cuộc chiến tranh thành Troia, khi đó tôi nghĩ rằng Ares bị giết chết. Cho đến khi chạy đến phòng khách, mới nhớ tới thực ra tôi có thể di chuyển trong chớp mắt mà không phải bắt taxi. Làm người thường chỉ mới có hai mươi sáu năm lại quên sạch bản năng của một vị thần. Lo lắng nhìn xung quanh, định tìm kiếm Đông Từ, phát hiện không ít người đang kỳ quái nhìn tôi, lúc này mới phát hiện mình vẫn mặc quần áo ngủ cùng dép ở nhà chạy ra ngoài.

“Thần gió, hãy nói cho ta biết tung tích của người mà ta đang tìm kiếm”.

Cuối cùng tôi cũng nhớ mình là thần hậu, không có luống cuống tím cổ bác sĩ mà hung hăng uy hiếp “Người gặp tai nạn giao thông vừa mới được đưa vào đang ở chỗ nào?” Nhỏ một sợi tóc trên đầu nhẹ nhàng thổi một hơi, nó từ từ bay lên, sau khi xoay một vòng ở giữa không trung quay lắc lư ở phía trước dẫn đường. Tôi bước nhanh theo ở phía sau, vòng qua đoàn người và rất nhiều hành lang, cuối cùng dừng trước một cánh cửa đang đóng chặt.

“Tiểu Nhạc”

Mẹ Đông Từ mặt đầy nước mắt đang ngồi trước cửa. Bà vừa nhìn thấy tôi ngay lập tức đứng dậy, đôi môi run rẩy, nửa ngày không nói được một câu. Từ nhỏ Đông Từ đã mất bố, anh ấy là tâm can bảo bối của bà, gặp phải chuyện như vậy, sợ rằng bà cũng không muốn sống nữa. Tôi vội vàng đi đến đỡ bà, kiên cường nuốt nước mắt, bây giờ không phải lúc khóc lóc.

“Sẽ không có chuyện gì đâu cô à, Đông Từ sẽ không sao đâu”.

Tôi nhẹ nhàng nói.

Anh ấy nhất định không có chuyện gì.

Mặc dù tôi không muốn ở nhân gian lạm dụng thần lực, hơn nữa tôi không có khả năng cứu vớt sinh mạng một con người. Nhưng nếu như Đông Từ gặp chuyện không may bị dẫn tới Âm Phủ, bất luận như thế nào, dù phải đối mặt chiến đấu với Hades, tôi cũng phải mang linh hồn của anh ấy về. Dù không gặp mặt Hades cũng đã mấy ngàn năm, nhưng hân anh ấy còn nhớ tới tình cảm anh em năm ấy, mà chưa chút thể diện cho tôi chứ?

Nhìn chằm chằm đèn “Đang phẫu thuật” trên đỉnh đầu, tôi cố gắng trấn tĩnh, tự an ủi mình.

Bên ngoài phòng phẫu thuật chỉ có hai người chúng tôi, xung quanh yên tĩnh đến đáng sợ, tôi diu tay mẹ Đông Từ. Vì muốn làm dịu bớt cảm giác sợ hãi căng thẳng trong lòng, bất an nhìn khắp nơi, hy vọng có thể nhìn thấy một bác sĩ hay y tá để hỏi han tình hình của Đông Từ. Trong thế giới thần linh có một luật lệ, đó chính là không được can thiệp vào vận mệnh thế giới loài người. Số phận mỗi con người đều đã được định đoạt, cho dù là Zeus cũng bất lực thay đổi được sợi vận mệnh do chính tay ba nữ thần vận mệnh dệt ra. Điều duy nhất tôi có thể làm chỉ có dốc lòng cầu nguyện, hy vọng thần chết không đoạt mất Đông Từ của tôi.

“Thật xin lỗi, Hera tôn kính, e rằng ta không thể thỏa mãn nguyện vọng này của ngài”.

Một giọng nói đột ngột vang lên bên tai, tôi kinh ngạc quay đầu, nhìn thấy người đàn ông cả người mặc trang phục màu đen đang trôi lơ lửng ở chỗ không xa, còn nhàn nhã gác chéo chân.

“Á...”

Thất thanh kêu lên, làm cho mẹ Đông Từ hoảng sợ nhìn tôi chằm chằm: “Tiểu Nhạc, con làm sao thế? Con nhìn thấy cái gì vậy? Sao sắc mặt con tái nhợt vậy?”

“Không sao, không sao ạ, chẳng qua con có chút váng đầu. Cô ở đây chờ, con đi tìm bác sĩ hỏi tình hình của Đông Từ”.

Miễn cưỡng nặn ra một nụ cười, tôi đem tầm mắt từ trên người đàn ông kia rời đi, ánh mắt loài người không thể nhìn thấy tồn tại của hắn. Tôi không muốn để cho bà ấy nghĩ là tôi bị điên.

“Được, được, tốt lắm, Tiểu Nhạc, nhất định con phải yêu cầu bác sĩ mau chóng cứu Đông Từ!”

Thật ra loại giải thích này đây chỗ sơ hở căn bản rất dễ bị lật tẩy, nhưng bây giờ bà ấy đã mất đi năng lực phán đoán, chẳng qua thuận miệng đáp lại một câu, lại ngồi xuống, gắt gao nhìn chằm chằm cửa phòng phẫu thuật, miệng lầm bầm vì Đông Từ khẩn cầu.

Bước nhanh tới chỗ rẽ hành lang yên tĩnh không có người, tôi nhìn thấy bốn phía vắng lặng, quay đầu nhìn người đàn ông tự động đi theo, giọng nói lạnh lẽo: “Thanatos 1, khi nào ngài lại phải làm công việc chân tay này tự mình đến nhân gian dẫn đường cho linh hồn vậy, Âm Phủ thiếu hụt người làm sao?”

“Không, không, không phải, nữ thần tôn kính của ta”.

Từ thần quần áo đen ưu nhã hành lễ với tôi, cúi đầu nhìn trang phục trên người, bỗng nhiên tách một cái, biến thành một bộ lễ phục màu đen, chỉnh trang lại cổ áo, hài lòng gật đầu một cái.

“Không cần nghi ngờ sự cai trị của mình vương vĩ đại, trên dưới Âm Phủ đều gợn gâng ngăn nắp. Thân là tử thần, đương nhiên ta không cần phải việc gì cũng tự mình gánh vác, nhưng mà cũng phải tùy từng đối tượng. Nếu là linh hồn loài người liên quan đến (ho khan một cái) không nên tiết lộ bí mật, ta

cũng không có năng lực đó không phải sao? Dầu sao ta chỉ là một tiểu thần phải nhìn sắc mặt các vị thần khác thôi mà”.

Nheo mắt hoài nghi, tôi đã nhìn thấu lý do về mặt hấn không dao động sợ hãi: “Có ý gì, theo như ta biết, người chỉ phục tùng nữ thần vận mệnh 2, ngay cả Hades cũng không có quyền hỏi đến chuyện của người. Ta không tin, nữ thần vận mệnh sẽ nhàm chán như vậy, sai phai người tới nhân gian chỉ vì một linh hồn nhân loại”.

Hắn cười giả dối: “Việc này, ngài có tin hay không, nếu không nhìn thấy ngài ở đây, ta đã sớm đưa linh hồn nhân loại này đi rồi”.

Nhìn thấy tử thần xuất hiện ở nơi này, đại khái tôi đã biết kết cục của Đông Tử. Khi hắn nói ra những lời này, tôi không kiềm chế được run lên, đưa tay lên tường chống đỡ. Trái tim bị dao cắt vô cùng đau đớn. Tôi biết tính mạng con người rất mỏng manh, chỉ cần một lầm lỡ nhỏ nhỏ cũng đủ khiến họ mất mạng. Là một nữ thần, trải qua quá nhiều sinh lý tử biệt. Tôi cho rằng mình có thể trấn định tiếp nhận tất cả những việc này, dầu sao trong quan niệm của chúng tôi, chết chóc chỉ là một sự khởi đầu, linh hồn mới vĩnh viễn tồn tại bất diệt. Nhưng tại sao lại cảm thấy thống khổ như vậy? Nước mắt không kìm lại được, không ngừng tuôn dài theo gò má.

Chiếm cứ tình cảm của thân thể này, là của Hera hay Hàn Tiểu Nhạc, tôi cũng không phân biệt được. Tôi chỉ biết, tôi không muốn Đông Tử chết, không muốn anh ấy trở thành cư dân vương quốc người chết.

Thanatos giống như là bị hóa đá vậy sững sờ nhìn tôi lặng khóc thầm. Mọi người đều biết, từ trước tới nay Hera chưa bao giờ khóc trước mặt bất kỳ ai. Hấn lúng túng ho một cái, dựa theo lễ nghi năm xưa hành lễ từ biệt với tôi.

“Thật đáng tiếc, ta cũng không muốn ngài khóc bị thương như vậy, cho dù là vì tính mệnh một người phạm. Nhưng số mệnh của hấn đã sớm được định đoạt xong, Hera, ta cũng không có lựa chọn nào khác”.

“Không nên tiết lộ bí mật gì ra ngoài! Chẳng qua Hà Cảnh Đông chỉ là một người phạm, nói cho ta biết, tại sao người phải đích thân đi dẫn đường cho linh hồn của hấn, đây là mệnh lệnh của ai!”

Hấn bị chẹn họng, đại khái không nghĩ tới một người đàn bà khóc bù lu bù loa còn có thể dùng khẩu khí khi thẩm vấn phạm nhân tra hỏi. Tôi đứng dậy đôi mắt u ám lạnh lùng nhìn hấn, đừng tưởng thân thể tôi là người phạm là có thể tùy tiện lừa gạt, tôi chính là Hera, kiều ngạo tự phụ, thần hậu nói một không nói hai. Chỉ cần tôi còn đội cái vương miện này trên đầu ngày nào, trừ Zeus, tôi không cần phải kiên nhẫn với bất kỳ chuyện gì.

“Hera tôn kính, ngài cần gì phải hùng hổ dọa người như vậy. Ta chỉ phụng mệnh làm việc mà thôi”. Hấn cấp bách cười mấy tiếng, nhanh chóng muốn giấu thân hình, nhưng lại bị tôi bắt lấy cổ tay.

“Nói mau, là kẻ nào ra lệnh cho người dẫn linh hồn của Hà Cảnh Đông đi, tai nạn của hấn thật sự chỉ là ngoài ý muốn mà không phải cố ý mưu sát?”

Tôi cười nhạt.

“Đừng có lỗi các nữ thần vận mệnh làm cái cố hù dọa ta, giường kéo sợi và cây kéo trong tay các nàng không phải giống như trong truyền thuyết rất công bằng chính trực sao. Không sai, người chỉ phục tùng nữ thần vận mệnh nhưng nữ thần vận mệnh phải phục tùng Zeus. Chẳng lẽ đây không phải mệnh lệnh của Zeus sao? Trừ hấn ra, còn kẻ nào khác có hứng thú với danh tính của một con người! Chẳng lẽ đây không phải hấn muốn loại bỏ nguyên nhân làm cho ta ở lại nhân gian, bảo vệ cái uy nghiêm thần vương chí cao vô thượng của hấn!”

“Nữ thần tôn kính, không thể tùy tiện nói bừa bãi như vậy, nếu ta làm điều sai trái, sao ngài hãy tố giác với thần vương Zeus, chồng ngài?”

Thanatos nhú mày.

“Xin thứ cho ta nói thẳng, ngài không có bất kỳ chứng cứ nào chứng minh lời cáo buộc này, hơn nữa, cứ coi như là Zeus hạ lệnh muốn cắt đứt đường vận mệnh thuộc về người phạm này, như vậy thì sao? Ngài ấy là người thống trị thế giới, vạn việc vạn vật đều phải phục tùng ngài ấy. Cho dù là hủy diệt một quốc gia giết chết hàng ngàn hàng vạn người phạm, đó cũng thuộc về ý muốn của thần linh. Ngài biết rất rõ, ý muốn của thần linh, loài người không có tư cách chất vấn. Trước đây bất kể thần hay người dám nghi ngờ Zeus, kết cục của bọn họ ngài đã tận mắt chứng kiến”.

Tôi run lên, vô lực buông tay hấn, tay hấn lạnh như băng, giống như người chết, khiến tôi cũng phải rùng mình.

“Hera, hãy giống như minh vương, ta muốn khuyên ngài một câu, đừng tiếp tục đối nghịch với Zeus, như vậy đối với ngài không có lợi”.

Tôi im lặng không nói, móng tay cắm sâu vào lòng bàn tay. Lúc này, từ phía không xa truyền đến một tiếng khóc thê lương, tôi nhận ra đó là tiếng của mẹ Đông Tử, run rẩy, cơ hồ đứng không vững muốn té ngã xuống đất.

“Xin thứ lỗi cho ta vô lễ, nhưng linh hồn này ta phải mang đi. Dù ngài là thần hậu cũng không thể chi phối sinh tử của loài người. Hấn được định trước sống không quá hai mươi bảy tuổi”. Thanatos nói xin lỗi.

“Chờ một chút”.

Cởi bỏ bộ dáng người phạm giả của Hàn Tiểu Nhạc, tôi lộ ra dáng vẻ Hera vốn có, trang phục màu trắng, đầu đội vương miện vàng và vòng hoa, giơ hai tay với Thanatos.

“Nhưng mà... năm phút, cho ta năm phút, để ta cùng hấn nói lời tạm biệt”.

Thanatos do dự, cuối cùng cũng gật đầu: “Được, chỉ có năm phút, thỉnh cầu ngài đừng làm cái chuyện gì ngu xuẩn, khi đó khiến cho mọi người đều khó xử”.

“Ta thật xin lỗi, Hera”.

Có quá nhiều câu chuyện nữ thần thích loài người, nhưng tất cả đều có kết cục bi thảm. Cho dù là nữ thần, cũng không có cách nào làm cho người phạm giống như sinh mệnh của thần linh, bọn họ sẽ già, sẽ chết, cuối cùng sẽ rời đi. Ta cũng từng nghĩ tới vấn đề này, nhưng không ngờ lại xảy ra nhanh đến vậy. 3

Ân thân, tôi không tiếng động xuyên qua tầng tầng vách tường đi vào căn phòng bệnh tràn đầy mùi vị chết chóc kia. Vừa nhìn thấy cổ thi thể im lặng trên bàn mổ, tôi cảm thấy muốn phát điên. Hàn Tiểu Nhạc bị thương là như vậy, mặc dù không có nước mắt, nhưng trong lòng nàng âm thầm chảy máu. Mà Hera, chỉ có thể tạm thời dùng thần lực ngăn cản cái chết và sự suy tàn ở bên ngoài, như vậy anh ấy giống như đang ngủ vậy. Sinh mạng vẫn chưa có dấu hiệu cắt đứt với cổ thi thể, có thể linh hồn đã sớm rời khỏi thân thể, không biết trôi dạt ở nơi nào, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị vây cánh của tử thần mang đi viễn xứ.

Bay lơ lửng ở phía trên anh ấy, tôi nhẹ nhàng vuốt ve mặt của anh ấy. Mẹ Đông Tử đang quỳ khóc ở một bên, tê tâm phế liệt. Bà không nhìn thấy sự tồn tại của tôi, vì vậy tôi cúi xuống, đặt lên đôi môi lạnh như băng kia một nụ hôn. Lúc là Hera, tôi chưa bao giờ nghĩ mình sẽ vì cái chết của loài người mà bị thương như vậy, đau đớn đến không thể sống được.

Em sẽ không để cho anh cứ như vậy mà chết đi, Đông Tử.

Dù là Hera, hay là Hàn Tiểu Nhạc, chúng tôi đều hướng về thân thể kia lập lời thề, lấy Styx làm chứng.

Chú thích:

1. Thanatos: là thần chết là trong thần thoại Hy Lạp, là anh em sinh đôi của vị thần giấc ngủ Hypnos, mẹ của ông là nữ thần đêm Nyx. Thanatos là một chàng trai rất đẹp trai, sống ở thế giới bên kia, tay cầm một thanh kiếm, tóc bạc, mặc một chiếc áo choàng đen, có đôi cánh màu đen lớn tỏa ra hơi lạnh lẽo, chàng sẽ bay đến bên giường của người chết, dùng thanh kiếm cắt tóc của người đó rồi dẫn linh hồn đi.

2. Ba nữ thần vận mệnh Moire: là con gái của thần Zeus và nữ thần pháp lý Themis, gồm Clotho, Lachesis, Atropos, vừa sinh ra đã là những bà lão, ngồi quanh khung cửi, và khi họ cắt sợi chỉ tức là một người phạm phải xuống Âm Phủ. Clotho chịu trách nhiệm dệt vận mệnh và tương lai, Lachesis chịu trách nhiệm xác định độ dài của đường vận mệnh, còn Atropos chịu trách nhiệm về cái chết, cắt đứt sự sống. Họ lạnh lùng, kiên định, tàn nhẫn và độc lập không chịu ảnh hưởng của bất kỳ thế lực nào, thậm chí kể cả thần Zeus không can thiệp được công việc của họ. Các Moire sẽ xuất hiện ba ngày sau một đứa trẻ được sinh ra để quyết định vận mệnh của đứa trẻ.

3. Chuyện tình giữa nữ thần Artemis và chàng trai loài người Orion. Tài bắn cung của Orion khiến nữ thần mến mộ, họ cùng nhau săn bắn cả ngày lẫn đêm. Nhưng vì quá kiêu ngạo, Orion bị nữ thần Gaea sai một con bọ cạp khổng lồ giết chết. Artemis đã cầu xin thần Zeus biến Orion thành một chòm sao trên trời nhưng thần Zeus cũng biến luôn con bọ cạp thành một chòm sao, vì vậy cả hai chòm sao không cùng xuất hiện trên bầu trời.

Chuyện tình giữa nữ thần mặt trăng Selena và chàng mục đồng loài người Endymion. Nữ thần vì muốn Endymion giữ mãi vẻ trẻ trung nên đã cầu xin thần Zeus ban cho chàng giấc ngủ vĩnh viễn. Mỗi ngày sau khi làm xong công việc của mình nữ thần lại trở về tâm tình và ân ái với chàng.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Sau khi nói tạm biệt với thân thể của Đông Tử, tôi không do dự rời khỏi phòng bệnh.

Không có linh hồn, thân thể chỉ là một thứ trống rỗng, trừ việc càng lúc càng mục ruỗng ra, không có bất kỳ sự sống nào tồn tại cả. Vừa mới bước ra khỏi phòng bệnh, chợt nhớ tới mẹ của Đông Tử. Tôi không muốn bà thương tâm như vậy, nhưng thời gian cấp bách, không có cách nào ở lại an ủi bà. Suy nghĩ một chút, tôi phát tay gọi Carlisle tới. Nàng là một nữ thần ôn hòa hiền lành, lại khéo ăn nói, nàng cũng có thể thay tôi an ủi mẹ Đông Tử chứ?

Lúc được gọi đến Carlisle vẫn còn ngái ngủ, trên người mặc quần áo ngủ màu hồng in hình thỏ trắng nhỏ, chân xỏ đôi dép có tai thỏ xù lông, dụi mắt miệng phát ra những âm thanh mơ hồ: “Hera tôn kính, có việc gì ta có thể làm cho ngài?”

Không dài dòng, tôi trực tiếp biến nàng thành Hàn Tiểu Nhạc, đề vai nàng đẩy tới cửa: “Giúp ta ủi thật tốt người đàn bà trong kia, phải nhớ dùng thân phận loài người”.

“Ồ, tại sao... được ạ”.

Nàng muốn kháng nghị, nhưng từ nét mặt của tôi nhận ra đây không phải trò đùa, lập tức ngoan ngoãn đáp ứng.

“Vâng, Hera, ta sẽ hoàn thành mệnh lệnh của ngài”.

“Đó không phải mệnh lệnh, là thỉnh cầu. Kia chỉ là bà mẹ vừa mất đi đứa con của mình, đừng để cho bà ấy đắm chìm trong đau khổ. Hãy nhớ rằng cho đến lúc ta quay lại, ngươi luôn phải đóng giả cái thân phận này”.

Carlisle tỏ ra ngạc nhiên, bởi vì Hera chưa bao giờ nói ra bất cứ cái gì quan hệ với hai chữ thỉnh cầu. Hơn nữa đối với nàng có thể thuận lợi đóng vai Hân Tiểu Nhạc không đáng nhọc lòng lo nghĩ, loại chuyện này đối với thần linh quá đơn giản.

Vội vã giao phó xong, tôi vội vàng rời khỏi bệnh viện. Đã lâu không bay lượn trên bầu trời, loại cảm giác này vừa quen thuộc vừa xa lạ. Đứng ở trên cao nhìn ánh đèn rực rỡ dưới chân, tôi bắt đầu có chút buồn phiền. Vì cứu linh hồn Đông Tử về, bắt buộc phải đến vương quốc người chết một chuyến. Âm Phủ không phải là siêu thị, muốn tùy tiện đến là đến đi là đi. Tôi không thể gọi điện cho Hades nói: “Xin chào, ngài khỏe không? Em sắp đến thăm ngài, thuận tiện mang một linh hồn đi, hãy đến Styx tiếp đón em”. Âm Phủ và thế giới trên mặt đất là hai thế giới hoàn toàn bất đồng. Nếu thần linh ở lại bên trong quá lâu, cũng sẽ dần dần biến thành người chết, không có cách nào trở lại trên mặt đất.

Lúc tôi vẫn còn ở trên Olympus tôi chưa bao giờ tới Âm Phủ, gặp mặt Hades cũng bởi vì chuyện của Persephone. Khi Demeter chạy tới tố cáo anh ấy bắt cóc người, toàn bộ Olympus đều kinh ngạc. Anh ấy vội vã kết thúc chuyện này, sau đó vội vàng đưa Persephone đi. Tôi muốn nói với anh ấy mấy câu cũng chẳng được, chỉ còn nhớ sau lưng anh ấy ào choàng màu đen bay phấp phới cùng với làn da tái nhợt như người chết. Anh ấy luôn trước sau như một thiết diện vô tư không nói đến tình cảm, không biết có thể võng khai nhất diện * để cho Đông Tử trở lại hay không?

* Võng khai nhất diện: Chỉ thái độ khoan dung, dù vậy bất nhưng vẫn để một lại một lối thoát.

Nhưng trước hết chưa nói đến vấn đề này, làm sao có thể xuống Âm Phủ mới là quan trọng nhất. Mặc dù tôi có sức mạnh của Hera, nhưng thân thể của tôi vẫn là người không phải là thần linh, chỉ cần đi vào Âm Phủ lập tức sẽ chết. Ở Âm Phủ mặc kệ bạn là ai, chỉ cần nếu đã chết thì đừng nghĩ đến việc rời khỏi đó. Tôi sợ lỗ mũi xông vào chưa mang được Đông Tử ra ngoài thì đã ngủm trước ở lại định cư luôn ở Âm Phủ.

Phải làm thế nào đây?

Suy nghĩ hồi lâu, tôi mới nhớ tới Hermes còn đang ở nhà.

Ngoài việc canh chừng cho Zeus chạy trốn, thăm dò tin tức khắp nơi, tùy tiện bảo hộ ăn trộm kẻ lừa bịp và cùng Apollo và Ares cãi vã đố kỵ, thỉnh thoảng hẳn cũng làm thêm việc dẫn đường cho linh hồn người chết. Chỉ là có tư cách được hẳn dẫn đường quá nửa đều là những nhân vật lớn, hẳn sẽ không đi dẫn đường cho người bình thường. Cũng bởi vì việc này, hẳn luôn cầm trong tay cây trượng rắn 1 kia là có thể thuận lợi qua cửa Âm Phủ, hơn nữa còn bảo vệ hẳn không bị từ khí ăn mòn. Có thể bắt hẳn đưa tôi cây trượng để dùng một lát.

Ý định đã quyết, tôi lập tức bay về nhà, nhanh chóng đáp xuống bên ngoài cửa sổ phòng ngủ. Trong phòng không bật đèn, nhắm mắt lại cảm nhận một chút, bố mẹ không có nhà, có thể chạy đến bệnh viện ngay sau tôi, dù sao họ cũng đã coi Đông Tử như người một nhà. Có lẽ còn muốn an ủi sự thương tâm của Hân Tiểu Nhạc.

“Hermes”.

Chui qua cửa sổ, tôi nhẹ nhàng gọi một tiếng. Ngay lập tức thấy hẳn xuất hiện ở cửa phòng ngủ, vẫn còn ăn mặc giống loại người, chẳng qua đôi giày có cánh và cây trượng phát ra ánh sáng trong bóng tối thì không phải trang phục loài người nên có.

“Đưa ta mượn cây trượng của ngươi”.

Đi thẳng vào vấn đề, tôi không muốn nói lời vô ích.

Hắn cười một tiếng, thật đáng hận là hẳn nói rất rõ ràng chữ: “Không”.

“Cái gì, ngươi dám cãi lệnh của ta!” Tôi nhướn lông mày, nổi giận. Càng chậm trễ thời gian, linh hồn của Đông Tử trên đường đi đến Âm Phủ càng tiến nhanh thêm một bước. Một khi đã vượt qua Lethe 2, trí nhớ loài người của anh ấy sẽ biến mất vĩnh viễn. Không được, cho dù đã vào Âm Phủ nhưng như vậy mới chết thật, tìm được linh hồn về cũng không thể trở lại cơ thể ban đầu.

“Không sai, không sai, ta phải phục tùng ngài, thần hậu tôn kính, nhưng ta phải phục tùng Zeus trước, ngài ấy không cho phép được tùy tiện đem cây trượng này cho người khác mượn”.

“Ta không phải là người khác, đưa nó cho ta”.

Tôi vừa nói vừa muốn ép buộc đoạt lấy, dù là gan Hermes có lớn đi nữa cũng không dám trực tiếp phát sinh xung đột với tôi. Nhưng hẳn linh hoạt né tránh, giữ cây trượng giấu ở sau lưng, còn thở dài rất lớn.

“Hera, thỉnh cầu khoan thứ cho sự vô lễ của ta, ngài biết là tại sao mà? Số mệnh của người kia đã sớm được định đoạt, từ khi nữ thần vận mệnh cắt đường sinh mệnh của hẳn, ngài không có quyền can thiệp vào tương lai của hẳn. Khi ngài còn ở núi Olympus không phải coi trọng nhất là trật tự và quy tắc sao, một khi đã như vậy, thân là thần hậu, thỉnh cầu ngài đừng đi đầu trong việc vi phạm nguyên tắc, như vậy sẽ làm khó người khác. Nếu ai cũng giống như ngài, tùy tiện thay đổi sinh tử con người, nhân gian còn không loạn sao”.

“Không cần ngươi giáo huấn ta, hừ, nói đến sinh tử loài người, chính Zeus làm còn thiếu sao, còn không phải muốn cho ai sống lại thì sống lại sao. Rõ ràng Hercules đã đến Âm Phủ còn có thể kiên quyết kéo ra ngoài trở thành thần, ta chỉ muốn để cho linh hồn một con người trở lại nhân gian thì có gì ghê

gồm chứ“.

Hiếm khi thấy Hermes bày ra phong thái cương quyết khiến cho tôi hoài nghi: “Hay nói là, cái chết của hắc có ẩn chứa một nguyên nhân nào khác? Ta không nhìn thấy trên mặt hắc có bất kỳ điềm báo chết chóc chẳng lành nào, hơn nữa đích thân tử thần đưa linh hồn của hắc đi, đây không phải quá không bình thường sao“.

Hắc bắt đầu dĩ buông tay: “Ngân ngữ của đất nước có nói, dục gia chi tội, hà hoạn vô từ *. Ngài nhất định phải cho rằng ta ngầm ngầm giờ trò bên trong, vậy ta cũng không có cách nào giải thích. Quả thật Zeus không có ra lệnh cho ta làm việc này, nhưng dựa vào hiểu lầm của ngài đối với ngài ấy, tất nhiên ngài sẽ không tin“.

* Dục gia chi tội, hà hoạn vô từ: Muốn gán tội cho người khác, không sợ không tìm được lý do, chỉ ý định muốn hãm hại người khác.

Tôi cười nhạt: “Loại đàn ông vì muốn trốn tránh sự chất vấn mà không tiếc biến tính nhân của mình thành một con bò, trở mặt nhìn ta kéo đi, hoàn toàn không đáng tin cậy“. 3

Hermes hơi mất tự nhiên, chuyện kia hắc cũng có phần: “Chuyện của ngài và Zeus, ta không có quyền can dự. Nếu ngài bất mãn chuyện gì có thể đi tìm Zeus để nói chuyện. Nếu như thấy ngài trở lại Olympus ngài ấy nhất định sẽ vô cùng cao hứng. Nhưng mà cây trượng này không thể cho mượn, hơn nữa, xin khuyên ngài một câu, nhìn thân thể người phạm này, cho dù có cây trượng này cũng không thể ở Âm Phủ chống đỡ quá lâu“.

Thấy tôi im lặng không nói, hắc hù dọa: “Ngài chưa bao giờ đến Âm Phủ, nhưng ta đã đến rồi, không một từ ngữ nào có thể diễn tả được sự đáng sợ của nơi ấy. Không có một tia ánh sáng, chỉ có nhìn thấy bóng tối cùng chết chóc, khắp nơi là âm phong, bất cứ lúc nào cũng có thể nghe thấy tiếng la hét và tiếng khóc của kẻ vô danh nào đó. Rất nhiều vong linh ẩn nấp trong bóng tối bất cứ lúc nào sẽ lao ra bắt người, muốn kéo kẻ đó làm bạn với chúng. Nếu xung quanh ngài có hào quang của thần linh thì có thể chống cự lại bọn chúng, còn là thân thể loài người nếu ngài xuống Âm Phủ thì sẽ suy nhược mà chết“.

“Thật sự người không cho mượn“.

Hắc liếc mắt: “Hera! Ngài đừng nên như vậy, Zeus thật sự muốn ta chăm sóc ngài thật tốt. Nếu không trông coi để cho ngài đi tìm minh vương, ngài ấy mà biết ngài làm ra chuyện như vậy, nhất định sẽ nổi điên“.

“Vậy thì cứ để hắc nổi điên đi“.

Tôi nói như đinh đóng cột, sau đó nhân lúc hắc không kịp phản ứng, xông tới bàn, cầm một con dao gọt hoa quả.

“Hera!”

Hắc cực kỳ hoảng sợ, nhào tới, nhưng không kịp, tôi đã dùng dao cửa đứt cổ mình. Chưa bao giờ trải qua cảm giác tử vong, chỉ cảm thấy càng ngày càng lạnh, không đứng vững, nhanh chóng ngã xuống. Tay chân Hermes luống cuống cố cầm lại máu đang không ngừng chảy ra, nhưng vô ích. Trước mắt tôi dần dần biến thành màu đen. Lúc sắp ngất thở đột nhiên cảm thấy cơ thể nhẹ bẫng đi, trôi lơ lửng giữa không trung.

“Ngài đang làm cái trò gì vậy! Đừng quên bây giờ ngài đang là người, là người! Chết là chết thật đấy!”

Sắc mặt Hermes tái mét gào to với tôi, tôi nhìn hắc, lại nhìn thân thể Hàn Tiểu Nhạc giống mình như đúc cả người đầy máu nằm trên đất, đột nhiên cảm thấy thật buồn cười.

“Hóa ra thân thể ta kém như vậy, chưa đến một phút đồng hồ đã bị treo lên“.

Lần này mặt Hermes đã hoàn toàn biến thành màu đen, người không biết còn tưởng hắc rất quan tâm đến tôi. Sự thật là mặc dù hắc lười quản tôi sống hay chết, nếu tôi ở Âm Phủ không ra được, hắc tuyệt đối sẽ cười hết cỡ. Nhưng Zeus đã ra lệnh cho hắc là nhất định phải coi chừng tôi, kết quả lại để cho tôi chết, trở về nhất định sẽ không có kết cục tốt“.

“&... %!”

Hắc chửi thề mấy câu tôi không nghe được, bỗng nhiên lắc lắc tay, mò ra một cái áo choàng rộng trực tiếp phủ lên đầu tôi: “Đừng động đây! Nếu bị sứ giả Âm Phủ mang đi, ngay cả ta cũng không có cách nào giải quyết“.

“Hermes, sao ngài...“.

“Đi ngang qua“.

Hermes xụ mặt trả lời, sau đó vung tay, thi thể Hàn Tiểu Nhạc trên đất đã biến mất không thấy tăm hơi, máu cũng có chút nào. Ngược lại tôi có phần cảm ơn hắc, mặc dù có Carlisle ở bên, nhưng để bố mẹ nhìn thấy cảnh này nhất định sẽ phát điên mất. Ôi, không hay rồi, lúc cắt cổ hoàn toàn nóng vội mà không duy nghĩ nhiều, vạn nhất tôi thật sự không trở về được thì bố mẹ phải làm sao đây? Không, không, chắc chắn sẽ không, Hades sẽ không tuyệt tình như vậy, dù sao chúng tôi cũng có giao tình mấy vạn năm!

Bởi vì Hermes ngăn cản, sứ giả Âm Phủ cũng không nói được cái gì, chỉ nghi ngờ nhìn khắp nơi: “Kỳ quái, không biết linh hồn người chết đi nơi nào... Hermes, ngài có biết...”

Hermes không bận tâm đến việc giải thích, trực tiếp túm tôi bay qua cửa sổ.

“Được lắm, coi như ngài thắng, Hera. Lần này ta không thể không cùng ngài tới Âm Phủ xem người chết rồi”.

Hắn nghiêng răng nghiêng lợi nói, những thứ nguy trang kính cẩn ngoan ngoãn đã sớm không cánh mà bay. Biết ngay mà, từ trước đến giờ Hermes toàn rượu mời không uống, thích uống rượu phạt, đồ M chết bầm, hừ!

Chú thích:

1. Cây trượng của Hermes có ý nghĩa dẫn đường, có hai cái cánh và hai con rắn quấn quanh, có thể khiến cho thần thánh hoặc người trần ngủ say như chết và cũng có thể đánh thức bất cứ ai dù ngủ say đến mức nào đi nữa, thường bị nhầm với cây gậy biểu tượng của y học có một con rắn quấn quanh của thần y học và chữa lành vết thương Asclepius.
2. Lethe: là một con sông quan trọng của Âm Phủ, có nghĩa là quên lãng, truyền thuyết kể rằng khi qua sông này phải uống một ngụm nước để quên hết mọi chuyện trước đây (tương đương với canh Mạnh Bà của Trung Quốc)
3. Io: con gái của vua Inachus xứ Argolis, người tình của thần Zeus và sinh cho Zeus hai người con là Epaphus (sau này là vua Ai Cập) và Keroessa. Vì trúng tiếng sét ái tình với nàng mà thần Zeus đã biến ra một đám mây đen che phủ cả bầu trời để che giấu Hera và ân ái với nàng, nhưng cuối cùng cũng bị Hera phát hiện. Vì vậy vừa thấy bóng dáng Hera, Zeus đã vội vàng biến nàng thành một con bò trắng, Hera đã giả vờ không biết, tăm tặc khen con bò và xin chồng ban cho. Khi rơi vào tay Hera, thần hậu đã sai thần không lồ trăm mắt Argos canh giữ. Zeus đã sai Hermes giải cứu Io. Quá tức giận, Hera đã sai một con ruồi trâu bám theo cắn Io. Io bị hành hạ rất đau đớn cho đến khi gặp Prometheus, và được Prometheus vạch đường sang Ai Cập. Tại đây Io đã thoát được sự truy đuổi của Hera và trở lại làm người.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

Không sai, bây giờ tôi đang cùng một tên thần linh đang lái nhái nói kháy tiến hành cái gọi là “Minh Phủ Chi Quốc Thám Hiểm Ký” - xin thứ lỗi cho tôi về việc mở đầu bộ phim fantasy bằng năm dòng tẻ nhạt như vậy, bởi vì ngoại trừ cái tiêu đề này quá thực không thể tìm được từ ngữ nào thích hợp nào để diễn tả tâm trạng của tôi lúc này.

Tôi là Hera. Về điều này thì tuyệt đối không sai, nhưng đồng thời tôi cũng là Hàn Tiểu Nhạc, một con người cực kỳ bình thường trong mắt thần linh. Nếu nghiêm túc so sánh, hiện tại Hàn Tiểu Nhạc vẫn chiếm phần lớn trong thân thể này. Phần lớn thời điểm, đối với trải nghiệm và ký ức của Hera, giống như xem phim hoặc tiểu thuyết, mặc dù nhớ rất rõ ràng tất cả các tình tiết, nhưng thể hiện cảm xúc luôn chậm hơn nửa nhịp.

Không, nhất định là do hiện tại thân thể là người phạm, việc khôi phục thần cách không có quan hệ với việc bạch nhật phi thăng*. Được rồi, tôi chỉ đùa chút thôi. Tôi cảm thấy Hera không muốn đối mặt với rất nhiều việc quá khứ của chính mình, đem chúng khóa chặt sau một cánh cửa, vì vậy người phạm Hàn Tiểu Nhạc không thể không đứng ra thay nàng thu dọn cái cục diện rối rắm này.

* Bạch nhật phi thăng: Phi thăng làm thần tiên.

Bị tâm thần phân liệt thật là thống khổ.

Cho nên, lúc này khi đứng ở ranh giới giữa nhân gian và Âm Phủ, bị những làn khói đen bay ra từ lòng đất dọa cho phát run sắc mặt trắng bệch, nhất định không phải là Hera. Đùa gì thế, từ trước đến nay trước mặt tùy tùng Hera luôn uy nghiêm đoan trang, là người đàn bà thép thà đổ máu chứ nhất quyết không đổ lệ cùng lòng tự tôn vô cùng cao, sóng to gió lớn nào nàng chưa từng trải qua, làm sao có thể sợ ma cơ chứ?

Hừ, sợ là Hàn Tiểu Nhạc, Hàn Tiểu Nhạc ngay cả xem một bộ phim kinh dị hạng ba sản xuất trong nước cũng phải bịt kín mắt.

...

...

...

Này, đủ rồi Hermes, người dám cười trộm một cái nữa, coi chừng ta đập nát cái đầu yêu quý của người ra!

Hermes không hổ là vua cỏ đầu tường gió chiều nào che chiều ấy, thấy sắc mặt tôi tái mét, lập tức thu nụ cười lại, bày ra dáng vẻ trang trọng nghiêm túc, chỉ cái hàng lông đen ngòm sâu không thấy đáy nghiêm túc nói: “Đây chính là lối đi dẫn vào Âm Phủ, chỉ cần xuyên qua nó là chúng ta có thể đến được bờ sông Acheron 1 “.

Khóe miệng co quắp, dù là Hera thì trước kia cũng chưa bao giờ tới Âm Phủ, còn Hàn Tiểu Nhạc ngay cả nghĩ cũng không bao giờ nghĩ đến chuyện này.

Mặc dù bây giờ có rất nhiều animation đều tuân theo một quan điểm kỳ quái là hết mức tẩy trắng Hades và Âm Phủ, cảm thấy người đàn ông tái nhợt hắc ám và thế giới quanh năm không thấy ánh mặt trời quá cool. Ngược lại tôi thật sự muốn biết kẻ nào ôm cái quan điểm này nhìn thấy cái cửa vào cùng vô số tiếng khóc thê lương mơ hồ truyền tới kia, còn có thể nói Âm Phủ là một chốn tốt lành.

Đùa gì chứ, đây là vương quốc người chết đấy! Cùng một đám người chết lẫn lộn chung một chỗ rất thú vị sao! Tôi nuốt từng ngụm nước bọt, cái tính nhát gan bẩm sinh của con người vẫn chiếm thế thượng phong. Hình như Hermes nhìn thấu việc này, không nóng không lạnh nói: “Ngài vẫn nên nghe lời ta, bây giờ hối hận vẫn còn kịp. Chỉ cần bây giờ tìm được suối nguồn tuổi trẻ 2, ngài có thể sống lại, còn có thể quay trở về Olympus”.

Có lẽ bởi vì Hermes dùng cây trượng rần mở một lối đi tạm thời xuyên qua Âm Phủ, không khí xung quanh trở nên lạnh lẽo, ngay cả đất dưới chân cũng bắt đầu mơ hồ tỏa ra một luồng khí mùi lưu huỳnh cháy. Từng làn sương mù đen không ngừng thoát ra từ lòng đất, có thể thấy đủ các thể loại gương mặt vận vẹo biến dạng như ẩn như hiện bên trong. Hermes nói với tôi không nên nhìn những khuôn mặt kia, đặc biệt không nên đối mặt với bọn chúng. Nhưng nói là nói như vậy, tôi vẫn cảm thấy lạnh hết cả gáy, thật giống như tùy lúc cũng có thể bị những thứ đáng sợ kia kéo đi vậy.

Đúng vậy, bây giờ tôi đã là một người chết, người chết thì đương nhiên phải ở chung với người chết.

“Đi thôi”

Từ sau lưng Hermes đi ra, tôi hít một hơi thật sâu, dứt khoát nhảy vào cái vòng xoáy đang không ngừng quay cuồng trong hang. Hermes thất bại tức giận nói: “Ta nói cái gì ngài đều không nghe! Hera, ngài là một người đàn bà cổ chấp, giống hệt Zeus”.

“Ta phải đưa Đồng Tử về, việc này là ta nợ hân”.

Tôi kiên định trả lời. Hermes thở dài đầu hàng, bước nhanh tới nắm tay tôi, chúng tôi cùng nhảy vào cái động đen ngòm to lớn đó.

“Đừng buông tay ta ra”.

Sau khi đi vào, trước mắt hoàn toàn tối đen, ngay cả trái phải trên dưới cũng không phân biệt được, chỉ có thể nhìn ánh sáng yếu ớt phát ra từ cây trượng của Hermes, xua tan ngăn cản sương mù dày đặc ở phía trước. Tôi thất thế bị hất kéo về phía trước, nhiều lần thiếu chút nữa vấp ngã. Thật vất vả mới thoát được đám sương mù đen kia, tôi lầm bầm nói: “Khó trách khi xưa Persephone nặng nề đòi đòi khỏi đây, cái kiểu giao thông này ai mà chịu nổi”.

“Thật xin lỗi, thưa Hera tôn kính, chúng ta đi cửa sau chứ không phải cửa chính của Âm Phủ, minh hậu nếu đến đương nhiên là sẽ đi cửa chính. Ngài còn mong đợi có vô số quỷ hồn xếp hàng hoan nghênh tặng hoa sao?”

Hermes châm chọc nói, vung trượng, xem ra hân cũng không thích Âm Phủ, cả người nổi khùng giống như con mèo xù lông vậy. Tôi cảm thấy lúc hân làm công việc dẫn đường cho vong linh ở Âm Phủ chắc chịu không ít thiệt thòi.

Trước mắt vẫn là một mảng tối đen, cái loại bóng tối thăm thẳm này, bạn có thể tưởng tượng giống như ở trong phòng kéo rèm cửa cảm nhận việc không có bất kỳ tia ánh sáng nào lọt vào vậy. Chia tay ra quơ quơ cũng không thể nhìn thấy năm ngón tay. Nhưng tôi có thể nghe thấy tiếng nước chảy róc rách từ phía không xa, tiếng khóc nỉ non quái gở làm cho cả người phát run, cùng với tiếng nghẹn ngào giống như gió quét qua cánh đồng hoang vu bất tận.

“Hóa ra Âm Phủ là như vậy”.

“Đây mới là cửa vào, nơi ranh giới giữa âm dương sinh tử, cách vương quốc người chết chân chính còn một đoạn đường dài nữa”.

Ngược lại Hermes vô cùng quen thuộc với các lối đi ở đây. Tôi đi phía sau hân, cảm thấy hình như thường xuyên đâm phải cái thứ lồi lõm gì đấy. Nhưng chắc chắn không bao giờ tôi cúi đầu xem thứ đó chính xác là thứ gì. Vương quốc người chết thì có thứ gì để mà thường thức chứ.

Rất nhanh chóng chúng tôi cách tiếng nước chảy rào rào kia càng ngày càng gần, Hermes vung một cái, cây trượng kia phát ra ánh sáng càng lúc càng trở nên chói mắt. Bởi vậy nhờ ánh sáng tôi có thể nhìn rõ thứ phản chiếu dưới sóng nước, cùng với, những gương mặt tái nhợt chậm chạp chuyển động dưới đáy nước. Tất cả bọn chúng đều không có con người, chỉ để lại hai hốc sâu đen ngòm. Trước đây đã từng nghe nữ thần Nyx 3 nói qua, hể là linh hồn ngấm trong con sông này cuối cùng đều bị ăn mòn. Nhìn về phía trước, con sông này rất rộng, không biết chính xác phương hướng của dòng chảy. Ở dưới mặt nước đen như mực kia rốt cục có bao nhiêu linh hồn không thể nhắm mắt?

“Đến đây”.

Hermes khoanh tay, không kiên nhẫn đi di ngón chân. Trong bóng tối âm u sâu thẳm, từ phía xa truyền tới tiếng rề rề nước, càng ngày càng gần, cách chúng tôi chưa tới hai mươi mét. Nhờ ánh sáng nhạt, tôi có thể nhìn thấy một con thuyền tựa như hòa cùng một thể với bóng tối, dẫn đầu là người chèo thuyền cả người che phủ bởi áo choàng đen không nhìn thấy rõ mặt.

“Hai thuyền phở”.

Còn chưa chờ đến lúc thuyền cập bờ, Hermes đã ném qua mấy đồng bạc, tôi đứng gần hân như vậy mà không thể nhìn thấy hân lấy tiền ra từ chỗ nào. Không thấy rõ động tác của tên áo đen đó, chỉ thấy ống tay áo choàng rộng khẽ lay động, mấy đồng bạc đã biến mất. Hermes nhanh chóng nhẹ nhàng nhảy lên thuyền, còn tôi sửa sang lại trang phục cổ làm ra vẻ đoan trang bước lên.

Nhưng sau khi lên thuyền mới phát hiện, trên thuyền khá đông đúc, không biết từ lúc nào chẳng chịt chen chúc đầy “Người” hai mắt trợn trừng mặt không có chút huyết sắc nào. Ánh mắt và luồng từ khí dập dờn trên mặt của họ khiến người sau khi nhìn thấy phải run rẩy. Tôi có nén tâm trạng hoảng loạn, cố gắng không để cho mình lùi lại khiến cho Hermes chê cười.

Vô luận như thế nào, từ sâu trong tâm khảm, tôi vẫn là người vừa kiêu ngạo vừa tự phụ, hai mươi sáu năm kiếp người không thể nào xóa bỏ tính cách bẩm sinh của Hera. Bất kể có phải là thần hậu hay không, nàng đều là người đàn bà vô cùng cao ngạo, à, không phải, phải là nữ thần.

Người chèo thuyền Charon 4 giống như một người máy, ở trên bờ im lặng không tiếng động một lát, rồi thong thả chèo thuyền đi. Dựa theo lẽ thường mà nói thuyền ở trên nước phải lay động mấy cái, nhưng thuyền lại rất ổn định vững vàng một cách quỷ dị. Hermes làm ra một điệu bộ kiểm chế, chỉ thiếu chút nữa vọt bay lên không trung, rất sợ những thứ “Người” kia chạm phải mình dù chỉ là một góc áo. Thật ra tôi cũng rất sợ, lặng lẽ lùi ra sau mấy bước, kết quả lại đập phải thứ gì đó, cúi đầu nhìn, có rất nhiều chiếc đầu lâu thối rữa cùng những bàn tay chỉ còn xương trắng đang cố bầu chặt lấy mạn thuyền. Những thứ kia là những thi thể ngâm trong nước sông, bọn chúng muốn leo lên thuyền. Tay của một bộ xương trắng ngu si sắp túm được góc áo của tôi.

Làm sao đây? Kêu cứu? Thét toáng lên? Ngất xỉu?

Hừ, Hera sẽ không bao giờ làm những trò này, nàng là mẹ của Chiến thần mà.

Vì vậy tôi hung hãn đoạt lấy mái chèo của Charon, hò hét càn quét một trận, đánh bay tất cả những cái đầu kia. Mặc dù bây giờ tôi là người chết, hơn nữa thân thể còn là người phàm, nhưng muốn ngang ngược chèo lên đầu tôi, đều đáng đời tiếp tục ngâm trong sông thêm mười ngàn năm nữa. Ngay cả hai đồng tiền phí qua sông cũng không muốn bỏ ra mà muốn lên lút đi chui, loại quỷ thất bại đến mức này, không đáng được đồng tình!

Mặc dù không nhìn thấy vẻ mặt của Charon nhưng tôi có thể đoán được hắn đang trợn mắt há hốc mồm, gất gao nhìn chăm chăm tôi một lúc lâu, cho dù đến khi tôi trả mái chèo cho hắn, hắn vẫn đứng bất động. Cứ như vậy, làm cho những người chết đang ngần ngại bất động toàn bộ đứng lên vây xem, đối với tôi bàn luận xôn xao chỉ chỉ trỏ trỏ.

Các người cút hết cho ta, ta là người mà các người có thể tùy tiện nhìn hay sao!

“Ồ ồ, ta còn đang cảm thấy khó hiểu, ngài không phải là... Ho khan một cái, là vị đó sao!”

Trước ánh mắt giết người của tôi, Charon rất thông minh giấu đi chữ máu chó, nhưng vẫn tỏ ra rất cao hứng. Tôi tin rằng hắn nhất định sẽ loan tin một cách trắng trợn: “Thần Hades vĩ đại, hôm nay ta chèo kéo được một vị khách là lãnh đạo cao cấp đấy”.

“Hóa ra ngài cũng có thể chết. Đây quả là một việc khiến cho người ta phải ngạc nhiên. Thật ra ngay từ đầu ta đã nhìn ra, đáng vẻ cao quý, khí chất ưu nhã như vậy, cùng với hành động đánh người uy vũ thô bạo, không hổ là...”

Lần này tôi thành công đoạt được cây trượng của Hermes, đập vào đầu Charon, tôi không muốn hắn quá kích động mà quên mất Hera là một nữ thần tính khí thất thường và bạo lực.

“Bớt nói nhảm đi, mau làm công việc chèo thuyền của người, ta không có nhiều thời gian!”

Chú thích:

1. Acheron: có nghĩa là đau khổ, bất hạnh, một trong năm con sông của Âm Phủ.

2. Suối nguồn tuổi trẻ: là một mạch nước mà người ta tin rằng có khả năng cải lão hoàn đồng cho bất cứ ai uống nước từ đó, hoặc ngâm mình hay tắm ở đó. Các truyền thuyết về dòng suối này xuất hiện khắp thế giới trong hàng ngàn năm qua, từ các bản viết của Herodotos (thế kỷ 5 TCN), các huyền thoại về Alexandros Đại đế (thế kỷ 3) đến các truyện kể về Prester John (vào đầu cuộc Thập tự chinh, thế kỷ 11 hoặc 12). Những truyền thuyết tương tự cũng có trong nền văn hóa của các dân tộc bản địa vùng Caribe trong Thời đại Khám phá (đầu thế kỷ 16), kể về sức mạnh hồi sinh của nguồn nước ở vùng đất huyền thoại Bimini. Truyền thuyết về dòng suối thần kỳ đặc biệt nổi tiếng vào thế kỷ 16 khi gắn liền với tên tuổi nhà thám hiểm người Tây Ban Nha Juan Ponce de León, Thống đốc đầu tiên của Puerto Rico. Theo một tập hợp những dữ kiện chưa được xác thực bắt nguồn từ những lời đồn đại từ Tân Thế giới và văn hóa Á Âu, Ponce de León đã tìm kiếm Suối nguồn Tuổi trẻ khi ông du hành đến vùng đất mà ngày nay là Florida, Mỹ vào năm 1513.

3. Nyx: là nữ thần của màn đêm. Một dáng hình bí ẩn, xuất hiện gần hoặc ngay đầu của sự tạo thành thế giới, bà là mẹ của những vị thần nhân cách hóa như Hypnos (giấc ngủ) và Thanatos (cái chết). Bà không xuất hiện nhiều trong thần thoại Hy Lạp, nhưng được cho là người sở hữu quyền lực và vẻ đẹp đặc biệt khiến ngay cả thần Zeus cũng phải sợ. Bà thường được gặp trong bóng tối của thế giới và chỉ được nhìn một cách lướt qua.

4. Charon: là con của Nyx và Erebus, người lái đò của Hades, đưa linh hồn của người mới chết từ trần gian đến Âm Phủ trên sông Styx và Acheron. Một đồng xu được trả cho Charon để làm phí qua sông, thường là một obolus hoặc danake, đôi khi được đặt trong hoặc trên miệng của một người chết. Nếu không thể trả khoản phí thì linh hồn phải đi lang thang trên bờ một trăm năm.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Sau khi bị đánh một trận đau vô cùng, Charon mò mẫm lấy cái cái choàng phủ kín vết thương đang sưng to tướng, ngoan ngoãn ngậm miệng lại. Còn những con ma sôi nổi nóng lòng muốn thử xông lên tìm tòi ký tên lưu niệm cũng rất thức thời tẩn ra xa. Nhưng dường như bọn chúng không có chút kính nể nào, mặc dù đứng ra xa, mà trong miệng lại thì thào thì thầm không ngừng.

"Ồi mẹ ơi, nhìn cô gái kia, chắc chắn chắc, khí chất quý phái, chẳng lẽ là Vương Mẫu nương nương?"

"Hừ, không có học thức, căn cứ theo lý luận phân tích của tôi, con sông này là sông Styx trong thần thoại Hy Lạp, người chèo thuyền câu hồn quái dị nhất định là minh đầu sĩ của sao Thiên Đồng Charon. Ồ, chưa bao giờ nghĩ tới hóa ra thánh đầu sĩ là cô thật nha. Lúc trước suy nghĩ bản thân là con dân Trung Quốc tại sao sau khi chết lại không thấy hắc bạch vô thường. Bây giờ thì tôi đã hiểu, nhất định đây là chuyển kiếp của tôi, chuyển kiếp đến trong thần thoại Hades! Đại thúc, chắc không lâu nữa chúng ta có thể thấy năm tiểu cường thanh đồng đấy".

"Ăn nói hàm hồ! Ở đây không có chỗ cho trai tơ nói xằng nói bậy! Hãy đọc 11 tập manga được biên soạn dựa theo chính sử. Nhìn cái cậu đẹp trai đi đôi giày có cánh bên kia đi! Kiến thức uyên bác của tôi nói cho tôi biết, kia nhất định là thần Hermes trong truyền thuyết! Trong thánh đầu sĩ có Hermes thì sao có thể xuất hiện những thể loại ngu si được".

"Cát, có anh ngu si thì có, không biết kịch bản của thánh đầu sĩ à, trong đó đừng nói đến Hermes, ngay cả Zeus cũng không có".

"Được lắm, vậy anh thử giải thích xem người đẹp hung dữ này là ai? Trong thánh đầu sĩ có nhân vật này ra sân sao! Athena đâu có bộ dáng của ngư tử, là lolita mới mười ba tuổi mà cổ ngực đã cúp D rồi".

"Xì, còn mắng tôi là trai tơ, anh mới là trai tơ, cả nhà anh mới là trai tơ"

"Tất cả câm miệng lại cho ta".

Nổi giận hết lên, vung ra một tia sét nho nhỏ, biến đầu của hai cái gậy quỷ hồn đang cũi và thành người da đen. Tôi cảm thấy tôi sắp điên rồi. Đang phiền não vì linh hồn của Đồng Tử, mà cái thuyền rách nát này vừa lắc lư lại vừa di chuyển không nhanh không chậm, khiến cho người ta rất muốn chất vấn Hades về sự phát triển của khoa học kỹ thuật, tại sao không cải tiến biến ra một du thuyền sang trọng năm tầng. Những đám người đã chết còn không an phận này, hết nói Zeus rồi Athena làm tôi rất bức bối.

Bởi vì bây giờ tôi đã chết đang ở trong trạng thái linh hồn, nguy trạng loài người ngay lập tức biến mất, cho lên khôi phục lại dáng vẻ của Hera. Đồi bại mấy ngàn năm trước, những người phạm kia vừa nhìn thấy trang phục và cách ăn mặc lập tức sẽ biết tôi là ai. Nhưng dưới con mắt của những kẻ không có học thức này, chỉ biết tranh luận âm ỉ về thánh đầu sĩ.

"Mẹ ơi, cô ta thật hung dữ".

Hai con quỷ ôm đầu khóc lóc, im lặng như ve sầu mùa đông. Tức giận trợn mắt nhìn bọn chúng, sinh thời là trai tơ, chết đi là trạch quý, chết là đáng đời. Tôi đường đường là thần hậu, năm đó ở Olympus lúc kéo xe đi ngang qua, bộ dáng của Athena thế nào chứ, Zeus bị tôi đánh cũng đầu óc đờ đẫn. Hừ, các ngươi cho là tại sao cái lão già kia muốn lêu lổng phải biến thành bò, dê hay thiên nga. Trừ rất ít đám con riêng có danh phận, số còn lại hẳn dám đưa về, ta sẽ đánh đuổi hết. Dám so sánh ta với đám thánh đầu sĩ, hừ!

Bất quá không phải tôi không thích thánh đầu sĩ... Thật đáng tiếc mười hai cung hoàng đạo và hoạt hình không có điểm nào giống cả. Hơn nữa, bọn chúng đích thực không phải hậu cung của Athena. Mặc dù tôi không thích Athena, nhưng vẫn phải biện hộ thay nàng một chút. Nàng ta là một trong số rất ít nữ thần được coi là nghiêm trang, cho tới bây giờ nàng chưa bao giờ có hứng thú với tình yêu, chứ đừng nói đến việc mở hậu cung.

Bất giác nhớ đến quá khứ huy hoàng đã từng đầu trí đầu dũng cùng rất nhiều nữ thần, đàn bà. Hừ, các ngươi sẽ không bao giờ cho tôi là cái loại đàn bà chỉ biết không biết phản kháng chỉ ngồi im một chỗ, âm thầm rơi lệ. Mặc dù tôi thường xuyên vì Zeus mê gái và trác táng tức giận mà thương tâm, âm thầm rơi lệ. Nhưng chỉ lặng lẽ khóc thầm, còn trước mặt chúng thần tôi luôn mạnh mẽ loại trừ phe đối lập không hề nương tay. Thời điểm chiến đấu với thần Titans, tôi cũng chiến đấu tiên phong trong tuyến đầu. Nếu không tại sao cuối cùng Zeus lại ban cho tôi địa vị và quyền lực lớn như vậy mà không phải là các nữ thần khác.

Haizz, đáng hận là cuộc sống oán phụ quanh năm đã hoàn toàn tiêu mòn ý chí và sức sống của tôi, cuối cùng hứng thú duy nhất của tôi là chăm chăm nhìn Zeus, mỗi quay đều đi quanh hắn, kiểm tra trang phục, đánh tất cả những sinh vật dám xuất hiện ở quanh hắn xuống địa ngục.

Một người đàn bà rơi vào hoàn cảnh vận vẹo như vậy, cho dù là thần cũng vậy, thật bi ai. Chính vì như vậy Hera mới đối với Hercules ném đá đầu tay. Nhiều con riêng như vậy mà cũng có thể nhẫn nhịn, quả thật nếu là tôi thì không thể nào chịu được việc một đứa trẻ có nửa huyết thống loài người ngồi trên Olympus hai trăm tám mươi năm. Ghê tởm hơn là hẳn dám đầu độc con gái tôi, khiến con bé sống chết không phải hẳn thì sẽ không lấy chồng.

Càng nghĩ càng tức giận, tôi cứng rắn bẻ gãy mái chèo trong tay làm hai khúc. Vì vậy sắc mặt đám quỷ hồn vốn đã khôi sắc ngay lập tức tái xanh như rau chân vịt. Hermes cười khò nói: "Nữ thần tôn kính, mong ngài ít nhất cũng chờ chúng ta xuống thuyền đã, hơn nữa đừng làm hư hỏng tài sản công cộng của Âm Phủ được không".

"Xin thứ lỗi, cho hỏi, ngài là nữ thần sao?"

Một giọng nói rụt rè cẩn thận hỏi, tôi quay đầu, nhìn thấy quỷ hồn trong bộ dáng cô bé tuổi tác không lớn, nhìn không quá mười năm tuổi. Cô ta thấy vẻ mặt vô cảm của ta, vì vậy nơm nớp lo sợ hỏi: "Tôi cũng không có ý tứ gì khác, chẳng qua tôi là một tín đồ Cơ Đốc giáo, tại sao sau khi chết không nhìn thấy thượng đế, mà lại gặp được nữ thần, à, còn vị thần đi giày có cánh?"

"Cái gọi là Thượng đế, Phật tổ, thánh A La, chỉ là hình thái khác nhau của thần linh thế giới này mà thôi. Nếu người đủ thành kính, tự thôi miên, thì sẽ nhìn

thấy thiên đường và thiên sứ, hết thấy tất cả cái này chỉ là tường tượng của người mà thôi. Nói một cách thẳng thắn, thế giới sau khi chết là thế giới duy tâm, hiểu chưa cô bé".

Hermes rất cao hứng vì có người có thể đòi sự chú ý của tôi, cướp lời.

"Vậy ngài là vị nữ thần nào vậy? Nữ thần chính nghĩa? Hay là minh hậu?"

Cô bé kia thấp giọng trả lời.

Người tôi bốc lên lửa lân tinh (thật giống ma trời): "Nhìn qua ta có điểm nào giống Persephone hả!"

"Thật xin lỗi".

Cô gái nhỏ sợ đến bật khóc, run run rẩy rẩy co quắp người lại. Tôi có lẽ cần giải thích một chút, có thể được làm vợ Zeus thì nhất định phải là một mỹ nhân, dù tức giận cũng sẽ không dọa người khác phát khóc. Máu chốt ở chỗ năm đó Zeus khăng khai ban cho tôi thần lực giống hần, mà mọi người đều biết Zeus là thần sấm sét. Vì vậy chỉ cần tôi nổi giận, xung quanh chắc phải sấm chớp đùng đùng. Ở sông Âm phủ quỷ khóc sói gào lại tối đen khiến cảnh tượng vô cùng dọa người.

Không có da thịt người làm thân xác, cũng không có thân thể thần linh để đẹp yên đảm linh hồn, hoàn cảnh bây giờ khiến tôi vô cùng lúng túng. Hít một hơi sâu, tôi cảm thấy mình quá luống cuống, không biết vì sao trong lòng lại buồn phiền. Nói thế nào đi nữa, khi dễ một cô bé không phải là chuyện về vang gì. Vì vậy tôi gạt đầu với nằng một cái, cứng rắn nói: "Thật xin lỗi, ta không phải minh hậu".

"Vậy ngài là..."

"Ta là Hera, nữ thần Hera!"

Loài người bây giờ có lòng hiếu kỳ và ham học hỏi vậy sao? Chết là hết, không quan tâm đến vấn đề tương lai của mình sao, mà lại đi hỏi nữ thần toàn việc lung ta lung tung. Hermes lại cười trộm, cái tên khốn này dám lấy cười nhạo làm thú vui đi đường.

Đại khái không hiểu tại sao rõ ràng đang ở Âm Phủ mà lại có thể nhìn thấy vợ Zeus. Mặc dù không muốn thừa nhận nhưng khi nhắc tới Hera, tất cả mọi người nghĩ đến đầu tiên chính là cái biểu tượng này, thật đáng buồn làm sao. Ở cuối cuộc hành trình, bất kể là thần hay quỷ rất im lặng, cuối cùng thế giới cũng được yên bình. Tôi không biết có bao nhiêu quỷ hồn đang khóc thầm trong lòng, cảm thấy đắc tội với một nữ thần nổi danh nhỏ mọn trong thần thoại có thể bị trả thù hay không. Hừ tôi lười so đo với các người.

Nhưng lúc xuống thuyền tôi vẫn nghe thấy đám quỷ hồn xì xào bàn tán sau lưng. Ngược lại Charon có vẻ rất thỏa mãn, hần thu được cả đồng lớn chuyện bát quái vô cùng phong phú. Dù sao ở Âm Phủ không có Entertainment Weekly hay Apple Daily, nhớ trước kia lúc nói chuyện phiếm cùng nữ thần Nyx, nằng nói mọi người bàn tán nhiều nhất chính là: "Ai nha, ngày hôm qua minh hậu lại gây gỗ với minh vương" hoặc là "Đánh cuộc kéo lần này hai trăm năm có lên quay về nhân gian thành công".

"Oa, đây chính là Hera sao, thật là hung dữ"

"Tôi cảm thấy nằng rất giống hoàng hậu trong Hoàn Châu Cách Cách, bộ dáng lườm người thật đáng sợ".

"Bây giờ tôi có thể hiểu vì sao Zeus thích chạy ra ngoài, cùng là đàn ông, tôi hiểu".

...

Cẩn rằng đi về phía trước, tôi nhắc nhở mình không được kích động, phía trước còn có linh hồn Đông Tử cần tôi giải cứu. Nhưng hết thấy cũng không ngăn được tôi sau này nhìn thấy Hades sẽ đề nghị anh ấy có thể học tập một chút văn hóa phương đông, đó là thêm khoản mục cắt lười trong các hình phạt của địa ngục".

Chết là hết, còn bát quái như vậy làm gì!

"Không sao đâu, họ uống nước sông Lethe thì ngay cả tên mình cũng quên".

Hermes cười trên sự đau khổ của người khác, tôi thật muốn đá hần một cước, hần có phải hay không cho rằng tôi biến thành người tàn phế thì tính tình không còn nữa?

"Câm miệng".

Loạng quạng mò đường đi, loáng thoáng thấy phía trước có một chút ánh sáng, đáng tiếc đó không phải ánh nắng làm cho người ta vui sướng, mà là thứ tràn ngập sự chẳng may và sợ hãi, một luồng ánh sáng đỏ như máu. Tôi nhìn thấy trong luồng ánh sáng đỏ, vô số bóng đen trời nổi, đi kèm với loại quỷ này là ghen ghét và thờ dài, khiến sau lưng người nghe tê dại.

"Nơi này chính là sông Cocytus sao, ặc, thường thức ở Âm Phủ thật quái đản, nhất định phải tạo ra những nhà mồ kinh khủng như vậy sao".

Vừa đi, tôi vừa thuận tay đánh văng mấy tên quỷ định kéo tóc tôi, không nhận được nói.

"Không, không, cái này không liên quan đến mình vương, là do tên trộm chúng chỗ này trong lúc nhảm chán làm ra". Hermes nhìn xung quanh, "Nhớ lần cuối cùng tới nơi này thì ở đây không như vậy, tên đó gọi là gì ấy nhỉ, còn than phiền mỗi ngày đều nhìn những thứ như nhau, buồn chán muốn chết. Ta đoán đây là thành quả cố gắng của hắn mấy ngàn năm qua".

"Ta chỉ có thể nói hắn không có chút tế bào nghệ thuật nào".

Những tên quỷ hồn muốn nhào tới ngày càng nhiều, tiếng than thở không giống như người mới chết, du hồn nơi này không thể yên nghỉ, trong lòng tràn đầy oán hận, càng lâu, ngay cả tên và hình dáng của mình bọn họ đều quên. Cho nên tôi nhìn thấy tất cả về mặt đều trống rỗng, không chứa đựng bất kỳ thứ gì cả.

"Phiền muốn chết, đừng cản đường".

Bị bọn họ vây quanh khó khăn bước từng bước một, nhiều lần suýt bị kéo lại, tôi nổi giận. Đông Từ còn chờ tôi ở phía trước, không có dư thời gian chơi đùa cùng đám trống rỗng này. Trực tiếp phóng ra mấy tia chớp, sau một trận nổ lớn, trước mặt tạo ra các khoảng trống lớn.

"Đi".

Hermes than thở lắc đầu: "Hera tôn kính, dù ngài và Hades cũng là thân thích, nhưng đừng làm như vậy, một đồng hóa đơn đều đổ hết lên đầu ngài ấy đó".

"Anh ấy là thần của cái, giàu có sung túc. Không phải bây giờ đang thịnh hành các tiểu thuyết trộm mộ sao, anh ấy cai quản tất cả các mộ trên cõi đời này, còn nhiều tiền hơn cả Olympus, ta đang giúp kích thích tiêu dùng cho Âm Phủ đấy".

Tôi mỉm cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Nhanh chóng thoát khỏi bờ sông mà tiếng than thở như quỷ khóc sói tru. Chợt nhớ tới lúc còn là người phạm đơn thuần, đã từng có đoạn thời gian mê mệt với các loại tiểu thuyết manga. Bên trong vừa nhắc đến Âm Phủ ngoài việc nhắc tới Âm Phủ là nơi dừng chân của người chết, cơ bản cũng sẽ viết thêm "Những đóa hoa đỏ như máu trải khắp đất trời". Hôm nay được tận mắt chứng kiến, trừ khắp nơi là đất hoàng thổ cùng từng trận gió âm phong càn quét, còn mọi nơi mọi chốn đều là quỷ hồn không có mặt mũi, ngay cả ngọn cỏ khô cũng có.

Haizz, quả nhiên lời đồn đại thì không bao giờ đáng tin. Hades ở cái chốn âm khí nặng nề này đã mấy vạn năm, không trở nên âm trầm cũng khó, hơn nữa từ nhỏ anh ấy đã là vị thần kỳ quái trầm mặc ít nói còn rất thích ở một mình.

Không nghĩ tới nhiều năm sau tôi lại chủ động đến tìm anh ấy là vì linh hồn một người phạm, nghĩ tới trong lòng không ngừng thờ dài.

Bất quá than thở thì than thở, tôi cũng rất mau chóng nhớ tới mình đã là quỷ, ngộ nhờ không cẩn thận bị gió thổi đi cuối cùng rớt xuống phòng xét xử, truyền đi nhất định sẽ khiến các vị còn sống cười nhạo, lúc đó sẽ mất hết mặt mũi. Hơn nữa, rốt cuộc linh hồn Đông Từ đã đi đâu? Có hay không đã vượt qua Acheron, nếu đã uống nước sông Lethe quên hết sạch mọi thứ thật khiến tôi muốn học máu. Loài người cho rằng sau khi linh hồn chuyển thể thì tình yêu vẫn như cũ, nếu là tình yêu đích thực bạn sẽ không màng đến tất cả mọi thứ, chỉ cần nhớ lại là còn có thể bắt đầu lại lần nữa. Tôi tự đại diện cho chính bản thân nói vắn vắn có một câu: "Tôi nhờ vào".

Tình cảm của con người được xây dựng từ những thứ ở trên? Nếu mất đi tất cả những kỷ niệm mà hai người đã cùng trải qua, tình cảm còn tồn tại sao? Anh ta sẽ không còn nhớ tên của bạn, quên hết tất cả, trong mắt anh ta bạn chỉ là một người xa lạ. Xóa sạch ký ức linh hồn sẽ trở thành một sinh mạng mới hoàn toàn, bất luận là mối quan hệ gì trong quá khứ đều mất hết. Khi đó, anh ấy có còn yêu tôi, có còn là Đông Từ mỉm cười nói muốn tôi trở thành người phụ nữ hạnh phúc nhất. Tôi không biết nếu anh ấy dùng loại ánh mắt mờ mịt nhìn tôi, lúc anh ấy hỏi tôi là ai, tôi còn có thể giống như trước bước lên nắm lấy tay anh ấy.

Lấy chính mình ra làm ví dụ, thời điểm không có trí nhớ của Hera chỉ đơn thuần làm một Hàn Tiểu Nhạc, cả ngày không tìm không phải có bao nhiêu vui vẻ. Khi đó nằm mơ cũng chưa từng nghĩ tới có một ngày sẽ nhớ tới tên một người nào đó ngay lập tức sẽ cảm thấy khó thở. Nhưng sau khi lấy lại trí nhớ của Hera, tôi bắt đầu mất ngủ, cả người ngơ ngẩn, mất hồn, hay tự độc thoại một mình. Cho dù là bây giờ, mặc dù tôi vì linh hồn của Đông Từ không tiếc buông bỏ thân thể loài người, mạo hiểm biến thành vong hồn đi xuống Âm Phủ. Nhưng thỉnh thoảng vẫn suy nghĩ, nếu như tôi chết, vĩnh viễn không trở lại Olympic, Zeus có thương tâm, có đau khổ không?

Bi thương che mặt, Hera à, người dù sao cũng là một là một người đàn bà uy nghiêm đoan trang, nếu không thì ít nhất đối với loại hình tượng như vậy, loài người cũng sẽ nghĩ người là kiểu phụ nữ trung niên đoan chính. Kết quả trong lòng lại là một đóa hoa mướp đắng thật lớn, trước kia ngoan độc đối xử với các tình địch như thế nào? Lúc giết chết những đàn bà và đàn ông kia có động lòng trắc ẩn sao?

... Nói tới nói lui, lấy một thái độ đứng ngoài cuộc tự chế giễu chính mình, nhất là đến cái vấn đề kia... Quả nhiên, sức chứa có hạn của não người muốn

đầu lại trí nhớ mấy ngàn năm là rất khó, ngay cả lúc này tôi cũng không rõ bản thân mình là ai.

Tôi chạy như điên qua ngọn lửa hùng hực của sông Phlegeton 1, lại vòng vo hết vòng này đến vòng khác bên bờ sông Styx, thậm chí có một lần bỏ rơi Hermes rất xa phía sau, cuối cùng cũng chạy tới trước cửa địa ngục.

Cách cửa chính đen như mực cao vô cùng tận được khóa chặt, phía trên treo rất nhiều đầu lâu quái thú vô cùng sống động, bất cứ lúc nào cũng có thể nhìn thấy luồng khí đen từ bên trong bay ra, tất cả không sai biệt lắm với bối cảnh của mấy cái phim kinh dị. Nhưng mà, lưu huỳnh và lửa được thờ ra từ trong lỗ mũi của con chó ba đầu ngồi xồm trước cửa hoàn toàn bù đắp tất cả thiếu sót.

“Chó địa ngục Cerberus 2 “.

Tôi khó khăn ngóc đầu lên, phát hiện mình không to bằng một cái móng chân của nó, đương nhiên rồi, phàm là đồ vật cạnh thần linh đều rất lớn, dù sao chúng tôi đều có trong mình huyết thống của Titan. Nhưng con chó này không khỏi có phần hơi ngoại cỡ một chút. Bỗng nhiên cảm thấy rất đồng cảm với người phụ trách dắt chó đi dạo hàng ngày, ước chừng phải có thần lực của mười Altman 3 mới có thể giữ không cho nó chạy loạn khắp nơi.

Cerberus tiến lên một bước, mặt đất cũng theo đó mà rung chuyển. Nó cúi đầu xuống, mùi lưu huỳnh từ trong miệng phun ra thiếu chút nữa khiến tôi ngạt thở bất tỉnh. Hơn nữa tất cả nơi nó đi qua, mặt đất đều cháy khét. Tôi rất thích chó, trong nhà có nuôi một chú chó con. Nhưng mà có vẻ con này có phần hơi hung dữ, so với nó thì sức chiến đấu chưa đến năm phần của tôi đúng là phế thải mà.

Sáu cái lỗ mũi như sáu cái hàng động đồng loạt hướng về phía tôi, đánh hơi phì phò, khiến tôi cố kìm nén không lui về phía sau. Không phải là vì sợ mà làm như vậy, dù sao cũng làm thần hậu nhiều năm như vậy, dạng yêu ma quỷ quái gì chưa từng gặp qua, trước đây tôi còn nuôi người khổng lồ trăm mắt đấy 4, giống như nuôi bọ cạp hay các loại tương tự làm súng vật vậy.

Vấn đề ở chỗ, nó thật sự quá hôi! Cần thận phỏng đoán, sợ rằng mấy chục ngàn năm rồi chưa tắm rửa, hơn nữa mùi lưu huỳnh cháy, dù bất kỳ ai cũng không chịu nổi.

“Hera”

Rốt cuộc Hermes cũng đuổi tới, nhìn thấy tôi và con chó ba đầu tình cảm nồng nàn đối mặt, nhất thời vô cùng căng thẳng.

“Chớ nên làm loạn, sức công kích của con chó này rất mạnh“.

Giống như đề kiểm chứng lời nói của hắn, Cerberus gầm gừ, dùng cái chân to lớn đập xuống mặt đất, đá vụn bay loạn xạ văng lửa khắp nơi, thiếu chút nữa khiến vấy tôi cháy rụi.

“Con chó xấu xa này“.

Tôi tức giận gào to với nó, hình như nó tức giận, dựng hết lông trên lưng gầm lên, tôi muốn cười nhạo nó sao giống mèo vậy, thì phát hiện căn bản không phải là lông mà là vô số rân độc quán quýt lấy nhau. A, đúng rồi, thiếu chút nữa thì quên, trên người nó không có lông, mà toàn là rân.

“Khẩu vị quá nặng, không thể nuôi một con động vật đáng yêu bình thường một chút sao? Khó trách anh không của được nàng ta“.

Tôi lẩm bẩm nói.

Có lẽ nó biết tôi đang nói xấu chủ nhân của nó, Cerberus nổi giận, điên cuồng gầm thét, cái đuôi vô cùng to lớn “Ba” một cái quất xuống cách rất gần tôi, định thần nhìn lại, cái đuôi giống cái đuôi rồng, thường thức của tôi đối với sủng vật của Hades hoàn toàn không còn lời nào để nói.

Đây không phải là chó mà là quái vật, trừ ba cái đầu chó thì nó không có bất kỳ chỗ nào giống một con chó cả.

“A ô ô ô...”

Đoán chừng tiếng kêu của nó có thể đánh thức toàn bộ người chết của Âm Phủ, Harnes thấy tình thế không ổn, lập tức bay ra xa, còn kêu to nói: “Thế này cũng tốt, chúng ta không vào được, bây giờ quay đầu vẫn còn kịp“.

Lười nhìn hắn, sự thật đã chứng minh, đầu năm nay bất kể là làm chuyện gì cũng phải dựa vào chính mình. Dù là Hàn Tiểu Nhạc hay là Hera, sao có thể bị một con chó dọa chạy. Tôi không sợ hãi mà bước đến gần Cerberus, hít một hơi sâu.

“A Lăng Hách Hách Ni Na —— A Lăng Hách Hách Ni Na —— A Lăng Hách Hách Ni Na —— Hách Lôi Hách Hách Ni Na —— A Lăng Hách Hách Ni Na Hách Lôi —— Cấp Căn —— “ 5

Không ngoài dự liệu của tôi, còn chưa chờ đến phần chính của bài hát, mí mắt trên ba cái đầu của Cerberus bắt đầu cụp xuống, cuối cùng chân trước quỳ xuống, nặng nề ngã nhào xuống đất, cất lên tiếng ngáy khò khò có thể gây động đất. Cất, còn tưởng ít nhất phải hát đến” con dân của non nước ngàn năm” mới có thể giải quyết nó, quá yếu.

Cằm của Hermes sắp rớt xuống, trợn mắt há hốc mồm nhìn tôi. Tôi hừ một tiếng.

“Làm cái gì đấy, giọng hát của ta khó nghe vậy sao, trình độ thưởng thức của Cerberus đối với âm nhạc khá cao, cho đến nay chỉ có Orpheus 6 thành công dỗ cho nó ngủ thôi đấy“.

Cầm Hermes cuối cùng cũng thu về: “Không, cái đó, ta chẳng qua là, chẳng qua là...”

“Ta biết, trước kia không có bất kỳ người nào nghe ta ca hát mà thôi. Thôi nào, cả ngày nghe Muse 7 ca hát mấy vạn năm, kể cả người không có tế bào nghệ thuật cũng có thể ca lên mấy câu”.

Hermes xoa xoa mồ hôi không biết tại sao rỉ ra từ trán, lấp ba lấp bắp nói: “Cũng không phải là ý đó, mà là, trước đây ngài chưa bao giờ làm những chuyện như vậy. Hơn nữa, tại sao phải hát cái loại bài hát kỳ quái như vậy”.

“Có chỗ nào kỳ quái! Ta đã dùng nó giành giải nhất cuộc thi hát nhạc đồ 8 tháng năm thời đại học đấy. Người xem thường nhạc đồ sao!”

“... Không có”.

Ban cho hấn một ánh mắt khinh thường, tôi ngẩng đầu bước qua cái đuôi của con chó đang ngã rạp xuống kia tiến về phía trước. Làm cho Hermes ngạc nhiên cũng tốt. Chẳng qua bây giờ tâm tình của tôi không giống như biểu hiện cao ngạo bên ngoài. Không có ai biết Hera có một giọng hát hay, không có ai biết Hera từng lặng lẽ khổ cực tập luyện thật lâu, cũng bởi vì chồng nàng tán dương tiếng hát của một nữ thần sánh với chim sơn ca. Nàng còn tưởng chỉ cần mình không có điểm nào thua kém người khác, tâm của chồng nàng sẽ vĩnh viễn ở trên người nàng.

Haizz, tôi cũng từng ngu ngốc ngây thơ như vậy đấy.

Giải quyết xong chó giữ cửa, vấn đề còn lại chính là làm sao để tiến vào. Đứng trước cánh cửa địa ngục cao gần bằng Himalaya 9, tôi nhìn Hermes hỏi: “Trước kia người vào bằng cách nào?”

Hắn ù rột nói, chắc lúc này bị tôi chê cười vẫn còn chưa hồi phục lại: “Trước kia chỉ có làm chuyện đứng đắn mới đi xuống, tất nhiên sẽ có người mở cửa”.

“Ồ, ý của người là bây giờ ta làm chuyện không đứng đắn hả?”

Hắn ta quảng hết mọi chuyện ra sau đầu, thấp giọng nói mấy câu, tôi đoán được có lẽ là nói: “Thần là thần hậu nhưng lại vì linh hồn tên đàn ông người phạm làm nhiều chuyện như vậy, vốn là chuyện không đứng đắn”. Lười cùng hắn chơi trò khẩu chiến, quan trọng là Cerberus chỉ bị thôi miên nhiều nhất một tiếng đồng hồ. Tôi sờ tới sờ lui cánh cửa, không tìm được bất kỳ cơ quan mở cửa nào. Vừa nghĩ ở nơi này dây dưa tốn thời gian, có thể Đông Từ đã đi đâu thai, khiến tôi rất cục bùng nổ, kéo vấy lên đá một phát.

“Mở cửa! Nếu không mở cửa cẩn thận ta đập vỡ nó”.

Liên tục đá mấy phát, lúc đang chuẩn bị tiếp tục đá tiếp, cánh cửa vang lên một tiếng kết, từ từ mở ra một kẽ hở, một người sắc mặt tái nhợt dụi mắt không kiên nhẫn nói: “Kêu la cái gì, không nhìn thấy bên kia có chuông cửa sao! Nhấn chuông không được sao, đá hư cách cửa người phải bỏ tiền ra sửa chữa... ả!”

Tôi cười lạnh nhìn hắn, thấy sắc mặt hắn càng ngày càng tái nhợt, tia huyết sắc cuối cùng cũng biến mất.

“He, he, Hera!”

Người đàn ông ước chừng cao hơn tôi một cái đầu rưỡi lại giống như cô gái nhỏ hét ầm lên, nhanh chân chạy trốn.

“Anh, chạy mau, Hera tìm tới Âm Phủ rồi! Anh rút lui trước, em yểm trợ!”

Trán nổi gân xanh, tôi túm cổ áo hắn, ầm trầm nói: “Minos 10, người dám đối đãi với vợ của phụ vương mình như vậy sao. Hãy nhớ rằng bây giờ ta không làm gì Europa 11 cả, cũng đã bao năm trôi qua rồi mà vừa thấy ta là chạy trốn, ta ăn thịt người hay sao”.

Lúc này một người đàn ông khác vội vàng từ trong cửa đi ra, nhìn thấy tôi túm cổ áo Minos, sắc mặt cũng trắng bệch, nhưng vẫn tiến lên chào hỏi, lo lắng nói: “Thật xin lỗi, Hera tôn kính, nếu em trai của ta có chỗ nào mạo phạm ngài, mong ngài độ lượng tha thứ cho nó”.

...

Tôi tức muốn ói máu.

Buổi tối lúc bọn chúng còn bé có chạy đến coi mấy lần, cảm thấy “Zeus lại có một cặp con trai riêng” rất tức giận, nhưng nhìn thấy hai đứa bé cũng rất đáng thương tương lai phải ở Âm Phủ ngây ngốc cả đời, trợn mắt nhìn chúng mấy cái rồi bỏ đi. Kết quả bọn chúng vẫn còn sợ tôi đến tận bây giờ.

“Xin bỏ qua cho chúng ta đi, chúng ta thật sự không có ý đồ đến Olympus, chỉ một mực trốn trong Âm Phủ”.

Minos điềm điềm đáng yêu nói, trong mắt còn rom rớm nước mắt. Được rồi, thật ra hắn và anh trai mình không hề có đáng về uy vũ hùng tráng mà người phạm vẫn tưởng tượng, hai anh em đều còn rất trẻ, mặc dù không muốn thừa nhận, trong mấy đứa trẻ của Zeus không có mấy người khó coi. Nhưng các người đầu sao cũng là đàn ông chân chính, làm ra cái thể loại tiểu bạch kiểm này cho ai xem.

Vô lực buông bỏ cổ áo hắn, tôi cảm thấy loài người thật là biết bẻ cong sự thật.

Chú thích:

1. Phlegeton: có nghĩa là lửa, một trong năm con sông chính của Âm Phủ.
2. Cerberus: Trong thần thoại Hy Lạp, Cerberus là con chó săn ba đầu của Hades, là con vật canh giữ ở cổng địa ngục. Cerberus giữ cổng cho Hades và đảm bảo chỉ có linh hồn người đã chết mới được vào, và ngăn không cho bất kỳ ai ra. Nó sinh ra bởi Echidna và Typhon.
3. Altman hay Ultraman: là chương trình truyền hình của Nhật Bản về nhân vật hư cấu thể loại tokusatsu, hay “hiệu ứng đặc biệt”. Ultraman xuất hiện đầu tiên là phim truyền hình thuộc tokusatsu viễn tưởng/kaiju/siêu anh hùng.
4. Hecatonchire: con của Gaea và Uranus, là ba quái vật khổng lồ với 100 cánh tay và 50 cái đầu.
5. Thuyền ca ô tô lý: bài hát cách mạng phản ánh cuộc sống khổ cực, hạnh phúc của người dân Nanai, một dân tộc thiểu số của Trung Quốc. Bài hát được chia làm ba phần: Phần 1 và 3 là một đoạn ngắn dựa theo dân ca của người Nanai, phần 2 là phần chính của bài hát.
6. Orpheus là con trai của Oeagrus, vua Thrace và nàng Muse Calliope. Thừa hưởng sự di truyền nghệ thuật của cha mẹ mình Orpheus thậm chí xuất sắc đến nỗi khi anh ta chơi nhạc, mọi người chăm chú lắng nghe và thực hiện theo yêu cầu của anh ta. Một lần nọ, khi Apollo cùng chín nàng Muse đang họp bàn về nghệ thuật thì cậu bé Orpheus nhàn rỗi và tò mò dạo chơi xung quanh. Mọi người dường như quên mất cậu bé đến khi những nốt nhạc tuyệt vời vang lên thu hút tất cả mọi sự chú ý. Các Muse sợ hãi vì Orpheus đang sử dụng chiếc đàn lyre của thần Apollo. Những tưởng rằng Orpheus sẽ phải gánh chịu một màn trừng phạt khủng khiếp nào đó từ vị thần âm nhạc khi thách thức quyền uy thần thánh của ông nhưng không Apollo hài lòng với sự thể hiện của Orpheus và tặng luôn chiếc đàn lyre bảo bối của mình cho nhạc công trẻ. Với chiếc đàn lyre do Apollo tặng, Orpheus đi khắp mọi miền quê Hy Lạp với tiếng đàn ca ngày một du dương, đầy sức mê hoặc. Tiếng đàn của Orpheus khiến mọi người dừng lại lắng nghe, các loài động vật cũng lớn vòng quanh nhạc sĩ để được thưởng thức thứ âm nhạc thần thánh. Orpheus gia nhập thủy thủ tàu Argo. Nhờ tiếng đàn thánh thót của mình Orpheus đã giúp các thủy thủ thoát khỏi sự mê hoặc của các Siren. Orpheus cưới Eurydice. Hai người tận hưởng thời gian hạnh phúc của một cặp đôi mới, Orpheus đánh đàn và Eurydice ca hát nhảy múa. Một hôm, Orpheus chơi nhạc trong một thung lũng còn Eurydice lang thang quanh đó thì Aristaios, thợ nuôi ong - người đã bí mật ngưỡng mộ Eurydice từ rất lâu trước đó, đột nhiên xông đến khiến Eurydice hoảng sợ và bỏ chạy. Không may, Eurydice chết vì dẫm phải một ổ rắn độc và bị cắn. Orpheus đau khổ vì cái chết của vợ và quyết định xuống Âm phủ để mang cô về. Cảm thán trước tiếng đàn và lời van xin của Orpheus, Hades đồng ý để Eurydice theo Orpheus trở về lại trần gian với điều kiện là để Eurydice đi sau Orpheus và nhạc sĩ không được quay lại nhìn cô đến khi họ hoàn toàn trở lại trần gian. Orpheus vừa đi vừa lo lắng liệu Eurydice có theo sau mình không và đến khi hai người sắp lên lại mặt đất anh ta không thể kiềm chế được mà quay đầu lại. Eurydice xinh đẹp phía sau anh ta vì thế tan biến theo sự hối hận của Orpheus. Không thể xuống Âm phủ lần nữa, Orpheus tìm mọi cách để tự tử nhưng không được. Vì thế anh ta cứ đi lang thang với tiếng đàn ai oán. Orpheus gia nhập cùng các môn đồ của Dionysus. Trong một bữa tiệc tùng anh ta bị các Maenad (những nàng nymph điên cuồng và bạo lực đi theo Dionysus) xé xác vì không quyến rũ được người nhạc sĩ. Đầu và chiếc đàn lyre của Orpheus trôi dạt trên biển và vẫn rên rỉ những lời ca than. Sau đó đầu Orpheus được mang đến bờ biển Lesbos. Ở đó nó tiết lộ những lời tiên tri đến khi Apollo giúp nó yên nghỉ. Chiếc đàn lyre được gửi lại cho các nàng Muse và được đưa lên trời làm một chòm sao.
7. Muse: là con của Zeus và nữ thần trí nhớ Mnemosyne, gồm 9 nữ thần biểu tượng của nghệ thuật và thi ca, lần lượt là: Calliope (đại diện cho sử thi), Clio (đại diện cho sử học), Erato (đại diện cho đệm nhạc, hòa âm và thơ tình), Euterpe (đại diện cho âm nhạc và thơ văn), Melpomene (đại diện cho bi kịch), Polyhymnia (đại diện cho dân ca), Thalia (đại diện cho hài kịch), Terpsichore (đại diện cho múa và khiêu vũ), Urania (đại diện cho thiên văn học). Họ là người góp nhặt những mảnh của thi hài của Orpheus để chôn cất.
8. Nhạc đồ: dòng nhạc cách mạng.
9. Himalaya: là một dãy núi ở châu Á, phân chia tiểu lục địa Ấn Độ khỏi cao nguyên Tây Tạng. Hệ thống núi Himalaya là dãy núi cao nhất hành tinh và là nơi của 14 đỉnh núi cao nhất thế giới: các đỉnh cao trên 8.000 m, bao gồm cả đỉnh Everest. Dãy Himalaya trải khắp 7 quốc gia: Bhutan, Trung Quốc, Ấn Độ, Nepal, Pakistan, Myanmar và Afghanistan. Nó cũng là nơi khởi nguồn của 3 hệ thống sông lớn trên thế giới, đó là lưu vực các sông như sông Ấn, sông Hằng-Brahmaputra và sông Dương Tử.
10. Trong thần thoại Hy Lạp, Minos là vua xứ Crete, con của thần Zeus và Europa. Sau khi mất, Minos trở thành người phán xét của sự chết ở địa ngục. Nền văn minh Minos thời tiền Hy Lạp của đảo Crete đã được đặt theo tên ông. Minos, cùng với hai người anh là Rhadamanthys và Sarpedon, được vua Asterion của Crete nuôi nấng. Khi Asterion qua đời, Minos giết Sarpedon và theo một số tài liệu, ông giết cả Rhadamanthys rồi xưng vương.
11. Europa: người tình của Zeus, một người phụ nữ danh giá vùng Phoenicia. Tên của bà được đặt cho lục địa châu Âu. Câu chuyện Europa bị thần Zeus dưới hình dạng một con bò trắng bắt đi được lưu trong thần thoại Hy Lạp. Bà sinh cho Zeus ba người con trai là Minos, Rhadamanthys và Sarpedon.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Nóng lòng muốn tiếp tục đi về phía trước, linh hồn của Đông Tử vẫn còn đang chịu khổ. Trước đây khi nói chuyện phiếm đã từng nói nếu một trong hai người chúng tôi chết trước, nhất định phải ở cầu Nại Hà 1 chờ đợi người kia, không được phép đi đầu thai trước. Nhưng làm sao một con người có thể đi ngược lại số mệnh mà thần linh đã định đoạt, có lẽ anh ấy đã bị ép uống nước sông Lethe không còn nhớ ra tôi nữa rồi.

Minos sợ hãi co quắp người lại, nhìn hắn thật giống công chúa Bạch Tuyết còn tôi chính là mụ dì ghẻ ép hắn ăn trái táo độc 2. Rhadamanthus 3 rất sợ tôi xé xác em trai hắn, mặt đầy vẻ muốn liều mạng xông lên nhưng lại cố nhẫn nại. Tôi lười để ý đến hai anh em bọn chúng, nếu đổi lại trước kia nhất định phải chinh đốn bọn chúng một trận, bây giờ lòng đang như lửa đốt, làm sao có thời giờ cùng bọn chúng âm ỉ nói lời thừa thãi, cất bước muốn chạy qua cửa Âm Phủ. Nhưng phản ứng của bọn chúng lại càng kỳ quái, đứng ngăn trước mặt tôi không cho phép đi vào.

Lần này tôi thực sự nổi nóng: “Làm cái gì, cho là bây giờ ta không có thân thể, nên muốn dùng thân phận phán quan đùa bỡn uy phong sao! Muốn đối nghịch với ta, hãy noi theo các tấm gương đi trước! Cho dù là cấp trên của các người thấy ta cũng phải cúi đầu chào hỏi đấy”.

Trên mặt Rhadamanthus đầy mồ hôi lạnh, dù sao uy thế của Hera vẫn còn tồn tại, nhưng hắn nhất không chịu lùi bước: “Không được ta không thể để cho ngài vào được”.

“Tránh ra, ta không muốn ý lớn ức hiếp nhỏ”.

Lửa giận vô danh bùng lên, có phải bây giờ nhìn thấy tôi là người phạm hơn nữa còn đã chết, cho nên khinh thường sự tồn tại của tôi sao. Trên trời dưới đất, kẻ dám không để tôi trong mắt còn chưa ra đời. Trên đời này trừ Zeus, tôi không phải phục tùng bất kỳ ai, hơn nữa phục tùng Zeus không phải vì sợ hãi uy quyền của hắn, vền vẹn chỉ tại hắn là chồng của tôi, mà thật bất hạnh là tôi yêu hắn.

Hermes xông lên, giảng hòa: “Rhadamanthus, cần gì phải nghiêm túc như vậy, chẳng qua là để chúng ta đi vào mà thôi, Hera muốn tới nơi nào thì sẽ đến bằng được nơi đó, ngài không cần phải gánh vác bất kỳ trách nhiệm nào, sẽ không có ai trách cứ nửa câu”.

“Không được”.

Bất kể là mạnh bạo hay mềm dẻo, Rhadamanthus đều ngang ngạnh nói hai chữ, tuyệt đối không nhượng bộ. Tôi cảm thấy kỳ quái, nhìn qua hắn đang rất sợ hãi, tại sao cần cứng cỏi không chịu nhượng bộ. Từ cổ chí kim, thần linh chạy đến Âm Phủ rất nhiều, mà hắn và Minos chẳng qua chỉ là phán quan, không phải lính canh, bắt đầu từ khi nào phụ trách công việc kiểm tra an toàn?

Ngoài miệng thì nói lời gay gắt, nhưng tôi không thể nào ở nơi này động thủ với người của Âm Phủ, đánh nhau nhờ Hades bắt gặp quả là không tốt. Muối không thấm thấu vào đầu Rhadamanthus, tôi đành híp mắt nhìn về phía Minos. Hắn không giống anh em của mình, chỉ sợ ý giết chết một con kiến cũng phải than thở nửa ngày. Trời mới biết kẻ như vậy sao có thể ở Âm Phủ làm phán quan.

“Minos, người càng lớn thì lá gan cũng càng lớn theo. Còn nhớ kết cục của kẻ chống đối lại ta như thế nào không? Đừng tưởng rằng Âm Phủ là nơi đáng sợ nhất trên đời này, người thấy qua Tartarus chưa”.

Minos buột miệng: “Ta sẽ không để cho ngài tổn thương mẹ của ta...”

Nói được một nửa hắn bịt miệng, mặt đầy biểu cảm “Trời ơi hổng biết”, Rhadamanthus im lặng nhìn hắn.

“Mẹ?” Nhíu mày, bỗng nhiên tôi hiểu chuyện gì đang xảy ra, đẩy bọn chúng tự mình bước vào. Đằng sau cánh cửa địa ngục chính là sông Lethe, khắp nơi sương mù dày đặc, trên mặt đất là những ngọn cỏ nhỏ, thỉnh thoảng còn có một hai đóa hoa. Đi chưa được mấy bước tôi nhìn thấy một ngôi nhà ở cạnh bờ rừng, một cô gái mặc đồ trắng đang ngồi bên bờ sông, nhẹ nhàng ca hát.

“Europa”.

Nghiến răng nghiến lợi gọi tên ả ta, cho dù bây giờ nói với mình rằng, tôi là Hàn Tiểu Nhạc, tôi tới để cứu Đông Từ, Zeus chẳng là cái gì cả. Nhưng mà vừa nhìn thấy người đàn bà này, các chuyện cũ òng loạt trào lên trong đầu ngay lập tức. Tôi còn nhớ rất rõ Zeus đã biến thành một con bò đi dụ dỗ ả ta như thế nào, còn vô cùng buồn nôn nói rất sẵn lòng để ả bê gầy sừng bò của mình chỉ để xoa dịu lửa giận của ả ta. Thậm chí hắn còn ban cho ả một vùng đất vô cùng rộng lớn, rồi đặt tên theo tên của ả. Một ngọn lửa ghen tuông bùng lên không cách nào khống chế thiêu đốt lý trí của tôi, tôi cảm thấy gần như muốn phát điên. Nếu như bây giờ có thể xé ngực ả, túm ả dặt tóc làm nát vụn gương mặt xinh đẹp kia, tôi nguyện ý trả bất kỳ giá nào.

Lay động một cái, không, không được, không thể lại bị nỗi ưu tư đáng sợ này quấy rầy nữa, tôi không còn là Hera trước đây. Đưa tay bám vào một thân cây gần nhất, móng tay bám thật sâu vào vỏ cây, tôi cảm thấy vừa buồn cười vừa giận dữ lại thể lương.

Bóng ma ghen tuông bao giờ mới buông bỏ người tôi? Nó vừa khiến tôi tuyệt vọng, vừa làm cho tôi sợ hãi. Chỉ cần còn ghen tức là đã chứng minh tôi vẫn còn cùng chồng mình tình cũ khó quên, bất kể có cố gắng khinh thường hay chối bỏ điều này.

Europa nhìn thấy tôi, sắc mặt ả ngay lập tức trở nên tái nhợt, nom nớp lo sợ đứng lên, đôi môi không ngừng run rẩy. ả ta mặc một bộ váy dài duyên dáng được đan dệt bởi chỉ vàng chỉ bạc, trên mái tóc đen nhánh cài một bông hồng đỏ rực. Mặc dù chỉ là người phạm, nhưng hào quang chiếu rọi thân xác ả không thua kém bất kỳ nữ thần nào. Trước kia tôi chưa bao giờ đối mặt với ả ta gần như vậy, Zeus hết sức bảo vệ ả, điều này càng làm tôi càng căm ghét mãnh liệt.

“Hera”.

ả ta nhẹ nhàng kêu lên, tựa hồ gần như muốn té xỉu.

Tôi cười nhạt: “Khó trách không thể nhìn thấy người, hóa ra hắn giấu người ở Âm Phủ, thủ đoạn cao tay đấy”.

“Không, không, không có, từ sau khi sinh Sarpedon ta chưa bao giờ cùng ngài ấy gặp mặt”. Bỗng nhiên Europa vọt tới, tựa hồ gần như quỵ xuống, nắm lấy váy tôi, khổ sở khàn cầu.

“Hera tôn kính, tôi chưa bao giờ nghĩ đến chuyện tranh giành vị trí thần hậu của ngài, tôi chẳng qua chỉ là một trong những người tình bên cạnh Zeus mà thôi, ngài ấy cũng đã sớm quên tôi, tôi cũng không muốn đi tìm ngài ấy. Bây giờ tâm nguyện duy nhất của tôi là cùng bọn nhỏ sống yên ổn ở Âm Phủ mà thôi. Ngài cao quý như vậy, uy nghiêm như vậy, tại sao nhất định phải bức tôi và các đứa con đáng thương đến bước đường cùng. Tồn tại của chúng tôi đối với ngài chỉ là một hạt bụi mà thôi. Ngài cứ coi chúng tôi là con chó con mèo nhỏ của Âm Phủ, bỏ qua cho chúng tôi đi, tôi van xin ngài”.

Lúc này hai đứa con trai cũng đã đuổi tới, thấy Europa nắm lấy tôi, quá mức sợ hãi.

“Mẹ, đừng tới gần bà ta! Bà ta sẽ giết người mất!”

“Hera, nếu bà dám dẫm thương người, chúng ta sẽ liều mạng với bà”.

Cúi đầu xuống, tôi nhìn đôi mắt ngập nước của Europa, chậm rãi nói:

“Ồ, người học phim Quỳnh Dao à 4 “.

Ả ngăn ra, ngay sau đó nhanh chóng lau mặt, đứng lên như không có chuyện gì xảy ra, nhưng vẫn còn run run: “Ngài đã nhìn ra”.

Bỗng nhiên trong nháy mắt tôi cảm thấy hiểu nàng, có chút thông cảm: “Hắn không phải người dễ hầu hạ”.

Europa thở dài: “Haizz, khi đó trừ thuận theo ngài ấy còn có thể làm thế nào, tôi mới mười năm tuổi, bị một con bò bắt đi vút tới một hoang đảo, sợ gần chết. Đến khi tôi lấy lại tinh thần, cái gì cũng đã trễ rồi”.

“Đù rồi, chuyện đã qua thì cho nó qua luôn đi, thật sự ta không biết người ở chỗ này, hơn nữa ta cũng không phải tới tìm người, coi như chưa từng nhìn thấy ta đi”.

Dù vẫn còn ghen, nhưng tôi không nghĩ đến việc giết nàng ta hoặc làm cái gì. Zeus có vô số tình nhân, trong đó không thiếu đàn bà vì quyền lực và địa vị chủ động quyến rũ hắn, nhưng cũng có rất nhiều người không thể phản kháng đành phải chấp nhận khuất phục. Ngay cả tôi cũng không thể làm được gì thì có thể mong đợi một thiếu nữ mười năm tuổi làm cái gì đây.

Anh em Minos thờ phào nhẹ nhõm. Tôi quan sát Hermes, không biết hắn có mặt báo với Zeus hay không, lát nữa phải chinh đốn hắn một trận mới được.

“Hera”

Đi được một đoạn, Europa gọi tôi: “Ngài tới tìm Hades?”

Tôi khó hiểu gật đầu.

Biểu cảm của nàng so với tôi còn kỳ lạ hơn, muốn nói lại thôi: “Ngài còn nhớ Semene 5 không, con gái anh trai Cadmus 6 của tôi”.

“Mẹ của Dionysus 7 “.

Tôi nhìn nàng: “Làm sao, ta từng xúi giục nàng, nói nếu Zeus thật sự thích nàng, sẽ để cho nàng nhìn thấy đáng về thần linh của mình. Sau đó nàng thật sự tin tưởng, người phạm sao có thể chịu được sức mạnh của thần linh, nàng bị đạo sấm sét của Zeus thiêu sống... Không sai, ta đều nhớ rõ ràng tất cả những việc này, mỗi một người đàn bà chết dưới tay ta, ta luôn nhớ rất rõ. Người muốn nói cái gì?”.

Nàng thấp giọng nói: “Vì nàng, tôi từng rất oán hận ngài, cho nên suốt một thời gian dài, tôi cố ý lấy lòng Zeus, ở trước mặt ngài ấy nói xấu ngài, muốn ngài ấy chán ghét ngài”.

Tôi cười lạnh: “Không quan trọng, bất kể có chuyện này hay không, hắn đã sớm chán ghét ta. Hơn nữa vì chuyện của người đàn bà kia, từ thần kiên trì đối đầu với ta mấy ngàn năm cũng không chán nản. Làm sao, người cũng muốn nhúng tay vào chuyện này?”

Nàng thở dài: “Đều là chuyện đã qua, bất luận thế nào, đều là do nàng cướp chồng của ngài trước, còn ham hư vinh mới dẫn đến kết cục như vậy...”.

“Cái gì gọi là cướp chồng của ta” Tôi cay nghiệt nói, “Người cũng thật coi trọng nàng ta, một người ngu xuẩn, dốt nát! Nàng chẳng qua chỉ là một thứ đồ chơi của Zeus mà thôi! Không kẻ nào có thể cướp Zeus đi, bởi vì hắn không yêu ai, hắn chỉ yêu chính bản thân mình!”

Europa yên lặng nhìn tôi, tôi luôn cảm thấy nàng biết chuyện gì đó mà tôi không biết, nhưng nàng không muốn nói ra.

“Thật xin lỗi Hera, tất cả đều bởi vì khi ấy tôi còn trẻ nên mới làm ra những chuyện này”.

Nàng nhẹ giọng nói, sau đó xoay người đi về phía hai con trai của mình. Bọn chúng cảnh giác nhìn tôi, tràn đầy sự đề phòng, rồi từ từ biến mất trong sương mù.

Tôi ra sức cắn môi dưới, trong lồng ngực đau đớn, sự xuất hiện của Europa khiến cho tôi nhớ lại rất nhiều chuyện không vui. Đã từng có rất nhiều người đàn bà trẻ đẹp giống nàng xuất hiện ở bên cạnh Zeus, cười nhạo tôi, thương hại tôi, cảm thông với tôi. Tôi là Hera, đường đường là thần hậu, cai quản tất cả nữ thần trên thế giới này, nhưng lại bị một người phạm coi thường! Đây một việc nhục nhã đến nhường nào!

Nhớ tới lúc trước có một lần gặp Europa, từ phía xa, đứng ở trên đám mây, nhìn nàng làm nũng với Zeus, vui vẻ tung hoa tui lên người hắn, bên cạnh là hai đứa trẻ còn chưa biết đi. Tôi không muốn thừa nhận, nhưng sự ghen tuông kia thật khiến cho bạn điên khùng. Tôi hận tất cả các sinh vật làm cho Zeus thâm tình mỉm cười, tôi hận tất cả đàn bà dụ dỗ hắn khiến hắn càng ngày càng lạnh nhạt với tôi. Dưới sự dẫn dắt của ngọn lửa ghen tuông, tôi làm ra rất nhiều chuyện đáng sợ, hai tay dính đầy máu tanh. Mà tất cả những việc này cũng không xoay chuyển được Zeus, càng khiến hắn càng lúc càng cách

xa tôi.

Bây giờ, dường như Europa đã thoát ra khỏi quá khứ, hoàn toàn được giải thoát. Nhưng còn tôi, tình yêu của tôi, hận thù của tôi, nỗi tuyệt vọng và thống khổ của tôi, lúc nào mới có thể kết thúc?

Lắc đầu, không muốn suy nghĩ đến những việc này nữa. Trước mắt tôi còn chuyện quan trọng hơn cần phải làm.

“Đi thôi, Hermes. Đừng có nhiều chuyện”.

Hắn không biết từ góc nào vùn vụt bay ra, rất cung kính gặp người: “Điều đó là đương nhiên”.

Đi được một đoạn, bất chợt tôi nghĩ đến một chuyện: “Europa có yêu Zeus không?”

Tôi cảm thấy là có, bởi vì tôi có thể nhìn thấy từ trong mắt nàng.

Zeus thật sự là một tên khốn, nhưng chỉ cần hắn sẵn lòng, lúc ở cùng hắn bạn sẽ quên hết mọi thứ, cho rằng mình là người đàn bà hạnh phúc nhất, hắn luôn có năng lực như vậy.

Đàn bà tốt luôn dễ dàng thích đàn ông xấu, từ xưa đến nay, chưa bao giờ thay đổi. Có thể nói tôi chưa bao giờ là người đàn bà tốt, vậy tại sao vẫn đối với đàn ông xấu nhớ mãi không quên chứ? Rõ ràng có một người đàn ông tốt hơn hắn trăm ngàn vạn lần đang tồn tại.

Cho dù là thần cũng không giải thích được vấn đề này, khó trách Aphrodite lớn tiếng tuyên bố ả ta mới là vị thần mạnh nhất.

Chú thích:

1. Cầu Nại Hà: cây cầu ở Địa ngục thứ 10 (Thập Điện Chuyển Luân Vương) là ranh giới cuối cùng của Địa ngục, đi qua cầu này, linh hồn sẽ được chuyển đến Phong Đô, là nơi đầu thai chuyển kiếp.

2. Các nhân vật trong truyện cổ tích nàng Bạch Tuyết và bảy chú lùn.

3. Rhadamanthus: con trai của Zeus và Europa, một trong ba thẩm phán của Âm Phủ cùng với Minos và Aeacus, Aeacus chịu trách nhiệm xét xử người châu Á, Rhadamanthus chịu trách nhiệm xét xử người châu Phi, Minos chịu trách nhiệm xét xử người châu Âu. Khi gặp ý kiến bất đồng, Aeacus và Rhadamanthus sẽ đưa ra các ý kiến đầu tiên, sau đó Minos sẽ đưa ra phiếu quyết định.

4. Quỳnh Dao: (sinh ngày 20 tháng 4 năm 1938) là nữ nhà văn, biên kịch, nhà sản xuất người Đài Loan chuyên về tiểu thuyết lãng mạn dành cho độc giả nữ.

5+7. Theo thần thoại Hy Lạp, Semene là con gái Cadmus, cháu gái Europa, người tình của Zeus. Zeus vô cùng cưng chiều nàng thậm chí còn thề với sông Styx là hứa sẽ thỏa mãn mọi yêu cầu của nàng. Hera đã vô cùng ghen tuông, đóng giả làm một người bạn thủ thi với Semene rằng nếu Zeus yêu nàng thì sẽ đến với nàng trong hình dáng của một vị thần. Nàng đã tin tưởng và yêu cầu Zeus làm như vậy. Vì lời hứa với Styx, Zeus đành phải hiện hình và những tia sấm sét xung quanh thần đã thiêu sống Semene. Khi ấy, Semene đang mang thai Dionysus. Zeus đã lấy bào thai trong bụng Semene ra và đặt vào trong đùi mình để tiếp tục nuôi tiếp. Sau này Dionysus trở thành một trong mười hai vị thần trên núi Olympus, là vị thần bảo hộ cho nghề làm rượu nho và tiệc tùng.

6. Khi Europa bị Zeus bắt cóc, vua Agenor đã sai Cadmus đi tìm em. Cadmus đã đi tìm kiếm em gái và thề rằng sẽ không trở về nếu không tìm được nàng, nhưng không bao giờ tìm được. Quá mệt mỏi, ông đã xin lời khuyên của thần Apollo để tìm một chốn nương thân và thần đã chỉ dẫn cho ông đến một vùng đất xa xôi không một bóng người. Gia nhân của Cadmus trên đường đi tìm nguồn nước đã bị một con rồng bảo vệ mùa xuân của Ares giết chết. Cadmus đã chiến đấu với con rồng và giết chết nó. Sau đó ông được Athena chỉ bảo rằng hãy nhô một cái răng rồng vớt xuống đất. Từ chiếc răng sinh ra một đội quân, rồi đội quân đó xông vào chém giết lẫn nhau và khi chỉ dừng lại khi còn năm người sống sót. Năm người này đã giúp Cadmus lập thành Thebes bảy cổng, một thành phố của Ai Cập. Còn về Cadmus, vì tội giết rồng của Ares, ông đã phải làm việc phục vụ cho Ares tám năm còn về con rồng được thần Zeus đưa lên trời làm chòm sao Thiên Long. Sau này, ông đã bắt đầu một vương triều mới và Ares đã gả con gái mình là Harmonia cho Cadmus. Tại lễ cưới, dù được tổ chức tại Thebes, tất cả các vị thần đều có mặt, Harmonia nhận được quà cưới là một peplos từ Athena và một sợi dây chuyền từ Hephaestus. Nhưng từ sau khi ông giết con rồng thiêng mọi nỗi bất hạnh khủng khiếp đã bắt đầu đeo bám gia đình ông. Qua đau khổ, Cadmus đã quỷ xuống tạ tội với thần linh vì tội giết con rồng và sau đó ông cũng hóa thành con rắn. Harmonia cũng xin hóa thành rắn theo chồng mình.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Suốt chặng đường còn lại tôi không hề nói bất cứ chuyện gì, một màn các chuyện cũ quay trở lại khiến cho tôi hoảng hốt. Nhân cách của Hera và nhân cách của Hàn Tiểu Nhạc thay nhau xuất hiện, làm cho mạch suy nghĩ chỉ là một mảnh hỗn loạn. Nếu không phải nhiều lần Hermes kéo tôi, chỉ sợ tôi mơ màng màng ngã xuống Lethe uống một bụng đầy nước. Thật may là tiếp theo không có gặp bất kỳ vị thần hay yêu quái cản đường nào, nơi này là địa

bàn quản lý của thần ngủ, tất cả các sinh vật mạng tâm tư trái với quy luật sẽ phải ngủ, vĩnh viễn không bao giờ tỉnh lại. Nếu như tôi không phải thần hậu, sợ rằng giờ phút này sớm đã ngủ bất tỉnh nhân sự.

Không biết tại sao luôn cảm thấy vô cùng lo sợ, tựa như trước mắt sắp có chuyện không tốt phát sinh. Ở Âm Phủ tôi không có kẻ thù, nghĩ tới nghĩ lui chỉ có Đông Tà. Quay đầu nhìn lại, Hermes đang thông thả chậm rãi bay, tôi không nhận được mở miệng thúc giục: "Nhanh lên, nếu không sẽ không kịp mất".

Hermes nhìn tôi, biểu cảm hết sức cổ quái. Giấy có cánh vỗ lên mấy cái, bay đến bên tôi. Trước khi tôi còn chưa nổi giận, hắn đã thông dong điềm tĩnh mở miệng: "Thật sự ngài muốn cứu người phạm kia".

"Nói nhảm, người cho là ta ăn no căng bụng không có chuyện gì làm nên cất cổ chơi sao!"

Hắn sờ sờ mũi: "Ta cảm thấy quả thực ngài rất lo lắng, nhưng lo lắng chưa đủ".

Thấy lòng mảy tôi dựng lên có dấu hiệu bắt đầu nổi giận, hắn khoát tay: "Đầu sao, nhìn qua thần sắc của ngài không giống như đang lo lắng, còn tranh cãi cùng người đàn bà trước đây ngài ghen ghét. Dĩ nhiên, chúng ta đều biết, khi linh hồn của người phạm kia đến Âm Phủ, kết quả xấu nhất là không ngoài việc bị xóa sạch trí nhớ sau đó bị đưa đi chuyển thế. Tất cả số mạng của người phạm đều như vậy, đây là quy luật hắn phải tuân theo. Nhưng mà, xin thứ lỗi cho tôi nói thẳng, dường như ngài chẳng qua lo hắn có hay không bị đối xử đặc biệt dẫn đến cuối cùng không thể chuyển thế, nhưng không hề để ý đến việc hắn bị xóa trí nhớ".

Vị thần truyền tin sống mấy ngàn năm mà mặt mũi vẫn giống y hệt thiếu niên tuyệt đối không có thiện chí với tôi: "Thật ra thì, ngài đang cố ý trì hoãn thời gian. Bởi vì từ thời khắc ngài lấy lại trí nhớ của Hera, tình yêu của ngài đối với hắn cũng tàn lụi theo. Ngài không thể nào lấy thân phận một người đàn bà chưa lập gia đình để yêu hắn, nhưng ngài lại cảm thấy thiếu nợ hắn, có lỗi với hắn, không cách nào chủ động nói cho hắn sự thật. Cho nên, bây giờ không phải rất tốt sao, hắn không có trí nhớ, ngài không cần phải lựa chọn, nói cho hắn biết sự thật tàn nhẫn, tất cả mọi vấn đề đều được giải quyết".

Hắn tôi phải lập tức phản bác hắn, tôi nên phải cây ngay không sợ chết đứng nói bây giờ không có nghĩ như vậy, nhưng mà một khắc kia tôi lại không dám nhìn thẳng vào ánh mắt giảo hoạt của Hermes. Hắn có thể lấy được tín nhiệm của Zeus, cũng không phải chỉ dựa vào miệng lưỡi. Hắn là người bảo hộ ăn trộm và lừa gạt, rất giỏi nói dối. Cho nên, hắn có thể nhìn thấu tất cả lời nói dối không phải sao?

Tôi không hề nghĩ tới rời khỏi Đông Tà, nhưng quả thực tôi vì chuyện này mà phiền não. Dù là thật sự làm người phạm, tôi có thể cùng anh ấy ở chung một chỗ cũng chỉ là mấy thập niên ngắn ngủi, đối với một vị thần mà nói, quá ngắn ngủi, thoáng cái trôi đi mất. Cuối cùng anh ấy sẽ chết đi, mà tôi vẫn còn sống, hơn nữa đối với anh ấy vĩnh viễn mạng nổi nhớ nhưng cùng phản bội hôn nhân, xấu hổ tiếp tục sống.

Dù ngoài miệng tôi nói không muốn làm thần, nhưng mọi người đều biết, kia chỉ là nói mà thôi, vĩnh viễn không bao giờ trở thành hiện thực. Cho dù bề ngoài giống loài người như thế nào đi nữa, nhưng thực chất bên trong tôi không phải là người phạm. Tôi ý thức được rằng làm một người phạm quả thực rất tốt, nhưng không có nghĩa là có thể mãi mãi chịu đựng mình co rúc trong cái thân xác yếu ớt nhỏ bé, mất đi tất cả thần lực, tuân theo ý trời, đem vận mệnh của mình giao cho cái đám thần linh tự cao tự đại coi người phạm như rác rưởi.

Mà tôi cũng là một kẻ chủ chốt trong đám thần linh tự cao tự đại kia. Tôi nguyện ý làm người phạm sống trọn vẹn hết kiếp này, nhưng tôi muốn giống như người phạm sa vào nỗi khổ của chuyển thế. Ở trong bóng tối của Âm Phủ ni non gào thét, sẽ khiến tôi phát điên mất.

"Ngài không trả lời câu hỏi của ta, ta coi như là ngài ngầm chấp nhận. Hera, bởi vì ngày thường ngài đối với ta cũng không tệ, nên ta khuyên ngài một câu. Chớ nên tiếp tục nữa, bất luận cuối cùng thế nào đi chăng nữa, ngài cũng phải trở về Olympus".

"Ta đã nhìn thấy cửa phòng xét xử rồi".

Giả vờ coi như không biết hắn đang nói gì, tôi nhìn thấy cung điện màu đen cao ngất ở phía xa, lăm lăm nói.

"Vô luận như thế nào, bất kể ta nghĩ ra sao, số mệnh của Hà Cảnh Đông cũng bởi vì liên quan tới ta mà bị ác ý sửa đổi, hắn sẽ không chết sớm. Không cần để ý đến việc có yêu hay không, ta phải giúp hắn sống lại, bởi vì đây là ta nợ hắn".

Nói xong, không quan tâm đến hồi đáp của Hermes, nổi gió bốn phía, nhanh chóng bay về phía trước. Khi bay được một đoạn khá xa, vẫn còn nghe thấy tiếng của hắn vọng lại từ phía sau.

"Thương hại và áy náy không phải là tình yêu, Hera, mong ngài đừng có nhầm lẫn mối quan hệ giữa hai người, bây giờ quay lại vẫn còn kịp".

Nhưng tôi đã đẩy cánh cửa phòng xét xử, cánh cửa nặng nề khép lại sau lưng, âm thanh của hắn bị ngăn cách bên ngoài, lặng lẽ không tiếng động.

Căn phòng rộng lớn trống rỗng, không nhìn thấy người xét xử, cũng không nhìn thấy quỷ chờ xét xử. Khó hiểu đi một vòng, không có bất kỳ cái gì xảy ra, linh hồn Đông Tà cuối cùng nhất định phải tới nơi này. Thế giới tự nhiên cũng tự nó có quy luật. Nếu như vị thần rất mạnh, có thể dùng tay sửa đổi một ít, nhưng muốn công khai nghịch chuyển quy luật, sẽ bị số mệnh phản lại. Đông Tà vốn không phải chết vào lúc này. Tôi nhìn thấy số mạng trên người anh ấy bị cưỡng ép cắt đứt, liền biết có người động tay chân bên trong. Cứ coi như do chính Zeus làm, cũng không có khả năng cưỡng ép mang một linh hồn từ Âm Phủ đi. Hades tuyệt đối sẽ không cho bất kỳ vị thần nào làm loại chuyện này.

Tôi ngơ ngàng, không biết rốt cuộc đang có chuyện gì xảy ra. Nếu như linh hồn Đông Tà không ở nơi này, thì còn có thể đi đâu chứ?

Hóa ra thần linh cũng không phải toàn năng.

Đang đứng gần người tại chỗ, bỗng nhiên nhìn thấy bên cạnh xuất hiện một bóng người lướt qua thật nhanh. Khi tôi đuổi theo, chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng. Nhưng dù chỉ là bóng lưng tôi cũng tuyệt đối không nhìn lầm, nhất định là Đông Từ. Rất nhiều lần ở ban công nhìn anh ấy rời đi, tư thế dáng đi của anh ấy đối với tôi vô cùng quen thuộc.

"Đông Từ, dừng lại, dừng lại! Anh muốn đi đâu?"

Không kịp suy nghĩ tại sao Đông Từ bỗng nhiên xuất hiện, tôi rất sợ sau khi anh ấy chạy ra ngoài sẽ biến mất, vội vội vàng vàng đuổi theo. Nhưng anh ấy không quay đầu lại, vẫn chạy thật nhanh. Bây giờ anh ấy là quý, không cần dùng chân, muốn chạy như thế nào đều được.

"Hà Cảnh Đông, anh đứng lại đó, có nghe thấy không, em bảo anh đứng lại".

Chẳng lẽ anh ấy đã uống nước sông Lethe quên mất tôi là ai sao? Trong lòng nghĩ như vậy, vốn cho rằng sẽ bị thương thống khổ, nhưng không ngờ tôi lại cảm thấy nhẹ nhõm, không khỏi có chút chán ghét.

Hóa ra Hermes nói không sai, tôi luôn mồm luôn miệng nói mình phải sống cuộc sống người phạm Hàn Tiểu Nhạc, kết quả trong xương tủy vẫn là nữ thần Hera tùy hứng ích kỷ. Bất kể người khác đối với tôi vô cùng tốt, tôi đều cảm thấy đây là chuyện đương nhiên không chút nghi ngờ nào. Vì tôi, Hà Cảnh Đông gặp tai bay họa gió mà chết, nhưng trong thâm tâm tôi lại mong anh ấy uống nước sông Lethe rồi giúp anh ấy sống lại quay trở về, như vậy sẽ không phải mở miệng làm người ác, anh ấy tự nhiên sẽ quên tôi.

Muốn ỏi mưa một trận, tôi không muốn cũng phải thừa nhận, suy nghĩ của Hera chính là như vậy. Lúc nàng nhìn thấy thi thể của Hà Cảnh Đông đã toan tính tốt mọi thứ, truyền đi có thể lấy được tiếng tăm tốt, mọi người sẽ nói nàng là người trọng tình nghĩa, không hổ là nữ thần đại diện cho lời thề hôn nhân trung thủy.

Trời ơi, tại sao tôi có thể là một người đàn bà như vậy?

Nghĩ thì cứ nghĩ, tôi vẫn đuổi theo người đang chạy không ngừng phía trước, rốt cuộc lúc đi tới bờ sông Acheron, anh ấy cũng dừng lại. Quý hồn không thể đi qua bờ sông chia cắt hai giới âm dương.

"Dừng tới đây".

Anh ấy quả quyết nói, vẫn y như cũ quay lưng với tôi.

"Đông Từ, anh làm sao vậy? Là em, Hàn Tiểu Nhạc, em đến để đưa anh về nhà, anh không nhận ra em sao?"

Cổ nén bất an trong lòng, dưới trạng thái không có ý thức, tôi ngấm ngấm tính kế anh ấy. Hera là một người đàn bà độc ác mưu mô nhưng không có nghĩa là nàng không sợ hãi khi đối mặt với chỉ trích. Vừa nghĩ tới ngay giây phút sau có thể bị Đông Từ chất vấn, tôi xấu hổ ngay cả ngón đầu cũng không dám, giọng nói run run.

"Hàn Tiểu Nhạc" Anh ấy chậm rãi nói, giọng nói lạnh như băng. Cả đời này tôi chưa bao giờ nghe thấy anh ấy dùng loại giọng điệu này nói chuyện với tôi. Anh ấy luôn ôn nhu, hòa nhã, vĩnh viễn kiên nhẫn bao dung mọi tội xấu của tôi. Không sai, người phạm Hàn Tiểu Nhạc kế thừa hoàn mỹ tính cách nóng nảy của Hera, hơn nữa não còn ngẩn, thích ăn giấm chua, hay kiểm tra điện thoại của anh ấy. Nhưng anh ấy chưa bao giờ tức giận, ngược lại còn rất vui vẻ, cảm thấy đó là chứng minh tôi yêu anh ấy.

Tôi rùng mình, bất động đứng im tại chỗ, không dám tiến lại gần anh ấy.

"Nữ thần tôn kính, nữ thần vĩ đại, ngài đứng là tốt bụng".

Anh ấy gượng cười đau khổ, nhìn nước sông đang chảy cuộn cuộn, không quay đầu lại.

"Làm một người phạm hèn mọn, bị ngài xem thường giống như con kiến, lại vọng tưởng nói chuyện kết hôn với ngài, trở thành chồng của ngài, còn khoe khoang rằng sẽ khiến ngài hạnh phúc, chắc hẳn khiến cho người cười thầm trong lòng đến chết đi sống lại, cảm thấy tôi không biết tự lượng sức mình".

"Em không có! Em không có, em thật... Không có mà".

Càng nói càng nhỏ, tôi chợt dạ, tôi thật sự có không nghĩ như vậy sao? Tôi thật sự không nghĩ tới, nữ thần và người phạm, căn bản là không thể vĩnh viễn ở cùng một chỗ sao?

"Ngài đã có chồng, ngài đã kết hôn, ở đây tất cả mọi người đều biết". Anh ấy bình tĩnh nói, "Vậy tôi được coi là cái gì, là thú vui tiêu khiển lúc nhàn rỗi của nữ thần sao? Không biết biểu hiện của tôi có khiến cho nữ thần hài lòng không?"

Tôi che mặt, thống khổ không chịu nổi, trái tim thật sự muốn nổ tung. Mỗi câu anh ấy nói ra đều như đánh một roi xuống người tôi.

"Anh có tin hay không, thời điểm không có trí nhớ của Hera, em thật sự muốn sống cùng anh, chẳng qua là em... quên mất.. Hóa ra em đã sớm kết hôn..."

Những lý do nói ra chính tôi cũng cảm thấy quá nực cười, tôi quá ngạo mạn, chỉ nghĩ đến cảm nhận của bản thân, nhưng chưa bao giờ cân nhắc đến ý kiến của Đông Từ. Anh ấy chỉ là một người phạm, nhưng anh ấy cũng có tự tôn của mình. Một người đàn ông bình thường nếu biết hóa ra hôn thê của mình đã sớm là vợ của người khác, là mẹ của người khác, toàn bộ thế giới đều biết cuộc hôn nhân của nàng, anh sẽ nghĩ như thế nào chứ?

"Em có yêu anh không, Tiểu Nhạc?"

Đông Tử thấp giọng hỏi. Tôi muốn mở miệng, muốn trả lời: "Yêu". Nhưng nói ra chữ này, nhất định chính là một sự sỉ nhục. Tôi làm sao có thể lấy thân phận đã là mẹ của mấy đứa con nói tiếng yêu với một người đàn ông không phải chồng mình? Tôi là nữ thần bảo hộ lời thề hôn nhân, tôi không thể nào làm trái với sự thiêng liêng của hôn nhân.

"Thật xin lỗi, nhưng mà, khi đó, lúc em không nhớ gì cả, em thật sự muốn sống cùng anh. Dù là sau đó, em cũng chưa từng nghĩ muốn làm thần mà vẫn muốn làm người, tiếp tục sống cùng anh".

Chưa bao giờ tôi hạ khí thế đối với bất kỳ ai, nếu bị ai bắt gặp, nhất định sẽ cho là tôi điên rồi.

"Làm thế này được không? Tiểu Nhạc, nếu anh nói, anh yêu em, không muốn mất đi em, em có nguyện ý ở cùng anh không? Chúng ta không trở về mặt đất, ở lại Âm Phủ, coi như là em... Hẳn cũng không thể làm gì được".

Đông Tử bình tĩnh nói, tôi sửng sốt.

Ở lại? Làm một người chết? Vĩnh viễn ở lại Âm Phủ?

"Em không muốn sao?"

"Em... Anh để cho em suy nghĩ một chút, để cho em suy nghĩ một chút..."

Tôi khó khăn trả lời.

Anh ấy bỗng nhiên cười lạnh.

"Suy nghĩ sao? Không cần suy nghĩ, có những lời này là đủ rồi, nếu không phải chính tai ta nghe được, ta cũng vĩnh viễn không tưởng tượng được. Vợ của ta, thần hậu của ta, chị gái vô cùng kiều ngạo không bao giờ cúi đầu của ta, cũng sẽ thống khổ vì tình yêu, ai có thể tin! Nói cho ta, ai có thể tin!"

Tôi lui về phía sau, cảm thấy hít thở thật khó khăn: "Zeus, là người, người biến thành dáng vẻ của anh ấy..."

Hắn quay đầu lại, toàn thân tỏa ra ánh sáng vàng chói mắt, trong nháy mắt ngay cả nơi vĩnh viễn không có ánh sáng mặt trời như Âm Phủ được chiếu sáng như ban ngày. Trong ánh sáng, tôi nhìn thấy trong con mắt màu xanh da trời bùng cháy hừng hực lửa giận, quanh thân sấm chớp rền vang, thiếu rụi mọi thứ xung quanh hắn.

"Đúng, nếu không làm sao ta có thể nghe được lời nói thật lòng của nàng, Hera, người vợ thân ái của ta! Từ khi nào nàng có thể vì một nam nhân mà khóc suốt mướt như vậy, thậm chí không do dự buông bỏ vị trí thần hậu mà ở lại Âm Phủ. Ta cho nàng thời gian, để cho nàng giải quyết hết việc này, rồi trở về bên cạnh ta. Chứ không phải để cho nàng cùng loài người hèn mọn nói chuyện yêu đương sinh lý tử biệt.

"Đông Tử đâu! Người đã làm gì linh hồn anh ấy?"

Tôi thét lên hỏi.

Hắn cười nhạt, thoáng một cái đã bước đến trước mặt tôi, bắt lấy cảm tôi.

"Cục cưng, nàng đang lo lắng sợ rằng ta giết hắn, hoàn toàn hủy diệt hắn sao? Sẽ không, ta không phải là người tàn nhẫn như vậy. Chỉ là hắn nên đến nơi hắn cần đến, nàng vĩnh viễn đừng hòng gặp lại hắn. Ồ, nhìn dáng vẻ của nàng kia, chẳng lẽ nàng hận ta, bởi vì ta để cho tình phụ của nàng hoàn toàn cuốn xéo sao? Hera, bắt kẻ những nữ thần khác làm những cái gì, nàng cũng vĩnh viễn không được tìm người đàn ông khác, không bao giờ! Ta không bao giờ cho phép nàng làm loại chuyện này!"

"Dựa vào cái gì, trước kia người có vợ mà vẫn lên lút cùng tình nhân làm cái gì chứ, không phải bất luận từ trước cho đến nay người vẫn vậy sao! Đó bắt quá chỉ là một người thôi! Chỉ là một người phạm thôi!"

Hắn dữ tợn cười, không còn là kẻ ngồi trên ngai vàng của thần vương, mà ngược lại giống một con dã thú hung hãn. Tôi hoảng hốt suy nghĩ, đã bao lâu rồi không nhìn thấy hắn cười như vậy? Hắn chưa bao giờ là vị thần ôn nhu nho nhã. Quyền lực và ngai vàng đều do hắn đoạt được từ máu và lửa chiến tranh, hắn đập lên vô số sinh mạng và thi thể mới đi được tới hôm nay. Hắn là hoàn toàn là một vị thần thích giết chóc bạo lực và chinh phục.

Cho nên hắn mới có thể ở trước mặt người khác đóng vai một vị thần vương uy nghiêm trang trọng, bởi vì hắn biết rất rõ ràng, mình là một vị thần như thế nào.

"Chỉ bằng việc nàng là người duy nhất ta thừa nhận, là nữ thần ngồi lên ngai vàng của thần hậu. Ta không cho phép nàng chà đạp lên uy quyền của thần vương, vĩnh viễn tuyệt đối không".

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Không có kẻ nào có thể phản kháng lại con thịnh nộ của Zeus, kể cả tôi. Rất khó khăn gượng gạo duy trì không ngã xuống. Trong nháy mắt thật sự tôi rất sợ, chỉ cần hấn mong muốn, hấn có thể làm bất cứ chuyện gì đối với tôi, sẽ không có vị thần nào cầu xin sự tha thứ, mà cũng không có vị thần nào kháng nghị nói như vậy là không công bằng. Hấn là thần vương, vạn sự vạn vật phải xoay quanh ý muốn của hấn. Trong thế giới của hấn không tồn tại sự công bằng. Lúc con người đối mặt với cuộc hôn nhân đổ vỡ, có thể thưa kiện với tòa án, mỗi người dựa theo lý lẽ riêng tranh luận đòi quyền lợi cho bản thân mình. Nhưng trong cuộc hôn nhân của tôi không thể tồn tại những việc này. Chỉ cần chống tôi mất hứng, có thể tùy ý thu hồi tất cả, tôi không có cách nào phản kháng, trừ khi tôi có thể mở ra một cuộc chiến quyền lực lần nữa. Không thể nói đùa, nếu loại chuyện này dễ dàng như vậy, Zeus đã bị các vị thần không phục tùng hấn đánh đổ mười ngàn lần rồi.

Chúng tôi đều không phải loài người, cho nên tất cả luật pháp chuẩn mực không thể áp dụng lên người chúng tôi. Ít nhất dựa theo chuẩn mực của loài người, vì bảo vệ hôn nhân của chính mình, mà có thể đoạt sinh mạng của người khác, không thể tha thứ được thì phải? Không có bất cứ kẻ nào trách cứ tôi không nên tôn thương những cô gái vô tội đáng thương kia, thậm chí ở thời điểm tâm tình của tôi tốt có thể tha cho các nàng một mạng, các nàng còn cảm kích quý xuống hôn vấy tôi. Những đứa trẻ bị tôi đuổi giết hăm hại đến tan cửa nát nhà, cuối cùng vẫn phải cúi đầu trước tôi, nở nụ cười đối trả thế quen hết tất cả thù oán khi xưa.

Đầu tiên chúng tôi là Zeus và Hera, thần vương và thần hậu, sau đó mới là vợ chồng, đại đa số thời điểm, tôi nhớ là chúng tôi đều quên mất điều này.

"Làm sao vậy, Hera, nàng oán hận ta sao? Bởi vì ta đẩy linh hồn tình nhân của nàng không biết tới nơi nào sao?"

Zeus thấy tôi một mực không nói, châm chọc hỏi, cổ tình kéo dài chữ "Tình nhân", chắc hấn bây giờ ngoại trừ tràn đầy sự tức giận vì bị lừa dối, trong lòng hấn cũng có một chút vui vẻ. Bởi vì trong vô số lần cãi vã, lúc tôi trách cứ hấn thường dùng một lý do đơn giản nhất "Ta không bao giờ phản bội hôn nhân, ngươi có thể làm được như vậy sao!" Bây giờ thì hay rồi, hấn thấy tôi rút cuộc cũng công khai, mọi người sẽ cùng nhau hòa vào phi nhố tối.

"Ngươi vẫn chưa trả lời ta, rút cuộc ngươi đã làm gì anh ấy? Nếu ngươi dám làm tổn thương anh ấy, ta tuyệt đối sẽ không tha thứ cho ngươi".

Tôi vô cảm trả lời, hấn tròn mắt nhìn tôi, cười khó tin.

"Tha thứ cho ta! Tha thứ cho ta? Thật không hổ danh là nàng, Hera, cho dù là vậy nàng cũng không chịu cúi đầu, không cầu xin ta tha thứ. Có những lúc ta thật sự hoài nghi, rốt cục trái tim nàng làm bằng cái gì, cúi đầu trước ta là chuyện còn khó hơn cái chết đúng không! Nàng vĩnh viễn đều như vậy, vĩnh viễn cao cao tại thượng không bao giờ sai. Trừ quyền lực, địa vị, nàng còn để ý cái gì nữa? À, đúng rồi, thiếu chút nữa ta quên mất, vì người phạm kia, nàng đều không cần những thứ này, thật là một tình yêu vĩ đại, vô cùng vĩ đại!"

"Tại sao phải cúi đầu. Đối với ta chuyện như vậy người làm rất nhiều lần nhưng ngươi có dừng lại không? Coi như ta rất yêu những người khác, nhưng ta cũng chưa bao giờ trèo lên giường của hấn, càng không cùng hấn ta sinh ra một đồng con riêng".

Tôi chanh chua nói, biết rõ như vậy kết quả chỉ càng đổ thêm dầu vào lửa, nhưng chỉ cần đối mặt với Zeus, mọi bình tĩnh và lý trí của tôi đều biến mất trong nháy mắt, càng nhìn thấy hấn nổi giận đùng đùng, tôi càng cảm thấy sáng khoái.

"Cho đến bây giờ ta chưa bao giờ vì tình nhân nào mà tự sát. Càng không vì tình nhân nào mà ngay cả chút tự tôn cuối cùng cũng không cần. Nếu ta không cần nàng lại, nàng sẽ làm cái gì, vì một người phạm cúi đầu với Hades, ôm đùi hấn ta khổ sở khẩn cầu sao. Nàng là vợ ta, trừ ta ra, tuyệt đối không cho phép nàng được quý gối khom lưng đối với bất kỳ vị thần nào. Hera, ta ban cho nàng địa vị và quyền lực của thần hậu, không phải là để khiến ta mất sạch mặt mũi".

Hấn giận giữ đánh nát một khối nham thạch lớn, bên người sấm sét chói lóa bắn ra vang dội, trong nháy mắt, tựa hồ như tiếng gió không ngừng ghen ngào mấy vạn năm trong Âm Phủ cũng ngừng lại, trong con thịnh nộ của hấn mà hoảng sợ im lặng. Nếu không phải tôi hiểu rõ hấn, tôi thật sự sẽ cho là hấn đang ghen. Giống như hấn biết hết tất cả về tôi, tôi cũng biết tất cả về hấn. Chẳng qua đơn thuần hấn vì việc bản thân thua kém người khác mà then quá hóa giận, bởi vì hấn không cho phép mình thất bại trước bất kỳ kẻ nào, vĩnh viễn hấn phải là người thắng, vĩnh viễn phải khiến mọi sinh vật phải kính sợ.

Tôi yên lặng mà chống đỡ, đã đến mức này, nói gì cũng đều vô dụng, tâm tình vô cùng tồi tệ, không muốn cùng hấn nói chuyện. Đột nhiên cảm giác tất cả không có vấn đề gì, hấn muốn làm gì cũng được.

Hấn thấy tôi không trả lời, rút cuộc mất hết kiên nhẫn, tức giận giơ tay lên, nhưng cuối cùng lại đổi sang hướng khác, đánh ra một cái hố lớn cách tôi không xa. Cả người hấn bốc lên một luồng khói trắng, buông lời trách móc.

"Lần này ta sẽ không làm gì cả, nàng thích biến thành quỷ hồn chốn Âm Phủ, tốt lắm, nàng cứ ở lại nơi này mà sống cho tốt. Lúc nào suy nghĩ rõ ràng cầu ta tha thứ, lại lần nữa từ bên trong đi ra.

Tôi kinh ngạc nhìn hấn, hấn cười nhạt.

"Đúng, ta sẽ tha thứ cho nàng, giống như ban đầu ta lập lời thề với Styx, bất kể nàng làm cái gì ta cũng đều tha thứ, cho dù tất cả các vị thần ngay lập tức sẽ biết, vợ ta vì một người phạm mà tự sát để xuống Âm Phủ, ta vẫn sẽ tha thứ cho nàng. Cho nên, nhìn vào sự khoan hồng hiếm có này, tạm thời đừng xuất hiện trước mặt ta".

Hắn nổi giận dùng đũa nói xong, nổi lên một trận cuồng phong, vượn thẳng lên, đảo mắt đã biến mất, để tôi lại một mình, cảm thấy mọi việc phát sinh trước mắt giống hệt như một cơn ác mộng.

Nói thật, tôi không nghĩ rằng Zeus sẽ làm như vậy. Trước kia hắn cũng vì một ít chuyện mà tức giận với tôi, nhưng cuối cùng cũng không làm được gì cả, vì chỉ cần đưa ra chứng cứ chỉ trích hắn lại một lần nữa phản bội tôi. Giống như đại đa số đàn ông người phạm, hắn cũng sẽ chột dạ, xệ mặt dùng từ ngữ ngon ngọt dỗ dành tôi, nói rằng chẳng qua là nhất thời phong lưu, ở trong lòng hắn chỉ có mình tôi là người đàn bà hắn yêu nhất. Sau đó chúng tôi sẽ tạm thời sống chung hòa bình mấy ngày, cho đến khi bùng nổ trận cãi vã kịch liệt tiếp theo, tôi gào thét, hắn nổi giận dùng đũa, sau đó tùy tiện chạy đến một địa phương nào đó, tùy tiện tìm một nữ thần hay một người đàn bà nào đó, tìm ở chỗ các nàng sự thuận theo mà ở chỗ tôi chưa bao giờ có.

Thật nực cười, thời điểm chưa chính thức kết hôn với hắn, chúng tôi đều biết rõ nhau. Hắn biết tôi trời sinh tính tình đồ kỵ, tính khí nóng nảy. Còn tôi biết từ trước đến giờ hắn luôn phong lưu, đời sống thối nát đến mức độ cao nhất, mà chúng tôi kết hôn vẫn kết hôn, ban đầu rốt cuộc là cái gì đã khiến chúng tôi đưa ra quyết định như vậy? Cần thận suy nghĩ lại, tôi cũng không thể nhớ rõ lý do tại sao tôi lại yêu hắn. Chẳng lẽ tôi cũng bị mũi tên của thần tình yêu bắn trúng cho nên đầu óc trở nên mê muội?

Cho nên tôi rất bạch liên hoa nói một câu, vốn không muốn tổn thương bất kỳ người nào mới làm như vậy, tại sao kết quả lại khiến cho mọi thứ hỏng bét? Tôi mất đi Đông Tử, thậm chí không biết Zeus sẽ làm gì anh ấy. Vì tôi "Phản bội" mà Zeus tức giận, sợ rằng trong thời gian ngắn tôi dừng mong trở về mặt đất. Mặc dù chuyện trong nhà đã có an bài, tôi sẽ không lo lắng bố mẹ Hàn Tiểu Nhạc và mẹ Đông Tử sẽ phát hiện tất cả việc này. Nhưng tôi nghĩ đến bọn nhỏ, bọn chúng vốn không được Zeus cưng chiều, mà Zeus lại hay thích giận cá chém thớt. Vạ nhất vì tôi mà vô duyên vô cớ khiến cho bọn chúng bị Zeus mắng trước mặt chúng thần, mất hết mặt mũi. Ôi, trời đất, tôi là một bà mẹ ích kỷ, cho đến bây giờ tôi đều không nghĩ lo nghĩ cho bọn chúng. Sớm biết như vậy vừa rồi nên cúi đầu với Zeus, nói mấy câu xin lỗi.

"Hera"

Có người ở sau lưng thấp giọng gọi tôi. Tôi vội vàng lau nước mắt không biết từ lúc nào ngưng đọng nơi khóe mắt, cất giấu mọi yếu mềm. Vô luận thế nào, tôi đều không thể để cho bất kỳ vị thần nào thấy bộ mặt hối hận của mình. Zeus thường xuyên nói với tôi rằng lòng tự tôn ngưng kết thành quái vật, có lẽ lần này hắn thật sự không sai.

Người đàn ông mặc trang phục màu đen đi ra từ trong bóng tối, sắc mặt âm trầm đến đáng sợ. Nếu như đứng im, anh ấy sẽ cùng bóng tối xung quanh hòa thành một thể. Tôi có chút kinh ngạc tiến lên một bước, không nghĩ tới anh ấy lại chủ động rời cung điện của mình.

"Hades, không nghĩ tôi là ngài".

Nhìn một mớ hỗn độn xung quanh, tôi có chút ngượng ngùng, ho khan một tiếng: "Xin lỗi, đã khiến cho anh chê cười, còn đập phá đồ đạc nhà anh".

Anh ấy nhàu mày, giống như không nhận ra tôi: "Hera, em làm sao vậy, bị đá kích sao?".

"Không, em rất tốt, rất tốt, loại chuyện này, sớm đã trở thành thói quen, ngài không phải không biết".

Tôi qua loa phát phát tay, dù là toàn bộ thế giới đều biết tôi và Zeus lại lần nữa bất hòa, tôi cũng tuyệt đối sẽ không bao giờ thừa nhận trước mặt người thứ ba.

"Em nói xin lỗi với ta, từ lúc em ra đời đến nay, em chưa bao giờ nói hai chữ này".

Anh ấy quan sát tôi từ trên xuống dưới, ánh mắt u ám không rõ ràng, biểu tình nghiêm túc đến trình độ xơ xác tiêu điều. Nếu như đó không phải anh của tôi, nếu không phải từ nhỏ đến lớn chúng tôi cùng nhau lớn lên, tôi sẽ cảm thấy anh ấy thật khủng khiếp: "Ngài đã biết, em làm loài người hai mươi sáu năm, có thể có chút biến hóa nhỏ nhỏ".

"Em không phải rất xem thường loài người sao? Tại sao ta nghe thấy lời được lời đồn đãi rằng em vì một người phạm mà buông bỏ thân phận thần hậu, thậm chí không tiếc tự sát để tới Âm Phủ".

Anh ấy chỉ ra quá khứ của tôi, không nhìn được phát tay sửa chữa phục hồi tất cả những thứ đồ bị đánh hỏng, chậm rãi đi về phía trước: "Thậm chí ngay cả em cũng bắt đầu tìm tình nhân, không trách mấy năm nay người tự sát vì hôn nhân không thuận ngày càng nhiều".

"Bản lĩnh nói đùa của ngài một chút cũng không tiến bộ, vẫn nhạt nhẽo như vậy". Không muốn cùng anh ấy thảo luận về chủ đề này, tôi hít một hơi: "Vợ của ngài sao rồi? Trải qua lâu như vậy, các người vẫn còn ở riêng sao? Không phải em có ý gì, ngài không hổ là anh cả của Zeus và Poseidon, làm chuyện gì cũng giống y hệt nhau. Con gái của thần mùa xuân đấy, nàng sao có thể thích Âm Phủ. Nếu để ngài ở cung điện trên Olympus ngày ngày bị phơi nắng, ngài có thể vui vẻ được sao?"

Anh ấy ngay cả lông mày cũng không động một cái, phỏng đoán trừ tôi ra, toàn bộ thế giới cũng không có người thứ hai dám đối với chuyện năm đó của anh ấy có phát biểu bất kỳ bình luận nào. Đức hạnh cả đời của Hades rất tốt đẹp, nhưng không biết tại sao lại làm ra loại chuyện ngu xuẩn này. Tôi cảm thấy sẽ không có nữ thần nào muốn bị bắt tới Âm Phủ, gần như không thể lên mặt đất, không được phép gặp mẹ mình. Cũng bởi vì anh ấy là minh vương lên cho nên không ai dám nói bất kỳ điều gì, nếu đối lại là một vị thần khác, đã sớm bị nữ thần đất đai đẩy ra ngoài đánh chết.

"Đừng rảnh rỗi để ý đến việc của ta, hãy suy nghĩ bản thân nên làm sao cho tốt đi". Hades lạnh lùng liếc nhìn tôi, "Ta không hy vọng các người đánh nhau một đường từ Olympus xuống tới tận Âm Phủ, ban đầu vì chủ động né tránh tất cả những thứ này nên ta mới chủ động đến nơi này, vẫn không để cho ta yên tĩnh một chút sao".

"Ngài muôn đời là trai tơ, khó trách không của được cô nàng". Tôi thẹn quá hóa giận, trề môi nói.

Anh ấy khẽ lắc đầu: "Hera, xem ra em còn chưa ý thức được mình sai ở chỗ nào. Nhớ lại thời điểm chúng ta đều ở Olympus, em và Zeus không phải như vậy. Đến tận cùng là bắt đầu từ khi nào, ngoại trừ không ngừng cãi vã, tình cảm của các người biến mất từ lúc nào chứ?"

"Ồ, cái gì vậy, sao ngài bỗng nhiên biến thành chuyên gia tình cảm vậy. Là sao thì là như thế, chẳng qua em chỉ ở Âm Phủ lâu một chút thôi, anh quản chuyện của chúng em làm cái gì. Nhắc tới em còn muốn hỏi ngài, linh hồn của Hà Cảnh Đông rốt cuộc ra sao?"

Trên gương mặt tái nhợt của Hades không có nửa điểm cao hứng: "Hera, ta không muốn em và ta mắc phải cùng một sai lầm, suy nghĩ cho kỹ đi, tại sao, ban đầu tại sao em và Zeus lại biến thành như vậy, suy nghĩ cho kỹ một chút..."

"Còn có thể suy nghĩ cái gì. Đây là chuyện của em và hắn, ngài bớt xen vào chuyện của người khác đi. Bây giờ, chỉ cần nói cho em biết, linh hồn của Hà Cảnh Đông ở nơi nào! Rốt cuộc Zeus đã làm gì hắn".

Nóng nảy gào thét với anh ấy, tôi không nhớ lần luống cuống gần nhất là từ bao giờ. Bỗng nhiên nhìn gương mặt không gọn sóng của Hades thật đáng hận, anh ấy dựa vào cái gì mà chỉ chỉ trỏ trỏ tôi, anh ấy căn bản cái gì cũng không biết.

Anh ấy cũng không tức giận, bình tĩnh nhìn tôi, giống như nhìn một đứa trẻ đang tranh cãi vô lý, thậm chí còn có chút thương hại.

"Muốn đem linh hồn người phạm kia trở về sao? Rất đơn giản, Hera, cùng ta đánh cược một trận. Chỉ cần cuối cùng em thắng, ta sẽ đem linh hồn nhân loại kia trả lại cho em, tùy em xử trí".

Tôi kinh ngạc ngẩn đầu, người luôn chú trọng quy tắc như Hades lại có thể nói ra những điều như vậy sao, quả thực khiến cho người khác phải kinh ngạc. Ánh mắt đen tối của anh ấy luôn dọa người, không có bất kỳ tình cảm, khiến tôi không khỏi rung mình một cái.

Nhưng không có lựa chọn khác, tôi thiếu Hà Cảnh Đông một mạng, tôi phải đưa anh ấy về.

"Được, em đáp ứng ngài"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

"Hera, Hera, mau dậy đi, đừng ngủ nữa".

Trong lúc mơ màng dường như có người đang gọi tên tôi, hơn nữa giọng nói còn vô cùng quen thuộc. Cả người cứng đờ đau nhức, mở mắt ra nhưng lại không nhìn thấy bất kỳ thứ gì, khắp nơi tối đen như mực. Tôi đưa tay sờ quanh, kinh ngạc phát hiện mình đang ngủ trên một tảng đá lớn vừa cứng vừa lạnh.

...Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, tại sao tôi lại ở chỗ này? Án lên huyết thái dương, tôi đang cố nhớ lại tất cả mọi thứ lúc trước. Tôi nhớ là mình đang cùng Hades nói chuyện, sau đó anh ấy phát tay về phía tôi một cái, ngay lập tức đầu óc trở nên choáng váng...

"Hera, bây giờ là lúc nào mà còn đờ đẫn như vậy! Đi mau!"

Còn chưa kịp tỉnh táo sắp xếp mớ suy nghĩ đang cực kỳ rối loạn, một bàn tay đã nắm lấy cổ tay tôi, kéo thật mạnh. Tôi suýt bị kéo ngã, lao đảo nghiêng ngả bị thúc ép lùi về phía trước. Đi được một đoạn, phát hiện nơi đây hình như là một cái hang động, hơn nữa trong hang động tràn ngập một thứ mùi kỳ quái, giống như mùi thứ gì bị cháy rụi, cực kỳ hôi thối khó ngửi, tôi không nhận được bất cứ mùi thơm nào: "Thật là hôi thối".

"Cho nên mới bảo em chạy nhanh lên, nếu không chạy thì sẽ biến thành một trong những xác chết kia".

Bị kéo thất tha thất thểu đến một khúc quanh, mượn một vài tia sáng lộ ra từ nhám thạch trong kẽ hở, tôi nhìn thấy người đang kéo tôi như đang kéo một cái bao, gương mặt đỏ khiến cho tôi suýt chút nữa thét lên.

"Hades, có chuyện gì xảy ra với anh vậy? Tại sao lại mặc loại quần áo khô hôi này?"

Trong ấn tượng của tôi anh ấy luôn luôn bọc kín đến nỗi gió cũng không thổi lọt, không biết tìm được ở đâu phong cách như vậy, một hàng cúc chỉ chít cài khuy đến tận cằm, bên ngoài còn phải khoác chiếc áo choàng kéo lê trên mặt đất. Nhưng bây giờ lại nhìn thấy anh ấy mặc một bộ trang phục truyền thống đúng chuẩn Hy Lạp, nói cách khác là, màu trắng, quần cụt, lộ ra một bên bả vai, phía dưới thấy được bắp đùi, phía trên thấy được ngực. Những người khác mặc dĩ nhiên là rất bình thường, nhưng anh ấy là Hades đây! Khiến người ta phải nghi ngờ: "Không thể để làn da bị phơi nắng nếu không sẽ chắc chắn sẽ chết". Hades! Anh ấy mặc như vậy, rốt cuộc là cả thế giới này điên hay tôi điên rồi?

Nhưng dường như anh ấy không nghe thấy tôi đang nói gì, chỉ một mực kéo tôi chạy, tóc tai rối bời, mồ hôi đầm đìa.

"Bọn chúng rất nhanh sẽ đánh tới, những người khổng lồ Titans kia sẽ không bỏ qua cho chúng ta. Thưa lúc bọn chúng còn chưa tới, mau chóng đến nơi an toàn trước, Demeter và Poseidon đã đi cùng với Hestia, còn ta quay trở lại tìm em".

"Ngài đang nói cái gì vậy? Chờ một chút, nhìn qua thấy anh sao lại trẻ đi rất nhiều... Ô, tại sao tóc em lại dài như vậy?"

Đầu óc rối cuộc cũng tỉnh táo một chút, tôi phát hiện có điều gì đó không đúng, nhìn mặt Hades tuyệt đối không chỉ trẻ đi có mười tuổi, dĩ nhiên cũng có thể bởi vì liên quan đến anh ấy không có bị liệt mặt hơn nữa còn ăn mặc tương đối trẻ trung. Nhưng tóc tôi, nhớ từ sau khi kết hôn không có để tóc dài như vậy, nhưng bây giờ nó kéo dài quá đầu gối tôi, nhiều lần thiếu chút nữa khiến cho tôi suýt vấp ngã.

"Em đi trước đi, ta lập tức sẽ đuổi theo sau, đừng lo lắng, ta sẽ không có việc gì".

Anh ấy hỏi một đằng trả lời một nẻo.

"Không phải, Hades, đừng kéo em, em nhớ ra rồi, đây là buổi tối ngày xảy ra trận chiến của các vị thần, Zeus sẽ dẫn theo rất nhiều vị thần đánh tới đây, nhưng ngài đang làm cái gì vậy, tại sao tình cảnh này lại tái diễn? Thật xin lỗi, nhưng em không có tâm tình cùng ngài chơi loại trò chơi nhảm chán này".

"Đúng, đó là em trai của chúng ta, ta nhớ mẹ đã nói qua, hần tên là Zeus, em đi tìm hần đi, hần nhất định sẽ bảo vệ cho em".

Hades vẫn như cũ hỏi một đằng trả lời một nẻo, tôi bắt đầu cảm thấy không đúng. Sống quá lâu, thật là có nhiều chuyện cũng không nhớ rõ, bao gồm cả cái buổi tối tràn đầy giết chóc và máu tanh không biết bao nhiêu năm về trước. Chính cái buổi tối hôm ấy, em trai tôi đã giết chết bố tôi, đánh đổ sự thống trị của ông, trở thành thần vương thế hệ mới. Vừa mới bắt đầu tôi không nhớ lại nhiều như vậy, nhưng mà tất cả trước mắt giống như Hades biến ra một ảo ảnh giống hệt như trong ký ức đã sớm mờ nhạt của tôi. Nếu tôi nhớ không nhầm thì khi đó Hades đưa tôi đi chạy trốn, sau đó gặp một đám thần không lồ Titan, thiếu chút nữa giết chết chúng tôi.

"Đứng lại. Các ngươi là những kẻ có âm mưu phản bội thần vương. Thần vương đã chết, các ngươi cũng đừng mong sống sót".

Quả nhiên, ở phía trên truyền tới tiếng rống to đình tai nhức óc. Tôi nhớ ra rồi, đó chính là người khổng lồ ba đầu phụng mệnh đến giết chúng tôi. Khi đó tôi chỉ là một nữ thần bé nhỏ, bị giam giữ trong một thời gian dài ở hang động dưới lòng đất, đã vô cùng yếu ớt, hoàn toàn không phải đối thủ của hần. Mặc dù không biết đến tột cùng là đang xảy ra chuyện gì, nhưng bây giờ tôi muốn giải quyết tên địch nhân kia đơn giản như xử lý một đĩa đồ ăn. Vì vậy tôi vung ra một chiêu, ý định dùng sấm sét thiêu hần thành tro, nhưng ngoài dự liệu, không có gì xảy ra cả.

"Không? Tại sao có thể như vậy?"

Tôi chưa kịp suy nghĩ, đá trên đỉnh đầu đã bị thô bạo nhấc ra, người khổng lồ quơ cái lang nha bổng quai dị nhào tới chỗ tôi và Hades. Hades lo lắng thúc giục tôi chạy còn mình ở lại đón đầu, cùng hần đánh một trận. Tôi đứng trong đồng phê tích chông chát, rõ ràng là muốn tiến lên hỗ trợ, nhưng thật kinh ngạc phát hiện ra thân thể hoàn toàn không nghe theo sự sai khiến, tự bản thân cứ chạy về phía trước.

... Chờ một chút, dường như tôi đã nhớ tới đây là đang xảy ra chuyện gì.

Tôi và Hades đánh cuộc một trận, tiền thưởng chính là linh hồn của Đông Từ.

"Nếu như em có thể tìm được sự thật bị che giấu trong quá khứ, trò chơi này sẽ kết thúc, em có thể mang thứ mình muốn rời đi".

Giọng nói lạnh như băng của Hades mơ hồ vọng về bên tai tôi, tôi suy nghĩ hồi lâu mới nhớ ra là tại sao bỗng nhiên chạy tới nơi này, với một bộ dáng thiếu nữ đã sớm quên lãng.

Không trách bất kể nói gì Hades cũng không nghe được, tự mình nói với chính mình, bởi vì ở đây căn bản không phải là thực tại, mà là trong ký ức của tôi. Phòng đoán Hades và thần ngủ đã sử dụng phép thuật nào đó khiến tôi bước vào trong một mộng cảnh. Ở trong mộng, tôi chỉ có thể nhìn tất cả mọi chuyện đã qua tái diễn, không thể làm bất kỳ cái gì, cũng không thể nói bất kỳ điều gì, tất cả mọi thứ sẽ không chịu ảnh hưởng gì cả, bởi vì đó đều là những chuyện đã xảy ra.

Làm sao có thể làm cái loại chuyện trở về quá khứ này, cho dù là thần cũng không được nghịch chuyển thời gian và không gian. Hades làm ra chuyện này là có ý gì? Để cho tôi biết hóa ra đáng người của anh ấy rất đẹp? Hay là nhắc nhở tôi anh ấy là người tốt?

Sự thật bị che giấu...Kết quả được cái gì cơ chứ?

Biết ở đây đang xảy ra chuyện gì tôi cũng không cảm thấy kỳ quái. Khi đó Hades bảo tôi chạy trốn, vì vậy tôi chạy đi thật, bởi vì ở lại cũng không giúp được gì. Chuyện về sau tôi vẫn còn nhớ. Tôi hoảng hốt chạy không hề nhìn đường, né tránh những vị thần và người khổng lồ toàn thân đầy máu chém giết lẫn nhau, đụng phải một cái hang động, bị chặn lại ở bên trong không ra được, sau đó...

"Ồi không"

Quả nhiên, tôi ngã xuống, cùng một đồng đất đá rơi vào trong hang động, nghe thấy bên ngoài có người kêu to: "Nàng ở chỗ này".

Khi đó tôi rất sợ hãi nhưng lại tận lực không muốn biểu hiện ra, nói thế nào đi chăng nữa tôi cũng là con gái thần vương, cho dù vừa sinh ra đã bị bố mình giam lại giam lại, lần đầu tiên ra ngoài đã phải đối mặt với cái chết, tôi cũng không muốn bị những thần khổng lồ Titans kia xem thường. Nhìn những gương mặt thần khổng lồ dữ tợn chậm rãi bước tới gần, dường như muốn đập nát tôi thành bánh thịt, nhưng tôi chỉ bắt đầu đi thờ dài.

Bởi vì tôi nhớ tới chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo.

Đi cùng với tiếng sấm to lớn là vô số tia chớp từ trên trời rơi xuống, khiến bầu trời đêm tối tăm được chiếu rọi giống như ban ngày. Những người khổng lồ kia đều bị chẻ ra, ngã xuống ngổn ngang đầy mặt đất, tôi ngẩng đầu, một chiếc chiến xa màu vàng được bốn con ngựa kéo đang lượn vòng không ngừng giữa không trung. Từ phía trên lộ ra một cái đầu với mái tóc quăn màu vàng kim, mặt đầy máu tươi và bụi đất, nhưng lúc mỉm cười lại lộ ra hàm răng rất trắng.

"Chị là Hera?"

Tôi đứng lên, biết rõ làm vậy là rất ngu xuẩn, hẳn cũng không phải là thật. Nhưng mà dù ở trong ký ức của tôi, tôi vẫn không kiềm chế được mà trả lời giống y như câu trả lời trong đoạn hồi ức đó.

"Ta là Hera, người là ai?"

Hắn dùng chiến xa phía trên hang động, cúi người giơ một bàn tay ra phía tôi:

"Ta là Zeus, em trai chị, chắc hẳn chị đang rất sợ, đừng sợ, bởi vì sau này ta sẽ bảo vệ chị".

Nếu như có thể, tôi rất muốn không để ý đến hắn, thậm chí ngay cả nhìn cũng không muốn nhìn hắn một cái. Nhưng tất cả đều không thay đổi được, đây đều là những việc đã xảy ra. Cho nên khi đó tôi chỉ có không đến một ngàn tuổi còn rất non nớt, đương nhiên vẫn đưa tay ra với hắn, còn nắm lấy rất chặt. Hắn dùng sức nhấc tôi lên, ôm eo đặt ở trên chiến xa, tỏ ý với tôi tốt nhất nên vịn vai hắn tránh cho bị văng ra.

"Bây giờ ta sẽ đưa chị đến chỗ mẹ. Tất cả đã kết thúc rồi. Sau này ta sẽ là chủ nhân của thế giới, ta sẽ không để cho chị hay anh chị em khác phải gặp bất kỳ con ác mộng nào nữa".

Tôi không trả lời, dù sao bất kể tôi trả lời thế nào, hắn cũng không nghe được. Tôi chỉ gắt gao nhìn chăm chăm hắn, cẩn thận đánh giá hắn từ trên xuống dưới. Đúng vậy, khi đó Zeus vẫn chưa có bộ dạng kia, nhưng thời gian đã quá lâu, trừ nhớ đến hình dáng thiếu niên của hắn, tôi không còn nhớ tới bất kỳ cái gì nữa. Bây giờ, tất cả đang tái diễn lại một lần nữa, tôi nhìn xuyên qua ký ức của mình nhìn thấy rõ ràng Zeus. Nhìn qua dáng vẻ của hắn thì chỉ mới mười sáu mười bảy tuổi, mái tóc vàng được làm xoăn lại giống như lông con cừu. Mắt hắn rất to, có thần khí sáng ngời. Mặc dù trên người vừa dơ vừa hôi, khắp nơi đầy đặc vết thương, nhưng hắn không chút bận tâm, hai lúm đồng tiền in sâu trên má, đó chính là biểu hiện của lúc hắn đang vô cùng vui vẻ.

Má lúm đồng tiền này đã gần hai trăm ngàn năm tôi đã không còn nhìn thấy, cho tới khi nhìn thấy bọn họ, tôi mới biết hóa ra mình vô cùng nhớ bộ dạng mỉm cười thật lòng của hắn. Không phải cười nhạt, không phải cười giả tạo, cũng không phải cái loại qua loa lấy lệ hư tình giả ý, chỉ là nụ cười đơn thuần.

Tôi còn tưởng rằng mình là người đàn bà tàn nhẫn tàn bạo lạnh lùng như sắt đá. Nhưng vừa nhìn thấy hình dáng thiếu niên của hắn, đã cảm thấy không thể chịu nổi. Rất nhiều lần, hắn đặt cái đầu với mái tóc xoăn lên đùi tôi, ngây thơ nũng nịu giống như con mèo. Hắn sẽ gọi tôi là chị, lặng lẽ đặt tôi lên chiến xa, cùng nhau bay qua biển khơi trong màn đêm đầy sao, cho đến khi quần áo của chúng tôi thấm đẫm sương đêm, khắp người mang mùi vị của biển cả.

"Không, không, em chán ghét như vậy, Hades, em rất chán ghét như vậy..."

Túm chặt quần áo, trong đầu tôi lặp đi lặp lại những lời này, bất kể Hades đang suy tính cái gì, nhưng ngoại trừ khiến cho tôi trở nên mềm yếu, còn có lợi ích gì chứ? Nhớ lại tình yêu đã sớm bị thay đổi, trừ khiến tôi càng bị thương và tuyệt vọng, còn có thể thế nào chứ? Dù trong ký ức Zeus có tốt đẹp đi thế nào đi chăng nữa, thì tất cả cũng chỉ là những chuyện đã qua. Hắn đã sớm không còn là người thiếu niên gọi tôi là chị nữa rồi.

"Sao chị lại run rẩy như vậy? Rất lạnh sao?"

"Không, ta không lạnh".

Tôi lẩm bẩm nói, nhưng hắn không nghe được. Ở trong mắt hắn tôi chỉ là một thiếu nữ gầy yếu tái nhợt, bị kích động mạnh mà hoảng sợ run rẩy bầy.

"Rất nhanh sẽ không sao, tin tưởng ta, ta sẽ bảo hộ cho chị".

Có lẽ khi đó tôi đã hỏi hắn là tại sao. Hắn cười rộ lên, vỗ trường kiếm bên hông, trả lời như thể đó chuyện đương nhiên:

"Bởi vì chị là chị của ta, là em trai, tất nhiên phải bảo vệ chị".

"Đừng, không, không, đừng nói".

Tôi thấp giọng rên rỉ, nhớ tới đoạn đối thoại của chúng tôi khi đó.

"Hơn nữa, chị rất xinh đẹp. Em thích chị, Hera".

Hắn giống như một thiếu niên người phạm nhiệt tình và ngây thơ nói ra những lời chân thành và ngây thơ, còn cảm một lọn tóc của tôi, nhẹ nhàng hôn lên.

"Em rất hân hạnh được gặp chị, Hera"

Chương 18

Được rồi. Bây giờ là lúc phải nghiêm túc suy nghĩ tiếp theo phải làm sao.

Không biết rõ chính xác Hades đã dùng cách gì mà có thể nói ra lời không có trách nhiệm như vậy. Hiển nhiên là Âm Phủ có quy tắc hoạt động của Âm Phủ. Về căn bản Olympus không bao giờ để ý bình thường Hades và Poseidon làm cái gì. Chỉ cần họ không ngấm có mưu đồ lật đổ sự thống trị. Đừng ngây thơ hỏi người làm sao biết bọn họ có đang ngấm ngấm mưu tính hay không. Nếu ngay cả điều này Zeus cũng không làm được thì thật uống công hân làm thần vương lâu như vậy. Trừ việc nắm giữ các sự tình, tôi bị mắc kẹt trong giấc mộng của chính mình, hơn nữa giấc mộng này được dựng nên từ ký ức hàng ngàn năm trước. Đôi khi sống quá lâu cũng không phải chuyện tốt, thậm chí ngay cả thời thiếu nữ của mình cũng chẳng còn có bao nhiêu ấn tượng. Dĩ nhiên thần linh cũng có tuổi thọ. Đừng tin những câu chuyện thần thoại kia. Cái gì mà vừa sinh ra một cái đã trưởng thành đều là lời nói bậy bạ, thậm chí sự thật là Athena cũng không phải từ đâu Zeus sinh ra 1. Trừ việc bắt từ, có thần lực ra, đại đa số thời điểm chúng tôi không khác loài người là mấy. Có lẽ chính vì như vậy mới phát sinh ra lắm chuyện kỳ quái. Nếu chúng tôi có thể vô dục vô cầu giống như thần tiên trong truyền thuyết tu chân phương Đông thì tốt biết bao.

Hades nói không muốn tôi phạm phải sai lầm giống anh ấy. Tôi không hiểu anh ấy nói ra những lời này là có ý gì. Xin nhờ, tôi không giống như anh ấy cưỡng ép người ta kết hôn còn không cho người ta về nhà. Mặc dù khi đó xảy ra rất nhiều chuyện, nhưng việc tôi và Zeus kết hôn tuyệt đối không có bất kỳ người nào can thiệp vào. Chuyện Zeus không muốn làm, ai cũng không thể uy hiếp được hắn.

Chẳng lẽ Hades muốn tôi nhớ lại sự tốt đẹp của mối tình đầu, theo đó cải thiện mối quan hệ với Zeus, giống như những nữ thần khác, bày ra sự ôn nhu hay nhu mì của phái nữ? Muốn tôi nịnh nọt lấy lòng Zeus, không bằng giết tôi đi. Cho dù thời điểm tình cảm mặn nồng nhất, tôi cũng không thể làm được điều này.

Trời mới biết tại sao tôi sinh ra lại kiêu ngạo như vậy.

Cười khỏ, anh ấy ném tôi vào trong hồi ức, chỉ vì chơi trò chơi giải câu đố sao? Nhưng thật sự tôi không cho là cái quá khứ vừa dài vừa thối nát còn rất ngu xuẩn kia có cất giấu cái bí mật gì. Trước kia có nghe một số nữ thần nói qua về vương quốc chiếm bao của thần ngủ, một khi đã rơi vào, nếu như không hoàn thành yêu cầu mà thần ngủ đã đưa ra, sẽ vĩnh viễn lạc lối trong con ác mộng của mình. Không biết có phải Hades dùng thủ đoạn lừa bịp, đào một cạm bẫy lấy linh hồn Đông Tử làm mồi dẫn khiến tôi ngoan ngoãn sa chân.

"Hera! Quá tốt, chị không bị làm sao cả!".

Từ phía trước một cô gái cuống cuống chạy tới, khóc lóc ôm tôi, sau đó lấy quần áo tôi làm khăn tay, nhiệt tình quệt đầy nước mắt nước mũi ở phía trên. Thở dài bất đắc dĩ, tôi đẩy nàng ra, tâm tình phức tạp.

"Demeter, đừng khóc, ta chưa chết, cũng không bị cụt chân cụt tay".

"Nhưng mà, nhưng mà ta thật sự rất lo lắng, thật may chị không bị làm sao".

Nàng lau nước mắt. Tôi không nhớ rõ lần cuối cùng nói chuyện với nàng là từ bao giờ. Dù sao từ sau khi nàng sinh con cho Zeus hầu như không còn đến Olympus, thỉnh thoảng gặp lại chúng tôi đều giả bộ như không nhìn thấy đối phương. Không phải không nghĩ đến việc tàn độc trừng trị nàng, bắt nàng không được cấu kết làm bậy với chồng của tôi. Nhưng bất ngờ là Zeus cũng có ý không hy vọng nhìn thấy sự tồn tại của Demeter, vì vậy tôi không thể làm được gì khác ngoài sự im lặng nhẫn nhịn, mà nhiều nhất cũng chỉ là không mời nàng tới tham dự bất kỳ buổi tụ họp nào ở Olympus.

Nhiều năm như vậy, nghĩ tới Demeter, trong lòng ngực bùng lên một cỗ lửa giận không cách nào khống chế. Không phải là chỉ vì nàng ta và chồng tôi có tư tình, mà nhiều nhất chính là cảm giác bị phản bội. Chị cả Hestia của chúng tôi tính tình lạnh nhạt, cho đến tận bây giờ cũng chưa từng gần gũi với chúng tôi. Poseidon từ nhỏ đã là một tên khốn nạn. Hades lại trầm mặc ít nói. Bị giam giữ trong những năm tháng rất dài dưới hang động trong lòng đất, tôi và Demeter luôn ở chung một chỗ, không rời như hình với bóng. Tôi rất thích cô em gái ôn hòa nhã nhặn này, còn nàng có thể nhẫn nại cái tính xấu hay nóng nảy của tôi.

"A, đúng rồi, chị đã nhìn thấy Zeus chưa, nghe nói em ấy là em trai của chúng ta. Thật lợi hại, còn nhỏ như vậy mà có thể anh dũng chiến đấu. Nếu không phải nhờ em ấy, sợ rằng chúng ta còn tiếp tục bị phụ vương nhốt ở trong hang".

Có lẽ khi đó tôi đã an ủi nàng cái gì đó, tóm lại rất nhanh Demeter đã phá lên cười, sau đó kéo tay tôi hỏi không ngừng. Lần đầu tiên lên mặt đất, cho dù bên ngoài bởi vì đánh nhau mà loạn như một đồng rác, nhưng đối với những vị thần đã bị nhốt lâu ngày như chúng tôi mà nói, đó là một cảnh đẹp vô cùng mới lạ.

Bỗng nhiên trở lại thời điểm còn quan hệ tốt với nàng, cho dù biết đó chỉ là tưởng tượng, nhưng trong lòng trăm nghìn cảm xúc đồng loạt xuất hiện, không khỏi thổn thức. Tôi và nàng từng coi nhau như kẻ thù không bao giờ chung đường. Demeter đứng trước mặt tôi bây giờ mặt dính đầy bụi, tóc rối tung, khóe mắt còn đọng lại vệt nước mắt chưa lau khô, nhưng miệng vẫn luôn mỉm cười, giống như những cô bé bình thường nắm lấy tay tôi, tò mò nhìn mọi thứ xung quanh, kể cả những vị thần đang cầm đao kiếm kia.

Demeter này không hề giống như trong trí nhớ của tôi. Demeter ở trong ấn tượng của tôi, luôn ưu sầu, cúi đầu vội vã đến rồi lại vội vã đi. Mặc dù nàng vì chuyện con gái mình bị Hades bắt cóc tới Âm Phủ đã từng đến náo loạn ở Olympus, nhưng mọi người đều biết, thực ra nàng cũng không phải quá yêu thương Persephone. Cho dù không có nhận thức về Olympus, nhưng cả hai mẹ con cùng ủy thân cho cùng một người đàn ông, quả thật có chút trái với lẽ thường. Tôi không thể không nói rằng lúc biết Persephone và Zeus có quan hệ không minh bạch, phản ứng đầu tiên nảy sinh trong đầu lại là khoái chí. Năm đó nàng đoạt đi chồng của tôi, kết quả cuối cùng lại bị con gái mình giáng một cái tát như vậy, thật sự khó mà khiến cho tôi không cảm thấy không cao hứng. 2

"Hera, có phải sau này chúng ta không cần ở trong hang động nữa phải không? Poseidon nói phụ vương chúng ta đã bị đánh đổ, chúng ta đã được tự do".

Demeter đứng trước mặt tôi nhanh nhẹn nói, trong mắt không giấu được niềm vui sướng mà tỏa ra ánh sáng rực rỡ. Tôi có thể hận cái người là nữ thần nông nghiệp, nhưng đối với cô gái chưa phải nữ thần nông nghiệp này, tôi không thể hận được. Dù sao, chúng tôi cũng là chị em gái, đã từng cùng nhau kề vai chịu đựng bóng tối dài vô tận vượt qua mọi khó khăn. Thở dài, tôi kéo tay nàng.

"Nếu biết sau này xảy ra chuyện gì, ngươi còn có thể còn vui vẻ như bây giờ hay không? Nói cho ta biết, Demeter. Ngươi có từng hối hận vì tất cả những việc này hay chưa?"

Dĩ nhiên, nàng không nghe được câu hỏi của tôi, chẳng qua tôi chỉ tồn tại trong cái ảo ảnh này như một vị khách qua đường, trừ lặng lẽ nhìn lặng lẽ nghe, cái gì cũng không thay đổi được. Cho nên một khắc sau, Demeter kéo tôi, dõng dạc sức sống chạy về phía mấy người bên kia, vui vẻ kêu lên.

"Poseidon, Hades, tốt quá, mọi người đều không sao cả".

Trên người bọn họ đều dính máu, trên mặt không cách nào che dấu được sự mệt mỏi sau cuộc chiến. Chỉ khác là giữa hai đầu chân mày của Hades là một tia chán nản, còn ánh mắt của Poseidon bùng bùng tỏa sáng. Bọn họ bước nhanh tới, xoa đầu Demeter một cái và thăm hỏi tôi mấy câu. Tôi có chút kinh ngạc, Hades thì thôi đi, nhưng Poseidon hận tôi và Zeus đến chết. Nếu không phải chắc chắn đây là trí nhớ của tôi, tôi cũng không dám tin hóa ra chúng tôi có quan hệ tốt đẹp như vậy.

"Poseidon, anh có nhìn thấy Zeus không? Em cảm thấy nó thật đáng cảm".

Demeter hưng phấn nói, "Nó dùng chiến xa của mình đưa Hera đến đây, còn có ngựa có cánh, đây lần đầu tiên em nhìn thấy hình dáng của ngựa".

Poseidon hừ một tiếng, dường như có chút không vui. Không biết tại sao, anh em chúng tôi đều tóc đen mắt đen, chỉ có mình anh ấy mắt màu xám tro hẹp dài cùng mái tóc màu bạc, bởi vậy trên khuôn mặt đoan chính của anh ấy luôn mang theo một tia tàn nhẫn cùng với biểu cảm không có chứa bất kỳ tình cảm nào.

"Nhìn thấy rồi, tóc màu vàng, cả người đầy sấm sét. Mẹ thật thiên vị, dựa vào cái gì chúng ta bị giam giữ dưới lòng đất lâu như vậy, mà nó có thể hưởng cuộc sống tự do đắm chìm trong ánh mặt trời rực rỡ. Chẳng qua là nói lời ngon ngọt kích động những vị thần bất mãn với phụ vương chúng ta mà thôi, lại còn công khai tự xưng là thần vương kế nhiệm. Ta sẽ không thừa nhận sự tồn tại của đứa em này, hẳn là tha gì chứ!".

"Đủ rồi, Poseidon, chú nói ít đi mấy câu đi. Nữ thần vận mệnh đã an bài, chúng ta không thể nào chống lại".

Hades điềm tĩnh nói, Poseidon vút thanh kiếm trên mặt đất, nổi giận. Tính khí của anh ấy còn dữ dằn hơn tôi, đã nổi giận thì trừ Hades không ai dám đến gần anh ấy".

"Ta bất chấp hết. Bất ta phải phục tùng một đứa con nít không biết chui ra từ chỗ nào, còn phải cúi đầu xưng thần với hắn, dù có giết ta, ta cũng không làm được".

"Các anh đừng ồn ào, nếu để mẹ bắt gặp, bà sẽ nổi giận". Demeter nơm nớp lo sợ nói, theo bản năng trốn tới sau lưng tôi.

Tôi kinh ngạc, bởi vì trong trí nhớ của tôi, không hề có cảnh này mới đúng. Nhưng cẩn thận suy nghĩ lại, lúc đó tôi chỉ đang đắm chìm trong niềm vui được giải phóng, hơn nữa từ lúc sinh ra lần đầu tiên được ngồi xe ngựa kéo, căn bản không có chú tôi xung quanh, ngăn người suy nghĩ một mình. Hades và Poseidon nói những gì, hoàn toàn không có ấn tượng.

Hóa ra Poseidon bất mãn với Zeus bắt đầu ngay từ thời điểm gặp mặt...

"Im miệng, ít nhất bây giờ đừng có nói gì cả, chính nó giải thoát chúng ta từ dưới lòng đất, Poseidon, đó chính là em trai của chúng ta".

Nhìn thấy chiếc chiến xa màu vàng hạ từ trên trời xuống, Hades thấp giọng nói. Từ trong mũi Poseidon phát ra tiếng khịt khịt không vui, xoay mặt đi không nói. Khi đó tôi đơn thuần cho là anh ấy sợ Hades, bây giờ nhìn lại chắc anh ấy không muốn Zeus nhìn thấy chúng tôi bất hòa từ đây nhìn ra sơ hở gì.

"Mọi người đều không sao cả".

Rốt cuộc Zeus cũng rửa sạch mặt mũi, đôi khôi giáp ứ đọng đầy vết máu sang bộ quần áo sạch sẽ hơn. Vẻ mặt tươi tỉnh nhảy xuống xe chạy tới chỗ chúng tôi, rất hưng phấn lần lượt ôm từng người chúng tôi, từng bước từng bước gọi tên chúng tôi.

"Thật tốt, rốt cuộc ta cũng nhìn thấy mọi người, có anh có chị của ta. Mọi người biết không, từ khi ra đời ta đã bị vây hãm trên hòn đảo kia. Bên cạnh trừ

mấy tiên nữ huyền thiên cùng mấy con trâu chỉ biết la hú, không có gì cả. Ta sắp cô độc chết mất. Bất quá, bây giờ, rốt cuộc cả nhà chúng ta cũng đoàn tụ. Thật tốt".

Hades mất tự nhiên gạt đầu một cái, Poseidon tràn đầy địch ý trợn mắt nhìn hắn, không nhúc nhích. Chỉ có Demeter và hắn vui vẻ như vậy, nhiệt tình ôm hắn, một mực kêu "Em trai của ta". Khi đó tôi đang làm gì nhỉ? À, đúng rồi, tôi dần dần dồn dồn tiến lên kéo tay hắn, nói một ít lời cảm tạ. Còn bây giờ toàn bộ sự chú ý của tôi đều không đặt toàn bộ trên người hắn, mà tôi chú ý đến phản ứng của Poseidon và Hades.

Dường như bầu không khí lúc đó cũng không quá vui vẻ. Ở trước mặt một đám vị thần bị giam lỏng mấy ngàn năm than phiền rằng mình ở trên đảo rất cô đơn, đúng là Zeus không có đủ sự thông minh. Phòng chừng Poseidon muốn phát hỏa, sợ rằng trong lòng Hades cũng chẳng thấy thoải mái, chỉ có Zeus không để ý, cho đến tận bây giờ hắn đều như vậy, chỉ chú tâm đến ý muốn của mình.

"Ồ, Hera, chúng ta lại gặp mặt, như thế nào, ta không có lừa gạt chị chứ, bây giờ chị đã an toàn, hơn nữa cũng không có bất kỳ thứ gì có thể tổn thương đến chị".

Cuối cùng hắn cũng chuyển tầm mắt đến tôi, hết sức phấn khởi nói, tôi theo bản năng cười giả dối một chút, nhưng sau đó cảm thấy mình quá ngu ngốc.

"Đi thôi, đến chỗ mẹ của chúng ta, Hestia đang chờ chúng ta ở chỗ ấy".

Hắn nắm lấy tay tôi, lôi lôi kéo kéo bắt tôi lên xe. Khi đó tôi bị nụ cười sáng lạng của hắn làm cho choáng váng, không nghĩ ngợi gì liền cùng hắn đi. Mà giờ khắc này mới thấy mình ngu si đến cực điểm, làm như vậy bọn họ sẽ nghĩ như thế nào chứ, vâng vâng quay đầu lại, quả nhiên Poseidon âm thầm nhìn chúng tôi, mà vẻ mặt Demeter đầy vẻ khó tin, kéo Hades không biết đang nói cái gì.

"Hera, chị nhìn này, đây là ta lấy được ở chỗ một nữ thần, rất xứng với chị đúng không?"

Zeus lấy ra một cái đai lưng thật dài màu bạc, phía trên khảm đầy đá quý, mong đợi nhìn tôi.

"Tại sao?"

Tôi mờ mịt hỏi hắn, khi đó tôi cảm thấy hắn là một người em trai đáng yêu thân thiết, hắn đối tốt với tôi là chuyện đương nhiên. Nhưng qua lâu như vậy ngẫm lại, cảm thấy hành động của hắn rất kỳ quái. Dẫu sao, hắn cũng không thể có biểu hiện nhiệt tình yêu gia đình của mình như vậy được, phải biết rằng hắn vừa mới giết phụ vương của mình.

Dĩ nhiên hắn không trả lời vấn đề này của tôi.

"Thật kỳ quái, chị luôn dùng ánh mắt như vậy nhìn mọi người sao? Luôn kiêu ngạo như vậy..."

Hắn quàng đai lưng sang một bên, cười rộ lên. Tôi phỏng đoán lúc ấy mình không nhận lấy, còn nói cái gì đại loại như: "Đồ nhếch nhếch ta không cần".

"Bất quá ta thích dáng vẻ cao ngạo của chị, Hera".

Hắn khoái trá nói, giật dây cương, chiến xa bay lên không trung.

Tôi cảm thấy có chút quái dị, tại sao trí nhớ lại xuất hiện tia sai lệch? Tại sao có rất nhiều chuyện không giống như trong trí nhớ của tôi?

Hades, rốt cuộc anh muốn làm gì?

Chú thích:

1. Theo thần thoại Hy Lạp, khi Metis (người vợ đầu tiên của Zeus) mang thai, Zeus đã được các nữ thần Vận Mệnh cảnh báo rằng: "Nếu Metis sinh ra con trai thì đứa con trai này sẽ lật đổ quyền lực của người cha, như Zeus đã từng làm đối với Cronus trước đây. Còn nếu Metis sinh ra con gái thì người con gái này sẽ có sức mạnh về trí tuệ và cơ thể ngang với người cha". Khi Metis biết Zeus có ý đồ với mình, nữ thần này đã tìm cách trốn tránh được trong một thời gian rất lâu bằng cách biến hóa ra nhiều hình dáng và con vật khác nhau. Nhưng rồi cuối cùng, Metis vẫn bị Zeus tìm ra. Zeus bắt chước người cha Cronus của mình khi xưa, Zeus liền nuốt chửng Metis vào bụng và yên tâm về đỉnh Olympus. Nhưng sau đó một thời gian một con đau đầu đã ập đến với Zeus. Thần Zeus không thể chịu nổi, đành nhờ thần Hephaestus dùng rìu bổ đầu mình ra. Từ đó, nữ thần Athena được sinh ra từ trong đầu của thần Zeus và trở thành một trong các vị thần của Olympus.

2. Theo thần thoại Hy Lạp, Persephone và Zeus đã tư thông với nhau sinh ra một đứa con trai tên là Zagreus. Zeus rất yêu quý đứa con này và có ý định lập nó thành người kế vị. Hera đã rất tức giận sai một vị thần khổng lồ Titans xuống đuổi giết Zagreus. Tên Titans kia đã gửi cho Zagreus một cái gương và khiến đứa trẻ nể đám hình ảnh của chính mình qua tấm gương. Sau đó, Titans đã bóp cổ và ăn thịt Zagreus. Nữ thần Athena đã cướp được trái tim của Zagreus và đưa nó cho thần Zeus.

Sau này, khi thần Zeus qua lại với Semele đã chuyển trái tim của Zagreus vào người nàng, và từ đây Zagreus chuyển thể thành thần rượu nho Dionysus.

Zeus còn vụng trộm với Persephone ở bên bờ sông Cocytus, sinh ra nữ thần âm mưu Melinoe.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19

Bất tri bất giác đã bị vây hãm trong cái khốn cảnh kỳ quái này bốn ngày. Còn tưởng rằng trong cái mộng cảnh sẽ không có nhận thức về thời gian. Có thể thấy Hades chơi vô cùng đẹp, tất cả mọi thứ đều rất chân thật, giống hệt đoạn hồi ức của tôi.

Ngày và đêm vẫn thay nhau luân chuyển cho dù là trong thế giới thần linh, cũng như chuyện chúng tôi cũng phải ăn ngủ nghỉ hay đi vệ sinh vậy. Mặc dù những chuyện này không làm cũng không chết được, nhưng trong cái sinh mệnh dài đằng đẵng của thần linh, dù sao cũng phải tìm việc gì đó mà ký thác. Chúng tôi không có luyện khí giống như tu chân, cả ngày ngồi im một chỗ thật là nhàm chán.

Về cơ bản là thời đại thống trị của Cronus đã trở thành quá khứ. Tôi không biết rốt cuộc Zeus đã giết hay làm gì ông ấy, điều duy nhất có thể khẳng định, đời này ông ấy sẽ không thể xuất hiện trở lại trần gian nữa. Sau đó những vị thần khổng lồ Titans vì ủng hộ ông ấy mà tham chiến phần lớn đều bị giết chết, số rất nhỏ sống sót đều bị đày xuống vực thẳm tận cùng thế giới, so với cái chết còn thống khổ hơn rất nhiều. Cũng không thể có cách nào khác, thắng làm vua thua làm giặc, ở thời điểm này sẽ không có kẻ nào không có mắt nhắc nhở Zeus rằng Cronus là phụ vương hèn và rất nhiều vị thần bị giết chết có quan hệ máu mủ với hắn. Trước quyền lực tình thân chỉ là thứ rác rưởi.

Zeus có rất nhiều việc phải làm. Hắn phải trấn an những vị thần cũ còn sót lại đang sợ hãi và bất an. Còn phải thực hiện cam kết của mình về việc luận công ban thưởng cho các vị thần đi theo hắn. Nhưng tất cả đều là việc của các nam thần, trừ một số rất ít các nữ thần dũng mãnh có thể tiến lên nhận phần ra, số còn lại không có sức chiến đấu giống như tôi và Demeter chỉ có thể làm công việc sửa chữa sau cuộc chiến.

Đứng trên đỉnh núi trơ trụi, bên cạnh cơn gió lạnh lẽo ào ào thổi. Khi đó còn chưa có đỉnh Olympus, hơn nữa còn có rất nhiều vị thần chưa ra đời. Tôi nhìn tất cả mọi thứ xung quanh, cảm giác vừa quen thuộc vừa xa lạ. Rõ ràng là mình đã từng trải qua một đời vậy mà giờ phút này lại cảm thấy hồ hững xa cách như vậy.

"Hera, ta đã phục hồi cho rừng cây bên kia, chị thấy như thế nào?"

Demeter chạy tới, hỏi vô cùng hưng phấn. Trong lòng nàng cũng không có bách chiết thiên hồi, đơn thuần chỉ vì không còn sợ sự uy hiếp của phụ vương mà mở lòng ra. Hai tiếng "Phụ vương" đối với chúng tôi mà nói không hề có chứa bất kỳ tình cảm nào, cho dù cho rằng ông ấy đã chết cũng không hề thương tâm, ai bảo ngay từ đầu ông ta muốn giết con của mình. Trên thực tế, trừ Hades và Hestia, mấy người chúng tôi chưa từng nhìn thấy ông ta trông như thế nào.

"Ừ, em cùng làm gần xong rồi, hôm nay cứ như vậy đi".

Phủi đất trên tay, tôi cười nói.

"Nhưng vẫn còn sớm mà, cung điện còn chưa tu sửa xong, quay về cũng không có việc gì làm, chúng ta có thể tiếp tục làm mà. Chị nhìn kia, mọi thứ đẹp biết bao. Chúng ta có thể sớm làm tái hiện cảnh đẹp trước đây thì thật là tốt".

Demeter đối với loại chuyện như tái sinh rừng cây vô cùng nhiệt tình. Từ khi nàng sinh ra đã có khả năng đặc biệt đối với thực vật. Có lẽ đây chính là bước ngoặt để nàng trở thành nữ thần nông nghiệp. Tôi không còn cách nào khác, bị nàng kiên quyết kéo vào trong rừng.

Trải qua mấy ngày, tôi cũng đúc kết ra mình đang ở trong tình huống gì. Lúc trước cho là bị vây hãm trong ký ức, nhưng sau đó lại phát hiện có điều gì đó không đúng. Bởi vì, dựa theo những gì tôi nhớ lại, có rất nhiều chuyện tôi hề không biết. Nếu tôi không biết, tại sao tôi có thể trong nhìn thấy trong mộng chứ? Như cuộc đối thoại giữa Poseidon và Hades, còn có sự bất mãn ngầm của Poseidon đối với Zeus. Nghĩ tới nghĩ lui, tôi cảm thấy đây đại khái là sự trộn lẫn giữa hồi ức và giấc mộng. Căn cứ vào hồi ức tôi từng trải qua mà tạo nên một không gian, cơ bản là phương hướng sẽ không thay đổi, nhưng một số chi tiết nhỏ tôi không để ý đến được tái hiện lại.

Mặc dù tôi không biết rốt cuộc Hades nghĩ cái gì mà làm ra cái chuyện nhàm chán này, nhưng nếu không tìm được đường thoát ra, tôi chỉ có thể bắt đầu đi ở trong mộng nhìn mọi tình tiết dần dần phát triển. Có lẽ Hades thật sự có mục đích gì đó. Tôi cảm thấy thật giống như chính mình đang chơi một trò chơi giải câu đố, chỉ khi tìm được thứ anh ấy yêu cầu, mới có thể hoàn thành trò chơi.

... Nhưng mà phải chơi trò chơi này đến bao giờ? Nếu phải chơi đến lúc cùng Zeus kết hôn sinh con rồi bị một cước đá khỏi Olympus, tuyệt đối nhất định tôi sẽ phát điên.

Nhàm chán ngồi trên bãi cỏ, không để ý sự khinh thường của Demeter, tôi bắt đầu nhỏ cò. Nhìn Demeter nâng vảy, chân trần chạy tới chạy lui trên bãi cỏ, tôi thật có chút hăm mộ nàng. Không biết cái gì quả nhiên là người hạnh phúc nhất. Khi đó tôi cũng như nàng, đối với mọi thứ tràn ngập sự tò mò và cảm giác mới mẻ, cảm thấy thế giới ngay ở dưới chân, vờn tay ra là có thể nắm lấy hạnh phúc. Khó trách tiên tri đều là những người theo chủ nghĩa bi quan, khi đó Hera không hiểu còn bây giờ Hera hoàn toàn hiểu.

"Này, Hera, chị có nhìn thấy những người ở cạnh Zeus không?"

Demeter chạy đã mệt, mặt đỏ ửng ngồi xuống cạnh tôi, hơi ngượng ngừng hỏi. Đột nhiên tôi có chút buồn cười, xem ra chỉ cần là đàn bà, bất kể là mười sáu tuổi hay một vạn sáu trăm tuổi, bất kể là người nguyên thủy hay thần linh, ngồi chung một chỗ khẳng định trong câu chuyện sẽ có một chút gì đó về đàn ông.

Được rồi, coi như là đang nằm mơ, dù tôi có làm gì cũng không có ảnh hưởng tới thực tế đã phát sinh đúng không? Đại khái bởi vì nhận thức được cái thế giới này là hư cấu, bây giờ tôi có thể nói ra những lời mà không phải che giấu.

"Làm sao, vừa ý người nào vậy? Ha ha, mà lực của thần tình yêu nhanh như vậy đã hạ xuống người em rồi sao?"

Nói lời trêu ghẹo, tôi buồn cười nhìn ánh mắt đang trừng lớn của Demeter. Căn cứ vào hiện thực, tôi sẽ không bao giờ nói những câu như vậy. Nhưng mà tôi đã là bà lão mấy ngàn tuổi, nhìn người em gái đã trở thành kẻ thù, tạm gác bỏ thành kiến và thù hận vừa thuận theo vừa tán thưởng nàng thì có làm sao. Một Demeter chân thật sẽ không bao giờ thừa nhận mình hối hận ở trước mặt tôi. Dù sao bây giờ nàng cũng chỉ là một bóng hình hư ảo, làm một người chị tốt nàng cũng không biết, càng không có người cười nhạo tôi.

"Chị thật đáng ghét, em không nói nữa", nàng tức giận quay đầu. Tôi vuốt mái tóc dài của nàng, trong lòng trào nên loại cảm xúc không thể nói rõ.

"Đừng tức giận, hãy nói cho ta biết, ta sẽ tuyệt đối sẽ không nói cho bất kỳ kẻ nào biết. Hãy tin tưởng ta".

"Không có gì, chẳng qua em, chẳng qua cảm thấy... Zeus, hấn, cái đó..."

Nàng ấp a ấp úng nói, gương mặt đỏ ửng, không dám ngẩng đầu nhìn tôi.

"Em cảm thấy mái tóc vàng của hấn rất quyến rũ, giống như ánh mặt trời mỹ lệ nhất. Dáng vẻ của hấn khi cười cũng rất đẹp mắt, cho đến tận bây giờ em chưa từng thấy nụ cười nào như vậy. Mỗi lần hấn cười với em, tim cứ đập thành thịch... Hera, nếu hấn biết, có cho là em rất quái gở không?"

Tôi một chút cũng không thể cười nổi. Zeus và Demeter sau lưng tôi vụng trộm với nhau, nhưng từ lúc mới bắt đầu tôi không hề phát hiện Demeter có âm áp tình cảm thiếu nữ dành cho hấn. Đặc biệt là bộ dáng buồn bã và phần nộ sau khi nàng có thai, tôi còn cho rằng... tôi còn cho rằng nàng bị Zeus cưỡng bức.

"Em thích hấn?", tôi ngẩn ngơ hỏi.

Nàng đẩy khế tôi, mũi hơi chun lại.

"Đừng giả bộ dằn dặt, chẳng lẽ chị không thích hấn sao? Đừng tưởng là em ngu dốt, ánh mắt của chị nhìn hấn chăm chú sắp tóe ra tia lửa rồi. Ở nơi này có nữ thần nào mà không thích Zeus. Cho dù hấn không anh tuấn thì chỉ cần dựa vào địa vị của hấn sau này, có nữ thần nào có thể kháng cự lại sự cám dỗ của ngôi vị thần hậu".

"Ta sẽ là ta chưa từng nghĩ đến những thứ này... Tuyệt đối".

Tôi lẩm bẩm nói. Đây không phải bịa đặt, có lẽ tôi là một người đàn bà cao ngạo tàn nhẫn, nhưng chưa bao giờ tôi nghĩ đến việc mượn một cái địa vị để leo lên. Khi đó tôi thích Zeus chỉ vì hấn là một thiếu niên đáng yêu và là một đứa em trai dễ thương. Thần hậu, địa vị và quyền lực, tôi không hề nghĩ tới. Hôn nhân rất thiêng liêng, sao có thể như tiền bạc mang ra trao đổi mua bán chứ? Nhìn lại bố mẹ tôi, từ tận trong đáy lòng tôi khinh thường cuộc hôn nhân của bọn họ. Những lời như vậy truyền đi nhất định sẽ bị cười nhạo, cho nên cho đến tận bây giờ tôi chưa từng nói với bất kỳ ai.

"Ồi chao, Hera, chị không cần lo lắng. Em nhận ra được, Zeus cũng rất thích chị, dẫu sao trong tất cả các vị nữ thần chị là người xinh đẹp nhất. Nhìn cái dáng vẻ hấn cười với chị, em cảm thấy không phải giả dối".

Demeter vỗ vai tôi một cái, than thở nói.

"Bất quá như vậy cũng tốt, so với việc các nữ thần khác làm thần hậu thì chị làm thần hậu sẽ tốt hơn. Mặc dù tính khí chị nóng nảy động một chút là nổi giận lại còn thù dai, nhưng ít ra so với các nữ thần nói một đằng làm một nẻo tốt hơn nhiều".

Nàng nhìn về phía dãy núi xa xăm, ánh mắt có chút u buồn: "Chị còn nhớ thời điểm chúng ta bị phụ vương nhốt lại, không có bất kỳ kẻ nào quan tâm đến chúng ta. Em cầu xin khổ sở một vị thần đi ngang qua, xin hấn dù chỉ là một chút thức ăn, hấn cũng không quan tâm. Nhìn lại bây giờ, chúng ta được giải phóng, phụ vương bị lật đổ, không còn có thể nghi ngờ được nữa, Zeus sẽ là thần vương mới. Toàn bộ những kẻ xem thường chúng ta sẽ quay lại nịnh nọt lấy lòng, em ghét bộ mặt dê hèn của họ. Nhìn thật chán ghét".

Đang không biết nên làm thế nào để tiếp lời, bỗng nhiên Demeter nói như vậy khiến cho tôi giật mình. Bởi vì nhớ lúc đó tựa hồ nàng cái gì cũng không quan tâm, ngày qua ngày chỉ vui vẻ chơi đùa cùng đám nữ thần tiên nữ mà thôi. Lần nữa đối mặt với những việc trong quá khứ, tôi có chút xấu hổ. Có lẽ khi đó trong mắt tôi căn bản không nhìn thấy sự tồn tại của người khác. Bọn họ suy nghĩ cái gì, bọn họ phiền não khôn đốn cái gì, đều không có quan hệ với tôi. Cho đến tận bây giờ tôi đều tự cao tự đại. Nếu không phải vì một chuyến xuống nhân gian, có lẽ tôi vẫn cho rằng đây mới là thần thái cao quý mà dương dương tự đắc.

"Hera, em rất quý chị, mặc dù em cũng thích Zeus. Nhưng nếu hai người ở chung một chỗ, em sẽ thật lòng dành lời chúc phúc".

Nàng ôm vai tôi, hôn nhẹ lên má tôi.

"Em yêu chị, chị là người chị tốt nhất của em".

"... Đừng nói như vậy, ta không hề tốt một chút nào".

Bỗng nhiên không dám nhìn thẳng vào mắt nàng. Cho đến tận bây giờ tôi cũng không hề biết hóa ra vào lúc đó từ tận đáy lòng Demeter lại nghĩ như vậy. Bất kể sau này xảy ra cái gì, những giờ phút này những lời nàng nói đều là thật lòng.

Đã như thế, tại sao lại biến thành như vậy? Nguyên nhân đơn thuần chỉ là tại Zeus hay sao? Tôi cảm thấy không phải, chắc chắn còn nguyên nhân nào khác khiến chị em chúng tôi trở mặt thành thù chứ?

"A, ha ha, xem ai tới kia".

Bỗng nhiên Demeter nháy mắt với tôi, nở nụ cười xảo quyệt, nhắc váy chạy thật nhanh, vừa chạy vừa nói: "Nhớ những lời em nói nhé".

"Hera, chị khỏe không?"

Thiếu niên tóc vàng không chờ xe hạ xuống đất đã nhảy xuống, nhìn theo hướng Demeter rời đi, kỳ quái hỏi: "Nàng ấy làm sao vậy, vừa thấy ta đã chạy, chẳng lẽ ta rất đáng sợ?".

Không có tâm tình đi đáp lại hắn, tôi qua loa cười cho có lệ.

"Chị nhìn này, đây là trân châu đặc biệt tìm được ở chỗ sâu nhất của biển khơi, rất đẹp, làm thành một sợi dây chuyền khẳng định rất hợp với chị".

Hắn móc ra một cái hộp dâng lên như đang hiến vật quý, vẻ mặt đầy vẻ mong đợi. Tôi thuận tay nhận lấy, gật đầu bày tỏ cảm ơn. Tôi biết hắn bây giờ không phải hắn của sau này, hắn chưa có làm cái gì, nhưng cái này cũng không đẩy lùi được cảm xúc buồn phiền trong lòng tôi. Trời mới biết tôi vô cùng muốn túm cổ áo hắn hỏi hắn rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì. Nếu ban đầu đối tốt với tôi như vậy, nhưng vì cái gì sau khi kết hôn lại lạnh nhạt với tôi còn tâm hoa vẩn liễu khắp nơi?

Rốt cuộc tôi đã làm sai điều gì mới có thể khiến hắn ác ý trêu đùa như vậy?

Hắn ngồi xuống cạnh tôi, ép buộc tôi ngẩng đầu lên nhìn hắn, biểu cảm nghiêm túc.

"Chị sao vậy, tại sao luôn mang dáng vẻ u sầu? Có chỗ làm cảm thấy không hài lòng sao?"

"Không có gì là không hài lòng cả, chẳng qua là ta... Chẳng qua là tâm tình ta không được tốt".

Dời tầm mắt đi, tôi không muốn nhìn vào đôi mắt xanh thẳm của hắn. Hắn càng ôn nhu, tôi càng cảm thấy tức giận. Nếu như là Zeus trong phiên bản trưởng thành, hắn có mười ngàn biện pháp khiến cuối cùng tôi không thể không thuận theo, lời ngon tiếng ngọt dụ dỗ uy hiếp đe dọa đủ các loại. Hắn vô cùng giỏi trong việc dụ dỗ đàn bà. Nhưng lúc này Zeus thất giống như chưa hề biết những thủ đoạn này, cho nên hắn không biết phải làm sao, gãi gãi đầu, thấp giọng tiếp tục truy hỏi: "Chị không thích những hạt trân châu kia? Đá quý thì sao? Thạch anh? Chỉ cần chị muốn, cái gì ta cũng đều cho chị".

Tôi liếc nhìn hắn, lắc đầu: "Loại lời nói này không thể tùy tiện nói bậy".

"Ai tùy tiện nói bậy. Ta là thần vương tương lai, cả thế giới này đều thuộc về ta, có cái gì ta không có cách lấy được? Chị hãy nói đi, chị muốn cái gì, người chị thân ái của ta. Ta vô cùng tình nguyện thỏa mãn mọi yêu cầu của chị, mọi thứ đều có thể".

Tôi mở miệng, cuối cùng vẫn lắc đầu, dù cho hắn hỏi tại sao cũng chỉ cười không đáp.

Nếu như có thể, tôi muốn hắn yêu hết thảy, tôi muốn hắn trung thủy, tôi muốn hắn không bao giờ phản bội, trừ tôi ra không có bất kỳ tình nhân nào khác.

Mà điều này, sợ rằng hắn không có cách nào có thể cho tôi. Coi như hắn thật sự đem cả thế giới đặt dưới chân tôi, nhưng đó đều không phải là những thứ tôi mong muốn, thì có ý nghĩ gì chứ?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Lại một lần nữa dâng trào cảm giác phẫn nộ. Nhưng cuối cùng cũng từ từ bình tĩnh lại. Cho dù sự không cam lòng và ghen tuông có lớn hơn nữa thì sau cùng chúng cũng không giúp ích được gì cho tôi, khiến tôi không thể không ép buộc mình bình tĩnh lại. Dù sao tôi cũng là một vị thần sống lâu như vậy. Hơn nữa làm sao để che dấu sự ưu tư của mình, không để bất kỳ kẻ nào nhìn ra sự chán nản cất giấu bên dưới chi cao khí ngang *, loại kỹ xảo này được tôi diễn vô cùng thành thục.

* Chi cao khí ngang: miêu tả bộ dáng chân bước nhấc cao, mặt nhếch lên, hùng hục khí thế hay chỉ bộ dáng của người dương dương tự đắc; vênh vào đắc ý.

Tất nhiên Hera phải vô cùng kiêu ngạo hơn nữa còn nóng nảy âm trầm. Bất kỳ cảm xúc mềm yếu nào bị lộ ra cũng là lỗi lầm không thể tha thứ. Tôi có

quá nhiều kẻ thù, mặc dù phần lớn bọn họ đều cho rằng tôi khất khe vô lý mới gây thù chuốc oán. Nếu một lần nữa tôi không đứng thẳng lưng, làm bộ tất cả các việc Zeus làm hoàn toàn không tạo ra bất kỳ thương tổn nào, bị bọn họ nhìn ra phần mềm yếu kia, cuối cùng hậu quả sẽ như thế nào, cho dù bây giờ chỉ mới suy nghĩ kỹ một chút cũng khiến tôi phát run.

Tất cả các vị thần đều biết tôi nóng nảy ghen tuông, nhưng mà sợ rằng bọn họ chỉ biết cái loại hành động đó thuần túy là do sự tôn nghiêm bị xúc phạm. Tình yêu đối với các vị thần sống quá lâu mà nói quả là một chuyện nhục cười. Ngay cả bản thân nữ hoàng tình yêu cũng không ngừng thay đổi tình nhân thì còn có thể trông cậy vào những vị thần đã sớm nhìn thấu mọi thứ mất đi hứng thú với mọi vật có thể trung thủy hay sao?

Cho nên, dù bây giờ nhìn thoáng qua tất cả đều tốt đẹp, vô cùng hài hòa, dù tôi buông thả một khoảng thời gian, đắm chìm trong mỗi tình tình đầu hạnh phúc của thiếu nữ mà không sợ bị ai phát hiện, thì lý trí vô cùng hiểm thấy đã kéo tôi lại.

Chuyện tôi cần phải làm không phải là lắng nghe những lời lẽ nhai tò tình ngu xuẩn không ngừng mà làm một nữ thần lý trí tỉnh táo. Tôi phải sớm tìm cách thoát khỏi cái trò chơi tìm mặt mũi nhằm chán này, càng sớm thoát khỏi giấc mộng đẹp như con ác mộng này, hung hăng thui một cú vào gương mặt tự cho là đúng của Hades. Tất nhiên anh ấy vô cùng tốt bụng, nhưng tôi không cho phép bất kỳ kẻ nào thương hại dù ở bất kỳ hình thức nào.

Xin lỗi, bát cháo nóng nhà anh ấy còn chưa có nguội kia kia. Hãy tiết kiệm một chút một công sức giữ lại mà đối phó với người vợ lạnh lùng như tảng băng cho đến tận bây giờ chưa bao giờ cười đi.

Im lặng làm động tác ỏi mửa với Hades, tôi biết mình tỏ ra rất không biết điều, nhưng một màn trước mắt thật sự khiến cho người ta không cách nào nhẫn nại. Nếu không tìm một việc gì đó rời sự chú ý thì tôi thật muốn phát điên.

Ai có thể tưởng tượng một gia đình mấy ngàn năm năm hết tết đến cũng không gặp mặt thậm chí ngay cả lời cũng không muốn nói duy chỉ hình thức chém chém giết giết ngồi chung một chỗ, lại còn trong tình cảnh ăn cơm "hòa thuận vui vẻ" chứ? Nhìn bức tranh anh em đoàn kết gần gũi, tôi cảm thấy nỗi hết da gà, gáy lạnh toát. Trong lúc khổ sở muốn suy nghĩ vui vẻ một chút, chúng tôi có phải được coi là gia đình số một thần giới hay không?

Không nhìn nữ thần đất đai đang ngồi ở đầu, tầm mắt tôi quét qua các anh chị em của mình theo thứ tự. Mặt Hades không có cảm xúc, Poseidon buồn bực không vui, Zeus và Demeter đang chụm đầu không biết nói cái gì, mà Hestia mang biểu cảm của một nữ tư tế, nghiêm cẩn ăn thức ăn trước mặt mình. Tôi ngây ngốc cắn cái thìa. Những thứ rối loạn hồng bét không biết từ đâu và lũ tiểu quỷ đối nghịch với tôi còn chưa ra đời. Đỉnh Olympus cũng chưa xuất hiện. Trải qua một lần đại chiến, tộc người không lồ tồn thất vô vùng nặng nề, có rất nhiều dòng tộc bị xóa sổ vĩnh viễn. Mặc dù những nơi chúng tôi ở đều đã được sửa chữa xong nhưng không thể che giấu được mùi vị của sự suy tàn.

Nhưng mà, tôi nhìn Zeus, kẻ đang ha hả cười thật lớn, chua chất nói, với sự "hộ lực" không ngừng nghi bên dưới của hắn, rất nhanh chóng nơi này sẽ ngổn ngang nhét đầy các tên nhai con có huyết thống nửa người nửa thần. Thời thiếu niên hắn thuần khiết bao nhiêu thì thanh xuân và tráng niên lộn xộn bấy nhiêu. Trong một khoảng thời gian rất dài, tôi cảm thấy chỉ cần hắn còn sống là có thể sinh con đẻ cái. Đường như hắn rất hứng thú hồ thiên hồ địa* kéo tất cả lên trên giường làm bậy.

* Hồ thiên hồ địa: Một lời miệt thị hành vi kiêu ngạo, vô lối.

Bàn ăn rất lớn và dài, nhưng trừ Zeus và Demeter to nhỏ với nhau thì chỉ nghe thấy tiếng nhai thức ăn. Lúc đó không cảm thấy gì cả bởi vì phần lớn sinh lực của tôi dùng để phóng tia lửa điện lên người Demeter. Nhưng đối với các sự việc đã trải qua tôi vẫn còn sức chống cự, cho nên cơ bản là duy trì thái độ hòa nhã ôn hòa yên lặng quan sát bốn phía.

"Ta rất mệt mỏi, cần phải nghỉ ngơi một lúc, các con cứ từ từ ăn".

Mẹ của chúng tôi đứng lên, đẩy cái đĩa trước mặt, gật đầu tùy ý một cái rồi ưu nhả rồi đi. Đối với mạch nước ngầm núp dưới bàn ăn đang âm thầm dâng cao kia, bà giả bộ coi như không nhìn thấy. Bà thống hận người đàn ông đã không còn có thể cãi nhau với bà, cho nên đối với những đứa trẻ chúng tôi cũng chỉ có làm những vai trò này mà thôi. Tiếp theo phát sinh những chuyện gì, rõ ràng biểu hiện của bà là không muốn nhúng tay.

Bà vừa rời đi, Poseidon cũng đứng dậy, âm trầm nhìn Zeus một cái rồi nghênh ngang rời đi. Tôi vô cùng hứng thú nhìn theo bóng lưng rời đi của anh ấy. Nói thật, từ trước đến nay tôi không hề có nhiều chú ý đối với người anh trai này. Trong ký ức của tôi, anh ấy hung ác u ám, đã tâm bưng bưng, hơn nữa còn vô cùng tàn nhẫn, từ nhỏ đã như vậy. Anh ấy thích nhìn kẻ khác thống khổ la hét khóc lóc, tùy tâm sở dục, muốn làm cái gì sẽ làm bằng được cái đó. Cái tính cách đó sau khi đến biển khơi lại càng được bộc lộ rõ.

Tất nhiên, anh ấy cũng định phản kháng Zeus nhưng lại thất bại. Sau đó anh ấy đem hết những oán hận này đặt lên chúng tôi. Cảm thấy chúng tôi đứng về phía Zeus, đó là sự phản bội vô liêm sỉ. Khi đó tôi chưa bao giờ chú ý đến người anh em xấu tính này, ngay cả khi anh ấy thất bại chạy đến biển khơi cũng là nghe người ta kể lại. Trong lòng trừ có chút ngạc nhiên và phiền muộn, nghĩ rằng cả đời này sẽ không gặp lại Poseidon ra, cái gì cũng không nghĩ đến.

Chúng tôi quả nhiên không hồ danh là người một nhà có chảy chung một dòng máu, đều tự cao tự đại ích kỷ máu lạnh như vậy.

Hiển nhiên, Zeus phát hiện ra sự bất thường của Poseidon, nhưng hắn lại cười vô cùng sáng lạn, ngay cả lông mày cũng không động một cái, thần nhiên tiếp tục cười nói với Demeter như cũ, thỉnh thoảng nhìn Hestia với ánh mắt thân thiết. Tôi cảm thấy vô cùng kỳ quái, bởi vì theo trí nhớ Zeus rất ghét Hades, vừa nghe đến tên anh ấy cũng bưng bưng giận dữ. Nhưng giờ phút này mặc dù chưa nói tới việc hắn có ý định lấy lòng, nhưng hành động nói chuyện với người anh nhiều tuổi nhất này luôn duy trì sự tôn kính.

Âm thầm cười châm biếm, tôn kính? Cái từ này mà liên quan đến Zeus thật khiến người ta hoảng sợ. Tôi thật sự không thể nhớ ra hắn có thể lễ phép đối với kẻ nào. Thật giống như ngay từ khi quen biết, hắn đã là một tên khốn luôn dương dương tự đắc tự cho mình là bất phàm.

Hắn đang làm cái gì vậy? Có ý lời kéo chúng tôi, muốn bài xích Poseidon khỏi cái " Gia đình đệ nhất thần giới" hay sao? Nếu đổi lại là phiên bản trưởng thành của Zeus, hắn sẽ không nhẫn nại với bất kỳ kẻ nào, chỉ gầm thét dùng sấm sét thiêu kẻ chống đối thành tro bụi. Tôi nhìn hắn, nhìn hắn dùng ngón tay chọc chọc cái đĩa ăn trước mặt, khóe miệng nở nụ cười. Nếu không phải làm vợ chồng với hắn nhiều năm, khi đó tôi tuyệt đối không hề nhìn ra sự vui thích của hắn giống như biểu hiện trên gương mặt. Đó là hành động nhỏ khi hắn cảm thấy nhàm chán.

Bỗng nhiên cảm thấy thật lạnh lẽo. Nên như thế, nên như vậy, phải khẳng định rằng Zeus không giống như đại đa số người đều cho rằng hắn không có đầu óc. Hắn xảo quyết như rắn, khi cần thiết còn có thể rất hèn hạ. Nhưng cho đến bây giờ tôi chưa bao giờ suy nghĩ về điều này.

Lúc hắn điên cuồng theo đuổi tôi, khẳng định tuyên bố rằng không phải tôi thì sẽ không lập gia đình, hắn có bất kỳ tình cảm nào đối với tôi hay không? Tất cả các vị thần đều biết, quan hệ giữa tôi và Hades rất tốt, mà chưa tính đến việc hắn lấy ai làm vợ thì đối với những việc lần này nhất định Hestia và Demeter sẽ tỏ ra bất mãn mà từ đó đứng về phía Poseidon. Muốn ổn định nội bộ, thủ đoạn tốt nhất chính là hôn nhân. Hestia đã sớm thề thốt cả đời không lấy chồng, tính cách Demeter mềm yếu ôn hòa sợ rằng không chen ép được các nữ thần khác, còn tôi lại hồng hách ngang ngược không chừa bất kỳ thủ đoạn nào, còn có một lòng mê luyến hắn, thật sự là một ứng viên tốt. Hơn nữa, quan trọng nhất là, dù sao chúng tôi cũng là người một nhà, trên người cùng chảy dòng máu được thề nguyện từ các thần vương đời trước. Tuy ngoài miệng Zeus không nói, nhưng tôi vẫn biết hắn vẫn luôn tự hào về huyết thống của mình. Hắn luôn cảm thấy chỉ có huyết thống như vậy mới có thể sinh ra đứa trẻ có tư cách kế thừa ngai vàng của hắn.

Rất đáng tiếc là không một đứa nào do chúng tôi hạ sinh có thể khiến hắn hài lòng. Chỉ cần ánh mắt của người thường cũng biết hắn đối với Apollo và Dionysus có sự yêu thích. Tôi chắc chắn điều hắn bất mãn duy nhất là máu của chúng không thuần chủng.

"Hera, thử cái này đi, chị nhất định sẽ thích".

Hình như thấy tôi thất thần, Zeus nở nụ cười lấy lòng đẩy một ly rượu hoàng kim về phía tôi. Bên trong là màu rượu đỏ tươi, nhẹ nhàng dao động.

Ánh mặt trời thật ấm áp, nụ cười và tóc hắn cùng nhau lấp lánh, thật khiến người ta hoa cả mắt. Đổi lại trước đây, chỉ cần hắn cười một cái với tôi như vậy, tôi đã sớm đỏ bừng mặt. Nhưng bây giờ, ngồi trước hắn không còn là Hera người đàn bà ngốc nghếch chỉ biết dùng dùng nỗi giận. Mà cái đó đã quá thấy nhiều, tôi chỉ cảm thấy rét lạnh.

Nhìn qua rượu trong ly như máu tươi. Bỗng nhiên tôi thấy thật buồn nôn, không nhịn được đứng lên, đánh đổ ly rượu, nhìn dòng chất lỏng như máu kia tạo ra một vệt dài trên bàn.

"Thật xin lỗi, ta có chút không thoải mái".

Vừa nói, tôi vừa nôn mửa mấy tiếng. Không để ý đến ánh mắt của bọn họ, che miệng chạy ra ngoài. Zeus gọi tôi mấy tiếng, biết hắn chỉ là ảo ảnh, nhưng trong đoạn trí nhớ kia, tôi thật sự sợ hãi, tôi sợ hắn đuổi theo, cho nên ôm váy chạy ra khỏi cái phòng khách hoa lệ kia.

Vai và đầu gối khẽ run. Tôi cắn chặt răng. Những việc này sao bây giờ tôi mới nghĩ đến? Chẳng lẽ không phải từ sớm đã bắt đầu mơ hồ nghi ngờ, nhưng lại không có bằng chứng. Mà một lần nữa nhìn lại, những ảo mộng bị tôi cho là nhàm chán gạt bỏ lại dần dần biến thành con ác mộng ngày càng chân thực.

Nếu ngay từ lúc bắt đầu tất cả đều là giả thì rốt cuộc thứ gì mới là thật?

"Hera".

Không phải là giọng nói của Zeus, nhưng vẫn khiến tôi bị dọa một trận, quay đầu nhìn Hades cau mày đứng phía sau.

"Rốt cuộc em bị làm sao? Giống như bị nữ thần báo thù đuổi theo phía sau vậy".

Tôi nhào tới, gắt gao túm cổ áo anh ấy. Anh ấy mở to mắt, kinh ngạc nhìn tôi.

"Đây chính là điều ngài muốn hay sao? Nói cho ta biết tất cả chỉ là ảo mộng, nói cho ta biết tất cả đều là giả, cho nên không cần vì nó mà thống khổ, không cần vì nó mà lưu luyến. Tốt nhất nên giống như ngài vậy, vứt bỏ tất cả, giả bộ cái gì cũng không biết đúng không? Nói cho ta biết, Hades, đây chính là mục đích của ngài đúng không!".

"Nhất định em bị điên rồi".

Anh ấy vừa giận vừa sợ, nắm lấy cổ tay tôi mà mắng. Tôi nhìn vào đôi mắt đen cùng gương mặt tái nhợt, cho tới bây giờ tôi chưa bao giờ hận anh ấy như vậy. Tôi nên đánh vỡ cái ảo ảnh này, bất kể phải trả bằng cái giá nào cũng phải kết thúc vở kịch này. Nhưng đầu tôi rất đau, trước mắt tối đen, trời đất quay cuồng. Cuối cùng không thể khống chế được ngã về phía Hades.

Xung quanh quay tròn, trong thoáng chốc tôi nghe được giọng nói kia, không phải là của Hades người đang ôm tôi, mà là của kẻ đứng đầu Âm phủ đã đem mình chôn trong bóng tối và cái chết.

"Đừng giãy giụa, đừng nóng nảy, đừng tức giận. Ngủ một giấc, em sẽ tìm được sự thật mà em muốn".

Nếu còn một chút sức lực, tôi tuyệt đối giờ một ngón tay giữa với anh ấy".

Đi mà tìm sự thật của anh, cái giấc mộng biến thái này, tôi không muốn chơi.

Chương 21

Càng ngày cái trò chơi này càng không dễ chơi. Dù luôn tự nhủ rằng đây chẳng qua chỉ là một giấc mộng, những sự việc phát sinh bên trong không phải là thật, nhưng muốn coi như không có gì xảy ra thì không thể được. Càng không muốn nghĩ tới, càng như mắc chứng rối loạn ám ảnh cưỡng chế muốn ngừng cũng không ngừng được.

“Hera, Hera, mau tỉnh lại”.

Chóp mũi ngựa ngửa, tựa như có ai cầm thứ gì nhẹ nhàng lướt qua. Tôi rất muốn thuyết phục mình rằng tất cả đều đã kết thúc, đã tỉnh mộng rồi, nhưng khi ngón tay chạm vào mảnh tơ tằm mềm mại như nước, không khỏi âm thầm tuyệt vọng trong lòng.

Âm phủ tuyệt đối sẽ không có những thứ này, Hades rất ghét xa xỉ, cho nên hình như tôi vẫn đang ở trong giấc mộng ma quỷ này?

“Này, đừng giả bộ ngủ, ta biết nàng tỉnh rồi. Nếu nàng cứ tiếp tục nằm im ta sẽ hôn nàng đấy”.

Đột nhiên mở mắt từ trên tháp mềm nhũn dựng lên, suýt nữa đụng phải cằm của kẻ đang dựa nghiêng bên cạnh. Hấn kinh hãi, nhanh chóng lùi ra sau, lắc lắc đầu hoa đang cầm trong tay, tức giận trợn mắt nhìn tôi.

“Đây chính thái độ ngênh đón đối với người anh em vừa trở về từ chiến trận? Poseidon không thể động được đến một sợi tóc của ta nhưng nàng gần như đạp ta xuống đất. Nếu đổi lại người khác, nhất định sẽ có sự trừng phạt đáng sợ chờ phía trước, nhưng mà nàng...”

Cánh tay với bắp thịt chắc nịch ôm hông của tôi, cưỡng ép tôi vào ngực của hắn. Tôi cứng nhắc ngẩng đầu, nhìn thấy gương mặt mỉm cười rạng rỡ không khác nhiều trong ký ức, răng trắng như tuyết, ánh mắt xanh như một đóa hoa thanh cúc đang nở rộ, mái tóc vàng được chải mượt mà. Tôi hoảng hốt, ngẩng nhìn bốn phía, thần điện cẩm thạch trắng tinh, ánh mặt trời chói lóa, tiếng hát mờ hồ chưa bao giờ dừng lại, còn có những tiếng vãi vốc nhẹ nhàng lay động theo gió.

Đây là cảnh tượng không thể quen thuộc hơn, là nơi tôi đã ở mấy vạn năm, mà dựa theo cách nói của loài người, Olympus, nhà của tôi. Hiện hòa và giả tạo, từ đầu đến cuối chưa từng thay đổi.

“Lại thất thần rồi, làm sao vậy, chẳng lẽ biệt ly lâu như vậy, nàng một chút cũng không nhớ tới ta hay sao?”

Mặt bị vỗ nhẹ. Tôi phát hiện kẻ đang ôm tôi thậm chí vẫn còn mặc áo giáp, tóc tai rối bời, dưới tai vẫn còn vết máu chưa lau sạch. Ồ, đúng rồi, đây là hình dáng đã thoát khỏi hình dáng thiếu niên của Zeus. Từ khoảnh khắc bắt đầu bộ dáng thanh niên, thời gian như được đóng băng trên hình dáng của hắn, trì trệ không thay đổi. Hắn rất thích hình dáng bề ngoài này, cho rằng giữ nguyên như vậy sẽ phát huy sức quyến rũ của hắn. Tôi nhìn chằm chằm gương mặt hắn, chẳng biết tâm tư đã trôi dạt đến phương trời nào. Ở thời điểm kết hôn nhìn tuổi tác của chúng tôi cũng không quá chênh lệch, nhưng lúc tôi bị đá một cước ra khỏi Olympus, tôi thực sự giống như chị gái hắn. Tất nhiên tôi có thể sử dụng thần lực để giữ dung mạo xinh đẹp kiêu diễm. Nhưng để làm gì cơ chứ. Hắn đã sớm không còn để tâm đến việc tôi xấu hay đẹp. Bất kể tôi dày công ăn mặc ra sao, ánh mắt hắn nhìn tôi cũng như nhìn vũ khí, chiến xa hay như một món đồ bất kỳ của hắn vậy.

Cho nên tôi buông bỏ những thứ đồ trang sức quần áo hoa lệ kia, không khổ tâm đi nghiên cứu cách chải chuốt đầu tóc hay cách ăn mặc, mà chỉ duy trì dáng vẻ thần hậu đoan trang và ép buộc mình không được quá tùy hứng. Tôi nhìn lại mình, mặc một bộ váy màu lam bình thường, không búi tóc, mái tóc đen dài xõa tung trải gần nửa cái tháp mềm, không khỏi thờ dài.

Không biết lúc này là lúc nào, nhưng chỉ bằng bộ đồ này, tôi tuyệt đối chưa cùng hắn kết hôn.

“Đang êm đẹp sao lại than thở, có phải nghe được những tin đồn vớ vẩn từ những kẻ lăm mò lăm miệng ngoài kia hay không?”

Không biết hắn hiểu lời than thở của tôi ra thành cái gì, giọng nói trở nên nghiêm nghị, còn đẩy tôi ra, biểu cảm quái dị quan sát tôi từ trên xuống dưới, khiến cho tôi thể giải thích được.

Có người sẽ thắc mắc, người đang làm cái gì vậy, đây không phải ký ức của người sao? Hừ, ai có thể nhớ nguyên vẹn từng mảnh ký ức của cuộc đời mình, cho dù là thần cũng không thể. Không nhắc đến những thứ khác, tùy tiện hỏi một người thời điểm này tháng trước anh đang làm gì, chỉ cần trong một trăm người có khoảng năm người ngay lập tức có thể trả lời thì đặc là kỳ tích rồi.

Mặt khác, không thể không than phục sự lợi hại của thần ngủ, không trách mọi người vừa nhắc tới việc bị lạc trong giấc mộng của chính mình lại sợ hãi như vậy. Xem kìa, cho dù tôi biết tất cả đều là giả, chẳng qua tôi chỉ vì một linh hồn một nhân loại mà đánh cược với Minh vương, nhưng dần dần theo thời gian, cũng bắt đầu không thể phân biệt được giữa thực và giả.

“Chuyện gì?”

Tôi hỏi hắn, giùng giàng muốn ngồi dậy. Thật tồi tệ khi bị hắn dò xét từ trên cao xuống như vậy. Tôi ghét cái tư thế phục tùng yếu đuối này, dùng sức hất tay hắn đang đè trên vai mình. Đây là một việc đối với “ngày sau” của chúng tôi quá đỗi bình thường. Dù sao chúng tôi cũng không chỉ toàn cãi vã mà thỉnh thoảng cũng sẽ động thủ. Nhưng vô cùng hạn chế loại động chân động tay này, nếu không Olympus sẽ bị chúng tôi hủy diệt.

Nhưng Zeus không có thói quen bày ra khí thế hung hăng truy hỏi khi bị tôi bỏ mặc xem thường, lập tức lông mày nhướng cao lông mày, oán trách vượt quá dự liệu của tôi.

“Kết quả nói nhiều như vậy, một câu nàng cũng không nghe vào. Nói đi, có phải Poseidon tố cáo ta, không đơn giản là mắng ta lang tâm cầu phế tàn nhẫn máu lạnh, mà là một tên khốn kiếp hèn hạ vô sỉ đúng không?”

Hắn vừa nói vừa cười lạnh, khoe miệng không ngừng vắn vẹo, trong mắt toát ra loại khí lạnh tàn nhẫn, vô cùng không tương xứng với hình tượng chói lọi rực rỡ của người anh hùng tóc vàng anh dũng: “Có phải hắn còn nói bóng nói gió là căn bản ta không phải anh em cùng cha với các người, nếu không giải thích tại sao mẹ lại thiên vị ta, hơn nữa tóc ta lại màu vàng khác hoàn toàn với những người còn lại. Tên khốn, nếu thật sự hắn nói như vậy, tại sao không nhìn lại cái mặt hắn. Với ánh mắt và kiểu tóc chán ghét đó, hắn ta giống con cá sấp chết ngoan ngoan chui rúc dưới đáy biển, vĩnh viễn đừng ra ngoài”.

Kinh ngạc co chân. Đương nhiên tính tình của Zeus không tốt, thường xuyên vì những chuyện rất nhỏ nổi giận, nhưng trong ấn tượng thì tư thái người trưởng thành mà cầu nhàu như con nít không có bao nhiêu. Nếu không phải nhìn hắn ngực đang phập phồng cau mày rất giống tức giận, tôi gần như theo thói quen cười nhạo hắn.

Không, chờ một chút, tại sao không thể cười nhạo hắn? Dù sao đây cũng không phải thực, chẳng qua là Hades tạo ra một giấc mộng kết hợp giữa thực và ký ức. Trong thực tế vì rất nhiều lý do, tôi không thể làm gì hắn, kể cả trong giấc mộng cũng không thể tùy ý mình, tôi sống cũng quá ngọt ngào.

Nghĩ như vậy, tôi cười rộ lên. Thấy mặt hắn từ tức giận biến thành mờ mịt, nhất thời cảm thấy buồn cười, càng cười lớn hơn, cuối cùng thiếu chút nữa không giữ được hình tượng lẫm lẫm trên tháp mềm.

“Hera, nàng bị điên sao? Chờ một chút, đây là cái gì, nàng đang cười nhạo ta sao?”

Chẳng biết tại sao giọng nói của hắn càng khiến tôi buồn cười hơn, gắp quỹ rồi, tại sao tôi không thể cười nhạo hắn? Vốn hắn vừa ngu ngốc kiêu khốn kiêu. Tôi muốn làm như thế này lâu lắm rồi. Dù sao cũng là trong mộng, hắn không thể làm gì tôi. Vì vậy tôi xoa xoa khoe mặt vì cười ra cả nước mắt, trịnh trọng trả lời: “Ồ, bây giờ ngài mới nhìn ra sao, không sai, đúng là đang cười nhạo ngài đấy”.

Hắn nguy hiểm híp mắt lại: “Tại sao? Nếu không đưa ra được một lý do có sức thuyết phục, ta sẽ cho nàng biết chọc giận thần vương sẽ có kết quả thế nào”.

Nếu câu này ở vào trong hoàn cảnh khác tôi còn run sợ, nhưng mà bây giờ tôi một chút cũng không sợ. Thậm chí còn dùng chân đá hắn, tỏ ý hắn ngồi sang một bên, đừng nên chen lấn với tôi.

“Thật đáng sợ. Ta sợ quá đến nỗi khóc đây này, em trai yêu quý của ta. Có điều là vừa rồi nhìn bộ dáng kia của người giống y hệt một đứa trẻ con giận rồi lộn xộn lung tung, nếu để kẻ khác nhìn thấy, uy nghiêm của ngài sẽ mất sạch”.

Tôi bước bình không cười trả lời, những lời này nếu rơi vào mấy ngàn năm sau tuyệt đối sẽ khiến Zeus nổi giận lôi đình. Nhưng trong giấc mộng này hiển nhiên Zeus không còn tự cao tự đại một cách cực đoan, cho nên hắn chỉ có nhướn mày không thể làm gì, mặt đầy biểu tình nhẫn nại.

“Haizz, ai có thể nói cho biết, rốt cuộc nữ nhân độc ác này có gì tốt, mà có thể khiến cho đầu óc ta mê mẩn dây dưa không dứt”.

Hắn lăm lăm oán trách, cúi người xuống muốn hôn tôi, nhưng bị tôi đẩy ra. Hắn kinh ngạc mở to hai mắt, lông mày nhướn lên thăm dò, tôi lắc đầu.

Được rồi, Hades có ý gì coi như tôi đã biết một chút, đây coi là cái gì, có ý muốn tôi dao động vì quá khứ tươi đẹp của mình sao? Đây lòng tôi cười nhạt, không sai, đi qua hết thấy xác thực khiến người ta cảm thấy hoài niệm, thậm chí có lần tôi không chịu được thương cảm, cả người cảm thấy chua chát. Nhưng, nếu tôi là một người đàn bà có thể tùy tiện vì những thứ như vậy thay đổi dự định ban đầu, đã sớm bị các nữ thần và các ả đàn bà hết người này đến người kia kéo khỏi vị trí Thần hậu.

“Ta phải nói, trò này cũng không tệ lắm, cơ hồ ta suýt nữa bị khuất phục, đáng tiếc, vẫn có một chút sai lệch. Ở trong trí nhớ của ta, bất kể thời điểm nào của Zeus, cũng không thể ôn hòa như vậy, lại còn hài hước quái đản như thế. Hắn vẫn luôn là một thằng khốn kiêu ngạo không cho phép bất kỳ lời dị nghị nào”.

Tôi dùng âm thanh chỉ mình mới nghe được lặng lẽ lầm bầm, không biết Hades có nghe được hay không. Căn bản anh ấy không nghe được cũng tốt, nghe được nhưng giả bộ không biết cũng tốt, cái loại trò lừa đảo này tôi sẽ không mắc lừa. Tôi sẽ không keo kiệt dùng sự ác độc và dè dặt suy đoán tại sao Hades làm như vậy. Dĩ nhiên anh ấy sẽ không mong tôi và Zeus hoàn toàn đoạn tuyệt. Bởi vì trên cõi đời này, tôi là người duy nhất ngu ngốc đi bắt gian hân, dùng cảm đến ngu ngốc. Nếu tôi rời khỏi Zeus, để cho Zeus lấy lại được sự tự do, thì vạn nhất người vợ không cam tâm tình nguyện của anh ấy lại bắt đầu nóng lòng muốn thử thì làm sao đây? Cho đến tận bây giờ Persephone không tiếc dùng hết tất cả ngôn ngữ và hành động bày tỏ đối với cả Âm phủ sự chán ghét và khinh bỉ của mình đối với Hades. Mặc dù nàng ta cũng ghét Zeus như vậy. Nhưng nếu gả cho Zeus là cách duy nhất để rời khỏi Âm phủ, dù phía trước có là hồ lừa nàng ta cũng không do dự nhảy xuống.

Vô luận như thế nào, dù sao cũng là kết hôn với người đàn ông mình không yêu, vị trí Thần hậu so với Minh hậu tốt hơn nhiều.

Tôi cảm thấy mình rất buồn nôn, hạ lưu, nhưng thật sự tôi không có cách nào loại bỏ ác ý để cân nhắc xem xét những hành động của anh.

“Lắm lắm cái gì vậy? Càng ngày càng cổ quái”.

Zeus xoa mũi tôi, than phiền giống như một cậu bé trai vậy. Tôi sờ đầu hắn, hắn không hài lòng đẩy ra, trả thù bằng cách cắn một cái vào tai tôi, tôi cười khanh khách.

Muốn chơi trò chơi với tôi phải không? Được, cho dù chỉ là một trò chơi tôi cũng sẽ chăm chỉ nghiêm túc đối diện. Ký ức nửa thật nửa giả, làm cho hồi ức bị thay đổi, muốn làm cho tôi dao động lạc lối ở trong đó, cũng không có cửa đâu.

“Cục cưng, ta yêu ngài biết nhường nào”.

Tôi âu yếm nói với Zeus, nhìn hắn ngạc nhiên mở to hai mắt, sau đó không nói lời nào ôm cổ hắn hôn lên.

Ký ức tốt đẹp? Gặp quý! Có lẽ tôi nên cảm ơn Hades vì cho mình một con đường tắt để phát tiết bất mãn. Việc tôi không thể làm trong đời thực thì trong mộng có thể làm, cho dù là Zeus cũng không thể làm gì.

Hắn không thể quản được giấc mộng của tôi.

Tôi nghĩ nhất định bây giờ mình đang cười vô cùng tà ác.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22

Như vậy có phải hay không hợp lý hơn nhiều? Ban đầu chẳng qua chỉ cùng Minh vương đánh cược một trận mà thôi, nhưng bây giờ bản thân tôi bắt đầu chán ghét chuyện này. Càng bị cưỡng ép đối mặt với quá khứ ngu xuẩn của mình, thì tôi càng cảm thấy chán ghét. Tôi bắt đầu nghiêm túc tự xét lại mình hết thảy, tại sao tôi nhẫn nại với Zeus đến mức như vậy?

Cùng hắn từ ồn ào đánh nhau xé rách mặt đến chiến tranh lạnh, lúc này nhìn lại chuyện cũ "ngọt ngào", thật châm chọc khiến người ta cười cũng không cười nổi.

Thật xin lỗi Hades, anh muốn khiến em tìm kiếm sự thật chỉ sợ không thể tìm được, bởi vì bây giờ tràn ngập trong linh hồn chỉ tràn đầy ý muốn trả thù.

Trên thực tế việc đã xảy ra không thể thay đổi được, nhưng ở trong mộng của mình tôi có thể làm chủ được chứ? Tôi tự giễu, ảo ảnh do đích thân Minh vương tạo ra, tuyệt đối có kỹ thuật đảm bảo, người bình thường không bao giờ được hưởng đãi ngộ như vậy đâu.

Nhưng để thực hiện các bước đi cụ thể khiến tôi gặp chút khó khăn, bởi vì bản thân là nữ thần bảo hộ hôn nhân, đối với tất cả hành động phản bội và không tôn trọng hôn nhân luôn tồn tại tâm lý chán ghét. Đừng nói là làm việc này, chỉ cần nghĩ thôi cũng không thể nhìn được mà nổi da gà. Chưa nói đến việc cùng đàn ông vui vẻ, chỉ cần chạm một đầu ngón tay vào váy cũng khiến tôi không thể nào chịu được, cái hành vi lén giở giường linh tinh căn bản là ép tôi đi tìm cái chết. Dĩ nhiên đàn ông có thể không kiêng kị làm tất cả và cho rằng những người phụ nữ không biết làm những chuyện này, còn dương dương tự đắc cảm thấy đây là một loại thắng lợi. Nhưng thực ra ở Olympus có không ít nữ thần có thể làm được điều này, cần quắc mắt bắt nạt tu mi *. Nhưng rất đáng tiếc tuyệt đối tôi không thể hạ thấp tiêu chuẩn đạo đức của mình xuống cái trình độ này.

* Cần quắc mắt bắt nạt tu mi: chỉ người phụ nữ không thua kém đàn ông.

Cũng không thể vì nhìn thấy mọi người đều nhào trong bùn lầy mà cũng cam chịu nhào cùng đúng không?

...Huống chi tôi cá là không có kẻ nào gan lớn bằng trời dám cho Zeus đội nón xanh công khai, thừa dịp hắn không có ở đây đi an ủi một chút tình nhân bị lạnh nhạt của Thần vương là chuyện rất lãng mạn nhưng mà đi quyến rũ bà vợ cả lạnh nhạt nghiêm túc của hắn ... Tôi nghĩ sợ rằng không còn có vị thần nào như vậy.

Thoạt nhìn tôi sẽ lâm vào bế tắc nếu như tôi vẫn còn là Hera cứng nhắc cố chấp mà không có hóa thân thành Hàn Tiểu Nhạc đã đi một chuyến rồi tung lộn xộn đến nhân gian.

Nếu so sánh loài người với các vị thần, chính xác là một chủng tộc vô cùng đáng thương, cả đời bọn họ mà tôi biết rất ngắn ngủi, sinh mạng chỉ cần thoáng qua đã biến mất, nhưng bọn họ đều không thể tốt quá, thế nào cũng phải làm ra cái chuyện bịp bợm cho tới mức quảng lộn xộn nào đó, cũng không biết có một hay không. Nhưng mà ở bất kỳ đâu, một trong những phát minh không thể nghi ngờ là rất hữu dụng, đó là phim truyền hình.

Như thế nào để trừng phạt một ông chồng ham thích lạc lối phóng đảng hoa tâm, các thể loại tiểu thuyết phim ảnh cung cấp cho tôi kinh nghiệm lý thuyết vô cùng phong phú. Coi như thời điểm Hera trừng phạt những á tình nhân kia, tôi cảm thấy đã rất tàn nhẫn nhưng so sánh với những thứ như tiểu thuyết phim ảnh kia, thật không biết có quá non nớt hay không! Chỉ có vẻ điểm này là loài người toàn thắng thần linh, đó bởi vì bọn họ có trí tưởng tượng phong phú vô biên đến đáng sợ.

Tôi ngồi dưới tán hoa đang đung đưa, nghiêm túc suy nghĩ cả buổi chiều, rốt cuộc đã nghĩ ra kế hoạch cụ thể.

Căn cứ vào kinh nghiệm được các bậc tiền bối truyền lại, khiến cho đàn ông xấu mắt cả người lẫn của cuối cùng vừa trắng tay vừa khốn đốn là không thể nào, bởi vì ở Olympus không thịnh hành ly dị càng không nói đến tài sản chung của hai vợ chồng. Cả thế giới đều là của Zeus, trên giấy tờ bất động sản của Olympus (nếu như có loại vật này) tuyệt đối tên chủ nhà là Zeus. Dù tôi muốn đến tòa án kiện hắn, nhìn tượng nữ thần chính nghĩa đứng ở cửa tòa án xem, nằng cùng Zeus sinh một đồng trẻ con, bạn cảm thấy nằng sẽ nghe Zeus hay nghe tôi?

Điều này không cần suy nghĩ, trực tiếp bỏ qua, lại nói bây giờ tôi còn chưa có kết hôn với Zeus.

Phiền nào đứng lên đi vòng vo mấy bước. Nghĩ tới Zeus lại khiến cho tôi tức giận. Việc hắn cùng các nữ thần mất đi mây lại cấu kết làm vậy không phải chuyện kỳ quái. Trước khi gã cho hắn tôi đã nghĩ đến điều này, đàn ông có quyền lực đều như vậy. Nhưng hắn đã đạt độ vô si ở mức cao nhất, có thể khiến cho toàn bộ nhân loại khi nhắc đến tên hắn thì phản ứng đầu tiên chính là "Ồ, ngựa đực". Hắn vũ nhục tình yêu của tôi, vũ nhục thân phận nữ thần của tôi, trừ bỏ sự nhục nhã và căm ghét, thì những thứ quyền lực địa vị kia cũng không thể bù đắp được điều này.

Trong lòng bỗng tỏ ra thông suốt, tôi nhường mây. Sở dĩ Zeus dám làm vậy, không phải là chắc chắn tôi không dám làm gì hắn hay sao? Không phải trước sau hắn luôn tự tin đối với bản thân mình hay sao? Năm đó dây dưa không tha với tôi, trừ cân nhắc đến việc tôi là đối tượng phù hợp để kết hôn ra, có lẽ việc chinh phục người chị gái kiêu ngạo không ai bì nổi của mình là một trò chơi thú vị. Tôi dám cá nếu lúc đầu tận lực lấy lòng hắn như các nữ thần kia, căn bản hắn sẽ không để ý nhiều đến tôi.

Bất kể là nam thần hay là đàn ông, xem ra đều có cái căn bệnh chung này, không chiếm được luôn là tốt nhất.

Thuận tay hái xuống một đóa hoa, tôi hung hăng vo nát nó. Muốn trả thù một tên đàn ông không tìm không phải, chỉ có thể ngay ở thời điểm hắn dương dương tự đắc tự cho là nắm mọi thứ trong tay trước mặt mọi người hung hăng tát hắn một cái, chỉ ra điều xấu xí nhất của hắn. Loại chuyện này so với đâm hắn mấy dao còn đau hơn bội lần.

Không phải hắn rất tự tin, cảm thấy tôi đã vật ở sẵn trong túi của hắn đúng không? Dù sao cũng chỉ là trong mộng hư ảo, lần này tôi nhất định phải cho hắn không cười nổi, mất hết mặt mũi. Hades vì tôi thiết kế tình tiết có lẽ sẽ rất tốt đẹp, nhưng tôi đã không dựa theo anh ấy an bài, tôi muốn đem cái giấc mộng chán ghét này rồi tung rồi mù mới có thể thỏa mãn. Đây cũng là đối với Hades trả thù nhỏ nhỏ, không có ai có thể đem tôi trở thành vật thí nghiệm tùy ý xoa nắn, không một ai.

Nghĩ đến đây, tôi đã không để ý những đau đớn âm ỷ và áy náy trong lòng, cố gắng không nghĩ đến việc nếu như không hoàn thành điều kiện của Hades thì linh hồn Đông Từ sẽ phải làm sao. Tiếng cười trầm thấp vang lên, rồi càng lúc càng lớn, cuối cùng cười đến mức không thở nổi. Thật vất vả mới dừng cười lại, nhưng sau tiếng cười sáng khoái chỉ còn sự trống rỗng vô tận.

Tôi quá khát vọng cái loại cảm giác "được làm lại" này, kể cả nó chỉ là một giấc mộng.

Ngắm nhìn bốn phía, cảm thấy nơi này vô cùng quen mắt. Đây không phải nơi yêu thích của tôi thời còn chưa làm Thần hậu. Tất cả mọi người đều biết đây là địa bàn riêng tư nhỏ nhỏ của Hera. Khi đó chắc hẳn là lúc quan hệ của tôi và Zeus đang rất thân thiết, khắp mọi nơi đều đồn đãi rằng tôi sẽ là Thần hậu kế nhiệm, cho nên không ai dám xông vào làm phiền tôi để tránh bị tôi ghét bỏ. Lười biếng ngồi lan can cẩm thạch trắng, tôi cảm nhận sự yên tĩnh khó có được này, cũng thật lâu rồi chưa được cảm nhận qua.

Nhưng có người không muốn bỏ qua cho tôi, đi dọc hàng hoa đỏ đang nở rộ vô cùng hiên ngang. Tôi không có hứng thú quay đầu, nhìn thấy Hades đứng ở nấc thang bên cạnh. Anh ấy không còn mặc bộ áo ngắn Hy Lạp màu trắng rực cười nữa, mà đổi sang trường bào dài màu đen kéo lê trên đất. Ánh nắng rạng rỡ, hương hoa như rượu khiến người ta say đắm, Olympus vẫn tốt đẹp y như trong ký ức của tôi. Nhưng vì anh ấy đứng ở nơi đó, khiến cho mọi thứ trở nên hoàn toàn xa lạ. Tôi hoài nghi có phải từ lúc sinh ra anh ấy đã không biết cười.

"Hera, gần đây em rõ nên rất kỳ quái, rốt cuộc là tại sao, có lúc anh cảm thấy em giống như trở thành người khác vậy. Có phải suy nghĩ về chuyện nguy hiểm gì không, anh luôn cảm thấy tốt nhất em đừng nên mạo hiểm".

Anh ấy nhẹ giọng nói. Tôi nhường cao lông mày, giả bộ ngạc nhiên.

Anh ấy thờ dài, đưa tay ra nhẹ nhàng vuốt ve một đóa hoa. Bàn tay kia giống hệt gương mặt của anh ấy, bởi vì lâu ngày không thấy ánh sáng mặt trời mà không có chút huyết sắc nào. Đóa hoa giống như bị nhiễm độc vậy, nhanh chóng héo úa, không tiếng động rơi trên mặt đất. Anh ấy hoàn toàn không tương xứng với ánh mặt trời rực rỡ. Không biết tại sao sau đó anh ấy nghĩ thế nào mà lại đi cưới một nữ thần nếu rời khỏi ánh mặt trời thì sẽ tàn lụi làm vợ, cuối cùng khiến cho cả hai đều không được hạnh phúc.

"Zeus đã cầu hôn em sao?"

"Em nghĩ đây không phải là chuyện của anh, rất cảm ơn đã quan tâm".

Biết rõ Hades đứng trước mặt tôi và kẻ đã nhét tôi vào trong giấc mộng này không phải là một, nhưng tôi không thể kiềm chế sự chán ghét đối với anh ấy, lạnh nhạt trả lời.

Anh ấy nhếch mép, tỏ ra châm chọc: "Nói như vậy, thật sự em đã quyết định ở lại, vĩnh viễn ở lại Olympus sao?"

Tôi vẫy tay, không trả lời thẳng. Loáng thoáng nhớ tới rất lâu trước kia anh ấy đã từng hỏi tôi có nguyện ý rời khỏi nơi này cùng anh ấy, giống như chị cả của chúng tôi vậy, hoàn toàn không đoái hoài đến chuyện của các vị thần.

"Cái việc này...Đến lúc đó lại bàn tiếp. Làm sao vậy, tại sao đột nhiên lại hỏi những chuyện này?"

Anh ấy trầm mặc một lúc, rồi nở nụ cười gượng gạo, không biết là đang cười cái gì, tóm lại là nụ cười kia rất đáng sợ".

"Poseidon đã bị đui đi vĩnh viễn, Zeus sẽ không cho nó được bước chân vào Olympus một bước. Anh không muốn có kết cục như nó, nếu không thì cũng không chột vật như vậy. Cho nên, anh chủ động yêu cầu được đi Âm Phủ".

Cho dù biết anh ấy thật sự sẽ đi Âm Phủ, nhưng tôi không nhận được tiến lên một bước, muốn nắm vai anh ấy lắc lắc hỏi rốt cuộc anh ấy đang nghĩ cái gì. Tất nhiên, mấy triệu năm sau, rất nhiều người cho rằng chức vụ Minh vương trông coi bóng tối và cái chết rất cao ngạo. Nhưng theo quan điểm của các vị thần việc này giống như việc bỗng nhiên hoàng tử William đi Somalia làm tình nguyện vậy, thật không thể tưởng tượng nổi. Tôi có thể hiểu được là Hades chán ghét lục đục của ngọn lửa chiến tranh có thể bất cứ lúc nào bùng cháy trên mặt đất. Nhưng anh ấy âm thầm không chiến mà bại như vậy thật khiến cho người ta cảm thấy bức bối.

Rõ ràng lực lượng có thể chống lại Zeus, nhưng anh ấy lại chọn trực tiếp rút khỏi tranh chấp. Điều này khiến người ngay cả tư cách tham gia cũng không có như tôi làm sao chịu nổi. Nhìn mặt anh ấy lạnh nhạt tái nhợt, tôi không nhận được cười lạnh.

"Em đánh cược anh không đi được, bởi vì chắc chắn Zeus sẽ không cho anh đi. Thật sự anh không hiểu hấn, cho dù người hấn kiêng kỵ hận không thể không hạ độc, nhưng ở trước mặt biểu hiện của hấn vẫn hòa ái thân thiết, giả bộ bảo anh là người anh em thân thiết nhất. Bởi vì hấn không muốn bị cho là hẹp hòi. Hấn chính là người như vậy, vừa làm chuyện không biết xấu hổ, vừa giả bộ làm anh hùng quang minh lỗi lạc.

Gương mặt vạn năm không thay đổi của Hades xuất hiện sự kinh ngạc, không thể tưởng tượng những lời khắt nghiệt này lại phát ra từ miệng của tôi. Cũng đúng khi đó Hera đang điên cuồng mê luyến Zeus, căn bản là không thể dung chứa bất kỳ kẻ nào nói xấu hấn nữa câu. Lúc Hades rời đi đã từng ám chỉ Zeus không phải là người chồng tốt, nhưng lúc đó tôi đâu có nghe lọt tai, ngược lại lại bị Zeus đầu độc xúi giục, lại cho là Hades lên lút nói xấu hấn. Xem ra tình yêu không chỉ khiến con người nhẹ dạ cả tin mà còn khiến đầu óc chậm chạp mất hết lý trí.

"Cái này không giống như điều em nên nói, Hera, Zeus đã làm gì em sao? Tại sao trong mắt em ngoài lạnh lùng oán hận còn có lửa hận điên cuồng?"

Tôi cười, nhưng không trả lời. Anh trai thân mến, tất cả những thứ này là kiệt tác của anh trong tương lai. Nghĩ đến việc có lẽ Minh vương Hades đang nhìn tất cả sự việc đang diễn ra, trong lòng trào lên cảm giác khó chịu. Đừng nghĩ đến việc điều khiển toàn bộ cuộc sống của em, chắc hấn sau khi thấy biểu hiện sau này của em, anh cũng không mong đợi phát sinh thứ gọi là tình yêu đẹp đấy chứ?

Nếu như anh ấy tiếp tục giả ngu, hoặc là vận dụng nhiều cách khác để tạo ra ảo ảnh làm ảnh hưởng đến trí nhớ của em, em thật sự không ngại khiến cho cái thế giới này rối loạn cho đến khi sụp đổ. Có lẽ hôn nhân bất hạnh khiến cho tôi trở nên nóng nảy lạnh lùng, nhưng mà cho đến tận bây giờ Hera không phải là một phế vật yếu ớt chỉ biết trốn tránh khóc lóc.

Không thể công khai đối đầu với Zeus, nhưng tôi đối đầu một chút với anh mình thì không thành vấn đề.

"Hades, tại sao không tiếp tục lưu lại đây, khi mà hấn chưa có mở miệng bắt anh rời đi. Nhìn hấn trong lòng hận không thể không hạ độc anh, nhưng miệng lại nói lời hết sức thân mật, chẳng phải là chuyện hết sức thú vị hay sao?"

Vừa cười khanh khách, tôi vừa dùng giọng nói hết sức ngọt ngào nói với anh ấy, thậm chí còn mong đợi những chuyện sẽ xảy ra sau đó.

Đã mở mang vô số lần cách Zeus lấy lòng nữ nhân, tôi thật sự không chắc anh ấy có thể vì những lời ngon tiếng ngọt của tôi không nhận được mà phá lên cười hay không. Tôi biết tất cả, nhưng anh ấy cái gì cũng không biết, còn tự cho mình là thông minh cao cao tại thượng.

Anh ấy lắc đầu, biểu tình "Em điên rồi". Tôi nhìn đôi mắt đen của anh ấy lạnh như băng, cố gắng không nghĩ đến Đông Tử và vụ đánh cược nữa. Biết rõ nếu không dựa theo quy tắc trò chơi thì đánh đồng với việc mất đi linh hồn Đông Tử.

So với việc mất đi Đông Tử, khoái cảm báo thù còn chiếm thế thượng phong. Hades không nên dùng cách này đánh cược với tôi.

Quả nhiên tôi là một người đàn bà ích kỷ máu lạnh, khó trách có thể sống chung với Zeus lâu như vậy mà không suy sụp nổi điên. Nó cũng có nghĩa là, chúng tôi thực sự là trời sinh một đôi đúng không?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 23

"Này, các người đã biết chuyện sau khi xích mích với Iapetus, Prometheus đã chạy xuống nhân gian chưa. Haizz, thật không biết ngài ấy đang nghĩ cái gì, không muốn sống tốt ở Olympus mà lại muốn sống chung với loài người kỳ quái kia".

Hesperis 1 vừa thu gom những tia nắng chiều vàng óng trên bầu trời, vừa không kiêng kỵ nói.

“À, cái này ta biết, dù sao nơi này cũng tốt đẹp như vậy. Nhất định là Prometheus điên rồi, ngài ấy còn cãi nhau với cha mình, haizz, chỉ vì những sinh vật nhỏ trên vùng đất gian khổ kia mà hoàn toàn đánh mất lý trí của mình”.

Dysis 2 chun mũi, mặt mày ừ dột nhìn mặt trời rơi xuống biển, nghịch ngợm đai lưng của mình. Arktos 3 đứng cạnh nàng vì bị Hesperis đoạt mất công việc phải làm của mình, mà ngồi bịch xuống bậc thềm đá trắng bóng, hơi vén tầng mây dày nhìn xuống thế giới bên dưới, nhìn loài người vì bóng đêm đang hạ xuống mà ríu rít chạy vào son động, đồng tình thờ dài.

“Thật là một đám nhỏ đáng thương. Thật không thể tin được, bọn họ không có lửa phải ăn thức ăn sống. Thật kinh khủng, nhìn đồng thức ăn máu me đầm đìa kia thật ghê tởm”.

Tôi đứng ở đài cao cách đó không xa, nhìn ba nữ thần trông coi ánh nắng chiều, chiều tà và hoàng hôn thực hiện nhiệm vụ của mình, để cho Olympus và cả thế giới đều yên ổn sắp chìm vào màn đêm tĩnh mịch. Ngẩng đầu lên có thể loáng thoáng nhìn thấy nữ thần tối tăm Leto 4 và nữ thần đêm tối Asteria 5 đang kéo song song xe ngựa ánh sao rực rỡ cùng đi. Nhìn lại đêm nay là một đêm không sao vì Leto đang mở rộng cái khăn che mặt thật dài của mình, che lại toàn bộ ánh sáng chói lọi ban ngày.

Trong gió loáng thoáng tiếng hát và tiếng đàn truyền tới, còn có thoang thoảng hương thơm của một đóa hoa không tên. Tất cả đều yên tĩnh tốt đẹp như vậy. Tôi đứng im để gió thổi tung tóc mình. Tựa như đã lâu lắm rồi chưa trải qua khoảng thời gian yên bình như vậy.

“Hera, sao ngài lại tới đây?”

Dọn dẹp xong tất cả nắng chiều, ba nữ thần chuẩn bị rời khỏi vị trí của mình, ngẩng đầu nhìn tôi, hơi do dự một chút rồi Hesperis lấy can đảm tiến lên chào hỏi. Đầu tiên là tôi đương nhiên đón nhận hành lễ của nàng ta, nhưng sau đó bỗng dưng nhớ ra bây giờ tôi chưa là thần hậu mà chỉ là nữ thần hôn nhân Hera. Các nàng không cần thiết phải tôn kính với tôi, mà tôi cũng không nên thần nhiên tiếp nhận”.

Thờ dài, tôi thừa nhận sau quá nhiều năm làm thần hậu tôi đã quên cách làm sao để lấy tư cách là một nữ thần bình thường giao tiếp với những người khác. Vốn bên cạnh chỉ có những đứa trẻ như Oyas là không sợ sệt, nhưng bây giờ thời gian vẫn còn sớm các nàng còn chưa ra đời. Dạo quanh Olympus, nhìn những gương mặt quen thuộc còn thiếu rất nhiều, không có sự chiêm chọc của Dionysus, không có sự vô lễ thô lỗ của Ares, thậm chí ngay cả tiếng đàn của Apollo cũng không nghe được, tôi cảm thấy có chút cô quạnh.

“Không có chuyện gì, chỉ tùy ý dạo quanh một chút”.

Tôi cố hết sức dùng giọng nói ôn hòa trả lời các nàng. Các nàng tò mò và hâm mộ, âm thầm lén lút quan sát tôi từ đầu đến chân. Tôi biết các nàng đang nghĩ cái gì, còn không phải đang khen tôi một bước lên trời, đội trên đầu chiếc vương miện mà đông đảo nữ thần không ngừng ngưỡng mộ hay sao. Toàn bộ Olympus đang đón âm ỉ tin tức tôi và Zeus sắp kết hôn, bởi vì Zeus đối với tôi ân cần quá mức, không có việc gì cũng chạy đến chỗ tôi.

“Ngủ ngon”

Mấy năm đầu tôi còn vì cái này mà dương dương tự đắc, giống hệt con chim khổng kiêu ngạo khoe khoang không dứt. Nhưng bây giờ trong lòng chỉ tràn ngập sự trống rỗng mệt mỏi, gật đầu với các nàng, tìm một hướng khác mà đi.

“Hera, ngài không đến tham dự yến hội sao?”

Đại khái là nhìn tôi không coi khinh người khác như trong lời đồn, Arktos lấy hết dũng khí hỏi tôi. Tôi quay đầu lại mỉm cười nhẹ nhàng với nàng, gật đầu, nâng váy dài đi thật nhanh vào trong khóm hoa rậm rạp.

Ở trong thế giới nửa thật nửa giả đã gần một tháng, tôi sắp quên mất khái niệm thời gian. Poseidon đi đến biển khơi, mà Hades cũng cáo biệt tôi và hai người chị em khác rồi đi đến Âm phủ, nhưng Olympus cũng không vì hai bọn họ mà trở lên vắng vẻ, ngược lại càng trở nên náo nhiệt phồn thịnh. Rốt cuộc Zeus cũng tiêu diệt được thế lực chống đối hẳn cuối cùng, lại đây hai người anh em của mình đi xa. Vòng nguyệt quế Thần vương dù chưa chính thức được đội trên đầu hẳn, nhưng đây là sự thật không thể phủ định. Mọi người chỉ là đang chờ đợi, chờ đợi hẳn chính thức ngồi lên cái ngai vàng mà hẳn giành được từ trong tay phụ vương hẳn.

Đối với tất cả chuyện này tôi không có hứng thú, cũng không có tâm tình đi quấy nhiễu những chuyện khác. Mỗi lần Zeus tìm đến tôi, tôi đều nửa thật nửa giả tùy ý trêu ghẹo với hắn. Nghe hắn nói, nghe hắn khoe khoang công lao vĩ đại của mình, còn mình thì không mở miệng nhiều. Hắn đã từng ngó ý muốn cưới tôi làm vợ, nhưng tôi chỉ cười cho qua. Lúc trước tôi không biết, nhưng sau đó tôi đã rõ ràng tất cả, tôi không phải nữ thần duy nhất Zeus cầu hôn. Lời nói này hắn đã nói qua với rất nhiều nữ thần, như Metis 6, như Mnemosyne 7, như Eurynome. 8

Suy xét đến việc bây giờ Olympus không hề hòa bình như đang nhìn thấy, từ cuộc chiến tranh lần trước các vị thần cũ và các vị thần theo Zeus chính chiến xảy ra mâu thuẫn, Zeus vì cân bằng các thế lực này mà vô cùng hao tổn tâm huyết. Thật ra thì, nghĩ tới nghĩ lui hẳn cũng không nhất thiết phải cưới tôi, so ra thì còn nhiều nữ thần thích hợp làm nữ thần hơn tôi. Sau này tôi mới biết (đương nhiên là rất, rất lâu sau), trước khi kết hôn với tôi, sự thực là hẳn đã cùng rất nhiều nữ thần khác kết hôn, chỉ là không có quang minh chính đại tuyên bố với toàn thể thế giới mà thôi. 9

Tôi cười rộ lên, nhớ tới sự tức giận và điên cuồng của mình khi lần đầu tiên biết được sự thật này, thiếu chút nữa cầm dao chém chết Zeus nếu như không có bọn trẻ ở bên kéo ra. Nhưng giờ phút này, tôi chỉ cảm thấy từng trận từng trận buồn cười. Hóa ra, tôi còn là người chiến thắng cuối cùng.

Dù sao, tôi mới là người vợ được thừa nhận chính thức của hắn, không phải sao? Ha ha, cái này thật khiến cho người ta lấy làm vinh hạnh.

Đi vòng vo một chút, phỏng đoán yến hội đã giải tán, những vị thần tìm vui là chính đã quay trở về nhà của mình, tôi mới có hết sức kín đáo quay lại chỗ ở của mình. Tôi ghét bị những tên thuộc hạ của Zeus ồn ào lấy lòng, gọi tôi là “Thần hậu tương lai”. Khi đó tôi còn trẻ dại dốt nát, vì chuyện này mà hung phấn đỏ mặt. Hôm nay hồi tưởng lại, chỉ còn sót lại sự trào phúng đáng nực cười mà thôi.

Đi vào cung điện không có đèn đuốc, tôi cảm thấy một cơn rét lạnh. Một lần nữa Zeus lại phân chia lại quyền lực và tước hiệu. Hestia, Hades, Poseidon, lần lượt rời đi. Ngay cả Demeter cũng không có mặt thường xuyên ở Olympus. Bị giam cầm nhiều năm như vậy, phần lớn thời gian nàng ở những rừng cây hay vùng thôn quê, cùng chơi đùa với tiên nữ và yêu tinh thực vật. Mặc dù Poseidon là một tên khốn kiêu ác ôn chính cống, nhưng Demeter cũng rất thích người anh này. Lúc hẳn đi Demeter đã khóc thật thương tâm một trận, nhưng sau đó nàng lại thích Zeus.

Vì vậy cái cung điện vốn dành cho người một nhà này, cũng chỉ còn lại mình tôi mà thôi.

Không có thị nữ, bây giờ tôi còn chưa được đãi ngộ cao như vậy. May mà tôi cũng không đến nỗi vô dụng. Nhìn sắc trời đã tối, tôi bắt đầu gỡ tóc thay quần áo chuẩn bị đi ngủ. Thật kỳ quái, có lẽ trong thực tế tôi đang ngủ ở trong Âm phủ, nhưng giờ phút này tôi cảm thấy rất mệt mỏi.

Hy vọng mờ mắt ra, đoạn thời gian nhàm chán này sẽ trôi qua. Dù sao thời gian này chỉ là mơ ảo, nên luôn luôn mau chóng chuyển nhanh qua đoạn khác. Nếu không phải ở trong mộng cả triệu năm, kết quả chỉ có nỗi điên.

Theo thói quen hỏi thăm Hades, nguyên rủa anh ấy cả đời chỉ có thể làm trai tân. Tôi mò mẫm vào phòng ngủ, đang muốn lên giường thì trong bóng tối có một đôi tay đưa ra ngoài, ôm chặt lấy eo tôi. Tôi cả kinh, theo bản năng giãy giụa phản kháng, ngược lại lại bị kéo ngã xuống đất. Trong bóng tối tôi nhìn thấy một đôi mắt lấp lánh, mùi rượu nồng nặc xộc thẳng vào mũi làm người ta hoài nghi có phải hẳn nhảy vào trong rượu tắm hay không.

“Ngài uống say?”

Tôi hồ hững nói, muốn đẩy tay hắn ra đứng lên, lại bị hắn gắt gao giữ lại. Tôi cảm thấy da thịt hắn nóng như lửa, hơi thở dồn dập, không khỏi nhủ mảy.

“Hera, người đàn bà lạnh lùng lại kiêu ngạo này. Ta thật không hiểu nàng đang suy nghĩ cái gì. Vì sao phải chộc giận ta? Hay nàng muốn khiêu chiến uy quyền của ta? Ta nhớ đã nói rõ với nàng, hy vọng trong yến hội nàng có thể ở bên cạnh ta, tại sao lại trốn tránh, chẳng lẽ điều này đối với nàng không phải niềm vinh hạnh mà là một cực hình hay sao?”

“Ta không muốn càn quấy cùng một người say đang mất lý trí. Hơn nữa lẽ lẽ trốn trong phòng ngủ của người khác không phải là hành động quang minh chính đại, thưa em trai yêu quý”.

Cố gắng bắt lấy trụ giường đứng lên. Tôi không phải là thiếu nữ trong sáng ngây thơ, dù sao cũng sinh bốn đứa trẻ, cho nên rất rõ bây giờ Zeus đang ở trong tình trạng gì. Hân uống say, mạch máu căng ra, thiên tính mê loạn đang hóa thành ngọn lửa tình đang sôi trào máu hân chỉ muốn thoát ra xông ra đánh thẳng. Nếu đổi lại là trước kia, tôi cảm thấy mắc cỡ nhưng lại mơ hồ có chút mong đợi. Yêu một người tất nhiên hy vọng có những hành động thân mật với người đó. Nhưng mà, bây giờ, dù chỉ là một giấc mộng, tôi cũng không nguyện ý trở thành đối tượng phát tiết của hắn.

“Hera”.

Hắn mơ hồ gọi tên tôi, một chút cũng không giống với người thanh niên hăng hái lúc thanh tỉnh. Bàn tay dính ngón nhua dính lại dai lưng cho tôi, thờ dờn dập vùi đầu bên hông tôi không ngừng cọ sát, giống như một con thú, từ trong cổ họng phát ra tiếng rên rỉ làm nũng.

“Ồ, Hera, nàng xinh đẹp nhường nào. Nhất định là nàng cố ý, cố ý đối với ta tàn nhẫn lạnh lùng như vậy. Có lẽ nếu nhìn thấy ta chết chỗ này cũng khiến nàng hài lòng. Nữ thần tàn khốc, người chị tàn khốc, nhưng lại khiến ta chết mê chết mệt”.

Những lời như vậy hắn thường xuyên nói, đặc biệt hai chữ “Tàn khốc”. Trên thực tế mỗi lần tôi giết một tình nhân bé nhỏ của hắn, hắn sẽ tức giận ngắt trời hô to hô nhỏ với tôi như vậy. Nhưng mà bây giờ, từ miệng hắn nói ra không giống như bất kỳ lời chỉ trích nào mà giống như một chút thân mật không ngờ tới, lộn tóc xoắn không ngừng cọ tới co lui, làm cho tôi nhớ tới dáng vẻ vừa sinh ra không lâu của Ares.

Tôi nên phớt lờ hoàn toàn cũng như mạnh mẽ đã kích niềm kiêu hãnh của hắn như việc tôi không sợ sự tức giận của Zeus, tôi có thể trực tiếp xé nát tình nhân của hắn ngay trước mặt hắn, tôi cũng có thể cãi vả ném tia lửa điện loạn xạ với hắn. Run rẩy nắm lại bàn tay đang đặt trên vai hắn. Hắn hừ hừ rên rỉ, giống như con mèo được vuốt ve, cầu nhàu lăm bầm.

Trong nháy mắt tôi không có cách nào kiềm chế được muốn hôn lên trán hắn chỉ bởi vì hiện tại hắn đang yên lặng nằm dưới chân tôi. Sự đổ kỵ hân sâu trong xương tủy tôi đang sôi trào. Giờ phút này hắn chỉ thuộc về một mình tôi.

Nhưng ngay lúc tôi cúi người xuống, chỉ trong nháy mắt một mùi hương không nên xuất hiện trên người hắn làm đau mũi tôi. Tôi nhắm mắt lại, trong lòng chỉ còn lại sự lạnh lẽo đến tận cùng.

Cái này là cảnh tượng không thể quên thuộc hơn. Bây giờ hắn còn chưa học được cách che giấu mùi hương của nữ thần khác lưu lại trên người.

“Là ai?”

Ngón tay nhẹ nhàng đâm vào mái tóc xoắn của hắn, rồi tôi bất ngờ siết chặt ngón tay, khiến hắn phải đau đớn kêu lên. Tôi nghĩ mặt tôi bây giờ vô cùng đáng sợ, cho nên tôi giữ chặt đầu hắn, không cho hắn được cử động.

“Ngài vừa ngồi chung một chỗ với ai vậy? Mùi hương của nàng còn lưu lại trên người ngài đây này, thưa em trai yêu quý”.

Hắn cứng người kêu lên: ‘Hera, việc này’.

“Là Metis đúng không?”. Tôi nhẹ nhàng nói, hồi tưởng lại cuộc tranh luận của ba nữ thần hoàng hôn, “Ngài cũng ôm nàng, cũng bày tỏ tình yêu của mình với nàng đúng không?”

“Đĩ nhiên không phải”. Hắn tức giận trả lời, đáng vẻ nửa say nửa tỉnh trước đó hoàn toàn lặn mất tăm”. “Chắc chắn nàng và nàng ấy không giống nhau”.

Tôi cười giả lả: “Đúng vậy, đúng là không giống nhau”.

Một khắc sau, tôi trực tiếp cầm lọ hoa nhắm ngay đỉnh đầu hắn, để cho nước bên trong bình hoa chảy xuống dưới”.

“Bình tĩnh một chút, em trai thân yêu. Nhớ sau này đừng nên đi nhăm cửa nữa”.

Nhìn hắn nghẹn họng trố mắt, tôi cười vô cùng khách khí. Xem ra bản lĩnh của tôi đã nâng lên tới LV99, nhưng mức độ bi thảm của hắn chắc chắn chưa dừng lại ở con số không.

Chú thích:

1.Hesperis: Nữ thần chạng vạng.

2.Dysis: Nữ thần ánh nắng chiều.

3.Arktos: Nữ thần hoàng hôn.

4.Leto: Nữ thần tối tăm, con gái của hai vị thần Titan là thần trí tuệ Coeus và nữ thần ánh sáng Phoebe, vợ thứ sáu của thần Zeus, mẹ của hai vị thần song sinh Apollo và Artemis.

5.Asteria: Nữ thần đêm tối, chị gái của nữ thần Leto.

6.Metis: Người vợ đầu tiên của Zeus, mẹ của nữ thần Athena.

7.Mnemosyne: Nữ thần cai quản sông Lethe, con gái của Titans Uranus và Gaea, một trong những người vợ của Zeus và là mẹ của chín Muse.

8.Eurynome: Là một trong ba ngàn tiên nữ đại dương, con gái của thần biển Oceanus và nữ thần Thetis, vợ thứ ba của thần Zeus và mẹ của ba nữ thần quyền rũ, sang trọng Graces.

9.Nữ thần Hera chỉ là người vợ thứ bảy của thần Zeus nhưng nàng là người duy nhất được thừa nhận và được coi như là vợ cả của thần Zeus.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24

Việc làm Zeus ướm như chuột lột rồi trực tiếp đuổi ra khỏi cửa khiến cho ngay chính bản thân tôi cũng thấy thất kinh. Phóng chừng hắn chưa bao giờ trải qua loại chuyện này bởi vì "hỷ danh" háo sắc của hắn chưa có lan xa. Lúc này hắn chưa nhiễm cái tính cách đáng ghê tởm ấy, về bên ngoài hết sức ngay thẳng, hơn nửa tiền đồ của hắn vô cùng sáng lạn. Căn cứ vào tập quán của Olympus, làm loạn không phải là một cái tội mà là không có một ai làm loạn với người thì mới là một sự si nhục. Nếu một nữ thần không có ít nhất ba người theo đuổi, một nam thần không thể đồng thời của được nhiều cô em, chao ôi, thật là không có mặt mũi để gặp người khác.

Tôi thấy gia đình tôi đối với loại chuyện này chia làm hai phe rõ ràng. Hades, Hestia và tôi luôn giữ gìn mình thật tốt thì nhất định được coi là một đám kỳ dị, còn Zeus và Poseidon hoàn toàn là ngựa đực chính công, tinh lực dồi dào khiến sự sinh sản nhanh chóng của loài người cũng chỉ có thể than thở. Demeter được coi là phe trung lập. Nàng vô cùng trong sáng, nhưng không biết tại sao lại bị hai tên ngựa đực lôi kéo, chia nhau cùng bọn hắn sinh ra đứa trẻ hay là yêu quái.

Cho nên khi Hades cố chấp cướp dân nữ thật khiến cho người ta tròn xoe mắt ngạc nhiên. Hades... cướp... đàn... bà á! Ồ, nói như vậy mới thấy Demeter là nữ thần mạnh nhất, cùng Thần vương và Hải vương dây dưa không rõ, sinh con gái còn khiến cho một Minh vương đức hạnh tốt đẹp đã có tuổi rồi mà cũng không cảm cự được. So với nàng thì một kẻ chỉ biết suốt ngày bắt gian như tôi thật kém cỏi. Khó trách khi làm người luôn cảm thấy những phim truyền hình rất khó coi, nhưng xem ra những kịch bản tình cảm mãnh liệt cầu huyết cũng không hơn những ân oán tình thù của nội bộ gia tộc chúng tôi.

Thần và người thực ra có rất nhiều điểm tương đồng, đôi khi cái loại thú vị tột tể nhỏ nhỏ này của các vị thần so với người còn đáng sợ hơn nhiều. Cho nên khi chuyện Zeus bị tôi đuổi ra khỏi cửa chỉ trong một đêm đã lan truyền ra toàn bộ Olympus, nhà nhà người người vô cùng kích động âm ỉ. Đây chính là tin tức có sức tàn phá vô cùng to lớn. Buổi sáng ngày thứ hai bước ra khỏi cửa, tôi đã thấy một số vị thần không thân thiết lên lên lút lút ở một

bên chỉ chỉ trỏ trỏ, phỏng chừng đang thảo luận mức độ bình thường của đầu óc tôi.

Mọi người đều cho rằng đuổi Thần vương tương lai ra khỏi cửa tương đương với việc chặn đứng vị trí Thần hậu của mình. Các vị thần trước đây vây quanh lấy lòng tôi mong như bị lừa thiêu cuồng cuồng chạy đi tìm những "Người được đề cử" khác. Vì chuyện này không chỉ một lần Demeter đến tìm tôi nói chuyện, thậm trọng hỏi lý do. Tôi chỉ lười biếng ngồi trên tháp mềm nhìn nàng lo lắng đi đi lại lại trong phòng.

"Đừng lo lắng, chị không coi trọng việc này, gần đây sức khỏe của em có khỏe không?"

Tôi ngáp hỏi. Demeter gần như nhảy đến bên người tôi.

"Cái gì mà đừng lo lắng. Hera, có chị bị đánh đến nỗi đầu óc bị hỏng rồi không! Chúng ta không còn là con của Thần vương nữa mà chỉ là nữ thần, không phải sinh ra để chiến đấu. Nếu như Zeus không che chở chúng ta, thậm chí lưu đầy giống như với Poseidon và Hades thì phải làm sao?"

Nàng dừng lại, rùng mình, về mặt hiện lên một tia sợ hãi.

"Em không muốn đến Âm phủ, cũng không muốn bị giam vào Tartarus... Hera, chẳng lẽ chị còn tin tưởng rằng Zeus là một chú dê nhỏ vô hại sao? Không đúng, có lẽ trước mặt chị hẳn vô cùng ôn nhu khả ái, nhưng việc hấn đối với những kẻ làm phản kia thật không có thể dùng lời lẽ nào để diễn tả sự đáng sợ".

Trong mắt Demeter tràn đầy nỗi kinh hoàng, nhỏ giọng rỉ tai, nhìn xung quanh như sợ có kẻ nào đó nghe trộm chúng tôi nói chuyện.

"Hera, em sợ hẳn, thật sự sợ hẳn. Mặc dù mỗi lần gặp hẳn luôn luôn cười, tỏ ra rất ôn hòa, nhưng em luôn cảm giác ở hẳn có bóng dáng của phụ vương, không thậm chí so với phụ vương còn đáng sợ hơn. Bởi vì phụ vương chưa bao giờ che giấu sự ưu tư của mình, nhưng còn Zeus, Zeus hoàn toàn có thể một giây trước còn cười nói thân thiết với người nhưng chỉ một giây sau liền cắt đứt cô hòng đôi phương".

Nói xong lời cuối nàng như sắp khóc, môi run rẩy, sắc mặt tái nhợt, nhìn ra được là nàng thực sự lo lắng cho tôi.

"Trước kia khi Hades còn ở đây, anh ấy còn có thể bảo vệ cho chị, nhưng bây giờ anh ấy đi rồi, sao chị dám chọc giận Zeus? Hẳn nóng nảy đáng sợ như vậy. Hera, không phải em hù dọa chị, nhưng thật sự có một ngày hẳn sẽ xé nát cô hòng của chị ra".

Tôi ngồi bật dậy, nhìn Demeter, không khỏi có chút mơ hồ, bởi vì nàng lại có thể nói là mình sợ Zeus trong khi có một dạo tôi cho rằng nàng rất yêu Zeus. Được rồi, Zeus là người như thế nào, không cần người khác nhắc nhở, cùng hẳn làm vợ chồng lâu như vậy tôi là người hiểu rõ nhất. Nhưng rất kỳ quái, cho tới tận bây giờ tôi chưa bao giờ sợ hẳn muốn chết giống như Demeter hay các vị thần khác.

"Cảm ơn em, Demeter. Ta sẽ ghi nhớ những lời em nhắc nhở. Nhưng không cần vì vụ việc lần này mà lo lắng, ta sẽ không có việc gì cả".

Tôi mỉm cười nói. Demeter nhìn thấy chị hẳn không nhào tới muốn túm tóc tôi.

"Chị thật ngoan cố, Hera! Mặc dù hẳn gọi chúng ta một tiếng chị, nhưng chị biết loại huyết thống này không là cái gì cả! Hãy hạ thấp sự kiêu ngạo của mình xuống, Hera, nếu không một ngày chị sẽ phải hối hận".

"Đúng vậy, đúng vậy, ta biết, dĩ nhiên ta sẽ hối hận". Tôi lẩm bẩm nói, từ từ nằm lại trên tháp, đuổi lại cái lưng đang căng cứng, thấp giọng độc thoại mà nàng không thể nghe được".

"Tất cả những thứ này chỉ là một giấc mộng mà thôi, một giấc mộng chân thật, hẳn sẽ không thể làm gì ta".

Những thứ khác không dám nói, nhưng đối với loại chuyện này, không một ai trên cõi đời này có thể biết rõ những sở thích tốt đẹp của Zeus. Hẳn thích những thiếu nữ ôn nhu làm hài lòng người khác, nhưng lại càng say mê kiểu đàn bà kiêu ngạo không bao giờ chịu khuất phục. Nếu khom lưng nịnh nọt đúng ý hẳn, hẳn sẽ rất nhanh chóng mất hứng. Nhưng mà với sự đùa giỡn quá mức này sẽ khiến hẳn mất đi sự kiên nhẫn của mình.

Mấy ngày sau, quả nhiên Zeus không đề ý đến tôi, cũng không đến thăm tôi. Đổi lại là trước kia, tôi sẽ nóng nảy bất an như người mắc bệnh tâm thần, lập đi lập lại đến tột cùng là nguyên nhân tại sao. Hoặc là tôi sẽ lại suy đoán nhất định là hẳn lại có người đàn bà khác, nổi giận dùng dùng đi tìm kiếm dấu vết khắp nơi, khiến cho kẻ vô ý đụng phải hòng sủng bị mắg đến mức muốn ói máu. Nhưng đáng tiếc lần này tôi rất ổn, Hades muốn dùng giấc mộng hư ảo này làm tôi mê muội, khiến cho tôi dao động chịu thua, nhưng nhất định tôi sẽ không để cho mình chìm đắm ở nơi này. Tôi nghỉ ngơi dưỡng sức, chờ đợi tình tiết vở kịch xuất sắc tiếp theo xuất hiện.

Không ngoài dự đoán, chỉ khoảng bốn ngày, Zeus đã dùng dùng nỗi giận tìm đến cửa. Vốn hẳn còn miễn cưỡng duy trì phong thái của Thần vương nhưng khi nhìn thấy tôi ngồi một mình trong vườn hoa, bên cạnh không có những kẻ nhàn rỗi khác, liền nhanh chóng thu lại cái gọi khí chất vương giả, thô bạo đá một cước vào cửa.

Tôi ngồi im lặng, vui mừng vì đây không phải vở kịch cung đình quái đản nên không cần đứng dậy thỉnh an hỏi thăm sức khỏe. Thật ra nhìn bộ dáng thờ hờn hờn của hẳn rất thú vị, nhưng tôi cố gắng thu lại biểu cảm muốn cười trộm. Tôi không muốn hẳn vui, nhưng chưa ngu xuẩn đến mức khiến hẳn nổi giận.

"Thần Zeus thân ái, ngài bị sao vậy, kẻ nào lại có lá gan lớn như vậy dám chọc giận ngài?"

Tôi giả bộ hỏi. Lông mày hẳn dựng lên, tỏ ra vừa kinh ngạc vừa buồn cười.

"Cái vấn đề này thì phải hỏi nàng, người chị thân yêu. Ta phát hiện, nàng rất có thiên phú diễn trò. Đối với những việc mình gây nên, chẳng lẽ nàng không có một cảm xúc gì sao?"

"Vậy thật xin lỗi, ta không hề cảm thấy gì cả. Có lẽ ngài nên khoan hồng độ lượng nhân từ dành cho ta một chút từ bi, chỉ cho ta biết sai ở chỗ nào".

Hắn nhìn khoảng chừng ba phút, không hề nháy mắt. Khi tôi bắt đầu hoài nghi có phải hắn bị là cho tức đến mức hồ đồ, thì hắn lại không báo trước cười thật to, không có một chút phong độ nào cả, thật lâu mới miễn cưỡng dừng lại, lau giọt lệ nơi khóe mắt.

"Không biết tại sao, nghe nàng nói vậy, ta lại cảm thấy rất tức cười. Kỳ quái, bình thường những người khác chưa bao giờ nói chuyện với ta như vậy".

Nếu đã cười to, hắn cũng không miễn cưỡng bày ra cái tư thế thần thánh bất khả xâm phạm nữa. Hắn đi đến cạnh tôi, không khách khí chiếm hơn nửa cái ghế đẩy tôi sang một bên.

"Ta không hề tức giận". Hắn nói một câu không đầu không đuôi. Tôi nở một nụ cười đối trá.

"Thật xin lỗi, e rằng ngài không có tư cách tức giận. Mà phải nói rằng người có tư cách phải là ta mới đúng".

"Tại sao?" Hắn không biết xấu hổ giả bộ ngu si hỏi.

Tôi hừ một tiếng.

"Ngài đã làm gì thì chính bản thân ngài rõ nhất. Đừng bắt ta phải nhắc lại lần nữa. Nếu chọc giận ta, ta sẽ cho tất cả mọi người biết bộ dáng của Thần vương Zeus khi mượn rượu giả điên, trên người mang mùi hương của một người đàn bà lại bị một người đàn bà khác đá ra khỏi cửa".

Hắn ha hả cười lớn, không phải là nụ cười nguy trang mà xuất phát từ nội tâm. Ánh mắt lóe sáng, ngưu ngốc khoe hàm răng trắng tinh. Tôi cố gắng không để tầm mắt của mình dừng quá lâu trên mặt hắn. Nhưng vẫn không nhịn được tham lam nhìn mặt hắn, nhìn hắn không có một chút tâm cơ nào, không có giễu cợt, không có đối trá, chỉ có tồn tại nụ cười thật lòng mà thôi.

"Thật xin lỗi, nàng cũng biết là ta uống say mà".

Giống như muốn che giấu sự mất tự nhiên, hắn nhún vai, có chút lúng túng thừa nhận".

Ta không khách khí trả lời: "Không sao cả, ta hiểu. Mặc dù có chút nghiêm túc, nhưng không thể phủ nhận nữ thần trí tuệ là một nữ thần vô cùng quyền rũ. Chắc hẳn nàng đã đưa ra cho ngài không ít đề nghị có giá trị".

Hắn khịt mũi, mềm nhũn trượt xuống dưới, ngồi xuống sàn nhà, vùi đầu vào váy tôi, mơ hồ nói: "Tha cho ta đi. Đúng là nàng ấy rất đẹp, không thể nói rõ được là luôn khiến ta nhớ tới những tiên nữ đã phụ trách cho ta bú sữa khi còn nhỏ. Nàng sao có thể hiểu cảm giác đó?"

Nếu như là trước đây hắn nói với tôi về vấn đề này, tôi chỉ giận dữ, nghiêng rằng nghiêng lợi mắng hắn phóng đáng vô si. Nhưng bởi vì tôi biết những thứ này là hư ảo, hơn nữa tôi đã sớm gặp tình cảnh còn kích động hơn nên tôi không hề tức giận, ngược lại sờ sờ đầu hắn, cười nhạt.

Hắn thở dài, ôm lấy eo tôi.

"Hera, ta cảm thấy rất mệt mỏi. Các vị thần bận rộn lấy lòng ta, nhưng so sánh với việc ở cùng một chỗ với họ, ta thà nguyện ở nơi này, được nàng dội nước lạnh".

Tôi chọc chọc tai hắn: "Ta đoán em trai thân yêu chỉ sợ không thích được đãi ngộ như vậy, thiếu chút nữa ngài còn hét âm lên giận dữ với ta".

Hắn không thích, vron vai, ai oán nói: "À, trong đầu ta chỉ muốn hôn nàng một cái, kết quả lại bị dội nước lạnh lên đầu, nếu đổi lại là kẻ khác, đã sớm bị ta đuổi khỏi Olympus".

"Ồ, ta thật vinh hạnh, thưa em trai thân yêu". Tôi giả bộ cười.

Chúng tôi không nói thêm bất kỳ điều gì, chỉ giữ nguyên tư thế như vậy. Nhìn bóng đêm bên ngoài đang dần hạ xuống, hắn ôm chặt lấy tôi không động đậy. Mái tóc mềm mại vào váy tôi, phát ra tiếng ngáy nho nhỏ, hiển nhiên là hắn đã ngủ. Tôi nhìn gương mặt hắn, trong lòng tràn đầy nỗi buồn. Tôi chỉ muốn vĩnh viễn ôm hắn như vậy, nhưng tôi cũng muốn giết chết hắn, như vậy hắn sẽ vĩnh viễn chỉ thuộc về một mình tôi.

Tự chế giễu mình, chớ nên ngưu ngốc như vậy, đây chỉ là một giấc mơ mà thôi. Ở trong giấc mộng, chúng tôi giống như cặp chị em bình thường cùng nhau nói chuyện phiếm, nói về một thứ gì đó linh tinh, cuối cùng hắn không hề để phòng nằm gối đầu ngủ trên đùi tôi, còn tôi thì vuốt ve hắn như một con mèo.

Nhưng tôi nhớ rất rõ, trong đôi thực Zeus chưa bao giờ làm những chuyện như vậy, cho dù lúc hắn chỉ là một tiểu quý, hắn cũng vô cùng cao ngạo, ghét nhất là bị ai sờ tóc hắn. Hắn đề phòng tất cả xung quanh. Rất lâu sau khi chúng tôi kết hôn tôi mới lại nhìn thấy đáng vẻ khi ngủ của hắn.

Hắn không tin tôi. Đúng hơn là hắn không tin bất kỳ ai.

"Giấc mộng rất đẹp, đúng không Hades?"

Nhìn về bóng tôi hư vô, tôi nhẹ giọng nói. Nhiệt độ ấm áp cùng sức nặng ở đầu gối chân thật như vậy, nhưng tôi biết nó không là thật.

Buồn cười thay là tôi lại cảm thấy hạnh phúc. Tôi nghĩ có phải những kẻ tình nguyện ở lại trong giấc mộng đều bị những hạnh phúc giả tạo này mê hoặc tâm trí hay không?

"Không, ta sẽ không thua, sẽ không mê muội, tất cả đều là giả".

Nhìn người thanh niên đang gối đầu trên người tôi, tôi từ từ rút từng chút một vạt áo bị hắt nắm chặt không buông trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

Thời gian cứ chậm chậm trôi qua trong sự chờ đợi nôn nóng bất an. Tôi tận lực thu liễm tính khí nóng nảy của mình, chung sống hài hòa với Zeus và các vị thần khác một cách thần kỳ. Đúng là bản lĩnh bề ngoài tu luyện mấy ngàn năm không có uống phí. Mọi vị thần ở Olympus đều khen ngợi tôi có khí chất đoan trang trầm ổn, thật khiến tôi sắp cười đến rụng cả răng.

Lãng phí thời gian ở vị trí Thần hậu lâu như vậy mà còn không biết cách đối nhân xử thế thật là thảm thương. Chẳng qua trong thực tại tôi khinh thường việc mình che giấu sự khinh bỉ đối với những kẻ đó. Thông tục mà nói chính là thói quen làm mưa làm gió, không cần đi tạo mối quan hệ. Hơn nữa, nhiều năm chăm chú cấp bách đi bắt gian Zeus như vậy, mọi người đều biết tôi là cái dạng gì, tôi lười giả bộ ôn nhu.

Nhưng ở trong cái thế giới này không giống như vậy. Ở đây tôi không còn là người vợ có tính đồ kỵ nữa, cũng không bị chụp mũ cái tội danh lòng dạ độc ác nặng trĩu lên đầu. Mang tâm tính sao cũng được, dù thỉnh thoảng bắt gặp Zeus trên ghẹo một số tiên nữ yêu tình, tôi không có ba máu sáu con xông lên xé nát gương mặt như hoa của các ả mà có thể bình thản như thường.

Nhớ lại các cảnh trong mộng bị xáo trộn một cách khó hiểu, tôi có chút không phân biệt được đâu là thật đâu là giả. Dù sao, Zeus cũng không phải vừa bắt đầu đã phong lưu trác táng lưu tình khắp nơi, mà tôi cũng không phải vừa sinh ra đã có tính đồ kỵ. Nếu chỉ cần nhìn tương lai mà đã chán ghét, chúng tôi đã không kết hôn không phải sao?

Những ý nghĩ đáng sợ thỉnh thoảng vẫn hiện ra từ sâu tận đáy lòng tôi "Nếu như bây giờ bắt đầu lại từ đầu thì tốt biết bao". Chúng tôi sẽ không có thói quen đối chọi gay gắt với nhau, cũng không có sở thích vừa thấy mặt nhau đã chằm chọc, càng không có chuyện coi nhau như kẻ thù lấy việc đâm bị thương đối phương là một loại thắng lợi. Tôi sắp quên cái việc nói chuyện ôn hòa nhã nhặn với Zeus là cái cảm giác gì rồi.

Đã từng không dưới một lần suy nghĩ, nếu như thời gian có thể quay ngược trở lại, tất cả bắt đầu lại từ đầu...

Kiên quyết lắc đầu để loại bỏ cái loại ý niệm này ra khỏi đầu. Sẽ không bao giờ có chuyện như vậy, chẳng qua tôi đang nằm mơ mà thôi, hơn nữa đánh cược với Hades thì mới bước vào giấc mộng này. Nếu cứ để mặc cho mình đắm chìm há chẳng phải khiến cho Hades đạt được mong muốn sao? Nghĩ đến việc anh ấy mặt không gợn sóng tuyên bố: "Hera, em đã thua rồi, hãy thừa nhận việc mình yếu đuối đi. Thật ra Zeus mới là người duy nhất em để tâm, đừng bận tâm đến linh hồn kia nữa, bản thân nên làm cái gì thì làm cái đấy đi".

Nếu khoảnh khắc đó xảy ra thật khiến tôi tức đến học máu.

Cho nên tôi không ngừng cảnh cáo mình, ngàn vạn lần không được dao động. Dù tất cả thứ này giống như thật đi nữa, tốt đẹp hơn nữa cũng không bao giờ được. Làm sao đại nhân vật có thể bị giấc mộng của mình kim nén được?

"Hera"

Bắt giấc lại ngẩn người, bị gọi chừng mấy cái tôi mới lấy lại tinh thần, nhìn thấy Aphrodite đang quơ quơ tay trước mắt tôi, tò mò nghiêng đầu.

"Lời nói của ta rất nhảm chán sao? Tại sao ngài luôn lơ đãng như vậy?"

Tôi miễn cưỡng cười một cái. Đối với ả đàn bà tương lai trở thành con dâu mình tôi thật không thể sinh ra lòng thương cảm, cho dù không biết hai đứa con trai tôi đang dần dần chờ đầu thai ở nơi nào. Vừa nghĩ đến việc ả ta không minh bạch với Zeus, đã gả cho Hephaestus lại còn khăng khăng vùng trộm với Ares, tại chiến tranh thành Troia lại còn gian lận vô sỉ tranh đoạt trái táo vàng với tôi, liền hận đến nghiêng răng nghiêng lợi. Cố giữ vẻ mặt và dáng vẻ trước sau như một đã là vô cùng kiềm chế.

"Ồ, ta biết rồi. Có phải rầu rĩ vì tình yêu của mình có phải không?" ả ta hoàn toàn không nhận ra tôi đang tức giận, phán đoán tùy tiện, làm ra cái biểu cảm "Ta hiểu", vỗ tay nhay cộn lên.

"Đừng tưởng tất cả mọi người đều như ngài, trong đầu chỉ có yêu tới yêu lui còn đâu toàn cặn bã cả".

Nhấn nạy nửa ngày rốt cuộc cũng bị phá vỡ. Tôi nghiêng răng nghiêng lợi, chỉ hận lúc này mình vẫn mang gương mặt của thiếu nữ, hoàn toàn không có cái khí thế trường thành như phiên bản bà mẹ kẻ độc ác nào đó, trừng mắt cũng chỉ khiến người ta cảm thấy dễ thương mà thôi. Đây là sự đúc kết sau nửa

ngày soi gương của tôi. Không ngờ tôi cũng có thời điểm ngây thơ ngu si như vậy, dốc sức chứng minh công chúa Bạch Tuyết cũng có thể tiến hóa thành mẹ ghê hoàng hậu được.

Aphrodite mê muội không hiểu nghiêng đầu, mái tóc dài giống như một tấm sa tanh, theo động tác như dòng nước đổ xuống thảm cỏ. Cho dù vô cùng căm ghét ả ta nhưng cũng phải tức giận thừa nhận, ả ta vô cùng đẹp, đẹp một cách đáng ghét. Thật ra ả ta cũng không phải một nữ thần có thiên tính độc ác gì, dựa theo ngôn ngữ của Hàn Tiểu Nhạc hình dung thì ả ta chính là nhân vật nữ chính ngôn tình, tin tưởng tình yêu đích thực bất khả chiến bại và không có tội lỗi. Nếu găm thét nổi đóa với ả ta thì ả ta sẽ hai mắt ngấn lệ rung rung nhìn bạn, giống như bạn là kẻ xấu xa độc ác tàn nhẫn nhất trên đời này, tại sao có thể khinh thường tình yêu chí cao vô thượng kia chứ.

À. Nhắc tôi mới nhớ hình như Hephaestus nói ả ta cũng chạy xuống trần gian, còn lăn lộn trong giới showbiz. Tôi nhìn ả, trong lòng suy nghĩ loại người như ả ta mà phải đóng cái thể loại phim cung đấu không biết sẽ có cảm giác gì.

Tương tượng cái khung cảnh kỳ dị đó khiến tôi không nhịn được cười, rất không có hình tượng lăn lộn trên cỏ. Việc gì phải để ý đến hình tượng, thích gì thì cứ làm cái đó.

Aphrodite tức giận mờ mịt, không biết tại sao tôi lại giống như người điên mất hết hình tượng như vậy. "Này, Hera, ngài làm sao vậy, lời nói của ta có chỗ nào buồn cười đâu. Vốn muốn giúp đỡ ngài một chút, nhưng nếu ngài cứ bày ra cái dáng vẻ này thì ta sẽ đi".

"Đúng vậy, thật xin lỗi". Lau qua khóe mắt tôi chặt vật bò dậy, cảm thấy lăn lộn làm người phạm hai mươi mấy nam thật có chỗ dùng. Bây giờ tôi cảm thấy thật sáng khoái, mọi áp lực phiền não đều tạm thời biến mất.

"Hừ".

Aphrodite lộ vẻ tức giận hừ một tiếng, nhưng tính tình của ả ta thật tốt, chỉ cần đừng phát sinh mâu thuẫn về phương diện tình yêu của ả ta thì ả ta chính là nữ thần thân thiện ôn nhu bậc nhất. ả ta nhìn xung quanh, chắc chắn rằng không có người, nở một nụ cười mập mờ, đưa đai lưng của mình cho tôi nói:

"Cho ngài mượn mấy ngày".

"Hả?"

Đai lưng của thần sắc đẹp, đó là một đồ vật có ma lực. Chỉ cần buộc nó lên người, cho dù dung mạo có giống một con heo thì người khác phải cũng đều coi bạn như một đại mỹ nhân, vội vã muốn tỏ tình với bạn. Trên trán nổi gân xanh, nếu không phải chắc chắn bây giờ Aphrodite và tôi không có bất kỳ xích mích nào, tôi thật sự hoài nghi là ả ta đang giễu cợt tôi.

Tôi chưa có suy đồi đến mức phải mượn một cái đai lưng để quyến rũ đàn ông.

"Thử đi, chỉ cần một lần sẽ thấy tốt như thế nào. Zeus ngay cả con mắt cũng không thể rời khỏi ngài, ôm thật chặt trong ngực không buông tay".

Ả mười phần nhiệt tình, không cho tôi cự tuyệt, cưỡng chế đeo cái đai lưng màu bạc khảm đầy ngọc trai kia lên eo tôi. Tôi tức giận tránh khỏi, đem đai lưng gỡ xuống, đưa tới trước mặt nàng.

"Cảm ơn hảo ý của ngài, nhưng ta không cần cái này".

"Tại sao? Ta nhìn thấy gương mặt ngài luôn không vui, chẳng phải bởi vì không có cách nào nắm giữ hoàn toàn con tim Zeus hay sao? Yên tâm đi, cái đai lưng này rất hữu dụng, chỉ cần là đàn ông, cho dù là Zeus cũng khó thoát khỏi ma lực của nó".

Tôi nghiêng răng nghiêng lợi, làm sao có thể nói cho ả biết, cái này căn bản vô dụng đối với Zeus. Mấy ngàn năm sau bởi vì muốn vấn hồi tâm tư của hắn, tôi đã mất đầy mượn nàng cái đai lưng còn chú ý lời ăn mặc rồi đi gặp Zeus. Kết quả hắn chỉ lạnh nhạt nhìn tôi một cái, không có bất kỳ phản ứng nhiệt tình gì. Còn khiến Aphrodite khi này đã trở thành vợ của Hephaestus vì chuyện này mà cười nhạo tôi rất lâu, đại khái châm chọc sự ghen tuông của tôi có thể thắng được lời nguyền của thần tình yêu.

"Vô ích, Zeus sẽ không bị ảnh hưởng gì cả, hơn nữa ta tội gì phải sử dụng cái thủ đoạn này. Người giữ lại mà dùng với các mỹ thiếu niên kia đi".

Phủi cỏ trên người, tôi vội vã chạy. Loáng thoáng nghe thấy Aphrodite ở phía sau kêu cái gì đó, nhưng tôi chạy quá nhanh không nghe rõ được.

Một mạch chạy đến sườn núi phía xa, tôi mới thở phào nhẹ nhõm, xem ra mình tỏ ra quá hiền lành sẽ phát sinh lắm chuyện. Đổi lại nếu là trước kia, Aphrodite không bao giờ nói chuyện với tôi. Tôi xem thường ả mà ả cũng không thích tôi.

Sửa sang lại mái tóc, tôi cảm thấy có chút mệt mỏi. Nhìn thấy vườn hoa đằng sau lưng đang nở rộ, rậm rạp đan chằng chịt một chỗ, trở thành chỗ hóng mát vô cùng tốt. Tôi suy nghĩ muốn dựa vào lan can cẩm thạch ở đây ngủ một giấc. Có lẽ chờ tôi tỉnh lại, có lẽ sẽ phát hiện thời gian đã trôi thật nhanh, không chừng tôi đã sinh thật nhiều con.

Tìm một vị trí vô cùng thoải mái, những hàng hoa rậm rạp che chắn kín tôi. Chỉ cần không lên tiếng, sẽ không có bất kỳ ai phát hiện nơi này còn có một người ẩn nấp. Tôi nhắm mắt lại định đi ngủ, nhưng không biết tại sao bỗng có một cảm giác sợ hãi dâng lên trong lòng. Tôi nhớ trước đây cũng tôi cũng từng trải qua chuyện như vậy, rất lâu rất lâu trước đây. Mặc dù không còn nhớ nổi cụ thể quá trình nhưng rất không muốn nhớ lại, khiến tôi ép buộc mình đem đoạn ký ức này quên lãng, giả bộ muốn cũng không thể nhớ.

Kết quả là cái gì chứ. Tôi nhìn chằm chằm khóm hoa hồng trên đỉnh đầu, mang một mùi thơm đậm đà kỳ quái, bầu trời màu xanh lam bị cành lá chia cắt

rời rạc. Tôi nhớ lại cái cảm giác này, thật giống như lúc ấy, cũng nằm như vậy, vô cùng buồn ngủ nhưng lại không ngủ nổi, bởi vì tôi nghe được một tiếng động.

Xuyên qua kẽ hở của cành lá, tôi nhìn thấy lan can cẩm thạch cách một tầng bụi hoa một góc vấy trắng lộ ra ngoài, còn có một mái tóc đen.

Máu toàn thân hoàn toàn đóng băng bởi vì tôi nhớ rất rõ kết quả chỗ này tôi nhìn được cái cảnh gì.

Nữ thần tóc đen dày, trên búi tóc thích cài một đóa hoa màu vàng cùng lá xanh tôi chỉ biết có một người.

Demeter, em gái yêu quý của tôi, nữ thần nông nghiệp và đất đai, không biết có người đang nhìn mình, e thẹn dựa vào lồng ngực một người, cùng với người kia như một cặp tình nhân vậy, hôn nhau nồng thắm, vuốt ve nhau.

Răng đánh vào nhau cảm cập. Tôi đã trải qua việc này một lần tưởng sẽ không kích động như vậy nhưng tôi sai rồi. Tôi cảm thấy trái tim mình bị xé thành hai nửa, tay chân lạnh như băng. Thậm chí còn chỉ trong một khoảnh khắc, tôi tưởng mình đã chết rồi, ngồi bất động tại chỗ, cõi lòng đau đến tê tâm phế liệt đau khổ tan nát.

Thật là giấc mộng không muốn nhớ lại. Tôi cứ ngỡ mình đã sớm quên mà không nghĩ còn khắc sâu như vậy.

Tôi cứng đờ ngồi im một chỗ, tức giận nhìn cách một tầng hoa, người em gái cùng người thanh niên luôn miệng nói yêu tôi ôm nhau, so với tình nhân còn thân mật hơn, so với bạn tình còn nóng bỏng hơn.

Thế gian này đều biết, Hera thích nhất là đi bắt gian, nhưng họ đều không biết, trên thực tế hiện trường lần đầu tiên bắt gian, cơ bản là nàng ngần ngại, cái gì cũng không biết, càng không có xông ra dùng sức mạnh đánh đôi cầu nam nữ kia.

Tôi ngồi đông cứng một lúc, nhìn bọn chúng cuồng nhiệt như lửa ngã từ trên lan can xuống đất, lúc này tôi mới biết toàn bộ móng tay đã cắm toàn bộ vào lòng bàn tay, cắn chặt môi đến tóe máu.

Nên làm cái gì bây giờ? Là lặng yên không tiếng động ra về cái gì cũng không biết, hay trực tiếp xông ra giết chết bọn chúng?

Hera mờ mịt luống cuống, nhưng Hàn Tiểu Nhạc lại phi thường nhanh chóng phản ứng, nàng nổi giận thét lên một tiếng nhảy ra ngoài.

"Zeus, thằng cha mày!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Không thể nghi ngờ chút nào, trong vô số phiên bản truyền thuyết, Hera, cũng chính là tôi, ghen tuông thành tính, căm thù tất cả sinh vật có ý đồ quyến rũ Zeus hay cùng phóng đáng với hắn. Nhắc tới mới nhớ, ngoại trừ lúc giám sát hay đi theo dõi chờ thời điểm bắt gian hắn thì tôi không hề làm chuyện gì thiếu đúng đắn. Đây tuyệt đối là sự bội nhọ vô cùng lớn. Với tư cách là Thần hậu, các công việc cần làm ngón ngang rất nhiều, thực tế là lúc mới bắt đầu tôi có rất ít thời gian mà đi quan tâm xem Zeus đang làm gì. Khi nghe được các tin đồn kỳ quái thì nhiều nhất cũng chỉ thăm nghĩ không thể nào, thường thức của hắn cũng không đến nỗi tệ hại như vậy, ngay cả phụ nữ loài người đã lập gia đình mà cũng dễ mất đến.

Theo dòng thời gian, tôi đối với trình độ thương thức và sinh lực của Zeus càng tiến thêm một bậc, đồng thời hiểu sâu sắc đạo lý: "Khi bạn cho rằng sự việc hắn sẽ không tồi tệ đến mức đó, thì nó nhất định sẽ tồi tệ đến mức đó". Vạn sự khởi đầu nan *, cho dù là nữ thần, cũng không phải là dùng cả đời để đi bắt gian. Mặc dù tính cách tôi trời sinh đã nóng nảy kiêu ngạo, nhưng giống y như lời chế nhạo của Poseidon, lúc cần tàn nhẫn lại không tàn nhẫn mà chỉ có sự phách lối trống rỗng mà thôi.

* Vạn sự khởi đầu nan: Có nghĩa là mọi việc lúc bắt đầu đều khó khăn và cực khổ nhưng nếu cố gắng sẽ đạt được thành công.

Cho nên liên quan đến vấn đề bắt gian, nhắc tới dường như rất oai phong nhưng thật ra các thao tác có độ khó vô cùng cao. Nhớ tới lần đầu tiên bắt gian tại chỗ khí huyết của tôi không ngừng chảy ngược, trong khoảnh khắc trước mắt chỉ nhuộm một màu máu đỏ tươi. Thật lâu mới vắt và hoàn hồn, thì người đàn bà tôi không nhìn rõ mặt đã túm quần áo lộn xộn trên đất bỏ chạy, chỉ còn lại Zeus lúng túng nhìn tôi.

Nhưng mà năng lực của tôi về khoản này dần dần thuần thục, không còn nhìn thấy hiện trường thì xấu hổ nữa mà bày ra vẻ mặt hung thần dữ tợn xông vào, không ngừng quát, đánh cho nữ thần quần áo nửa kín nửa hở kia (à còn có nam thần) ôm đầu trốn như chuột, khiến cho Zeus không xuống đài được. Rất nhanh hắn đã rút ra được kinh nghiệm, biết là không thể đưa người đến cung điện của mình ở Olympus, bởi vì tôi nuôi người khổng lồ trăm mắt trăm cánh tay nên không có cách nào giấu giếm được. Cho nên Zeus liền đem chiến trường "săn bắn tình ái" của mình chuyển xuống nhân gian. Nhưng tôi cũng không phải kẻ dễ dãi mũi, chỉ cần nhìn thấy nơi nào vô duyên vô cớ nổi lên sương mù, cái gì cũng không nhìn thấy, hơn một nửa là có vấn đề.

Dưới tình hình như vậy, tôi sẽ không xé rách mặt mũi của Zeus trước mặt mọi người, dù sao hắn cũng là chồng của tôi, đồng thời cũng là thần vương, bắt

kẻ là vợ hay là nữ thần đều phải phục tùng hắn, tôn sùng hắn, nhiều nhất chỉ giả mù sa mưa giấu cột hỏi một tiếng, có phải là đã quấy rầy hắn làm chính sự hay không, tại sao không giới thiệu vị mỹ nhân như hoa như ngọc kia là ai, ồ, nàng lại là hoàng hậu hay công chúa (hay cô gái chăn dê), thưa Thần vương Zeus thần mến, ngài thật có tấm lòng bác ái, dù là vợ của ngài cũng hoàn toàn không nghĩ ngài lại yêu quý con người như vậy. Vậy tại sao ban đầu còn trừng phạt nghiêm khắc việc cướp lửa của Prometheus, hay còn tạo ra Pandora để nàng đem tai họa reo rắc chốn nhân gian?

Nhìn gương mặt tức giận đến mức vằn vện nhưng vẫn làm ra dáng vẻ nhã nhặn, cũng khiến cho tôi đang hùng hực tăng gấp đôi lửa ghen cũng tìm được một chút an ủi.

Nhưng bây giờ không giống vậy, trực tiếp tung ra một cú đá, không khách khí giẫm lên bụng hắn tùy ý chà đạp, đừng nói là Zeus, ngay cả chính tôi cũng sùng sốt, một nửa cảm thấy nên sớm làm vậy đối với hắn một cách thật sáng khoái, còn một nửa thâm nghĩ trong lòng, hai mươi năm gần gũi làm người dường như đã bóp méo tôi đến một mức độ nào đó, dấu sao cử chỉ vô cùng thô tục hoàn toàn không phù hợp với hình tượng đoan trang nghiêm túc trước sau như một của tôi.

Loại ý nghĩ này ngay khi nhìn thấy bọn chúng bốn chân quán quít thì đã tan thành mây khói, tôi đã quên mất đây không phải hiện thực mà chỉ là một giấc mộng nhớ lại hư ảo, cũng quên mất không thể bị trò lừa bịp của Hades dao động ý chí quyết tâm, tôi thậm chí quên mất đứa con của bọn chúng cũng sinh một đồng quái vật. Ánh mắt tôi chỉ nhìn thấy bàn tay của Zeus đang đặt ngang hông của Demeter, còn gương mặt đỏ ửng của Demeter vì nộ hôn kéo dài không thể hít thở kia.

"Vô si, hèn hạ, hạ lưu."

Giận đến mức gương mặt đỏ bừng, tôi muốn dùng tia chớp để diễn tả sự tức giận của mình nhưng trong ảo mộng này khiến tôi không thể tạo ra tia sét, chỉ có thể giận dữ tím tái Zeus, hận không thể lột sạch chúng, khiến cho hắn hoàn toàn trọc lóc.

"Đang tán tỉnh ta mà còn đi treu ghẹo Demeter, người muốn chơi hậu cung hay là chị em thông cật. Sao người không làm cùng với Hades và Poseidon để thể hiện người là cảm thú độc nhất vô nhị *. Thật là bản tính khó dời. Ta tự lấy làm thẹn vì bị cái bản mặt vô tội của người lừa. Zeus, cái tên khôn kiếp này, người đi chết đi. Ta nguyện rửa người, nguyện rửa nơi đó của người sử dụng quá độ mà bị thói rửa!"

*Độc nhất vô nhị: có nghĩa vô cùng hiếm có, chỉ có một mà không có hai.

Tôi thì găm thét một hồi, còn Demeter ánh mắt mơ màng, rã rời tê liệt ngồi tại chỗ, dường như không nhận ra tôi là ai. Trong lòng tôi tràn ngập oán giận, nhưng vẫn tím tím nàng định đưa nàng đi. Nếu là trước kia tôi nhất định sẽ cho nàng chủ động dụ dỗ Zeus, nhưng sau khi nói chuyện thật tốt với Demeter ở thế giới này, tôi không tin nữ thần chân thành nói với tôi: "Thật hy vọng chị có thể làm thần hậu." sẽ trở mặt nhanh như vậy. Cho nên tuyệt đối là do Zeus không xấu hổ chủ động dụ dỗ nàng. Việc hắn đối phó với một cô bé chỉ là một kỹ xảo rất đơn giản trong rất nhiều kỹ xảo của hắn. Nếu không sao có rất nhiều nữ thần không danh không phận sinh con cho hắn nhưng đều không oán không hối hận?

"Khoan đã, chờ một chút."

Chuyện tốt bị cắt đứt còn bị tôi đạp xuống đất, dường như Zeus bị choáng. Đôi này hắn đánh nhau vô số lần, nhưng sợ rằng chưa bao giờ hưởng qua đời ngộ này. Tôi nhìn dấu chân in đậm trên ngực áo trắng của hắn cười nhạt, suy ngẫm đã đến lúc hắn nên học một ít đạo lý trên đầu chữ sắc treo một lưỡi dao. Nếu như tôi có ý định giết hắn thì hắn đã sớm chết mười ngàn lần rồi.

Hắn lắc đầu bỏ từ dưới đất lên, bây giờ từ trên xuống dưới một chút cũng không có chút nào anh tuấn phóng khoáng cả. Đây chính là bộ dạng điển hình của đàn ông khi bị bắt gian. Nếu không phải cuối cùng tôi tìm được một chút lý trí từ trong cơn giận dữ, nhớ tới đây không phải hiện thực, có lẽ còn tiến lên đạp thêm mấy cái.

Phái nữ loài người về điểm này tiến bộ hơn so với các nữ thần. Đa số các nàng dám câu véo chồng mình nhưng có rất ít các nữ thần đánh lại chồng mình. Xã hội của chúng tôi cơ bản là còn dừng lại ở thời phong kiến. Tôi thờ dài, cảm thấy làm thần có lúc rất thâm thúy.

"Hera? Chuyện gì đang... Demeter?"

Diễn xuất của Zeus vô cùng tuyệt vời. Gương mặt làm ra vẻ bây giờ mới phát hiện dáng vẻ của Demeter, ánh mắt mờ mịt vô tội chịu đựng sự ủy khuất. Nếu không phải làm vợ chồng với hắn nhiều năm như vậy chắc chắn tôi đã bị mắc lừa, tuyệt đối đã tin tưởng hắn. Hắn chính là ảnh đế Oscar của Thần giới.

"Cút, đừng đụng vào người của ta, người bỏ ngay cái bộ dạng này cho ta. Ta sẽ không bao giờ tin tưởng lời nói dối của người lần nào nữa, tự mình thâm du đi!"

Chắc hẳn nhân cách Hàn Tiểu Nhạc đang chiếm thể thượng phong, vô cùng lưu loát phun ra một chuỗi lời lẽ theo tiêu chuẩn của thần linh thì thô tục như vậy. Nếu đôi lại là trước kia kẻ nào dám ở trước mặt tôi nói những lời như vậy, tôi sẽ ngạc nhiên giật mình, nhưng bây giờ tôi lại phát hiện loại ngôn ngữ này lại có sức hấp dẫn như vậy, một chút muốn dừng lại cũng không muốn, hơn nữa cảm nhận thật sâu sắc, mỗi lần bắt gian trước kia chỉ kêu la những thứ không có lực sát thương đại loại như: "Zeus, ngài thật quá đáng, lại một lần nữa phản bội ta."

Đối đãi với hắn quá khách khí nhã nhặn, cho nên hắn mới không chút kiêng nể gì cả sao? Bởi vì biết tôi ngay cả mắng chửi người cũng chỉ có lập đi lập lại có mấy câu như vậy mà thôi.

"Ồ, sao ta lại ở chỗ này, mới vừa rồi rõ ràng còn."

Bị tôi kéo một cách thô bạo, Demeter thật giống như mới hoàn hồn, không hề xấu hổ hay tỏ ra hối hận gì gì đó, nàng lộ ra vẻ mặt mơ màng: "Hera, chị

đến lúc nào vậy?"

Tôi cười nhạt: "Hỏi ta đến lúc nào phải không? Ngay lúc ngươi và Zeus hôn nhau cuồng nhiệt không dứt, thật xin lỗi, có phải ta phá hư chuyện tốt của hai người hay không."

Bộ dạng nàng như bị sét đánh: "Em? Zeus? Không thể nào!"

Nghe lời tố cáo của tôi, trái lại Zeus như đang suy ngẫm sờ sờ môi mình, ánh mắt quét qua quét lại trên người tôi và Demeter, chân mày dần nhíu chặt, bộ dạng thật giống như đang tức giận. Liếc mắt nhìn hán, tôi thật muốn cho một cái bạt tai, hán ta còn hiên ngang tỏ vẻ mình là một người bị hại.

Tự bản thân mình biết được kết quả tốt biết nhường nào!

Trong những năm tháng làm thần hậu dài đằng đẵng, có nhiều lúc tôi chỉ muốn lặng lẽ trốn đến một nơi. Nếu như ban đầu nhìn thấy Zeus và Demeter vụng trộm, không im lặng mà xông ra, không bởi vì quá yêu Zeus lo sợ nếu vạch trần sẽ mất hán mà trực tiếp chất vấn bọn họ, có phải hay không sẽ không có kết quả như vậy. Có lẽ tôi sẽ không trở thành thần hậu, mà chỉ là một nữ thần bình thường. Mặc dù không có quyền lực cùng sự vinh hiển vô thượng, nhưng sẽ thoát khỏi cái thứ tình yêu thống khổ, có thể hay không tôi sẽ vui vẻ hơn một chút?

Thời điểm hán cầu hôn tôi, mặc dù tôi luôn nghi ngờ hán và Demeter có tư tình nhưng sợ nghe được câu trả lời không thể chấp nhận được mà chọn lựa giả câm giả điếc, còn cố tình yêu cầu hán địa vị và quyền lực của thần hậu hay cũng là của vị chính thê duy nhất. Khi đó tôi còn rất ngây thơ, còn cho rằng nếu Zeus đáp ứng, như vậy biểu tượng trong lòng hán tôi vẫn ở trên các ả đàn bà khác, thời gian trôi đi, tôi nhất định sẽ khiến hán quên tất cả những ả đàn bà khác, chỉ yêu một mình tôi.

Haizz, sự thật chứng minh bất kể là nữ thần hay đàn bà, trong tình yêu luôn tự tin một cách mù quáng đến cảnh giới của sự ngu dốt.

Cho nên tình cảnh đó lại tái diễn tôi nên làm gì? Nếu tôi không lựa chọn giống lúc ấy thì sau đó sẽ có kết quả như thế nào?

Tôi đứng tại chỗ, điềm tĩnh ung dung thông thả, khinh bỉ nhìn Zeus. Thật ra cùng một nỗi đau, nhưng cái này cùng với khác sâu một vết sẹo trong tim có gì khác nhau. Coi như muốn bù đắp lỗ hổng trong lòng tôi hay phơi bày sự thật thì cuối cùng tôi vẫn phải giả cho Zeus hay sao?

Sự hài hước của Hades thật không thể nào khiến cho người ta khen ngợi được.

"Chúng ta đi. Demeter, nếu ngươi còn cùng hán lén lút lút, ta sẽ không nhận ngươi là em gái nữa. Hán vô cùng khiến người ta mắc ói. Ngươi biết rõ hán và ta..."

Lời nói tắc nghẹn, tôi hết sức cẩn thận để không bật ra những lời khó nghe. Cho dù cảnh cáo mình rằng việc này đã xảy ra rồi, ngàn vạn lần đừng coi là thật, ngộ nhờ mất lý trí mà không phân biệt được đâu là hiện thực đâu là mộng ảo thì kết cục sẽ rất bi thảm.

Những lời hán đã nói với tôi đều là lời nói nhắm phải không? Mọi tình đầu ghi lòng tạc dạ cũng là tình yêu duy nhất, với hán mà nói, chẳng qua là một trò chơi tương đối nghiêm túc trong vô số sân bắn ái tình của hán hay sao?

"Zeus, chinh phục ta, lừa dối ta, nhìn ta thống khổ vì ghen tuông, nhất định vô cùng thú vị".

Tôi muốn tỏ ra vân đạm phong khinh *, tôi muốn nói với Hades đang xem mộng cảnh hư ảo này ở một nơi nào đó rằng tôi đã sớm vứt bỏ mọi chuyện cũ, đoạn ký ức này không ảnh hưởng gì đến tôi cả. Nhưng tôi thể kiểm chế được hỏi ra vấn đề đó, giọng nói đầy oán hận, khiến trong lòng người nghe lạnh như băng.

* Vân đạm phong khinh: chỉ tính cách không màng đến những điều gì khác, đạm (nhàn nhạt) như mây trời, nhẹ nhàng như gió thổi.

Hóa ra cho đến tận bây giờ tôi chưa từng quên, cũng chưa từng lờ đi.

Yêu và hận chỉ cách nhau một con đường, nghe nói yêu càng đậm thì hận càng sâu.

Nếu như mục đích cuối cùng của Hades là khiến tôi hận Zeus, tôi nghĩ anh ấy đã làm được rồi.

Những thứ tình cảm đã sớm bị lãng quên, mà chỉ còn đọng lại sự không cam lòng cùng ghen tuông oán hận ẩn sâu trong lòng, trong nháy mắt chờ thời cơ này mà toàn bộ bùng cháy. Tôi hận Zeus, cho đến giờ tôi chưa từng hận hán như vậy. Tôi hận hán đã mang đến những sỉ nhục này, tôi hận hán tam tâm nhị ý * lưu tình khắp nơi, đem hôn nhân thiêng liêng ra làm trò đùa, tôi hận hán tự cao tự đại chưa bao giờ để ý mà tùy tâm sở dục * đùa bỡn lòng người.

* Tam tâm nhị ý: có nghĩa là không tập trung, không chuyên tâm làm việc.

*Tùy tâm sở dục: có nghĩa chỉ làm theo điều mình muốn, mặc kệ người khác.

Nhưng mà, có lẽ tôi hận nhất chính là tại sao hán không thể yêu tôi giống như tôi yêu hán.

Tình yêu chính là đáng恨 tất cả mà không cần đáp lại, nhưng tôi không có làm được. Tôi cảm thấy hán không hề biết yêu là cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 27

Cầm hận trong lòng một khi đã nhen nhóm thì sức mạnh đáng sợ của nó khó mà dập tắt lần nữa. Bản thân tôi cũng không phải là một nữ thần khoan dung nhân từ, cho tới tận bây giờ chưa một lần hiểu vị tha là cái gì. Nhân nại và tha thứ hết lần này đến lần khác đơn giản là do sức mạnh của tình yêu. Nhưng bất tôi chứng kiến lại cái cảnh khủng khiếp như vậy một lần nữa khiến mọi ký ức thống khổ lắng đọng mấy ngàn năm qua đồng loạt trào lên. Nếu chỉ là một vết thương cũ, qua thời gian sẽ mờ dần nhưng hết lần này đến lần khác bị xé rách, đau đớn đến mức không thể coi nó là vô hình được.

"Hera, Hera! Chờ một chút, đừng kéo em, em ngã mất."

Demeter vì bị lôi đi mà lao đảo, chật vật ngồi xuống bãi cỏ, liên tục nhìn trộm nét mặt của tôi. Không cần soi gương cũng có thể tưởng tượng ra, giờ phút này gương tuyệt đối gương mặt tôi dữ tợn hết như muốn giết người.

Chưa bao giờ được thưởng thức cái dáng vẻ đó của tôi nên chắc chắn Demeter bị dọa không hề nhẹ. Đúng vậy, ở trong mắt nàng, tôi chỉ là một bà chị tính khí thất thường, mặc dù ngoài miệng tỏ ra rất xấu nhưng luôn đối với nàng rất tốt. Cười nhạt nhớ lại, khi đó Demeter trong mắt tôi luôn là một cô em gái ngoan ngoãn hiền lành. Cho nên khi nhìn thấy nàng và Zeus quần quýt một chỗ ngay cả trẻ con cũng sinh ra, tôi mới tức giận như vậy. Không chỉ là việc chồng mình phản bội, còn bị Demeter tàn nhẫn lừa dối là một loại đau đớn đến tận cùng. Nàng ta có tư cách gì nói chuyện với tôi như chưa hề có chuyện gì xảy ra, một bên thủ thủ đóng vai chị em tình thâm, còn một bên lại cấu kết làm bậy với chồng tôi. Có phải bọn họ khi ở chung một chỗ đều cùng cười nhạo tôi, cười nhạo tôi ngông cuồng cao ngạo nhưng lại ngu xuẩn cái gì cũng không biết. Toàn bộ đỉnh Olympus, vị thần biết chuyện cuối cùng luôn là tôi. Trước kia những lời đồn đại tôi không bao giờ tin mà chỉ cảm thấy đó là những lời vu tội vô si, quay đầu nhìn lại tôi thật muốn cho bản thân một cái bạt tai thật vang.

Chẳng phải cũng vì chuyện này mới dẫn đến việc tôi vô cùng miễn cảm với các loại phản bội hay sao? Vốn tính tình của tôi không phải là tốt, trải qua loại chuyện kia càng khiến tôi đa nghi đến cực đoan. Tôi không tin thứ gì cả, chỉ cần một lần gió khe lay động cũng nghi ngờ Zeus lén phéng bên ngoài, khiến chúng thần đều cười nhạo tôi. Hết năm này qua năm khác luôn duy trì trạng thái khẩn trương cao độ như vậy mà tôi cũng không hề thấy mệt mỏi.

"Câm miệng, bót nói lằng lằng tung, đừng chọc giận ta, cẩn thận ta không khách khí với ngươi."

Tay Demeter giống như một cái đuôi không ngừng giẫy giụa, liều mạng muốn thoát khỏi bàn tay không thuộc về nàng. Tôi bị nàng làm cho nổi giận, tại sao bị bắt gian tại chỗ mà nàng có thể không màng tới hình tượng mà bày ra bộ dạng thuần khiết như vậy? Hay là từ trước đến nay đều là nói dối, nàng cũng như những người khác đều dòm ngó đến ngài vàng của Thần hậu, chỉ vì trấn an tôi nên mới nói xằng nói bậy?

Thô lỗ kéo nàng tới một chỗ vắng người qua lại, tôi hít sâu mấy cái. Mình đang nổi giận mà còn nhớ không thể bị ai nhìn thấy là bản năng vô cùng đáng kinh ngạc. Đây chỉ là giấc mộng, mà tôi cũng sợ mất hết mặt mũi sao? Xem ra tâm lý tôi đã sớm vận vẹo, tính tình kiêu ngạo và tự ái một ngày nào đó sẽ giết chết tôi.

"Hera, chị làm tay em đau quá, thiệt tình, từ khi nào lại lỗ mãng như vậy".

Nàng xoa xoa tay mình, tỏ ra vô cùng ủy khuất. Tôi khoanh tay, lạnh lùng nhìn nàng, trừng đến lúc nàng dần thu hồi biểu cảm dư thừa trên mặt, thận trọng ngừng đầu.

"Chị... chị làm sao vậy? Tại sao lại trở nên đáng sợ như vậy. Hera, em đã làm sai gì sao?"

Không nhìn được nữa, tôi hung hãn đẩy nàng một cái. Gần như gào lên, những thứ như thái độ ứng xử đều bỏ ra sau đầu. "Vừa rồi ngươi làm cái gì còn cần ta nhắc lại lần nữa sao! Làm cũng đã làm rồi, ngươi còn giả bộ cái gì."

Cố nén cơn giận, áp chế ý nghĩ muốn bóp chết nàng, tôi bắt đầu đi tới đi lui. "Các người đã qua lại bao lâu rồi? Ngươi đã nhận được cam kết gì từ hắn? Ngươi biết hắn và ta đã là một cặp vậy mà vẫn đáp ứng lời tỏ tình từ hắn? Tốt, tốt lắm, tốt đến mức không thể tốt hơn. Chúng ta không hổ là đời sau của Cronus, trong huyết thống chảy dòng máu dâm loạn dơ bẩn, hai chị em cùng ủy thân cho một người đàn ông, đây coi là cái gì! Cho dù là loài người, có chút thân phận cũng không bao giờ làm cái trò này. Chúng ta là cái thứ gì? Là thứ ma quỷ thấp hèn để Zeus tiêu khiển sao. Chúng ta là những nữ thần trên đỉnh Olympus, không phải là những yêu nữ chỉ biết quyến rũ đàn ông!"

"Nhưng mà, nhưng mà, Hera, bất kể chị có tin hay không, em thật sự không nhớ gì cả. Em có thể thề với Styx, em không hề có bất kỳ quan hệ gì với Zeus, đừng nói đến lén lút gặp mặt nói gì đến quyến rũ".

"Câm miệng."

Nghe được câu trả lời vô si này, thiếu chút nữa tôi muốn xông lên đâm mũi mắt nàng. Ngón tay không ngừng co giật, tôi điên cuồng suy nghĩ nếu giết nàng ngay tại đây thì sau đó sẽ thế nào. Dĩ nhiên, trong hiện thực nàng vẫn nguyên vẹn, ngay cả một sợi tóc cũng không rơi. Đột nhiên hy vọng đây chính là hiện thực, như vậy tôi có thể giết chết nàng. Trong tâm trí đang có một giọng nói ép buộc giữ vững lý trí và sự thanh tỉnh, nhưng tôi khó kiềm chế được, toàn thân đang dâng trào oán hận, có lẽ chỉ khi có ai đổ máu mới có lắng xuống.

"He, Hera,... Em, em không nhớ gì cả, xin hãy tin tưởng em, cho đến tận bây giờ em chưa từng nghĩ đến việc tranh đoạt Zeus. Hắn chưa bao giờ nhìn em

lâu một chút. Hơn nữa, vẫn như trước đây, em rất sợ hãi, làm sao có thể chủ động đến gần hẳn. Nhất định có hiểu nhầm, không phải như chị nghĩ đâu, em không có, thật sự không có!"

Trên mặt nàng dần hiện lên vẻ kinh hoàng và sợ hãi, hoảng loạn lùi về phía sau. Từ trong mắt nàng tôi nhìn thấy vẻ mặt thù hằn đáng sợ của mình.

Bỗng nhiên tất cả đình chỉ, tôi kinh ngạc đứng im một chỗ, một thứ tình cảm sắp tan vỡ nhanh chóng bao trùm lấy tôi.

Ở đây đang xảy ra chuyện gì, cô gái trước mắt đã sớm mờ dần. Dù tôi thật sự giết nàng, mọi sự phát sinh cũng sẽ không thay đổi. Hơn nữa, đâu sở không phải là Zeus hay sao? Cứ cho là Demeter quyến rũ hẳn, nhưng nếu hẳn trung thủy, sao có thể đáp lại nàng?

Ngay từ lúc bắt đầu, hẳn chưa từng muốn trung thủy với tôi.

Thân thể chán nản sụp lỵ, tôi vô lực phát tay với Demeter: "Cút".

Nàng run rẩy, khó tin nhìn tôi, đại khái là đang đoán tại sao tôi lại thay đổi nhanh chóng như vậy, có thể hay không đánh lén khi nàng vừa xoay người. Đã từng có thời, ngay tại thời đại thống trị của Cronus, thần linh chiếm đoạt giết hại lẫn nhau là chuyện thường xuyên xảy ra. Chúng tôi lớn lên trong hoàn cảnh đáng sợ như vậy cho nên nàng nghi ngờ cũng không phải là chuyện kỳ quái.

"Ta nói là cút."

Nàng thét nên một tiếng, lao đảo chạy. Nhìn bóng lưng của nàng, tôi cảm thấy thật mệt mỏi.

Có lẽ khi Hades chế tạo ra giấc mộng này là muốn nói cho tôi biết rằng nếu lựa chọn khác đi thì kết cục cũng sẽ thay đổi. Nhưng nữ thần vận mệnh luôn tàn khốc như vậy, cho dù trong mộng cũng hủy diệt hy vọng vừa nhen nhóm một lần nữa của tôi. Tôi không cầu mong xa vời có thể cùng với Zeus như thế nào, nhưng đôi với người em gái đã mấy chục ngàn năm không hề nói chuyện, tôi lại không muốn như vậy. Ban đầu vô cùng tức giận, nhưng theo thời gian đã xóa mờ tất cả, sau cùng chỉ còn lại sự cô đơn tịch mịch, chỉ muốn có một người có thể cùng tâm sự mà thôi. Vốn tôi và Demeter luôn không tách rời như hình với bóng, nhưng quay đầu lại tất cả chỉ còn sự lạnh nhạt so với kẻ thù còn lạnh nhạt hơn, thậm chí với kẻ thù ngoài mặt vẫn duy trì sự khách khí.

Trong mộng ảo lại một lần nữa trải qua phản bội, tôi không nên cảm thấy thương tâm thống khổ, nhưng mà cái thứ tình cảm đang vỡ vụn trong lòng là thứ gì? Nếu chỉ muốn đổi mặt đối chất, thì cái cảm giác bị phản bội này có phải sẽ giảm bớt một chút hay không, nhưng không nghĩ tới việc nàng lại phủ nhận.

"Hades, Hades, ngài ra đây. Ngài nhất định đang trốn ở đâu đó âm thầm theo dõi. Như thế nào, có thỏa mãn không, nhìn thấy đáng vẻ buồn thảm đáng buồn cười của ta, có phải rất đáng thỏa mãn hay không. Bởi vì ngài không thích đàn bà nên cũng phải nhìn người khác thống khổ đúng không. Thật không hổ là ngài, một Minh vương lạnh lùng vô tình, ngài đúng là người thích hợp để cai quản thế giới người chết."

Tôi độc thoại lầm bầm lầu bầu với bầu trời hư vô, vụ đánh cược này, tôi không muốn tiếp tục nữa. Dù bị oán hận, dù bị nguyên rủa nói tôi bạc tình bạc nghĩa, nhưng tôi không muốn ở lại cái giấc mộng đáng sợ này một lần nào nữa.

"Thả ta ra ngoài, nghe rõ chưa. Thả ta ra ngoài!"

Giọng nói khàn đặc, tôi giống như nổi điên mãi miết chạy trong vô định, vừa chạy vừa gào thét. Tôi phải rời khỏi nơi này, rời khỏi cái thế giới được tạo thành từ sự phản bội này, trốn đi thật xa, cho đến một ngày bao bọc thật kỹ bản thân, không thể cho bất kỳ kẻ nào nhìn thấy kẻ hồ đồ hành hạ. Tôi cứ tưởng trái tim mình đã sớm chai sạn, không có bất kỳ kẻ nào có thể giao động. Nhưng tôi sai rồi, bất kể người ngoài có vu khống hãm hại đầu đá thế nào cũng không hề để ý, nhưng chỉ duy nhất người tôi quan tâm đây nhẹ một cái, cõi lòng tôi sẽ tan nát, càng buồn cười hơn, ban đầu chính bản thân thành kính giao lòng mình đặt trong lòng bàn tay hẳn, giả bộ không để ý xem hẳn có khinh thường hay không.

"Hera."

Một bàn tay tóm lấy kẻ đang chạy điên cuồng như tôi. Người vừa mới bị tôi nguyên rủa cau có hiện ra trước mắt, mặt đầy vẻ không hài lòng.

"Trước mặt là vách núi, em muốn tự sát hay sao? Dù là thần, nhưng ngã xuống từ đây cũng sẽ chết..."

Đã không thể nào phân biệt tốt cùng là Minh vương mười triệu năm sau hay chỉ là một ảo ảnh, tôi giống như bắt được một cái phao cứu mạng, gắt gao tóm lấy vật áo anh ấy.

"Ta nhận thua, ta nhận thua không được sao. Ngài thắng, ngài muốn thế nào cũng được, muốn ta vĩnh viễn trở thành người chết ở Âm phủ cũng được. Chỉ cần cho ta rời khỏi nơi này, rời khỏi Zeus, rời khỏi tất cả. Ta không có cách nào chịu đựng được việc nhìn thấy hẳn! Vừa nghĩ tới việc sau này phải tiếp tục sống cùng hẳn, ta chỉ hận đến mức muốn chết".

"Hera, em đang nói cái gì vậy, em điên rồi sao?"

Hades tóm vai tôi ép tôi ngẩng đầu nhìn anh ấy, lúc này tôi mới chú ý đến chiếc áo choàng kéo lê trên mặt đất, đầu óc hoảng loạn hoảng hốt cảm thấy có cái gì đó không đúng, nhưng lại vô lực phân biệt.

"Em cho là ta thật sự vì linh hồn loài người kia mà đánh cược với em? Căn bản không phải như vậy, sao em lại hoàn toàn không biết gì cả, tất cả những việc này..."

"Không cần, cảm ơn ngài, Hades, nàng ấy không biết, nhưng chỉ mình ta biết là đủ rồi!"

Sau lưng truyền tới một giọng nói cay nghiệt, tôi chết lặng quay người nhìn, nhìn thấy Zeus, bề ngoài vẫn duy trì hình dáng thanh niên, sắc mặt xanh mét nhìn tôi, khóe miệng vắn vẹo kỳ quái. Thần thái đó, giọng nói đó, khiến cho tôi hiểu ra.

"Người là thật"

Tôi nhẹ giọng nói.

Hắn cười châm biếm.

"Nàng vĩnh viễn luôn như vậy, chỉ nguyện nhìn thứ mình muốn nhìn, nghe thứ mình muốn nghe. Lúc mới bắt đầu đã hoài nghi nhưng sống chết không chịu thừa nhận. Hera, thật ra ngay từ đầu nàng đã sớm đoán ra, đây không phải ký ức của nàng, đây chính là ta".

Hắn tròn mắt nhìn tôi, tôi có chút hoảng loạn nhưng vẫn ngẩng đầu lên không tỏ ra yếu thế. Hắn không chớp mắt nhìn tôi mấy giây, rồi bỗng nhiên cười to, nhưng vẻ mặt lại có chút cô đơn.

"Cho nên, luôn như vậy. Hera, nàng muốn làm gì thì cứ việc làm, yêu và kết hôn với loài người cũng tốt, muốn ở lại nhân gian cũng được, ta sẽ không can thiệp. Linh hồn loài người kia, trả lại cho nàng, cùng hắn lập tức biến khỏi mắt ta. Đừng bao giờ xuất hiện trong cuộc sống của ta một lần nữa".

Hắn dùng sức nhét một vật vào dưới chân tôi, ầm một cái tan biến không còn dấu tích.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28

Tiến lên một bước, nhặt cái vật rơi ở bên chân kia lên, tôi nhận ra đó là linh hồn một con người bị vo tròn, co lại thành một quả cầu nhỏ, hơi lóe sáng. Nằm trong tay mơ hồ còn có thể cảm nhận một sự phập phồng tương tự nhịp tim.

Ôm thật chặt nó vào ngực. Đó là linh hồn của Đông Tử. Linh hồn của anh ấy được tôi nắm trong lòng bàn tay, yếu ớt như vậy, chỉ cần nhẹ dùng lực một chút cũng vỡ tan tành. Tôi không rõ bây giờ anh ấy có còn tri giác hay không, có nhìn thấy mọi việc phát sinh xung quanh hay không. Nếu anh ấy biết tôi là loại đàn bà vô tình vô nghĩa, chỉ vì cảm thụ của mình mà bỏ rơi anh ấy, anh ấy còn yêu tôi sao?

Tôi chắc chắn là không. Đông Tử là một người đàn ông ôn nhu, nhưng không có nghĩa là anh ấy không có lòng tự tôn và nguyên tắc. Bất cứ người đàn ông bình thường nào cũng khó mà chịu đựng được sự lăng nhục như vậy. Tôi cần phải tuân theo lời thề của mình, đưa anh ấy trở về nhân gian rồi dứt khoát rời đi, xóa tất cả mọi ký ức thuộc về Hàn Tiểu Nhạc. Trải qua chuyện này tôi đã nhận ra mình là loại người gì, mặc dù trách cứ Zeus, nhưng không phải tôi cũng quý kẻ đa đoan y hệt hắn hay sao?

Chà đập lên tâm ý của người khác, ý vào sự phung phí tùy tiện của thứ gọi là tình yêu mà không hề đặt sự chân thành vào mối quan hệ đó. Bất kể đối phương vì mình mà hy sinh bao nhiêu đều cảm thấy đó là chuyện hiển nhiên. Cũng bởi vì chuyện đi đến nhân gian lần này, mới có những thứ tình cảm như của một con người, nếu không tôi vẫn là một Hera, sợ rằng sẽ vô cùng chán ghét Đông Tử, bản thân chỉ là một con người mà dám dây dưa với một nữ thần, tốt nhất lên bị đẩy xuống Âm Phủ chịu mọi sự trừng phạt.

Một bàn tay lạnh lẽo đặt lên vai tôi, là Hades, anh ấy không nói gì, chỉ nhẹ nhàng vỗ tay, cảnh tượng đỉnh Olympus nhanh chóng hóa thành một làn sương mù mà biến mất. Chúng tôi vẫn y nguyên đứng ở chốn Âm phủ tối đen như mực, thậm chí con chim đen thui đứng cạnh lúc tôi tiến vào mộng cảnh không hề bay đi, tò mò ngoẹo đầu nhìn chúng tôi.

"Hades, em".

Tôi muốn mở miệng nói chút gì đó nhưng mọi âm thanh đều bị nghẹn lại trong cổ. Không biết vì lý do gì lại có sự thôi thúc muốn khóc, nhưng bây giờ không phải là mộng, không có cái cơ để tôi buông thả bản thân. Tay tôi run run nắm chặt quả cầu đưa cho anh ấy, ép buộc giọng nói không quá khàn khàn.

"Em vẫn là người chết, không có cách nào trở lại nhân gian, xin ngài giúp em một chuyện, đưa linh hồn của hắn trở lại thân thể, sống lại lần nữa".

Ánh mắt Hades u ám, giống hệt cảnh sắc chốn Âm phủ vĩnh viễn không thay đổi. Anh ấy yên lặng nhìn tôi, rất lâu mới mở miệng.

"Em đang thương tâm, bởi vì Zeus sao".

"Đừng nói đến tên hắn. Cùng hắn thông đồng lừa gạt ta rất thú vị sao? Nhìn hắn giả dạng thiếu niên gọi ta là chị gái có cái gì thú vị, hay là cảm thấy hắn khiến ta nhục nhã chưa đủ, phải khiến ta phát điên nên mới thỏa mãn việc bị xúc phạm tôn nghiêm của hắn".

Tôi hét lên, vừa nghĩ tới việc Zeus kéo ta vào mộng cảnh của hắc mà tùy ý đùa bỡn, còn giả mù sa mưa tạo ra những cảnh tượng kia, máu toàn thân lại sôi trào. Rốt cuộc thế nào hắc mới thỏa mãn, có phải nhìn thấy tôi hèn mọn quỳ xuống cầu xin tha thứ, tốt nhất là như một nữ đầy tớ thuận theo tuyệt đối không cãi lời hắc thì mới thỏa ý?

Hades thất vọng thờ dãi.

"Được rồi, em luôn như vậy, đã tức giận thì cái gì cũng không muốn nghe, nhất định phải đi đến tình huống xấu nhất mới thỏa mãn. Nếu như ta nói rằng ta đáp ứng Zeus làm chuyện này chớ bởi vì không muốn nhìn thấy hai người đâm phải kết cục của ta và Persephone, em có tin không?"

Tôi trả lời cứng rắn: "Không tin".

Anh ấy gật đầu: "Được rồi, ta không còn chuyện gì có thể nói cùng em. Em đi đi".

"Đi". Tôi nở nụ cười lạnh. "Em vừa là một người đã chết, vừa không được khôi phục thân phận thần linh, nhiều nhất cũng chỉ có thể là một con người mang sức mạnh nữ thần. Em có thể đi đến nơi nào. Nếu không muốn vì giúp đỡ em mà bị Zeus căm ghét thì cứ nói thẳng, em sẽ không trách ngài".

Hades biến mất trong bóng tối mà không quay đầu lại: "Ta là Minh vương, ta nói em có thể đi là em có thể đi. Hera, đi đi, đừng tùy tiện lấy sinh mạng mình ra đùa giỡn".

Anh ấy nói xong rồi thực sự biến mất. Tôi đứng ngẩn ngơ, lập tức cảm thấy thân thể mình biến hóa, không còn cứng đờ lạnh như băng nữa. Trên người tôi không còn vương mùi tử khí nữa, cúi đầu nhìn dưới chân, mượn ánh sáng phát ra từ vật kia, tôi lơ mơ nhìn được bóng của mình.

Như vậy tức là tôi là một người sống chứ không phải là một hồn ma? Hades thật tốt bụng, yêu cầu cần trao đổi cũng không cần mà trực tiếp để cho tôi và Đông Tử trở về sao? Lược lại một số truyền thuyết ít ỏi về anh ấy, như việc Orpheus và vợ hắc hay kiên quyết bắt Persephone ăn thạch lựu, thật là khó tin.

Người chết thì sẽ không có cảm giác gì nhưng người sống không thể đứng lâu ở đây được. Cảm nhận được từng luồng gió âm tạt qua, lạnh đến thấu xương. Tôi rùng mình, nhét linh hồn Đông Tử vào trong áo, chạy thật nhanh dọc theo con đường lúc đi vào.

Một khi Zeus nói những lời đó e rằng hắc không muốn tiếp tục làm chồng của tôi. Nhưng thần lực thuộc về Hera trên người tôi không hề biến mất, thậm chí còn mạnh lên, dường như hắc không thu hồi thần lực của tôi. Tôi không biết Zeus đang nghĩ cái gì, tại sao hắc phải làm cái chuyện đáng buồn cười này. Hades mong tôi biết cái gì, đúng, tôi biết chắc chắn, tôi phát hiện hắc trong tương tượng của tôi còn chán ghét gấp mười ngàn lần. Nếu như trước kia còn chút lưu luyến thì bây giờ sớm đã bị hành động của hắc làm cho tan thành mây khói.

Hóa thành một làn gió, tôi vượt thật nhanh qua dòng sông Âm phủ đầy oan hồn và lửa, hất bỏ những oan hồn không cam lòng muốn kéo tôi xuống nước. Bọn chúng căm ghét cơ thể và hơi thở của người sống, hét lên những âm thanh thật chói tai. Thật vất vả mới tới gần cửa Âm phủ nhưng không thấy bóng dáng người chèo thuyền Charon.

Lo lắng hồi lâu, mặt sông tối đen không ngừng gợn sóng, trải dài vô tận. Ngay cả sương mù trôi lơ lửng trên mặt sông cũng bị nhiễm màu của mặt sông. Tôi thì không có vấn đề gì, mặc dù là người nhưng có thần lực bảo vệ tôi sẽ không nhiễm phải tử khí của Âm phủ. Nhưng Đông tử không được như vậy, tôi cẩn thận che anh ấy trước ngực, nhưng linh hồn vốn âm áp dần trở nên lạnh như băng, chẳng lẽ Đông Tử đã được định sẵn là không thể rời khỏi nơi này hay sao?

"Hera, ngài đang làm gì ở đây, chỗ này có gì thường thức hay sao?"

Trên đỉnh đầu truyền tới một giọng nói ôn nhu, tôi ngẩng đầu lên, nhìn thấy một cỗ xe ngựa được kéo bởi mấy con sinh vật kỳ quái, không tiếng động lơ lửng giữa không trung. Nữ thần ngồi phía trên vén khăn che mặt, tôi lập tức nhận ra nàng là ai.

Nữ thần đêm tối Nyx.

"Xin hãy giúp ta, giúp ta vượt qua sông này trở về nhân gian, ta nhất định sẽ ghi nhớ ân huệ của ngài, bất kể ngài có yêu cầu gì, chỉ cần ta có thể làm được, ta cũng sẽ đáp ứng".

Nyx hơi mỉm cười, điều khiển xe dừng bên cạnh tôi: "Ta chẳng có mong muốn gì cả, thu lại cam kết của ngài đi, Hera. Thu lại cái tính ngạo mạn làm người khác chán ghét kia đi, ta sẽ đưa ngài qua".

Tôi cảm kích bước lên xe ngựa của nàng, vượt qua dòng sông dừng lại bên bờ bên kia. Nhìn thấy ánh mặt trời chôn nhân gian, cuối cùng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm.

"Mau quay về đi, Âm phủ chẳng có gì thú vị cả. Những tên bán thần và yêu quái linh tinh kia suốt ngày chạy vào quấy rối, thật vất vả mới được thanh tịnh được mấy ngàn năm, sao ngài lại chạy xuống làm rối tung hết lên".

Nàng quan sát tôi từ trên xuống dưới, rồi không đồng tình lắc đầu.

"Như thế nào ngài cũng là Thần hậu của đỉnh Olympus, tại sao lại giữ bộ dạng của loài người. Nếu để Gaea nhìn thấy nhất định sẽ hét lên té xỉu".

"Cảm ơn ngài".

Không muốn nói chuyện nữa với nàng. Mặc dù Nyx là nữ thần thế hệ đầu tiên, nhưng dường như nàng chỉ một mực ẩn cư ở Âm phủ, không quan bất kỳ chuyện gì bên ngoài. Tôi không muốn nàng biết chuyện tôi bị Zeus đày xuống nhân gian. Cái này không phải là chiến công về vang gì, có thể bớt được chuyện nào hay chuyện đấy.

"Hera, hãy nhớ lấy thân phận của mình. Sau này đừng một chút lại cùng Zeus chơi cái trò chơi nhảm chán này. Thật là, cũng không phải là lũ quỷ quái son đã dể tiện kia, cần gì phải học dáng vẻ của bọn chúng..."

Nyx vẫn còn lăm nhăm ở phía sau. Mặc dù bề ngoài nàng còn trẻ nhưng nói về tuổi tác tuyệt đối là vượt quá tuổi của một bà già. Tôi cười khỏ, chạy thật nhanh về nơi có ánh nắng mặt trời, trong đầu nghĩ chắc nàng đã nghe được những lời nói bóng nói gió ở đâu đấy. Căn bản tôi và Zeus đã hoàn toàn mâu thuẫn, sao nàng có thể cho rằng đó là "Trò chơi nhảm chán".

Không cần phải nói thêm bất kỳ câu gì nữa, tôi mượn gió chạy thẳng một mạch về nhà Đông Từ. Dựa theo tập tục của chỗ chúng tôi, người chết sẽ được đặt ở nhà một ngày trước khi tiến hành tang lễ. Thật may không tốn bao nhiêu thời gian, tôi triển khai thuật thôi miên sở trường. Thôi một luồng gió mát vào mắt mẹ Đông Từ, nhìn bà choáng váng mất đi, mới bước thật nhanh vào phòng.

"Đông Từ, mau đi đi, nhanh trở lại thân thể của mình".

Quả cầu nhỏ bay lên, bay quanh tôi một vòng rồi chui vào quan tài bằng. Tôi vội vàng mở nắp, nhìn sắc mặt Đông Từ hồng hào chỉ xuất hiện người sống, nghe tiếng tim đập trong lồng ngực, mới thở phào nhẹ nhõm.

Tiếp theo còn có chuyện cần hoàn thành, tôi không thể để cho Đông Từ và những người khác nhớ tất cả các chuyện này. Không nói đến chuyện người đã chết hai ngày còn sống lại, chỉ cần còn ở một chỗ với tôi, Đông từ sẽ còn bất hạnh.

"Thật xin lỗi, sau này gặp lại, hãy quên em đi".

Tôi gọi vị thần cai quản ký ức loài người, muốn nàng loại bỏ tất cả các ký ức liên quan đến Hàn Tiểu Nhạc, để cho tất cả phục hồi về lúc ban đầu. Hà Cảnh Đông chưa từng gặp tôi, anh ấy cùng người nhà và bạn bè không nhớ tới sự tồn tại của Hàn Tiểu Nhạc trên thế giới này.

Quan tài biến mất, anh ấy an tĩnh ngủ trên ghế xô pha, trên ngực còn để một quyển tạp chí bóng đá, giống hệt dáng vẻ quen thuộc mà tôi nhìn thấy. Tôi không biết đến tột cùng tình cảm của mình đối với anh ấy là gì, nhưng vẫn cảm thấy vô cùng bị thương. Không dám nhìn anh ấy nữa, lặng lẽ từ cửa sổ rời đi, thuận tay đóng cửa lại.

Như vậy anh ấy mới có thể hạnh phúc. Anh ấy sẽ gặp được tình yêu chân thành khác.

Muốn lấy thân phận loài người sống ở nhân gian, còn có thể hưởng những thứ hạnh phúc nhỏ nhoi giống như các thiếu nữ khác cuối cùng chỉ là một giấc mộng mà thôi.

Tôi nặng nề thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29

Mơ màng đứng bên lề đường, nhìn dòng xe qua lại tấp nập, trong lòng tôi chỉ là mảnh mờ mịt.

Cẩn thận suy nghĩ lại tình cảnh hiện giờ, tôi không phải là người đồng thời cũng không phải là thần, nhưng Zeus không lấy đi sức mạnh nữ thần của tôi. Lúc hấn bỏ đi có tuyên bố đại khái là từ nay về sau bất kể tôi làm gì đều không can thiệp vào, miễn là đừng làm điều gì quá khác người là được.

Cho nên, coi như bây giờ tôi được tự do?

Có sự mạnh của thần, tôi có thể ở lại nhân gian hưởng cuộc sống tùy tâm sở dục, muốn làm gì cũng được. Tiền bạc, quyền lực, các thứ mà bất kỳ người đàn bà mong muốn, đều nằm gọn trong lòng bàn tay. Bây giờ nhân gian đã khác trước kia rất nhiều, các dạng giải trí cùng cách thưởng thức, chỉ cần tôi muốn, hoàn toàn có thể để cho bản thân chơi đến long trời lở đất, quên hết mọi thứ.

Nhưng mà tôi chỉ cảm thấy vô cùng mệt mỏi, không có hứng thú hoa thiên tửu địa * như đại đa số các vị thần ở Olympus thường làm mỗi ngày. Sở tui một cái, cho dù tâm trạng đang vô cùng buồn bực, tôi cũng không khỏi buồn cười. Bởi vì tôi mò tới tui tiền.

*Hoa thiên tửu địa: Mô tả sự chìm đắm trong rượu và sắc dục.

Lấy ví ra nhìn, tất cả mọi thứ đều ở đây, ngay cả thẻ tín dụng mà Hephaestus đưa cho vẫn còn nguyên xi. Thở dài, khi đó tôi còn thật hưng phấn mong đợi làm sao có thể tùy ý phung phí tiền bạc. Nhìn bốn phía, tôi tùy hứng tìm một tiệm cà phê, ăn qua loa một ít đồ ăn, rồi bắt đầu nâng cầm ngân người.

Bây giờ đang là giờ làm việc, ngoài cửa sổ mọi người đang vội vội vàng vàng, vì kiếm từng đồng tiền lương mà vất vả cực nhọc. Nhìn bọn họ vẻ mặt nghiêm túc im lặng bận bịu chen chúc chờ xe, tôi cảm thấy bản thân nhân nhả ngấn người đứng là một loại tội ác. Lúc là Hàn Tiểu Nhạc, mơ ước lớn nhất mỗi ngày chỉ đơn giản là muốn ngủ đến lúc nào tự tỉnh là được, đếm tiền đến mức tay bị chuột rút, suy nghĩ nếu không phải đi làm mà hàng ngày đều được ở nhà chơi thì tốt biết mấy. Hôm nay giấc mộng đã thành sự thật, tôi có thể lấy được tự do và sức mạnh mà người bình thường có năm mơ cũng không thể nghĩ đến. Nhưng tại sao lại cảm thấy trống rỗng và mờ mịt như vậy?

Nhớ tới lúc trước còn làm thần hậu, mỗi ngày làm gì để giết thời gian? Tôi ngoẹo đầu nhớ lại, đơn giản chỉ có giám sát Zeus có làm điều bậy bạ hay không, lắng nghe một chút các tin đồn sùng bái có những tâm nguyện gì, nghe các Muse hát hay nhìn các tiên nữ khiêu vũ, châm chọc mấy kẻ không vừa mắt, hoặc nếu quá rảnh rồi thì tùy tiện tìm một lý do bắt một tên xui xẻo tới khiển trách một trận cho hả giận.

...

Úp mặt xuống bàn, tôi cảm thấy bản thân thật nhàm chán, cuộc sống cứ trôi qua như vậy mấy triệu năm mà không nổi điên.

Nhưng bây giờ làm cái gì đây? Bây giờ Zeus đã trở thành quá khứ. Nhìn tình huống trước mắt, hẳn chưa chính thức tuyên bố tin tức chúng tôi chính thức đoạn tuyệt, đoán chừng là hẳn cảm thấy mất thể diện. Tôi chưa từng nghĩ đến việc trở về Olympus, nhưng nếu tiếp tục phải lấy thân phận Hàn Tiểu Nhạc ở lại nhân gian, mỗi ngày làm việc từ 9 giờ sáng đến 5 giờ chiều, vì mấy đồng tiền mà bị ức hiếp, tự ái cùng kiêu ngạo của tôi tuyệt đối không cách nào chấp nhận.

Chẳng lẽ cứ mờ mờ mịt mịt sống qua ngày sao? Tôi bị ai phát hiện cuộc sống của mình trước kia chỉ quay quanh Zeus, bất kể bản thân có nguyện ý thừa nhận hay không. Bây giờ, nói lời khó nghe, tôi bị ruồng bỏ (chẳng lẽ cho là Zeus cho phép tôi không kiêng nể tuyên truyền rằng tôi quăng hán đi), giống những người đàn bà ly hôn trong ti vi và báo chí, cả đời hoàn toàn không có mục tiêu hay sao.

"Tiểu thư, cô không sao chứ?"

Giọng nói của một người đàn ông vang lên bên tai. Tôi ngẩng đầu lên, nhìn thấy một người đàn ông xa lạ đang nhìn mình, giọng nói ân cần.

"Tôi nhìn thấy cô chỉ nằm im một chỗ, có phải thấy không thoải mái, có cần giúp gì hay không? Tôi có xe, đỗ ngay bên ngoài".

Tôi quan sát hắn ta một lượt từ trên xuống dưới, khoảng ba mươi, quần áo chỉnh tề trang nhã, nhìn qua giá cả không rẻ, tư thế tinh anh. Nhưng tôi không cho là hắn quan tâm mình, trên người kẻ này tỏa ra khí tức lừa gạt ngay cả người chết cũng có thể ngủ được, nguy trang chỉ là để tán tỉnh cô nàng nào đó mà thôi.

"Không cần".

Thấy loại đàn ông này đến gần liền sinh ra cảm giác chán ghét, tôi đẩy ghế đứng dậy, định rời đi. Nhưng hắn chưa từ bỏ ý định dường như chuẩn bị đuổi theo. Tôi lười tán gẫu cùng hắn, chân chuyển hướng, đi thẳng vào nhà vệ sinh, tin chắc rằng hắn không dám đi theo.

Ở trước bồn rửa tay hung hăng dùng nước lạnh tạt vào mặt, tôi cảm thấy thật buồn bực. Nếu bây giờ lấy dáng vẻ của Hera xuất hiện trên đường, gặp phải chuyện bị quấy rầy là có thể hiểu được. Nhưng tôi rõ ràng là Hàn Tiểu Nhạc, Hàn Tiểu Nhạc cũng không được tính là mỹ nhân gì, ít nhất trong sinh mệnh hai mươi sáu năm của nàng từ Đông Tử ra, căn bản không có bất ý điểm ngộ nào.

Vừa nghĩ đến Đông Tử trong lòng lại chua xót. Vốn tưởng rằng sẽ không quá quan tâm đến chuyện này, anh ta chỉ là một con người, bất kể tôi có kết hôn sinh con hay không, dù cuối cùng tôi không thể quay lại làm nữ thần, nhưng tôi vẫn không phải con người. Hades đuổi tôi ra khỏi Âm phủ, cũng có nghĩa là khiến tôi không chết cũng không bị già đi. Người bình thường nào có thể tiếp nhận loại đàn bà như vậy. Có lẽ tôi nên cẩn thận một chút, tránh cho bị dè ý rồi bị đem đi nghiền cứu.

Ở trong phòng vệ sinh ngáy người khoảng mười năm phút, đoán được người đàn ông kia đã bỏ đi hẳn, tôi bước thật nhanh ra khỏi quán cà phê. Đứng ở trên đường, nghĩ tới nghĩ lui. Quyết định trước tiên cứ quay về nhà Hàn Tiểu Nhạc nhìn một chút, cũng không biết Carlisle giúp tôi gánh trách nhiệm có gây ra rắc rối gì không. Tất nhiên nếu tôi muốn hoàn toàn chỉ trong chớp mắt có thể đứng trước cửa nhà. Nhưng đúng lúc tôi nhìn thấy ánh mặt trời ngoài trời. Ở Âm phủ lâu như vậy tôi đang rất cần thứ ấm áp này. Ước chừng cách nhà cũng không xa lắm, có lẽ cứ từ từ tản bộ quay về. Dù sao tôi cũng không có việc gì gấp, sau này còn rất nhiều thời gian để tôi phung phí xa xỉ.

Đứng dưới ánh mặt trời một lúc, tâm tình cũng khá hơn một chút, dù sao tôi chưa bao giờ là kiểu người suốt ngày ai oán giàn giụa nước mắt. Trải qua giấc mộng khiến cho người ta chán ghét đó, lưu luyến cuối cùng của tôi đối với Zeus đã hoàn toàn biến mất, chia tay thì chia tay, tôi cầu còn không được. Rồi bỏ hẳn cũng đâu có chết!

Mới đi được khoảng hơn mười phút, dọc đường đi không dưới năm người đàn ông bắt chuyện với tôi, có giả bộ hỏi đường hoặc trực tiếp tiến lên hỏi số điện thoại, thậm chí có người tự xưng là nhà tìm kiếm ngôi sao kiên trì nhét danh thiếp vào tay tôi, còn dặn dò tôi nhất định phải gọi điện cho ông ta, thuyết phục rằng tôi rất có khí chất của một đại minh tinh.

Tôi cảm thấy thật không hiểu ra làm sao cả. Bây giờ tôi đã đủ phiền phức lắm rồi, cảm phiền các người đừng mang lại phiền phức cho tôi thêm nữa.

Một đường chạy về khu nhà của Hàn Tiểu Nhạc, nhìn trái nhìn phải không có người, tìm một góc kín bắt đầu gọi Carlisle. Rất nhanh nàng đã hỗn hển chạy đến, trên người còn mặc quần áo ngủ. Vừa nhìn thấy tôi biểu tình liền như nhân dân nghèo khổ được giải phóng, nước mắt lưng tròng nhào tới.

"Hera, cuối cùng ngài đã trở lại. Ngài không trở lại ta sẽ phát điên mất. Ô, ô... làm người thật không dễ dàng, còn phải đi làm, rồi mỗi ngày còn phải đi thăm bà lão suốt ngày khóc lóc đó, nghe bà ấy huyền thuyên chuyện của ngài và người đàn ông ấy. Hera, ta có thể đi được chưa vậy?"

Tôi phát tay. Nàng như được ân xá, xoay người một cái đã biến mất không thấy tăm hơi. Tôi đứng tại chỗ một lúc rồi mới chậm rãi trở về nhà. Nhìn thấy cánh cửa quen thuộc, tôi chưa từng khóc lóc lại có chút nghèn nghẹn. Trên thế giới này vẫn còn có một nơi có thể tiếp nhận tôi, không đến nỗi không có nơi nào để đi.

Có lẽ tôi vẫn có thể làm Hàn Tiểu Nhạc thêm hai ba chục năm nữa chứ?

"Ồ, Tiểu Nhạc, sao con lại quay về, không phải vừa đi làm sao?"

Mẹ xách làn đựng thức ăn mở cửa, nhìn tôi đang đứng ngẩn ngơ ở cửa, mặt không khỏi kinh ngạc.

Khóe miệng hơi giật giật, không nghĩ tới việc Carlisle có thể đi làm thay tôi, khó trách đáng về của nàng suy sụp như vậy, ông chủ của tôi cũng không phải người tốt cho lắm.

"Dạ, con có chút không thoải mái nên xin nghỉ rồi về nhà".

Tôi tìm một cái cốc tùy tiện. Mẹ sờ trán tôi, làm bầm lâu bầu nói đâu có lên cơn sốt, nhưng bà không nói thêm gì nữa, để tôi vào nhà, dặn tôi uống thuốc rồi đi nằm nghỉ. Tôi dạ vâng, rồi thả người xuống ghế sa lông trong phòng khách, không muốn làm bất kỳ cái gì cả.

"A, đúng rồi, con gái, đại minh tinh lại gọi cho con đấy, ha ha..."

Mẹ giống như nhớ ra cái gì đó, thò đầu qua cửa, cười hết sức mập mờ nháy mắt với tôi. Tôi không rõ cho nên nhìn bà: "Đại minh tinh gì ạ?"

"Ồ kia, còn không biết xấu hổ nữa. Tôi và bố cô không phải là người bảo thủ, cho rằng người trong lĩnh vực giải trí đều không phải người tốt. Mẹ nhìn anh ta vừa chân thành vừa ngay thẳng, con gái, con đi theo anh ta đi. A, ít nhất, người này vô cùng giàu có lại còn đẹp trai nữa."

Mẹ giống như thiếu nữ ôm má ngây ngất: "Vốn người mẹ hâm mộ chính là anh ta, không nghĩ ngoài đời còn đẹp trai hơn cả trên ti vi. Nếu anh ta có thể trở thành con rể của mẹ thì thật mờ mịt lắm rồi".

"...Mẹ đang nói gì vậy, con không hiểu gì cả."

"Cái con bé này, cả mẹ mà cũng phải giấu giếm".

Mẹ trách cứ tròn mắt nhìn tôi, đóng cửa đi mua thức ăn. Tôi không hiểu gì đầu, cảm thấy trong thời gian mình rời đi hình như xảy ra chuyện gì đó. Mẹ không nhắc tới Đông Tử nữa hoàn toàn có thể hiểu được, bởi vì tôi đã xóa hết mọi ký ức liên quan đến anh ấy. Nhưng cái gì mà con rể đại minh tinh, tôi hoàn toàn không hiểu chuyện gì đang xảy ra!

Thôi ngủ dậy rồi tính sau. Tôi nằm lại trên ghế sa lông. Còn chưa kịp nhắm mắt đã nghe thấy trong hành lang truyền tới tiếng bước chân nặng nề không kiêng dè, giống như ai đó đang tiến hành so tài chạy trăm mét trong hành lang vậy. Tức giận ném một cái đệm ra ngoài, cho kẻ vô tâm vô tính một bài học. Trong không trung một tiếng "đùng" vang lên, Carlisle lơ lửng giữa không trung, lúng túng cười ngây ngô với tôi.

"Cái đó, thật xin lỗi, bởi vì ta vội trở về mà quên mất không báo cho ngài, lúc ngài rời đi..."

Nàng còn chưa nói hết câu, cửa liền bị một người thô bạo một cước đá văng. Một người trẻ tuổi chạy vào như một cơn gió lốc, kéo tôi ra khỏi ghế sa lông nhấc bổng lên, liều mạng lung lay.

"Rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra với người! Tại sao mọi người đều nói là Zeus không cần người nữa".

"...Ares đã tìm tới cửa, chỉ như vậy thôi, hẹn gặp lại".

Carlisle nói tiếp thật nhanh, rồi "đùng" một cái biến mất trong không trung, chỉ còn lại tôi và đứa con trai bướng bỉnh bất tuân mấy vài ngàn năm không lui tới trùng mắt to nhỏ nhìn nhau.

"Cái hình dạng không tệ, còn rất đẹp, con trai".

Lúng túng nhìn nhau nửa ngày, tôi nói.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Đứa con trai lâu ngày không gặp đang đứng trước mặt tôi không ngờ khiến tôi có chút phấn chấn. Suy cho cùng làm gì có ai làm mẹ lại hy vọng muốn

cùng con trai mình làm kẻ thù của nhau. Mới phong thanh nghe được tin đó thôi mà nó đã quên hết các chuyện không vui trong quá khứ chạy thật nhanh đến khiến tôi vô cùng cảm động. Nếu dựa theo lẽ thường, bây giờ tôi nên bắt đầu ôm nó khóc đến mức chảy cả nước mắt nước mũi mà nói: "Con à, thật may còn có con". Đáng tiếc là từ khi Ares được sinh ra, tôi chưa bao giờ ôm nó được mấy lần bởi vì sức chiến đấu của đứa nhỏ này hết sức phi thường, mỗi lần ôm nó là ngang với chuyện đánh giặc.

Dường như, nó cũng không thêm đề ý điều này. Cúi đầu xuống, nhìn tôi một lượt từ trên xuống dưới, giống như đang quan sát xem có dấu vết bị ngược đãi hay không: "Con nghe nói người bị giam cầm ở Âm phủ không thoát ra được".

Cứng nhắc mỉm cười, tôi cố gắng tạo ra hình tượng hiền hòa: "Không có chuyện đó, ta chỉ xuống dưới đó dạo chơi một chút thôi".

"Ha", nó cười châm chọc, buông bàn tay đang đặt ở vai tôi ra, ngồi xuống ghế sa lông, thoải mái bắt chéo chân, ngẩng đầu ngạo mạn nhếch một bên lông mày: "Mẫu hậu, đã là lúc nào rồi mà người còn đề ý đến thể diện như vậy, ai cũng nói Zeus đã hoàn toàn xích mích với người, hạ lệnh không cho phép người trở về Olympus".

Nếu đổi lại là trước đây nó dám nói thế với tôi, đã sớm bị tôi nghiêm khắc dạy dỗ. Nhưng trải qua quá nhiều chuyện khiến bản thân mệt mỏi, nên bây giờ tôi không nghĩ đến làm ra dáng vẻ nghiêm khắc đó nữa, mà chỉ thờ dài ngồi xuống, vỗ vỗ đùi của nó.

"Không phải như vậy, chỉ là tạm thời ta không muốn quay về".

Nó ngồi dậy, hung tợn vung tay lên, đằng đằng sát khí: "Nếu ông ta dám không để cho người làm Thần hậu, dám đem thứ đàn bà kia lộn xộn làm những chuyện vớ vẩn, con sẽ khiến ông ta trở thành Cronus thứ hai! Hừ, nhắc tới mới nhớ, những kẻ trên Olympus đã rất lâu rồi chưa chiến đấu".

Ôm đầu thờ dài, thời khắc Ares vì tôi mà bất bình, kiên định đứng về phía tôi khiến tôi rất vui mừng. Không phải tôi có ý định chê bai con trai mình, nhưng nếu nó là Apollo hay là Athena, có thể khả năng thành công sẽ lớn hơn một chút.

"Đừng nói những chuyện không vui này nữa, con nhìn đi, không phải ta vẫn rất tốt sao, trừ thân thể là con người ra, bất kể là uy quyền hay sức mạnh của Thần hậu cũng không biến mất, cho nên đừng tin vào những lời đồn đại vớ vẩn kia".

Nó nhìn tôi hoài nghi. Ngược lại tôi có chút hoảng hốt. Từ khi Ares lại trở nên thông minh không dễ dàng tin vào lời nói của người khác như vậy.

"Thật không". Nó chầm rãi kéo dài giọng nói, "Con không biết người và Zeus đang giờ thủ đoạn bịp bợm gì, nhưng tất cả xảy ra vô cùng khác thường. Ông ta cũng không có đi tìm đàn bà, mà người cũng không nóng nảy quay về Olympus. Đây được coi là cái gì, thỏa thuận ly thân sao".

Tôi không nhịn được bật cười, cách diễn đạt thuần loài người được phát ra từ trong miệng của Ares thật không phù hợp: "À, ta nghe Hephaestus nói con một mực ở dưới nhân gian, có vẻ cuộc sống khá tốt. Nhìn qua chắc con phải bỏ ra rất nhiều công sức mới thích ứng với cuộc sống này".

Nó hừ một tiếng: "Chẳng phải người cũng vậy sao, số lần người cười còn nhiều hơn so với mấy chục vạn năm trong quá khứ cộng lại. Nếu không phải con nhìn thấy thần quang của nữ thần trên đỉnh đầu người, con thật hoài nghi là có phải bản thân nhận nhầm người hay không. Hera, người thay đổi quá nhiều. Nếu đổi lại là trước kia, căn bản là người không bao giờ có thể ôn hòa nhã nhặn cùng con đàm luận chuyện của Zeus. Người chỉ tức giận, oán trách con, trách cứ con làm mất hết mặt mũi của người, oán hận con không thể giống như các anh em khác khiến cho Zeus vui vẻ".

"..." Tôi chỉ biết im lặng, cuối cùng miễn cưỡng nở nụ cười: "Cho nên hôm nay là hội nghị tổng kết xử lý hay sao?"

Nó do dự, cuối cùng ôm chặt lấy tôi: "Không, con chỉ muốn cho người biết là bất luận thế nào người đều là mẫu hậu của con, con vĩnh viễn sẽ đứng về phía người, chỉ cần người cần con".

"Ares, lời chào hỏi này thật ngoài dự tính, ha, ha,... Cảm ơn con. Chắc con đang cố ý để cho ta vui, thật không thể ngờ những lời buồn nôn này lại được phát ra từ miệng con".

Vốn đây là cảnh tượng hai mẹ con mắt nhắm lại ôm nhau tình cảm nồng nàn cảm động lòng người trái ngược hẳn với những hiềm khích trước đây. Nhưng tôi lại cười đến mất hết hình tượng, à, đây nhất định là Hàn Tiểu Nhạc mà không phải là nữ thần Hera đâu. Ares trừng mắt nhìn tôi cười nghiêng cười ngả, nhưng cuối cùng cũng không kiềm được phá lên cười.

"À, do thói quen nghề nghiệp nên thuận miệng nói, này, người đừng chê cười".

Nó lúng túng vuốt tóc mình. Bây giờ tôi mới nghiêm túc chú ý tới lối ăn mặc của nó. Mặc dù lúc trước câu khen đẹp trai là nửa thật nửa giả, nhưng cần thận nhìn lại... Quả thật kỳ dị.

Vẫn là gương mặt đó. Kỳ thật Ares lớn lên càng đẹp, nhưng chính tính tình hung ác đã phá hỏng hoàn toàn hình tượng của nó. Nhìn qua nó thật giống như lão đại của băng đảng xã hội đen. Nhưng quần áo loài người dường như đã cứu vãn tất cả. Ăn mặc rất hợp mắt cùng mái tóc nhuộm hoàn mỹ đã trung hòa sát khí của nó, ngược lại tỏa ra một loại khí chất cuồng dã. Tôi vuốt cằm, ở cái thời đại đàn ông với vẻ đẹp phi giới tính tràn lan như hiện nay, nhìn thấy loại đàn ông mạnh mẽ nam tính nguyên thủy còn quý hiếm hơn cả gấu trúc như thế này mà bọn con gái không phát điên mới lạ.

"Đúng rồi, rốt cuộc con đang làm gì? Tại sao ta nghe nói con là một ngôi sao? Này, đừng nói với ta là con đang lăn lộn trong giới showbiz đấy?"

Nó trừng tôi, nhưng tai lại đỏ lên, thấp giọng nói: "Chẳng qua chỉ giết thời gian mà thôi, cái này chẳng lẽ cũng không được".

Trầm mặc một hồi, tôi lại cười thật to.

Cho đến khi ngồi lên chiếc xe thể thao để đi hóng gió, tôi vẫn còn lau lệ ở khóe mắt. Chuyện đùa gì thế này. Đây chính là Ares sao? Cái người cực kỳ bài xích nghệ thuật lại thừa nhận mình là ca sĩ nhạc Rock, bây giờ lại còn đang đóng phim thần tượng. Cái thế giới này điên rồi. Trước đây tôi còn tưởng hán làm các nghề tương tự như đầu vật chẳng hạn bởi vì nó luôn đam mê với việc chém chém giết giết, khiến cho toàn thân từ trên xuống dưới không có một khối thịt nào lành lặn.

"À, nhắc tới mới nhớ, hình như con đã ở dưới nhân gian gần hai trăm năm rồi. Con đã làm cái gì vậy? Tại sao cuối cùng lại làm cái nghề này?"

Nhìn thấy dường như nó sắp nổi giận, tôi cũng không muốn cái khu nhà này biến thành vật hy sinh, nên vội vàng nói sang chuyện khác.

Ares lộ vẻ tức giận: "Còn có thể làm được cái gì. Bắt đầu thì chính là đánh giặc. Đừng tưởng con người dễ chết như vậy, hết lần này đến lần khác đánh nhau vì tình hữu độc chung*. Trải qua bao cuộc chiến, cho dù là con thì cũng bắt đầu cảm thấy mất hứng, muốn tìm chuyện gì khác để đổi khẩu vị. Sau đó con liền nghĩ đến nàng..."

* Tình chung hữu độc: chỉ tình yêu duy nhất cả đời.

Nói đến đây bỗng nhiên nó không nói nữa, nhưng tôi biết nó nói đến ai. Đơn giản là kẻ khiến cho nó và Hỏa thần bất hòa và trở thành kẻ thù, nữ thần Aphrodite. Nhớ tới lần trước Hephaestus có nói Aphrodite vì tình nhân mà lẩn lộn trong giới showbiz, chẳng lẽ vì nguyên nhân này mà Ares có thể làm những chuyện ngu xuẩn không phù hợp như vậy?

"Con cùng nàng sao rồi? Con rất thích nàng ta phải không?"

Đã từng có thời chỉ cần nói đến cái đề tài này thì tôi nổi giận lòi đờm. Bây giờ có thể kiềm chế được khiến tôi vô cùng ngạc nhiên. Ares thuần thực quẹo cua một cái, giọng nói không rõ là vui hay buồn.

"Chúng con không có ở bên nhau, chỉ như vậy thôi".

"A, ra là vậy."

Không biết tại sao bỗng nhiên tôi lại có cảm giác đồng cảm với nó. Có lẽ lúc ở Olympus, Ares là một người đàn ông cuồng bạo đã man vô lễ thô lỗ, nhưng tình yêu của nó với Aphrodite không phải là giả. Vì ả ta, thậm chí nó đoạn tuyệt với tôi và anh em của mình, đả tội với Zeus khiến cho phải chịu bao nhiêu khổ sở. Nhưng nó không hề buông bỏ!

Không nghĩ đến việc sau khi đến nhân gian, nó lại buông bỏ người đàn bà không thể yêu đây. Đây coi là cái gì, thời gian như một con dao mổ lợn sao*.

*Câu nói ẩn dụ phổ biến trên Baidu, so sánh thời gian tàn nhẫn như một con dao mổ lợn, để lại dấu ấn sâu sắc trên gương mặt và trái tim mỗi người. Thời gian trôi nhanh, người cũng thay đổi, chỉ còn đọng lại sự hoài niệm và tiếc nuối.

"Con đang dẫn ta đến chỗ nào vậy?"

Có lẽ bởi vì bây giờ tôi vẫn mang dáng vẻ của Hàn Tiểu Nhạc, đứng cùng một Ares cao to vạm vỡ, rất khó tìm cảm giác của một người mẹ. Nhìn qua hán giống như anh trai của tôi vậy. Không muốn thảo luận những đề tài khiến người ta buồn bực kia nữa, tôi cố gắng nhẹ nhàng hỏi:

Nó nhướn cao lông mày cười nói: "Tuân theo tác phong nhất quán của Olympus, nếu buồn chán phải đi tìm niềm vui, chính bản thân phải tận lực tận hưởng".

...

Sau đó tôi đã hiểu được thế nào là xa hoa trụy lạc. Dù trước kia kiến thức khi làm thần rộng rãi đến đâu, nhưng hôm nay nhìn cách thức con người điên cuồng tìm niềm vui khiến tôi được mở rộng tầm mắt, trợn mắt há mồm. Nhìn Ares cười lớn ném một tập tiền dày cộp xuống bể bơi rồi một đám con gái ông ọo gần như không mặc gì bỏ rào xuống cướp, thật khiến tôi cảm thấy mình đã già rồi.

"Xin chào, người đẹp.Ồ, lần đầu tiên thấy đại minh tinh của chúng ta dẫn người tới nơi này, nhìn cô em không giống khẩu vị trước đây của anh ta, sao bây giờ anh ta lại thích cái thể loại này sao?"

"Xin chào, người đẹp, nhìn cô em thật tuyệt vời, giống như một nữ hoàng vậy, ồ, ai nói cho tôi biết thật sự có cái gọi là đời sau của quý tộc sao. Sao tên kia có thể chọn loại đàn bà này, trước đây loại mặt hàng này hán đã hạ thủ bao giờ đâu?"

"Thôi nào, đừng chỉ có ngồi cười như vậy, tôi còn chưa bao giờ gặp người phụ nữ như em cả. Nhìn thoáng qua thì chỉ rất bình thường nhưng sao lại có một khí chất cao quý như vậy?"

Cảm giác được một đám trai đẹp vây quanh nhìn bợ đúng là cũng không tệ. Hơn nữa ở nơi này có rượu ngon, có bầu không khí khiến bản thân cảm thấy thoải mái. Vì vậy, tôi uống hết ly này đến ly khác, cuối cùng thì say khướt rồi ngã vào lòng ngực một anh chàng lai đẹp trai.

"Người đẹp, tối hôm nay muốn ở cùng một chỗ với anh không?"

Hán ôn nhu hỏi tôi, tôi còn chưa kịp trả lời, thì một đôi tay đã cướp tôi về. Tôi quay đầu lại nhìn, là Ares. Áo sơ mi của nó biến đâu mất, tóc tai rối bù, trên mặt và cổ đầy dấu son môi, thần sắc lêu lổng vô cùng vui vẻ.

"Ta nói rồi, chỉ được phép nói chuyện, không được phép sờ mó, cũng không được phép dụ dỗ, nếu không thì chỗ ấy của các người đừng mong còn dùng được..."

Tôi ợ rượu, kháng nghị nói: "Làm cái gì vậy, chính người không phải ôm một đồng đàn bà chơi rất thoải mái sao, sao lại không cho phép ta làm vậy".

Đâm một ngón tay vào lồng ngực rắn chắc của nó, tôi cảm thấy bản thân nhất định đã say rồi. Thân thể con người không thể tiêu hóa quá nhiều rượu, cho nên tôi mới luống cuống như vậy.

Nó không khách khí trực tiếp đẩy tôi xuống một cái ghế lớn. Không hề thương hoa tiếc ngọc mà đá văng toàn bộ đám đàn bà xung quanh, thuận tay đổ một thùng nước đá lên đầu tôi, khiến tôi hết ấm lên.

"Nếu người thật sự làm chuyện đó thì lúc tỉnh táo nhất định sẽ hối hận. Con hiểu người, cho nên dừng lại ở đây thôi".

Nó nở nụ cười xấu xa giống y hệt Zeus.

"Làm loạn không thích hợp với nữ thần cao quý như người đâu. Đừng quên người là chúa tể hôn nhân".

Tôi vuốt lại mái tóc còn ướt, tức giận nhìn nó bỏ nhào vào trong đám đàn bà, cảm thấy nó thật không hổ là con trai Zeus, cũng vô si hạ lưu y vậy. Nhưng đàn ông xấu trên thế gian này chia làm hai loại, một loại là xấu xa với tất cả mọi người, một loại là xấu xa có chọn lọc. Có thể Ares đối xử với đàn bà không tốt nhưng nó sẽ không đối với tôi như vậy.

Với tư cách là một người mẹ, ngoại trừ vài lần vô ý nhắc nhở: "Như thế này là không tốt!" thì còn có thể làm được điều gì nữa?

Quả nhiên đàn bà luôn có những chuẩn mực kép.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31

Cộng cả hai kiếp tôi cũng chưa bao giờ say bí tỉ như thế này. Coi như tôi được mở rộng tầm mắt trò chơi vụng trộm của Ares là như thế nào. Hồi nó còn ở trên đỉnh Olympus, ngoại trừ Aphrodite, không một nữ thần nào có thể lọt vào tầm mắt nó. Bình thường trừ sở thích đánh nhau ra thì cũng là giết người, không nghĩ trái lại sau khi đến nhân gian lại tiến hóa như vậy. May mà nó là chiến thần chứ không phải là người, bằng không dựa vào cách chơi kích thích này, kể cả người cường tráng nhất không quá ba năm cũng đi tong. Lúc tôi đã say đến không phân biệt được đông tây nam bắc cuối cùng phải đầu hàng bất tỉnh được người ta khiêng lên lầu, hình như còn nhìn thấy nó cùng sáu ả đàn bà lăn lộn một chỗ, thét chói tai cùng rên rỉ ngay cả lão già tám mươi tuổi nghe thấy cũng không chịu được.

Thật may là tôi không phải lão già tám mươi tuổi mà là một bà lão tám trăm vạn tuổi, cho nên trừ dùng chút lý trí cuối cùng để suy nghĩ "A, hóa ra đứa nhỏ này lại xằng bậy như vậy, hóa ra trước đây toàn giả bộ trước mặt ta" thì cũng không có cảm nghĩ gì cả.

Cào cào mái tóc lộn xộn từ trên giường bỏ dậy. Cảnh nhân vật nữ chính say bí tỉ rồi sau đó phát hiện một anh chàng đẹp trai hoặc tổng giám đốc không mặc quần áo nằm bên cạnh, phân đoạn kinh điển trong tiểu thuyết cũng không có phát sinh khiến tôi có chút thất vọng. Tôi tìm dép, đánh răng rửa mặt rồi bước xuống lầu, cũng không ngạc nhiên khi thấy Ares đang ăn điểm tâm trong phòng ăn. Cả đêm buông thả không hề lưu lại bất kỳ dấu vết nào trên gương mặt của thằng bé. Cũng không có đáng kinh ngạc, người ta là chiến thần mà, thể lực không thể chê vào đâu được.

"Mới sáng sớm đã ăn thứ này, khẩu vị của con thật là tốt".

Tôi cùng nó không giống nhau, thân thể tôi trăm phần trăm là con người, tất nhiên khi chưa hoàn toàn tỉnh rượu, nhìn thấy bít tết trong đĩa thức ăn của nó tôi chỉ cảm thấy buồn nôn. Tôi thuận tay cầm ly nước tranh uống mấy ngụm, vừa nghiêng đầu nhìn gã đàn ông trung niên miệng ngậm thuốc lá đang ngồi ở ghế sa lông bên cạnh, trong tay cầm bật lửa, dáng vẻ ngu dốt.

"Đây là ai?", tôi hỏi.

"Người quản lý của con", nó trả lời một cách không hứng thú, cắn một miếng bít tết lớn.

Tôi phun một ít nước trái cây từ trong miệng ra, ho sặc sụa, bắn lên hơn nửa gương mặt của nó, nhưng nó không hề tức giận, ung dung lấy khăn lau sạch sẽ, liếc tôi một cái. Tôi vừa ho khan, vừa buồn cười, bởi vì bất luận thế nào cũng không thể tìm ra mối liên hệ giữa Ares và cái vị mang tên người quản lý kia. Nếu năm trăm năm trước tôi nói với con trai mình, sau này nó sẽ có một người quản lý, dù là mẹ của thằng bé, nó cũng nhất định sẽ trở mặt với tôi ngay trước mặt mọi người.

Có thể vì hiếm khi nhìn thấy vẻ mặt "Ôn hòa" kia của Ares, nên người "quản lý" kia tỏ ra càng sợ hãi, tay cầm bật lửa quên châm thuốc, cho đến khi bị bóng tay mới kêu lên, vô cùng đau đớn.

Gật đầu với người quản lý đáng thương kia một cái. Thật không khó để tưởng tượng bây giờ ông ta đang vắt óc suy nghĩ mối quan hệ giữa Ares và tôi là như thế nào. Nhưng nếu Ares muốn ở nhân gian vui chơi, dĩ nhiên là tôi không muốn khiến nó cảm thấy ngột ngạt. Bởi dù sao thì nó cũng đối với tôi rất tốt.

Lên tiếng chào hỏi, tôi chậm rãi bước sang phòng sách bên cạnh. Ngồi một lúc thì bất chợt phòng bên cạnh vang lên tiếng cãi vã khiến tôi dù không muốn nghe cũng chẳng được. Nói là cãi vã, chẳng qua chỉ là Ares gào thét một mình, còn người quản lý thì một mực văng vẳng dạ dạ. Hình như bọn họ đang gặp bất đồng về buổi hòa nhạc hay buổi gặp mặt nào đó. Rùng mình một cái, tôi cố gắng tưởng tượng cảnh Ares ngồi hát trên sân khấu còn bên dưới được vây quanh bởi đám fan hâm mộ cuồng nhiệt, nhưng cuối cùng đành thất bại buông bỏ. Nhìn thấy một quyển album ảnh của Ares đặt trên bàn, tôi cầm lên mở ra xem. Thật choáng váng khi nhìn những tấm ảnh, bởi đây chính là MV tôi đã từng xem trên ti vi. Nhưng vì Ares thật sự quá chói lọi, hơn nữa tôi hoàn toàn không có hứng thú với thể loại âm nhạc hết mức ồn ào này, nên hoàn toàn không chú ý tới người đàn ông kẻ mắt đậm kia chính là con trai mình.

Ném tập album ảnh lên bàn, sau nhớ tới việc chưa báo cho người nhà biết liền gọi điện về nhà. Không nghĩ tới mẹ tôi khi nghe máy thì cười hết sức mập mờ, còn dặn tôi không cần vội, cứ từ từ mà chơi, khi nào về cũng được. Sau khi cúp máy tôi vẫn còn dờ khóc dờ cười nhìn ống nghe. Xem ra mẹ tôi đã hoàn toàn quên mất Đồng Tử, bao gồm cả việc con gái mình đã từng sắp kết hôn với anh ta. Bà ấy đang một lòng một dạ mong đợi người con rể vừa là đại minh tinh vừa giàu có này.

"Thật là, làm sao có thể như thế được, đó là con trai của mình!" Tôi bĩu môi nói. Dù ở Olympus quan hệ máu mủ cũng không phải chuyện gì lớn lao, giống như việc ăn củ cải trắng vậy, nhưng tôi không thể nào chấp nhận được việc đó xảy ra giữa mình và con trai. Zeus đã là giới hạn cao nhất của tôi.

Vừa nghĩ tới hán, trong lòng không khỏi hơi trùng xuống, nhưng tôi rất nhanh chóng lắc đầu bắt buộc bản thân không được nghĩ tới hán, mà phải suy tính bước tiếp theo phải làm thế nào. Lăn nẩy vòng trên ghế sa lông cũng không nghĩ được bất kỳ cái gì, ngược lại Ares đã kết thúc cuộc hành hạ người quản lý, bước vào với một bộ áo sơ mi không cài cúc với chiếc quần jeans. Đường như nó vừa mới tắm, vài giọt nước còn từ trên mái tóc rơi chảy dọc theo cổ xuống đùi.

Nhìn thấy tôi rất không có hình tượng lẫn lộn trên ghế, hình như nó thờ phào nhẹ nhõm: "Con còn tưởng người đã đi rồi".

"Đi. Ta còn có thể đến nơi nào." Tôi ưỡn oai trả lời, tác dụng của rượu trong máu dần dần biến mất, thứ kích thích mê hoặc đã không còn tồn tại, mắt mát và thương cảm vô cùng muốn tránh như bóng đuôi theo hình, dồn ép khiến cho người không thể thờ nổi.

Ares phá lên cười, ngồi ở ghế đối diện, lấy một điều thuốc lá ra hút: "Làm sao không có, chúng ta đều biết rằng Zeus nói phải trừng phạt người chẳng qua là muốn thấy người cúi đầu mà thôi. Chỉ cần người quay về Olympus, nhận lỗi với ông ta, khen mấy câu ông ta thích nghe, đảm bảo ông ta sẽ lập tức coi như chưa có chuyện gì phát sinh, tiếp tục cùng người giả làm một đôi vợ chồng vô cùng ân ái".

"Câm miệng, đừng tưởng nhìn thấy ta không phải là thần là có thể nói lung tung, cẩn thận ta không khách khí với con", tôi nghiêm khắc quát lên.

Ares nằm ngửa trên ghế sa lông, phả ra một làn khói thật dày, giọng nói có chút châm chọc: "Đúng vậy, không khách khí, người lúc nào chẳng không khách khí với con. Cho đến tận bây giờ người chưa bao giờ thích con, người chỉ yêu cái tên què vô dụng kia. Nếu không phải Hebe gả cho Hercules, kẻ mà người ghét nhất, dù khiến người vô cùng tức giận nhưng cuối cùng người vẫn tha thứ cho nàng, vẫn bảo nàng là đứa con gái người yêu quý nhất. Rốt cuộc con đã làm sai điều gì. Tại sao thậm chí chỉ một nụ cười người cũng lười ban cho con. Hay chỉ bởi con thua kém Athena và Apollo, không thể khiến cho Zeus vui sao?"

Cựa mình ngồi dậy, tôi trầm ngâm nhìn nó nửa ngày, rồi đột nhiên đưa tay ra vò vò tóc nó, thờ hỏn hển nói: "Con đang nói cái gì vậy, đây là việc một người đàn ông làm ư, mới sáng sớm đã nhắc lại nợ cũ không phiền hay sao? Không phải đã nói là quên hết mọi chuyện cũ nhìn thẳng về phía trước hay sao? Hừ, cũng bởi vì con luôn không biết suy nghĩ như vậy nên mới bị thua trong hầu hết các cuộc chiến".

Nó sùng sốt, trên mặt thoáng qua những biểu cảm hết sức phức tạp, cuối cùng khóe miệng cong lên rồi cười lớn: "Được lắm, được lắm, xem ra loài người có sức ảnh hưởng thật lớn đối với người. Người cũng bắt đầu trở lên không giống Hera rồi".

"Con cũng đâu có giống Ares". Tôi tức giận nói, cơ thể vừa động một chút đã bị Ares ôm chặt lấy, thiếu chút nữa nghẹt thở, "Này, con làm cái gì đấy, bây giờ muốn tìm lại tình thương của mẹ thất lạc đã lâu trên người ta phải không? Khi còn bé cũng chưa bao giờ thấy con cần những thứ này, được rồi, nếu muốn ôm thì đợi ta trở về hình dáng trước đây được không, bây giờ thân thể chênh lệch quá lớn, một chút cũng không thấy thoải mái".

Nó úp mặt vào mái tóc của tôi, buồn bực nói: "Bất kể người có biến thành hình dáng gì, thì vẫn là Hera, đều là mẹ của con. Đáp ứng con, đừng trở về Olympus, cùng con ở lại nhân gian. Quay về có gì tốt, vừa không được tự do, vừa không vui vẻ gì. Ở lại nơi này, con có thể đáp ứng tất cả mong muốn của người."

Dờ khóc dờ cười vỗ vỗ cánh tay Ares, tôi cảm thấy dù mấy triệu năm nữa nó vẫn là con trai của tôi, dù lớn như vậy, tùy tiện cười chiến xa xông ra cũng khiến loài người hoảng sợ, cơ hồ cũng không có mấy vị thần dám trêu chọc nó, nhưng vẫn mãi là đứa trẻ kéo tay tôi nũng nịu.

"Được rồi, ta đáp ứng con, không quay về nữa", tôi nói.

Nó lập tức nhảy cẫng lên, nở nụ cười hiếm có: "Người phải thề với Styx."

Tôi tát nhẹ nó: "Biến. Đừng có ra lệnh cho ta. Chớ được voi đòi tiên!"

Rửa mặt chải đầu qua loa rồi thay quần áo. Ares ngờ ý muốn dẫn tôi tiếp tục ra ngoài chơi, tôi khó hiểu hỏi thế còn buổi hòa nhạc thì phải làm thế nào,

nó chỉ hỏi hột trả lời nó muốn làm gì thì làm cái đó, không ai có thể quản được. Tôi không khỏi đồng tình sâu sắc với người quản lý đáng thương, Ares tự do tùy hứng không ai có thể cản được.

"Người muốn làm cái gì, ngồi du thuyền ra biển? Đi Las Vegas đánh bạc? Hay đi Tuyết Sơn trượt tuyết, hoặc là đi lặn biển?" Dừng trước một quán rượu sang trọng, chúng tôi xuống xe, Ares rất phấn khởi vừa đi vừa nói. Thật ra tôi cảm thấy những chuyện này chẳng có chút kích thích gì cả, bản thân là thần, trên trời dưới đất có cái gì khó. Chẳng qua Ares đang cao hứng, nên tôi không nói cái gì cả, nó muốn chơi cái gì thì tôi chơi cái đó. Nhưng tôi cảm thấy thật kỳ quái, ngay cả đứa con trai quan hệ không tốt khi biết tôi và Zeus xích mích đã cấp tốc tới bầu bạn an ủi, sợ tôi nghĩ không thông (mặc dù tôi cảm thấy rất cục là Ares cảm thấy đã tìm được mục đích để nói chuyện với tôi hơn nữa còn có người chơi cùng nó), tại sao đứa con trai quan hệ tốt ngược lại không thấy bóng dáng?

"Tại sao không nhìn thấy Hephaestus, vì sao nó không tới tìm ta? Còn Eileithya, con bé vì chuyện không lập gia đình nên đã cãi nhau với ta một trận".

Ares không quay đầu lại, không nhìn được đáp: "Con làm sao biết được những kẻ trên Olympus đang làm cái gì, cho đến bây giờ con chưa bao giờ để ý."

"Nhưng mà".

Tôi lo lắng cho Hephaestus, đứa trẻ ngốc nghếch tính tình bộc trực này sẽ vì chuyện của tôi mà chống lại Zeus, hay chỉ cần nói giúp tôi, ngộ nhờ gặp xui xẻo thì phải làm sao? Cho đến bây giờ lúc Zeus đang bức bối thì lục thân cũng không nhận, chớ nói đến việc Hephaestus không phải là đứa con trai mà hẳn yêu thích. Nếu không phải Hephaestus có tay nghề rèn điều luyện, tôi cảm thấy thậm chí hẳn sẽ không cho phép Hephaestus ở lại Olympus".

"Đừng nhưng nhị cái gì, người có thể không lo âu mà chỉ thoải mái vui chơi được không? Há..." Ares gất gồng, bắt đầu tức giận: "Hephaestus, Hephaestus, Hephaestus, anh ta không phải trẻ sơ sinh mới ra đời, hơn nữa cầm búa trong tay không phải là để ăn chay, Zeus mới là kẻ không bỏ được anh ta, người lo lắng cái gì? Có lẽ có chuyện gì kìm chân khiến anh ta tạm thời không có cách nào rời đi. Người biết là thời gian ở Olympus và nhân gian không giống nhau mà".

"Ừ, con nói phải".

Không muốn đề mối quan hệ mẹ con vất vả lắm mới phục hồi lại bị phá hỏng, tôi miễn cưỡng cười, không nói về Hephaestus nữa, nhưng trong thâm tâm quyết định nếu rảnh rỗi nhất định phải hỏi thăm một chút tin tức về nó.

Ares lúi lúi kéo kéo tôi vào trong, tôi không thể làm gì chỉ có thể đi theo, suýt nữa đụng phải một người từ phía đối diện đi ra.

"Xin lỗi".

Đối phương lập tức nói xin lỗi, tôi đang muốn tiến lên tùy tiện trả lời nhưng chân không thể nào cử động được. Bởi gương mặt đó vô cùng quen thuộc, hết sức quen thuộc.

Hà Cảnh Đông, sao anh ấy lại ở chỗ này, trên người còn mặc âu phục chỉnh tề. Tôi nhìn thấy cả vật anh ấy thất chính là chiếc túi tặng, chợt nghĩ tới anh ấy từng nói với tôi hôm nay công ty của anh ấy sẽ tụ tập ở đây làm cái gì đó.

"Thật xin lỗi".

Anh ấy nghi hoặc nhìn tôi, ánh mắt trong suốt, giống như nhìn một người xa lạ. Trong lòng tôi trào lên sự khổ sở, đúng vậy, đối với anh ấy, tôi chỉ là một người xa lạ.

"Đi đi, đứng ngăn ra làm cái gì".

Ước chừng Ares không biết anh ấy, cho nên nó không nhìn được thúc giục. Tôi thở dài, từ từ tiến vào trong.

Nhưng mới đi được một bước, Hà Cảnh Đông đã nắm lấy cánh tay tôi, chân mày cau lại.

"Thật xin lỗi, thứ cho tôi mạo muội, nhưng mà, có phải chúng ta đã từng gặp qua ở nơi nào hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32

"Có phải chúng ta đã từng gặp qua ở nơi nào hay không?"

Có lẽ thấy tôi chỉ đứng ngây ngẩn không nhúc nhích, Đông Tử lại kiên nhẫn hỏi thêm một lần nữa, giả bộ là do mình hỏi quá nhỏ chứ không phải là do tôi chỉ ngây ngẩn không phản ứng. Anh ấy luôn tỉ mỉ ôn hòa như vậy, chưa bao giờ khiến cho người khác cảm thấy không thoải mái hoặc khó chịu.

Bạn cho là tôi vì quá kinh hãi nên mới không có phản ứng hay sao? Không, nghĩ như vậy là sai rồi. Bất luận như thế nào, tôi cũng đã là bà già sống quá lâu rồi, lại luôn giấu che giấu nội tâm của mình, vẫn còn dễ dàng vì chuyện như vậy mà biến thành đũa ngọc hay sao. Sở dĩ vì tôi không lập tức trả lời anh ấy là bởi vì trong nháy mắt bỗng nhiên tôi nhớ đến ký ức rất lâu trước kia.

Đó là khi tôi vẫn hoàn toàn là Hàn Tiểu Nhạc chứ không biết mình có một thân phận khác, khi mới là một tân sinh viên, ở nhà ăn giành giật cơm thì vô tình giẫm phải chân Đông Tử, khi đó anh ấy cũng hỏi tôi y hệt như vậy. Sau đó, tôi còn cười nhạo thù pháp tán gái của anh ấy quá lỗi thời không có sáng tạo, anh ấy chỉ trịnh trọng giải thích lúc đó tuyệt đối không có ý gì khác, chẳng qua chỉ đơn giản là nhìn tôi rất quen, dường như đã từng gặp qua ở nơi nào nên mới lên tiếng hỏi.

"Vậy sau đó thì sao? Sau đó không có việc gì cũng đi lòng vòng dưới ký túc xá nữ, còn mượn cơ hướng dẫn học tập, mỗi tối đều hẹn em ra ngoài mà là không có ý gì khác?"

Tôi cười mập mờ hỏi anh ấy, anh ấy lúng túng sờ sờ tai.

"Nhưng em cũng không có đáp ứng mà..."

"Ha, ha, ha, anh đúng là ngọc".

Tôi chỉ thích nhìn cái dáng vẻ ngượng ngùng này của anh ấy, cười vang nhào tới ôm lấy cổ anh ấy không có kỹ mà hôn lung tung. Có lẽ anh ấy không phải là một người đàn ông hoàn mỹ, ôn nhu quá mức, lại không quyết đoán, nhưng khi đó thật sự tôi cho đã cho rằng mình có thể cùng anh ấy là một đôi, hơn nữa nhất định còn có một thứ gọi là hạnh phúc.

"Tiểu thư"

Âm thầm cười khổ, tôi hơi nghiêng người sang một bên muốn lảng tránh ánh mắt của anh ấy, tất cả đã kết thúc rồi. Có lẽ chẳng qua là anh ấy còn sót lại một số mảnh ký ức mơ hồ, dấu sao trí nhớ loài người không thể tùy tiện xóa là có thể xóa, trừ nước của sông Lethe chốn Âm phủ, pháp thuật sẽ luôn có những sơ suất nhỏ.

"Xin lỗi, tôi không nhận ra anh, chắc anh bị hoa mắt rồi".

Nói xong, tôi xoay người rời đi, nhưng dường như anh ấy không muốn từ bỏ ý định, liền đuổi theo, Ares bước nhanh tới thô bạo đẩy anh ấy sang một bên, mặt đầy biểu tình "Tâm tình đại gia ta đang không tốt đừng có dây vào".

"Muốn tìm đàn bà cũng đừng có tìm lộn đối tượng, vào nơi mát mẻ mà tìm".

Bởi vì đang ở trước cửa quán rượu, nơi có rất nhiều người ra vào, giọng Ares lại giống như sấm nổ vậy, lập tức gây sự chú ý của mọi người. Mấy người bảo vệ sợ dẫn đến việc gây rối, vội vội vàng vàng chạy tới, khách khí nói: "Hai vị, xin đừng như vậy, nơi này là nơi công cộng".

Nhìn dáng vẻ của Đông Tử là một bộ dạng của người có học thức rất thành thật còn ôn thuận, so sánh với một Ares có lối ăn mặc của một xã hội đen điển hình thật làm cho người ta không thể không tin hiềm khích không phải không từ nó mà ra. Có người đã nhận ra Ares là minh tinh, chỉ chỉ trỏ trỏ không ngừng bàn tán, thậm chí còn lôi điện thoại di động ra muốn chụp hình. Lần này đã hoàn toàn chọc giận Ares, hùng hổ xông tới, đoạt lấy điện thoại ném xuống đất, mặt trợn ngược như muốn ăn tươi nuốt sống người ta.

"Mày, cmm, chụp cái gì mà chụp, có phải muốn bị tao đánh thành một cái bánh thịt hay không?"

Mọi người đều ngẩn ra vì không nghĩ tới việc một đại minh tinh lại nóng tính như vậy, không quan tâm đến hình tượng mà nói ra những từ ngữ thô tục. Tôi đen mặt cường ép kéo tay của nó, thấp giọng nói: "Đừng gây chuyện, chúng ta đi thôi".

"Anh, sao anh lại làm vậy, cẩn thận tôi đi kiện anh".

Người bị ném điện thoại lấp ba lấp bắp nói, bị Ares trừng một cái, lập tức không có can đảm liền trốn sau lưng người bảo vệ. Tôi nhướn mày, dừng nói đến việc bây giờ là người, kể cả lúc còn là nữ thần cũng không có ưa hành vi giống cường hào ác bá của Ares. Không phải nếu là thần thì càng phải đoan trang nghiêm túc hay sao? Nhưng tôi không có ngu ngốc lập tức la mắng nó té tát như trước. Nếu còn không biết cách làm sao có thể khiến Ares nghe lời, tôi liền trực tiếp treo cổ từ tự.

"Dù con không để ý đến hình tượng của mình nhưng ta còn để ý. Mau đền điện thoại cho người ta, ta không muốn phá hoại tâm tình tốt của mình hôm nay, đi thôi, đổi chỗ khác, nơi này ta cũng không thích lắm".

Nó hừ một tiếng, cuối cùng không có trợn ngược mặt nữa, móc ra một bọc tiền hung hăng ném vào cái người đang bỏ chạy kia.

"Tiền bồi thường".

Sau đó nó liền nghênh ngang kéo tôi rời đi, mọi người ở đây đều bất động nhìn nó rời đi. Tôi cười thầm, mặc dù Ares vô cùng ác bá, nhưng lại khiến cho người ta không thể không chấn động, quả nhiên vẫn luôn là Ares. Nhưng ít ra nó còn có chút tiền bạc là biết đền tiền.

Phải cảm ơn cuộc hỗn loạn này, mọi người đều chuyển sự chú ý sang kẻ xui xẻo bị ném điện thoại, không còn để ý đến mẩu thuẫn nhỏ của Ares lúc trước. Tôi không nhìn được ngoảnh đầu khi bước vào xe, nhìn Đông Tử vẫn đứng ở trong đó, ngoảnh nhìn bên này, trên mặt một mảnh mờ mịt, nhất

thời lòng thất lại, dốc sức quay đầu, không nhìn nữa.

Không có bất kỳ hy vọng nào cả, thừa dịp còn sớm thì nên buông tay, tôi không muốn hại anh ấy lần nữa. Nếu như anh ấy thật sự nhớ lại tất cả, chỉ sợ sẽ không còn muốn ở chung với tôi nữa.

"Tên kia chính là tên tiểu bạch kiểm người tìm được ở nhân gian sao? Hừ, còn tưởng là một trai đẹp gì đó, hóa ra lại là một tên nhà quê".

Xe đang đi về phía trước trong sự im lặng, bỗng nhiên Ares nói, tôi liếc nó một cái.

"Cái gì mà tiểu bạch kiểm, sau khi đến nhân con không học được cái gì tốt cả, nhưng lại học được cái xấu cũng không ít. Hừ, ta còn chưa nói với con, nếu đã sống trong thân phận con người, ít nhất cũng nên tuân thủ một chút nguyên tắc của con người. Đại minh tinh ở nơi công cộng không nên ném đồ của người ta, con muốn lên trang nhất báo giải trí. Không, ta nhớ trước kia đọc không ít tin tức tiêu cực của con, cái gì mà say rượu quá động thủ đánh ký giả, làm sao mà con có thể che giấu được".

Nó dương dương tự đắc nói: "Đây chính là ưu điểm của con, con càng thô lỗ tùy tiện, ngược lại những kẻ kia càng thích, loài người chính là một sinh vật kỳ quái. Nói đến đây, con còn chưa kể đến chuyện kích thích hơn đâu, lần trước..."

"Được rồi, tốt lắm, ta không muốn nghe những bí mật nhỏ bần thủ đó." Tay tôi dừng mọi động tác, trước kia toàn gằm thét với nó, khiến nó giận đến mặt đỏ tía tai. Nhưng bây giờ tôi nói cùng là một câu, nhưng tâm tình lại khác. Ares cũng nhìn ra, cho nên cũng không giận dữ đứng lên, huyết sáo, cười một cách kinh tởm: "Vâng, thưa mẫu hậu, con biết sai rồi".

"Cút", không nhìn được vò mái tóc nó, tôi có chút vui vẻ, ít nhất, dù xích mích với chồng nhưng lại gần gũi với con trai hơn, đây có được coi là chuyện tốt không?

"Người rất thích thăng ngục loài người kia? Con nhìn ra đáng về buồn bực của người. Có phải muốn con giúp một tay không? Giống như Zeus trước đây vậy, cưỡng ép cướp dân nam? Đừng lo lắng mọi người sẽ biết, con sẽ xử lý sạch sẽ".

Ares dùng giọng điệu tùy tiện nói không rõ là nói đùa hay nghiêm túc.

"Được rồi, được rồi, đó là lúc ta mất trí nhớ mới làm ra chuyện ngu xuẩn như vậy, bây giờ nên kết thúc! Ta không vô sỉ giống phụ vương của người làm ra chuyện buồn nôn kia được".

"Hay người không thích loài người vì họ quá nhỏ bé? Cũng không vấn đề gì, Olympus còn có rất nhiều thần mà, tùy tiện tìm là chuyện rất dễ dàng, dù sao năm tranh cướp trái táo vàng mọi người đều công nhận người là một trong ba nữ thần đẹp nhất. Cũng không phải tất cả mọi người đều sợ Zeus nên không dám đến gần người, con nhìn ra Hades đối với người cũng không tệ, còn nữa, không phải người với Prometheus cũng rất tốt sao".

"Ares, cầm miệng, chó được voi đòi tiên, đây không phải là loại chuyện một đứa con trai nên đem ra để đùa giỡn mẹ mình".

Tôi sừng sộ lên, lấy giọng điệu và biểu cảm thuộc về "Hera". Lúc lái xe đến một quán cà phê gần bờ biển, xe vừa dừng tôi đã xuống xe, Ares lao ra chặn tôi lại.

"Người đừng tức giận, con không phải nói đùa, con tuyệt đối nghiêm túc. Hy vọng mẹ của mình vui vẻ mới là chuyện tốt người con trai nên làm".

Ares nhìn tôi đầy ý tứ, nhú mày.

"Thật ra con cũng không tệ".

"Người là con trai ta! Nói lời như vậy một lần nữa, coi chừng ta từ người".

Tất nhệ nó một cái, tôi có chút tức giận đi vào quán cà phê. Nó sừng sộ rồi đuổi theo, miệng lẩm nhẩm than phiền nói cái gì mà Zeus cũng là em trai người mà, lại còn cùng nhau sinh con, tôi già bộ không nghe thấy. Mặc dù đối với chúng tôi mà nói cận huyết không tồn tại, nhưng hơn hai mươi năm làm người, nghĩ đến chuyện như vậy là muốn nổi da gà.

Thật may nó không nhắc lại chuyện này, chúng tôi coi như vui vẻ ăn xong bữa cơm, lúc đang dùng món điểm tâm ngọt, một trận cười đùa huyền ảo từ ngoài cửa truyền vào, tôi không có hứng thú vui đầu ăn trái cây, nhưng Ares ngồi đối diện mặt lại vờ vờ một cách quái dị, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Con quên mất, hôm nay người đàn bà kia cũng tới".

"Ừ, mà cái gì cơ?"

Thật ra vấn đề này cũng không cần hỏi, bởi vì vừa quay đầu đã nhìn thấy ngoài cửa một đám người hâm mộ đang vây kín như sao. Những người khác đều bị tôi trực tiếp không chú ý biến thành phông nền, nhưng á đàn bà ở trung tâm đang cười khúc khích kia có hóa thành tro tôi cũng nhận ra.

Nữ thần sắc đẹp và tình yêu Aphrodite.

"Con không phải là có ý đến nơi này chờ à ta chứ". Tôi hoài nghi hỏi, dù sao năm đó nó say đắm người đàn bà này là chuyện mà tất cả các vị thần đều biết, còn khiến cả núi Olympus huyền ảo một trận âm ỉ, rất khó có thể khiến người ta tin rằng Ares không còn yêu à ta nữa.

"Keng".

Ares cầm đĩa hung hăng cầm xuống mặt bàn cẩm thạch, gần từng chữ nói: "Điền mới tới tìm nàng".

"Được rồi, con bình tĩnh một chút, chúng ta ăn xong liền đi ngay".

Tôi lau miệng, quả thực không muốn đối mặt với ả đàn bà này, trời mới biết ả ta sẽ nói ra cái gì. Nhưng ả ta đã nhìn thấy chúng tôi, nở nụ cười duyên dáng đi về phía chúng tôi, mái tóc vàng lấp lánh dưới ánh đèn. Nàng ta không đeo bất kỳ đồ trang sức gì, bởi vì chính bản thân ả ta đã là thứ viên ngọc trai đẹp nhất, bất kỳ đồ trang sức nào cũng bị sắc đẹp của ả ta làm cho lu mờ.

"Ares, đã lâu không gặp, ả, đây không phải là... Thật hiếm khi các người lại bình tĩnh ngồi chung một chỗ ăn cơm".

Mỹ nhân ở trước mặt cười xinh đẹp như một đóa hoa, muốn đánh ả ta có lẽ chỉ có mình tôi. À, có lẽ còn có quý ngài ngồi đối diện suýt nữa bóp nát cái đĩa. Tôi thật tò mò rốt cục giữa hai người họ đã xảy ra chuyện gì mới có thể đến nông nỗi này.

"Đứng rồi, He..., ngài cùng Ze... ả chuyện về người đó ta đã nghe nói qua, thật đáng tiếc, dù sao các ngài cũng đã từng tốt như vậy".

Về mặt ả ta đầy thương xót nói, ngay tức khắc, tôi cũng vô cùng xúc động muốn bóp nát cái đĩa. Rốt cuộc là ả ta ngu thật hay là kẻ giỏi che giấu sắc mặt?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 33

Với tư cách là người đàn ông bị tình nhân cũ (kiếm mẹ của con hấn) bỏ rơi cùng người đàn bà bị con dâu (kiếm thân thích) quây cho gia đình gà bay chó sủa, trong nháy mắt chúng tôi đối với người đàn bà đang cười ngọt ngào như mặt này bùng cháy ngọn lửa căm phẫn hừng hực và địch ý vô cùng rõ ràng. Chẳng qua tôi nghĩ mức độ thù địch của chúng tôi có một chút khác biệt nho nhỏ.

"Gần đây chàng có khỏe không? Nghe nói chàng lại nhận được giải thưởng, thật là, sao không báo cho em một tiếng. Nếu biết sớm em đã chuẩn bị sẵn bánh chúc mừng, thật bạc tình. ả mà buổi concert chuẩn bị như thế nào rồi, nếu cần khách mời bí mật, nhớ nói cho em biết, em rất vui lòng tham dự. Không cần tìm người quản lý của em, chàng biết em có điện thoại riêng mà, giống hệt trước kia, hai tư trên hai tư giờ không bao giờ tắt máy".

Điều khiến cho tôi kinh ngạc là Ares nhẩn nại im lặng, không có nhảy dựng lên đánh vỡ đầu Aphrodite. Tôi nhìn chăm chăm nó, ánh mắt dần chuyển từ kinh ngạc dần biến thành hoài nghi. Bất luận thế nào Ares cũng không phải là người có thể tức giận với phụ nữ. Tuy nhiên, đây không phải là nói tôi đồng ý cho nó nổi giận với mình, nhưng nhìn con trai mình hạ khí thế trước ả đàn bà mình không thích, bất kỳ người mẹ nào cũng sẽ tức giận.

"Aphrodite, ta nhớ lần trước đã nói với cô, chúng ta đã kết thúc, đừng tỏ vẻ chúng ta quen biết".

Ares hạ thấp giọng nghiêng răng nói, còn cẩn thận xem xét xung quanh, hình như rất sợ bị người khác nhìn thấy họ nói chuyện, khác một trời một vực so với dáng vẻ lúc ném điện thoại của người đàn ông kia. Tôi nheo mắt nhìn bọn họ, trực giác mách bảo tôi rằng nhất định bên trong có vấn đề, sợ rằng không đơn thuần chỉ mâu thuẫn vì tình. Bất kể nhìn dáng vẻ của Ares thế nào cũng giống như đang chột dạ vì thiếu Aphrodite rất nhiều tiền không trả được. Đứa nhỏ này bất kể làm gì cũng đều lỗ mắng, cho tới tận bây giờ cũng chưa bao giờ chột dạ hay khiếp đảm, tại sao bây giờ lại bỗng nhiên biến thành như vậy?

Tôi không hiểu.

"Không sai, nhưng mà có một câu nói rất hay, không làm được người yêu thì cũng có thể làm bạn, dù sao chúng ta cũng quen biết lâu như vậy. Hơn nữa cũng vô cùng hiếm thấy chàng có thể cùng, ả, vị này ở chung một chỗ. Em chỉ chào hỏi một chút thôi mà".

Aphrodite sẽ không vì những lời chỉ mang ra dọa trẻ con này hù dọa, chẳng những không rời đi, ngược lại, ả ta còn mỉm cười tự mình kéo ghế ngồi xuống, còn ngoắc tay gọi phục vụ mang thức ăn. Thần kỳ nhất là người phục vụ hoàn toàn không nhìn thấy bầu không khí đáng sợ, quý dị trên bàn ăn, ngay cả Ares đen nửa gương mặt cũng không thể ngăn anh ta lại, nhanh chóng phục vụ các món Aphrodite yêu cầu. Tôi bất đắc dĩ thở dài, dù sao ả ta cũng là nữ thần sắc đẹp và tình yêu, sức quyến rũ về khoản này chắc chắn luôn hiện hữu. Nếu đối lại là trước kia, nhớ tới mối thù bị đoạt mất trái táo vàng, nhất định một lần nữa tôi sẽ hiện ra đáng về vốn có của mình chiến đấu với ả ta, bắt người ta phán xét xem ai mới là nữ thần đẹp nhất. Nhưng bây giờ...

Mất hứng vỗ nát khăn tay, tôi nhận ra bản thân không có tâm trạng để đối co với ả ta. Nếu không phải nhìn thấy Ares đang ở ranh giới của sự bùng nổ, hơn nữa tạm thời tôi không muốn cuộc sống hai mươi sáu năm của mình trở thành một đồng phế tích trong con giận dữ của Chiến thần, tôi đã sớm không khách khí.

"Rất nhiều thứ không dễ dàng cho nên chúng ta nên gạt bỏ mọi ân oán, hòa bình cùng ăn một bữa cơm, đây là chuyện có nghĩ cũng không bao giờ nghĩ đến, ít nhất là khi ở Olym, ả, quê hương".

Nụ cười của Aphrodite hết sức mê người, đáng vẻ ưu nhã dùng bữa. Vốn tôi tưởng những người đi cùng ả ta đều là bạn của ả, bây giờ cẩn thận nghĩ lại, mới bình tĩnh phát hiện tất cả đều là người theo đuổi ả, mặt đầy si mê ngồi bên cạnh nhìn ả dùng bữa, cả người tỏa ra bong bóng màu hồng hạnh phúc. Mà Aphrodite thân nhiên hưởng thụ loại đãi ngộ này, hồ hững đắc chìm trong đủ loại ánh mắt si mê, thậm chí tôi còn thấy ả ta giống như trở nên đẹp hơn.

"Ăn xong rồi nhanh chóng rút đi, người nhìn thấy điểm nào mà cho là chúng ta đã làm hòa. Ta và Hera đều không hoan nghênh người, đừng tưởng rằng người bảo sao ta nghe vậy giống như trong quá khứ. Bây giờ người chỉ là ả đàn bà thâm độc dâm dăng mà thôi".

Rốt cuộc Ares bùng nổ, ép xuống con tức giận, thấp giọng hét. Aphrodite cực kỳ quyến rũ liếc nó một cái.

"Ồ, anh yêu, sao lại nóng tính như vậy, có phải hay không, hừ hừ, vì chuyện gì đó mà sốt ruột bất an sao?".

Thần kỳ là Ares lại ngậm miệng lại, tôi nhìn thấy mười đầu ngón tay của nó đang bám vào bàn. Ho khan mấy tiếng, tôi cảm thấy mình không thể giả chết được. Bên ngoài có mấy kẻ lén lút chụp ảnh, tôi cảm thấy tôi nay mình sẽ leo lên trang bìa báo giải trí.

"Aphrodite, ta không muốn nhìn thấy người đi tới đi lui trước mắt ta. Nếu ta nhớ không nhầm, hình như lần trước có người nói với ta thiếu niên người theo đuổi đang ở dưới nhân gian". Tôi bình tĩnh nói, nhưng dùng giọng điệu của Hera, điều này rất có hiệu quả với Aphrodite. Lúc ở Olympus ả ta có chút sợ tôi. Bây giờ mặc dù tôi chỉ ở trong hình dáng một con người, mặc trang phục bình thường, cao không đến cằm ả, nhưng vẫn khiến ả ta có chút khiếp đảm.

"Thân là vợ người con trai khác của ta, hình như người nên ở bên cạnh y, mà không phải ở nhân gian chơi bời, đuổi theo đằng sau mông đàn ông".

"Hera, ngài nên nói những lời công bằng một chút, ít nhất, chồng ta cũng không tỏ ra quan tâm tới bất kỳ chuyện ta làm. Hơn nữa, vô luận thế nào, y là kẻ duy nhất ta thừa nhận là chồng, ta cũng không có ý định vứt bỏ y". Aphrodite nói, ưu nhã lau miệng. "Ta cảm thấy đối với hôn nhân của chúng ta như vậy là đủ rồi."

"Aphrodite, ta phát hiện miệng lưỡi của người lợi hại nên không ít. Xem ra ở nhân gian người học hỏi được không ít. Thật không phụ sự ra đời huy hoàng rực rỡ của người."

Tôi ác độc nói, hài lòng nhìn mặt ả từ từ đỏ lên.

"Còn ngài, Hera, để chồng mình tùy ý ở trên trời phong lưu sung sướng hàng đêm sênh ca, còn mình núp dưới nhân gian cùng con trai chơi bời vui vẻ. Ngài dùng phương thức như vậy bảo vệ hôn nhân của mình hay sao?"

Ả ta lập tức châm biếm lại. Tôi đang muốn cay độc đáp trả, thì Ares vỗ bàn một cái, kéo tôi đứng dậy.

"Bất kể là nữ thần hay đàn bà đều giống hệt nhau. Hera, đừng để ý đến ả ta, chúng ta về."

Aphrodite nở một nụ cười kỳ quái, thật giống như phát hiện một chuyện vô cùng thú vị: "Ồ, Ares chàng thật sự chưa nói cho ngài ấy..."

"Câm miệng".

Ares gắt gỏng thét lên, cả phòng ăn chấn động như xảy ra động đất, toàn bộ thực khách đều quay lại nhìn nó.

"Aphrodite, đừng được voi đòi tiên, suy nghĩ kỹ những lời người đã nói. Nếu như người không tuân thủ ước định của chúng ta, thì đừng trách ta không nói đạo lý."

"Được, được lắm, chàng cứ tiếp tục như vậy đi, để ta xem chàng có thể giấu giếm được đến khi nào".

Aphrodite nở nụ cười chiến thắng, dương dương tự đắc tuyên bố, tư thái giả bộ ưu nhã trước đó biến mất tăm. Tôi nhận ra dù ả ta không hề có chút biểu hiện oán hận ra ngoài nào đối với Ares, nhưng thực ra từng câu từng chữ đều nhằm thẳng vào nó. Tôi muốn tiến lên hỏi rõ, lời của ả là có ý gì, nhưng Ares đã túm lấy tay tôi sai bước tiến ra ngoài.

Nói riêng về vũ lực, tuyệt đối tôi không đánh lại được Ares, sức mạnh của nó quá đáng sợ. Cái tay bị nó kéo đau như sắp đứt lìa ra vậy, tôi tin chắc cái tay đã bầm tím một mảng. Bị kéo một mạch ra bãi đậu xe, tôi mới gắng được hết sức hất tay nó ra. Cũng không tức giận, cũng không chửi mắng, chẳng qua chỉ lạnh lùng nhìn Ares.

"Con đang giờ cái trò quỷ quái gì vậy? Tại sao Aphrodite lại nói những lời như vậy? Giữa hai đứa đã xảy ra chuyện gì, ả ta dường như rất oán hận. Còn một chuyện ta không hiểu, thế giới rộng lớn như vậy, tại sao lại sống cùng một thành phố, quá trùng hợp. Ta nhớ trước kia nếu con ghét ai thì tuyệt đối không nhìn lâu hơn một cái, càng không có chuyện ở chung một chỗ."

Nó phiền não gãi gãi đầu, lén nhìn nét mặt của tôi, tựa như muốn đoán tâm tình của tôi lúc này. Không biết có phải là Ares nhận ra không cẩn thận lộ ra biểu cảm không nên có, chân mày đang nhíu chặt bỗng nhiên thả lỏng.

"Không phải con không muốn nói cho người, nhưng sẽ khiến cho người không vui, con không muốn phá hỏng tâm trạng của người."

"Con và Aphrodite đã bí mật trao đổi cái gì, thật giống như ả ta nắm đằng chuôi uy hiếp con. Con không phải là người có tính cách sẵn lòng để cho người khác lợi dụng điểm yếu uy hiếp. Ares, nói cho ta biết, con đang giấu giếm chuyện gì..."

Bỗng nhiên, tôi nghĩ tới cái gì đó không đúng, xảy ra chuyện lớn như vậy, chắc chắn sẽ có vị thần nào đó tới tìm tôi, tôi cũng không phải suy bại thảm thương đến mức một thân tín cũng không có. Tội thiếu, các con gái của tôi cũng nên đến thăm an ủi mới phải. Những kẻ khác không tính, tại sao ngay cả Hephaestus cũng không tới? Dựa theo hiểu biết của tôi về nó, tuyệt đối nó sẽ là người chạy đến đầu tiên.

Giọng nói bắt đầu phát run, tôi cho rằng bản thân sẽ không bao giờ dao động, trên cõi đời này không còn bất kỳ chuyện gì có thể khiến tôi khó chịu thống khổ, nhưng khi gặp phải, vẫn cảm thấy lồng ngực đau nhói, trái tim sắp vỡ nát tan tành.

"Có phải hay không, có phải Zeus ban xuống mệnh lệnh nào, tỷ như không cho phép bất kỳ người nào tới thăm ta, cũng không cho bọn họ tới gần ta, hẳn đổi thành lưu đày ta xuống nhân gian? Hẳn muốn ta bị trói buộc trong cái thân thể này không già không chết, vĩnh viễn không thể trở về Olympus?"

Túm lấy cổ áo Ares, tôi lo lắng hỏi.

Nó chỉ im lặng, đôi mắt mất không muốn đối mặt với tôi, tôi ép nó quay đầu lại.

"Quá kỳ quái, Aphrodite không có vì chuyện ta và Zeus hoàn toàn xích mích mà cười nhạo châm chọc ta, à ta không phải là nữ thần thiện lương như vậy. Nhìn bộ dáng của con và à ta, rõ ràng à ta biết cái gì đó, con lại không cho phép à nói. À ta thậm chí còn giả bộ làm ra vẻ không quan tâm đến chuyện này... Bây giờ suy nghĩ lại, có lẽ à có chút thương hại ta, dù hận thù kẻ địch như thế nào đi nữa, bị hạ gục đến mất tất cả, thất bại một cách thảm hại, cũng sẽ giả mù sa mưa bỏ ra mấy giọt nước mắt."

Ares vẫn không mở miệng, tôi kéo tay nó lại, lạc giọng gào lên: "Nói cho ta biết, Zeus đã nói cái gì. Ta cũng không yếu đuối đến mức bị dọa chết."

Ares chậm chạp chớp mắt một cái, lại nuốt nước miếng, cuối cùng chật vật nặn ra mấy chữ.

"Ông ta nói, bất kỳ vị thần hay sinh vật nào, đều không được lại gần người. Nếu kẻ nào vi phạm mệnh lệnh này thì vĩnh viễn sẽ phải ở lại nơi này, đừng nghĩ tới việc quay lại Olympus."

Buông tay Ares, tôi vừa cảm thấy hoang đường, vừa cảm thấy thụ thái. Zeus làm như vậy không kỳ quái chút nào. Trước sau hắn luôn như vậy, cho dù mình không cần, cũng tình nguyện hủy diệt mà không nhường lại cho ai khác.

Dù cho vật kia nhìn lâu một chút hắn cũng lười nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34

Sau khi nói cho tôi biết chuyện kia, Ares vẫn luôn nhìn một cách thận trọng, không đúng, chính xác mà nói là đang quan sát tôi. Thật giống như bỗng nhiên tôi biến thành một pho tượng thủy tinh, chỉ khẽ đụng nhẹ sẽ nát thành bụi rơi đầy mặt đất vô cùng bi thảm. Tôi có chút buồn cười, hiện tại còn chuyện gì có thể khiến tôi khiếp sợ đến mức không thể nào tiếp nhận. Mọi vấn đề liên quan đến Zeus, bất kể hắn làm ra chuyện gì cũng không làm tôi bất ngờ. Dựa vào tính cách của hắn, lúc ấy hắn tức giận nói về sau người muốn làm gì thì làm, nhưng sau khi trở về nhất định sẽ ném mùi trái lo phải nghĩ. Cho tới tận bây giờ chỉ có hắn đá người ta chứ làm gì có chuyện bị người ta đá.

Vì vậy sau lưng âm thầm hạ lời nguyện gì đó là hoàn toàn có thể hiểu được, hắn không dùng tới nữ thần báo thù hay nữ thần tai họa đi theo đuôi để trả thù tôi khiến tôi cảm thấy kinh ngạc. Lúc này tôi mới phát hiện, hóa ra sau khi chia tay ở Âm phủ, ngoại trừ thất vọng ra, bất tri bất giác tôi cũng suy tính cách ứng phó lại cách trả thù của hắn.

"Ha ha, ha ha ha...", tôi không nhịn được bật cười. Mặc dù chúng tôi là vợ chồng nhưng vẫn dùng đủ mọi thủ đoạn ngầm giám sát và lén lút đấu đá lẫn nhau. Nếu dùng một bài hát để hình dung thì chúng tôi chính là người xa lạ quen thuộc nhất 1. Ở trong mắt Zeus, tôi không phải vợ của hắn, tôi chỉ là đồng minh, thân phận là biểu tượng nhằm bảo đảm quyền lực. Còn ở trong mắt tôi, ngoài thân phận kia, điểm khác biệt duy nhất giữa tôi và hắn là còn tồn tại một phần tình yêu.

Nhưng phần tình yêu này, trong những năm tháng dài đằng đẳng căm hận ghen tuông không hề bị phai mờ nhưng kiếp sống hơn hai năm ngắn ngủi ở nhân gian đã dần tan biến. Tôi đã từng căm ghét mãnh liệt cái suy nghĩ ngộ nhỡ mất đi hắn thì sẽ đau đớn đến mức không thể sống được. Nhưng khi thật sự đối mặt tôi lại thật nhanh chóng tiếp nhận sự thật.

Càng nghĩ lại càng cảm thấy buồn cười, tôi vịn tay vào cửa xe, cười đến mức sắp chảy cả nước mắt. Tôi không nhớ tới có thời điểm nào mình đã từng điên cuồng cười mất hết hình tượng như vậy. Dường như thời khắc khi bắt đầu trở thành nữ thần hôn nhân của Olympus, tôi đã có một thân phận khác, đó chính là vợ của Zeus. Là vợ của hắn tôi phải luôn đoan trang, không được đánh mất hình tượng phù hợp với thân phận này. Bất cứ người vợ nào cũng đều tìm đủ mọi cách ngăn cản chồng ngoại tình nhưng thực ra lại trở thành trò cười cho mọi người. Bất kể là thần hay người đều cười nhạo tôi không quyết đoán, bản thân là nữ thần hôn nhân mà ngay cả chồng mình cũng không trói buộc nổi. Bị hắn lừa gạt nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng đi tới bước này, tại sao lúc trước phải tự làm khổ mình như vậy?

Ai có thể tin được, tôi giả cảm giả điếc dễ dàng tha thứ cho hấn phong lưu lăm lăm tình, đối với việc hấn cùng những ả phụ nữ khác sinh con nham nhảm khắp nơi coi như không thấy, không phải vì sợ hãi sức mạnh của hấn, cũng không phải tham luyến địa vị quyền lực. Tôi đã từng thật lòng yêu hấn, chỉ cần ở chung một chỗ với hấn, việc gì cũng đều chịu được.

Giống hệt các bộ phim truyền hình cầu huyết, làm như thế, kết quả cuối cùng hơn phân nửa là bị bỏ rơi. Xem kìa, bây giờ không phải tôi và hấn trời đất cách biệt, vĩnh viễn không bao giờ gặp lại hay sao?

"Hera, nếu như người hận ông ta như vậy, chúng ta có thể làm việc năm ấy ông ta đã từng làm, ông ta làm Thần vương đã quá lâu rồi. Trước khi chết Uranos đã nguyên rủa Cronus, Zeus đeo trên lưng tội danh giết cha. Không phải Prometheus đã từng nói ông ta và Cronus có số mệnh giống nhau sao..."

Có lẽ bị hiểu thành vì bị đã kích quá lớn, tôi bị hóa điên, lông mày Ares vẩy thành một đường, mặt đầy sát khí nói. Mặc dù mặc quần áo của loài người nhưng trong chớp mắt tôi nhìn thấy từ trên người nó một bóng dáng toàn thân khôi giáp tay cầm giáo chiến đấu trong quá khứ.

"Xuyt, lời như vậy không được nói lung tung, tai mắt của Zeus không chỗ nào không có. Hãy nhớ, vì ngại vàng Thần vương hấn có thể làm bất cứ chuyện gì".

Tôi vội vàng bịt miệng Ares. Cái đứa trẻ này cái gì cũng có thể nói bậy nói bạ được. Không phải tôi khinh thường nó, đối với phần tâm ý muốn bảo vệ mẹ của nó tôi rất cảm động, nhưng loại chuyện tạo phản này không phải cứ có võ lực là làm được.

"Thời gian trôi qua đã quá lâu rồi, sau khi đến Olympus hấn ta chưa từng chiến đấu. Ở trong mắt các người dường như chỉ coi hấn là một lão già tùy tiện nham chán hao sắc. Nhưng nếu như nhìn thấy cảnh năm đó hấn giết cha mình và những vị thần Titans phản đối hấn sẽ không dễ dàng nói những lời ngu xuẩn này".

Ares không phục nhìn tôi. Đúng vậy, nó luôn có tính khí không đâm đầu vào tường thì sẽ không quay đầu, vốn đang còn một chút vì bị gạt bỏ mà âm thầm buồn rầu, lần này toàn bộ đối với nó bị thay thế hoàn toàn bằng lo lắng. Tôi thật sự lo sợ đứa con hiếu chiến lỗ mãng sẽ mang một đám quân ô hợp đi tiến hành cái gọi là "Chiến tranh".

"Ông ta nhục nhã người, người là mẹ của con, ông ta vũ nhục người chẳng khác nào vũ nhục con, còn có anh chị em của con. Hera, người là Thần hậu, nhưng bởi vì một tên bán thần hèn mọn mà bị đuổi xuống nhân gian, nhốt trong cái thân thể yếu đuối này không nói, thậm chí ông ta còn khiến các vị thần cô lập người. Đây được coi là cái gì, lưu đày? Hay là hoàn toàn cô lập? Đây là sỉ nhục lớn nhất! Không có bất kỳ một vị thần nào gặp đãi ngộ như vậy!"

Ares nổi giận đùng đùng nói. Tôi vỗ vỗ tay của nó an ủi.

"Thật ra cũng không có gì. Cần thận suy nghĩ lại, không thấy mệnh lệnh này rất ấu trĩ sao. Hấn cũng chỉ là có chút tài nghệ của trẻ con khi dễ bạn học mới mà thôi. Ares, ta thật sự không quan tâm, thật sự. Những vị thần kia cũng chỉ cười nhạo xem thường ta, chế giễu ta bây giờ xui xẻo sa sút. Không thấy mặt sẽ tốt hơn".

Nó khó tin tròn mắt nhìn tôi: "Hera, có phải hay không người bị nguyên rủa? Hay cuộc sống sa đọa của loài người đã làm tê liệt sự kiên cường của người, hao mòn sự kiêu ngạo của người. Nếu đổi lại là trước kia, căn bản người sẽ không chịu được nhục nhã như vậy, người sẽ không tiếc tất cả để chống lại Zeus, kể cả buông bỏ sinh mạng của mình".

Tôi mặt không cảm xúc nói: "Không sai, ta chính là như vậy. Cho nên khi hấn định mang cái tên bán thần lên Olympus đã dùng hết mọi thủ đoạn nhưng kết quả là gì thì con đã nhìn thấy. Ta bị treo ngược ở cổng Olympus, chịu sự nhục nhã còn gấp mười ngàn lần so với các lần trước đó. Sau đó vì một linh hồn nhân loại lại một lần nữa ta chống lại hấn, hấn liền dứt khoát cắt đứt khả năng trở về Olympus của ta. Ta không thể không nghĩ nếu một lần nữa đứng lên chống lại hấn, mình sẽ phải chịu loại đối xử đáng sợ nào nữa."

"Vậy thì tiếp tục chống lại". Ares giận dữ gào lên, mặc kệ ánh mắt kinh ngạc tò mò của người đi đường: "Danh dự của chúng ta cao quý hơn tất cả mọi thứ, thà chết cũng tuyệt đối cam lòng bị làm nhục. Hera, dù sống nhưng khom lưng khụy gối, còn có ý nghĩa gì nữa".

Hít một hơi thật sâu, tôi nhắc mình phải bình tĩnh, không được cãi nhau với nó, thật vất vả quan hệ giữa chúng tôi mới tốt lên, không thể vì loại chuyện này mà cãi vã rồi phá hủy mối quan hệ này. Nhưng nghe đến câu cuối nó nói tôi sống khom lưng khụy gối, rốt cuộc tôi cũng không thể nhẫn nại được nữa.

"Đúng, không sai, người nói đúng, danh dự thắng tất cả mọi thứ, thân là một vị thần tôn nghiêm không thể bị làm nhục. Người cảm thấy ta còn lưu luyến cái gì cái gì, không thể vứt bỏ cái gì nữa? Nhưng người đừng quên, ngoài việc là vợ Zeus, ta còn một thân phận nữa chính là mẹ của anh chị em các người. Người có nghĩ đến việc nếu ta hoàn toàn chọc giận Zeus, lửa giận của hấn vạ lây các người thì sao đây. Người và Hephaestus may ra còn có khả năng tự vệ nhưng còn các em gái của người. Các nàng sẽ ra sao. Người muốn các nàng bởi vì ta mà chết. Chỉ vì bảo vệ thứ gọi là tôn nghiêm và danh dự hay sao".

Ares nheo mắt một chút, có thể thấy lý do này rõ ràng không thể thuyết phục được nó, nó vẫn gân cổ tranh luận với tôi: "Vậy thì sao. Chẳng lẽ chịu đựng việc mẹ mình bị sỉ nhục, âm ức mà sống vui vẻ hay sao? Con tình nguyện chết trận cũng không muốn sống như vậy".

"..."

Vô lực che chán, tôi nghiêng người dựa vào thân xe, nhìn nó không ngừng tức giận, cái gì cũng không khuyên được. Đúng vậy, đây chính là điều tôi dạy dỗ bọn chúng, tôi giáo dục bảo rằng tôn nghiêm và danh dự cao hơn tất cả, vì duy trì mấy thứ này dù chết cũng vô cùng vinh quang. Chỉ có hèn nhát mới có thể sống trong nhục nhã.

"Đúng vậy, Ares, con không quan tâm, nhưng ta quan tâm. Ta không còn ôm bất kỳ hy vọng nào với chồng mình nữa, chẳng lẽ con muốn ta ngay cả con gái mình cũng mất luôn hay sao? Mất đi các con, ta còn kêu ngao làm cái gì, như vậy chết đi còn hơn".

Tôi thấp giọng nói.

Ares nén giận không trả lời, siết chặt tay tôi. Tôi từ từ đến gần nó, vuốt ve mái tóc đen dày của nó, còn có bắp tay rắn chắc, vừa nghĩ tới cảnh nó ngã xuống máu chảy như suối, mặt mày tái nhợt, tôi cảm thấy vô cùng thống khổ.

"Có lúc, còn sống so với chết cần một dũng khí rất lớn. Ares, chúng ta quá kêu ngao, kêu ngao đến mức cho rằng chỉ cần mất đi tông nghiệp và danh dự thì không còn gì cả. Nhưng, con nhìn lại trước kia mà xem, khi ở Olympus còn nữ thần nào tôn quý hơn ta, nhưng ta có vui vẻ sao?"

Ares thở nặng nề, nói chuyện mang theo sự giận dữ: "Nhưng bây giờ người cũng không vui vẻ".

Ngẩng đầu lên, tôi cố mỉm cười với nó: "Đúng vậy nhưng ta sẽ nhanh chóng tốt lên, ta sẽ rất vui vẻ".

Chúng ta không nói gì nữa chỉ ôm nhau thật chặt. Tôi chưa từng cảm thấy sự tồn tại của huyết thống lại tha thiết như vậy. Zeus là chồng của tôi, tôi một mực tin rằng không có bất kỳ vị thần nào có gần gũi hơn hẳn. Trong những năm tháng dài ân ái, ngay cả mùi hương trên người cũng tránh được hơi thở của đối phương. Nhưng càng đến gần lòng tôi lại càng lạnh lẽo. Hẳn đối với tôi chỉ có một chút công phu bề ngoài, tưởng ôn nhu mà trong xương tủy lại vô cùng lạnh nhạt.

Nhưng Ares không như vậy, nó là con trai của tôi, là máu thịt, là xương tủy của tôi. Dù chúng tôi từng có nhiều hiểu nhầm không vui nữa, cuối cùng, dù có lựa chọn phản bội cả thế gian, đứng bên cạnh tôi chỉ có nó.

Chỉ có nó, đứa trẻ tôi không thích, cả ngày chỉ biết cãi vã và không ngừng lổ mắng.

"Yên tâm đi, ta sẽ rất nhanh vui vẻ, ta đã bắt đầu dần quên quá khứ rồi".

Tôi nói với nó, lần này không cần gắng gượng, tôi nở nụ cười thật tươi.

"Chúng ta giống mẹ con loài người vậy. Sống ở nơi này thật tốt. Không có thần, không có Olympus, không có Zeus, cũng không gặp ả ma quỷ Aphrodite. Không phải thế giới chối bỏ chúng ta, mà chúng ta chủ động rời bỏ thế giới kia. Nói ra được những lời những vậy, trong lòng có phải thoải mái hơn không?"

Dù mặt nó còn có chút mất hứng, nhưng cuối cùng cũng miễn cưỡng hơi nhếch mép một chút, coi như nó đã đồng ý với lời nói của tôi.

Chú thích:

1. Bài hát nằm trong album đầu tay "Tiêu Á Hiên" phát hành năm 1999 của nữ ca sĩ nổi tiếng Đài Loan, Tiêu Á Hiên.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Sống Hiện Đại Của Hoàng Hậu Hera* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.